

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र. M 368 विषय पुराण
नांव हनुमन्नाटक सटीक
लेखक/लिपीकार —
पृष्ठ 93
काल श्रीक 9616 पूर्ण/अपूर्ण —

Checked 2012

अथहनुमन्नाटकसटीकप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः श्रीशिवंदे श्रीसीतारामचंद्राभ्यांनमः हृदयेयत्नेरणयासमुद्यतोहंविमूढतरुबुद्धिः तत्पदकमलंवंदेगोकुलनाथ
 स्यवेदादेः १ हनुमन्नाटकसागरशब्दार्थागाधतांस्सर्गाधत्वम् नेतुं कृतसाहसतांममसुधियः क्षंतुमर्हेतु २ तावच्छ्रीरामचंद्रगुणचक्रवा
 लवर्णनेच्छुः कविः स्वाभीष्टदेवतानामांतरिताशीः पूर्वनांदीमवतारयति कल्याणानामित्यादिद्वादशपदैः तदुक्तं नाटकावतारे अष्टाभिर्द
 शभिर्वापिनांदीद्वादशभिः पदैः आशीर्नमस्त्रियावस्तुनिर्देशोवापितन्मुखमिति नांदीमंगलवचनम् अत्रसंक्षेपतोर्योद्वाटने-
 क्रियते विस्तरस्यश्रद्धाविक्षेपकत्वात् रामनामभवतांभूतयेप्रभवतुइत्यन्वयः भूतयेऐहिकपारलौकिकैश्वर्ययिमोक्षायवा भूतिरै-
 श्वर्यमोक्षयोरितिचरकः मेलकोपमालंकारः उक्तंचवीरभानौ विशेषणार्थनिर्भर्त्तायद्यनेकार्थभावपदः वाक्यवादविहीनोपिमेलकः संमतो

कल्याणानांनिधानंकलिमलमथनंपावनंपावनानांपाथेयंयन्मुमुक्षोः सपदिपरपदप्राप्तयेप्रस्थितस्य
 विश्रामस्थानमेकंकविवरवचसांजीवनंसज्जनानांबीजंधर्मद्रुमस्यप्रभवतुभवतांभूतयेरामनाम १

बुधैरिति तत्रविशेषणैस्तद्रूपप्रदत्वंद्योतयति कल्याणानिनिधीयन्तेऽस्मिन्तत् निधानं कलिमलमथनं एतेन पापहारित्वमुक्तं कविवर
 वचसांवाल्मीक्यादिवाचांएकंविश्रामस्थानं एतेनतदितरस्यासद्वर्णनत्वमुक्तं एतेनपदत्रयेणैहिकैश्वर्यप्रदत्वमुक्तं पारलौकिकैश्व
 र्यप्रदत्वमाह पावनानांब्रह्मादीनामपिपावनम् एतेनतत्तल्लोकप्रदत्वमुक्तं अतःपारलौकिकैश्वर्यप्रदत्वमायाति अथमोक्षप्रदत्वमाह
 परपदप्राप्तये परस्मिन्ब्रह्मणिपदस्थानंतत्प्राप्तयेप्रस्थितस्यमुमुक्षोः पाथेयंमार्गोसंचारसाधनं ननुनाम्नैवमोक्षः कथंधर्मोदीनांसत्तशोधन
 स्तेनमोक्षप्रदत्वमितिचेत्तत्राह धर्मद्रुमस्यबीजंनाम्निकीर्तितैसर्वधर्माः कृताभवन्ति अथोत्पत्तिबीजेपुष्पफलादिकंसर्वमस्तीति जीवनानांइतिवापा
 ठः जीवनंप्रकृतिस्तस्यापिजीवनंचेतनकर्तृ उक्तंच यतोजीवत्वमायातिजीवः प्रकृतितः सतइति एतौविशेषणैर्मोक्षप्रदत्वमुक्तं १ छ

इदानीं विर्णनीयनायकगुणानाह पालिति सदेवो विलसनशीलः श्रीरामोवः पातु कीदृक् श्रियस्तनयोर्यः पत्रभंगः पत्ररचनातत्रयामकरीमुद्रात
 चांकितोरस्थल एतेन शृंगारितं सूचितं सर्वजगत्पतिरेते नरंजितलोकत्वमुक्तं पुनः कीदृक् मधुवधूवक्राण्येवाञ्जानिकमलानितसंकोचना
 यच्चंद्रोदयः सकः यस्य न वेदु विशदे द्वितीयाचंद्रकारेदं प्रांकुरे भूभातिस्मा क्रीडाये धृतावराहतनुयेन किंभूताभूः प्रलयाब्धिरेव पल्लवमल्प
 सरस्तस्य तलंतत उत्खातोयः एकमुस्तस्तं वस्तदाकारा एतेन पदद्वयेनातिकल्पत्वमुक्तं उक्तंचरसोदधौ दातासद्गुणशीलः स्वयोरूपां चि
 तः परप्रेमी विद्यावानतिकल्पोरंजितलोकोमतोनेनेति २ अथ विद्यावानिति नेतृगुणं वक्तुं पद्यमवतारयति यमिति यं रामं शिवभक्तशिवं

पातु श्रीस्तनपत्रभंगमकरीमुद्रांकितोरस्थलोदेवः सर्वजगत्पतिर्मधुवधूवक्राञ्चंद्रोदयः क्रीडाकोड
 तनोर्नवेदु विशदेदं प्रांकुरे यस्य भूभातिस्मा प्रलयाब्धि पल्लवतलोत्खातैकमुस्ताकृतिः २ यं शैवाः समु
 पासते शिवइति ब्रह्मेति वेदांति नो बौद्धा बुद्ध इति प्रमाणापटवः कर्तेति नैयायिकाः अहं नित्यथ जैन-
 शासनरताः कर्मेति मीमांसकाः सोयं वो विदधातुवांछितफलं त्रैलोक्यनाथो हरिः ३

तिनाम्नासमुपासते महारुद्रा
 दभूत्पकृतिरतः सूत्रंततोहमिति ततो विश्वमिति श्रुतेः वेदांति नो ब्रह्मेति एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म नेह नानास्ति किंचनेति श्रुतेः बौद्धा बुद्ध इति प्राण्या
 लंभनं संसृतिं नंदययेति मामिति श्रुतेः प्रत्यक्षानुमानोपमानशब्दाभावार्थप्रतिपत्तिप्रमाणानीति प्रमाणेष्वेव निपुणानेयायिकाः कर्तेति
 सनातनाः पशवः प्रविशंति प्रमेया तु भूतैः कर्तेर्वतत इति श्रुतेः जैनाज्ञाभिरता अहं निति स्वभाव एवेश्वरो नान्योस्ति कदाप्यस्यानीदृशत्वाप
 त्तेरिति श्रुतेः मीमांसकाः कर्मेति कर्मणा जायते नश्यति मया मयस्वरानीति श्रुतेः एतैस्तदुपदिष्टै मर्गैरेव यमुपासते सोयं रामो वांछि
 तफलं पूरयतु एतेन विद्यावत्त्वमुक्तं हरिरित्यनेन दुःखहारित्वात् परप्रेमी गुणोदर्शितः त्रैलोक्यवाप्तिजनैस्तत्तद्देवताभजनेन तत्तत्फलं प्रति
 नाश्र्यते याच्यते इत्यनेन दातृत्वमुक्तम् ३

४ इदानीं कथायोजनाय व्याख्या कृदात्मनः श्लोकचतुष्टयमवतारयति असीदित्यादि पंक्तिरथोदशरथोभूपः राजा आसीत् सकः यस्य भूरिश्रवाः नारायणः स्वं आत्मानमेव रामभरतलक्ष्मणशत्रुघ्नरूपेण चतुर्धा विधाय पुत्रतां आरुप्राप किमर्थं उद्वेगं विवर्षा राक्षसास्तेषां यो भूरिभारस्तन्नाशाय बर्षरोराक्षसाधमाविति धरणिः किं भूतः महितः पुत्रार्थमिष्टः अन्यत्सुगमम् ५ तेषां चतुर्णां पुत्राणां मध्ये जनुषा जन्मना ईश्वरत्व-

तं रामं रावणारिं दशरथतनयं लक्ष्मणाग्रं गुणाढ्यं पूज्यं प्राज्यं प्रतापावलयितजलधिं सर्वसौभाग्यसिद्धि-
विद्यानंदैककंदं कलिमलपटलध्वंसिनं सौम्यदेवं सर्वात्मानं नमामि त्रिभुवनशरणां प्रसहं निष्कलंकम् ४
आसीदुद्भटभूपतिप्रतिभटप्रोच्चाधिविक्रान्तिकोभूपः पंक्तिरथो विभावसुकुलप्रख्यातकेतुर्बली उर्वविर्ब-
रभूरिभारहतयेभूरिश्रवाः पुत्रतां यस्यास्वमथो विधाय महितः पूर्णश्चतुर्धा विभुः ५ तेषां मीश्वरतागुणै-
श्च जनुषा ज्यायानभूद्राघवोरामः सोप्यथ कौशिकेन मुनिनारक्षोभयाद्याचितः राजानं सयशोधनो नरपतिः
प्रादात्सुतदुःखितस्तस्मै सोपितमन्वगादनुगतः सौमित्रिणोच्चैर्मुदा ६ संदस्त्रीदमनप्रमोदमुदितादास्था
यविद्योदयं रामः सत्यवतीसुतादथगतस्तस्याश्रमं लीलया कूर्से कौशिकनंदनेन च मरवेतत्रागतान् राक्ष-
सान् हत्वामुमुच दशभावि विदसौ मारीचमुग्राकृतिम् ७ पूर्णैर्यज्ञविधौ धिया स्फुरभवद्रामेण साधर्म्यमुनिः
सीतासंवरणागताखिलनृपव्याभग्नवीर्यश्रियम् श्रुत्वा तद्धनुस्सर्वं च मिथिलामास्थाय तेनाधिकं सत्कारै-
रुपलंभितः पुनरगाच्चापाश्रितं मंडलम् ८

दनाम्नोरक्षसः स्त्रीतारकासत्यवतीसुताद्विश्वामित्रा

प्रतिपादकगुणैश्च रामः ज्यायानतिशयेन ज्येष्ठो भूदितियोज्यम् अन्यत्सुगमम् ६ सं-

द्विद्योदयं आस्थाय प्राप्य भावि विदुर्निमित्तभूतेनानेन मृगरूपेण रावणः सीतां हरिष्यतीति

भावि विदुः शेषसुगमं ७ तेन चापेन धनुषा आश्रितं मंडलं मंडलप्रदेशं

हन्ना.
२

तत्ररामं दृष्ट्वा सीता विचिक्लसति कमटेति इदं धनुः कमठपृष्ठवत्कठोरं रघुनन्दनो रामो मधुरमूर्तिः स कुमारांग अहहेति खेदे अनेन रामेण इ
दं धनुः अधिज्यं अधिकृतगुणं कथं विधीयतां अतः तातस्य पितुः पणः कोपि धनुः अधिज्यं करिष्यति न स्मै सीतां दास्यामीत्येवं रूपा प्रतिज्ञास्तवाय
क्तत्वे दारुणः अयोग्यः अस्तुत्य इति यद्वा अविसर्गपाठे हेतानतव पणो दारुण इति मानसोक्तिः तातपणश्चेन्नाम विष्यत्तर्ह्यं राममन्वि-
ष्यामीति भावः स्रवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिरित्यमरः ९ अथ रामः सीतासंशयमवधार्या त्विशक्तिं ज्ञापयितुं लक्ष्मणमनुवदति आद्वीपादिति शोल
क्ष्मण अमीनृपतयः आद्वीपात्समभ्यागताः द्विर्गता आपोः स्मिन्निति द्वीपं सागरां नर्वती देशः तमभिव्याप्य परतः लंकादेरपि यद्वा द्वीपो जंबु-
द्वीपस्तमभिव्याप्य परतो द्वीपांतरादपि तत्रापि सर्वे ननु केचन तेषां मध्ये केनापि इदं महद्दनुः महतो रुद्रस्य धनुः र्यद्वा महश्चेदं धनुश्च नाकृष्टं न

सीता कमठपृष्ठकठोरमिदं धनुर्मधुरमूर्तिरसौ रघुनन्दनः कथमधिज्यमनेन विधीयतामहह तातपणस्त
वदारुणः ९ रामः आद्वीपात्परतोऽप्यमीनृपतयः सर्वे समभ्यागताः कन्यायाः कलधौतकोमलरुचैः कीर्तेश्च
लाभः परः नाकृष्टं न चटं कितं न नाम तनोऽपि तं स्थानतः केनापीदमहो महद्दनु रिदं निर्वारि सुर्वीतिलम् १०

न्वाकर्षणं तिष्ठतु नटं कितं टंकारवन्नकृतम् एतदपि तिष्ठतु ननमितमपि नमनमपि न जातं स्थानतोऽपि नोऽपि तम् अहो महदाश्चर्यमि
दं उर्वीतिलं निर्वारि वीर एव अत्र कोपि नास्ति यद्वा इदं धनुर्निर्वारिं निर्गताः पराजिताः मानभंगात्पलायिता वा वीरायस्मान्तदिति वाक्या
तरेनेदं शब्दस्य पुनरुक्तिः उर्वीतिलमिति सप्तम्यर्थे प्रथमांतपदम् नन्वेतदाकर्षणादौ कोलाभ इति चेत्तत्राह कलधौतस्य दाहो
त्तीर्णहेम्न इव कोमलरुचिर्यस्या एवं भूतायाः कन्यायाः लाभः अपरं कीर्तेश्च लाभः कलधौतं रौप्यहेम्नोरिति धरणिः कन्येयं कलधौ
तकोमलरुचिः कीर्तेश्च लाभोपर इति पाठे अयमेवार्थः इयं कन्या सीता तल्लाभः इति सीतायाः पित्राद्यधीनतया कन्यात्वं १० ७

अ
१

२

लक्ष्मण इति स्रगमं देवेनिर्गार्धं स्पष्टमेव तत्तस्मात्कारणात् मामादिश आज्ञापय मृत्यस्य मम यत्कौतुकं आश्चर्यकर्तृबलं तत्पश्य पश्येत्
दरे वीप्सा किं बलमिति चेत्तत्राह एतद्धनुः प्रोद्धतुं भूमेः प्रतिनामितुं न मीकर्तुं प्रचलितुं कोणगुणालोकनाथचपलयितुं नेतुं मृदतो-

गद्यं लक्ष्मणः रामहृदयानंदकंदांकुरोद्भवाय निजप्रचंडदोर्दंडयोर्महतीं प्रौढीं नाटयति देवश्रीरघु
नाथ किं बहुतया दासोऽस्मिते लक्ष्मणो मेवादीनपि भूधरा नगणये जीर्णः पिनाकः कियान् तत्तस्मादि-
शपश्य पश्य च बलं मृत्यस्य यत् कौतुकं प्रोद्धतुं प्रतिनामितुं प्रचलितुं नेतुं निहतुं क्षमः ११ ७ ७

गमयितुं निहतुं भग्नीकर्तुं क्षमोऽस्मि किंपुनराकर्षणमात्रमिति भावः पिनाको जगवंधनुरित्यमरः समैवात्रेदृशी शक्तिः भवतस्तु
ब्रह्मांडोद्धरणमहाइति द्योतितम् ११ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

ह. ना.

३

तयोरेवंवदतोरेतदंतरेजनकमासाद्यरावणपुरोहितोऽनुवदति दातव्येति भोजनक इयं सर्वोत्तमा दुहिताकस्मैचिद्व्याचते पिवरायदातव्ये
व असौप्रसिद्धकुलाचारः एतेन कौलिन्यमुक्तम् लंकापतिरनेनैश्वर्यमुक्तम् दोः क्रीडामशकीकृतत्रिभुवन एतेनातिवल्पत्वमुक्तम् दोः क्री
डामशकीकृतत्रिभुवनप्रयुजक्रीडानिर्जितत्रिभुवनः यद्वाभुजक्रीडयामशकीकृतं निश्चेतनीकृतं त्रिभुवनं धेन दंशाचेतनयोर्मशइति विश्वः
मश एवमशकः एवंभूतो रावणः एनां स्वयमेव याचते तत्तस्मादज्ञातार्थवत्किमीक्षसे विचारयसि ननु वितर्के प्राग्भवाः प्राच्यामरीच्या
दयोऽमुनयः तद्वृत्तानिरावणचरितानि कथागोष्ठीषु नः अस्मान् शासते कथयंति किंभूतानि परोरजांसि शक्तानि यद्द्वारजोभ्योभूरेणु

रावणपुरोहितः दातव्यमवश्यमेव दुहिताकस्मैचिदेनामसौदोः क्रीडामशकीकृतत्रिभुवनो लंका
पतिर्याचते तत्किंमूढवदीक्षसे ननु कथागोष्ठीषु नः शासते तद्वृत्तानि परोरजांसि मुनयः प्राच्यामरीच्या
दयः १२ पुनः रामं प्रति पुरोहितः समतादुत्तलैः सरसहचरीचामरमरुत्तरंगैरुन्मीलद्भुजपरिघसौरभ्य
शक्तिना स्वयंपौलस्त्येन त्रिभुवनजिताचेत सिधुताद्यरेरामत्वं माजनकपतिपुत्रीमुपयथाः १३

भ्यः पराणि अधिकानि परोरजांसि परसूशब्दं निपातनं मन्यते भोजराजः इत्यादिविशिष्टगुणोपयाचते तस्मादस्मै दातव्ये वेति भावः
ननु कथागोष्ठीषु तस्यासतीति पाठे नु इति वितर्के गोष्ठीषु पुरावृत्तवर्णनरूपाकृतस्य रावणस्य कथा ईदृ गयमिति रूपाकाचित्ताः सतीमिथ्या
न सत्यैवेत्यर्थः यद्दातव्यं लंकापतेर्दत्तं शीलमिव शीलं येषां तानि मध्यमपदलोपी समासः रजसः प्रकृतेः परंपरोरजः परब्रह्म तद्रूपाणि
यद्दातव्यं वृत्तानि शीलानि अप्याचरंतीति शेषः ननु महीयान्कथं याचत इति चेत्तत्राह साधारणो निरातकं कन्यामन्योपियाचते
किंपुनर्जगतां नेता सन्योत्रः परमोष्ठिनः १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८

अ०

१

३

४ इदानीं कथायोजनाय व्याख्या कृतात्मनः श्लोकचतुष्टयमवतारयति असीदित्यादि पंक्तिरथोदशरथोभूपः राजा आसीत् संकः यस्य भूरिश्रवाः नारायणः स्वं आत्मानमेव रामभरतलक्ष्मणशत्रुघ्नरूपेण चतुर्धा विधाय पुत्रतां आरुप्राप किमर्थं उद्यम्यैव राराक्ष सास्तेषां यो भूरिभारस्तन्नाशाय बर्बरो राराक्ष साधमाविति धरणिः किं भूतः महितः पुत्रार्थमिष्टः अन्यत्सु गमम् ५ तेषां चतुर्णां पुत्राणां मध्ये जनुषा जन्मना ईश्वरत्वं

तं रामं रावणारिं दशरथतनयं लक्ष्मणाग्रं गुणाढ्यं पूज्यं प्राज्यं प्रतापावलयितजलधिं सर्वसौभाग्यसिद्धि-
विद्यानंदं कंदं कलिमलपटलध्वंसिनं सौम्यदेवं सर्वान्मानं नमामि त्रिभुवनशरणां प्रत्यहं निष्कलंकम् ४
आसीदुद्भूतभूपतिप्रतिभटप्रोन्माधिविक्रान्तिकोभूपः पंक्तिरथो विभावसु कुलप्रख्यातकेतुर्बली उर्विर्ब-
रभूरिभारहृतये भूरिश्रवाः पुत्रतां यस्या रस्वमथो विधाय महितः पूर्णश्चतुर्धा विभुः ५ तेषां मोक्षरतागुणो-
श्च जनुषा ज्यायानभूद्राघवोरामः सौम्यशकौशिकेन मुनिनारक्षोभया द्योतितः राजानं सयशोधनो नरपतिः
प्रादात्सुतदुःखितस्तस्मै सोपितमन्वगादनुगतः सौमित्रिणोच्चैर्मुदा ६ संदस्त्रीदमनप्रमोदमुदितादास्था
यविद्योदयं रामः सत्यवतीसुतादथगतस्तस्याश्रमं लीलया क्लृप्तैकौशिकनंदनेन च मरवेतत्रागतान् राराक्ष
सान्द्रत्वाम् मुच्यदाशुभा विविदसौमारी च मुग्धाकृतिम् ७ पूर्णयज्ञविधौ घियाकरभवद्रामेण साधर्म्यमुनिः
सीतासंवरणागताखिलनृपव्यामग्नवीर्यश्रियम् श्रुत्वा तद्धनुस्तु सवंच मिथिलामास्थाय तेनाधिकं सत्कारै
रुपलंभितः पुनरगाच्चापाश्रितं मंडलम् ८

पनिपादकगुणैश्च रामः ज्यायानतिशयेन ज्येष्ठो भूदितियोज्यम् अन्यत्सु गमम् ६ सं-
दनाम्नोरक्षसः स्त्रीतादकासत्यवतीसुताद्विश्वामित्रा द्विद्योदयं आस्थाय प्राप्य भाविवित् निमित्तभूतेनानेन मृगरूपेण रावणः सीतां हरिष्यतीति
भाविवित् शेषं सुगमं ७ तेन चापेन धनुषा आश्रितं मंडलं मंडलप्रदेशं

हृना.
२

तत्ररामं दृष्ट्वा सीता विचिकित्सति कमटेति इदं धनुः कमठपृष्ठवत् कठोरं रघुनन्दनो रामो मधुरमूर्तिः सकुमारांग अहं हेति खेदे अनेन रामेण इ
दं धनुः अधिज्यं अधिकतरुणं कथं विधीयतां अतः तातस्य पितुः पणः कोपि धनुरधिज्यं करिष्यति तस्मै सीतां दास्यामीत्येवं रूपा प्रतिज्ञास्तवाय
स्तुल्यैदारुणः अयोग्यः अस्तुत्य इति यद्वा अविसर्गपाठे हेतानतव पणोदारुण इति मानसोक्तिः तातपणश्चेन्नाम विष्यत्तर्ह्यं राममन्वि-
ष्यामीति भावः स्तवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिरित्यमरः ९ अथ रामः सीता संशयमवधार्य त्रिशक्तिं ज्ञापयितुं लक्ष्मणमनुवदति आद्रीपादिति सोल
क्ष्मण अमीनृपतयः आद्रीपात्समभ्यागताः द्विर्गता आपोः स्मिन्निति द्वीपं सागरां नवतीर्त्तुं देशः तमभिव्याप्य परतः लंकादेरपि यद्वा द्वीपो जंबु-
द्वीपस्तमभिव्याप्य परतो द्वीपां नरादपि तत्रापि सर्वे ननु केचन तेषां मध्ये केनापि इदं महद्भुजः महती रुद्रस्य धनुः र्यद्वा महश्चेदं धनुश्च नाकृष्टं न

सीता कमठपृष्ठकठोरमिदं धनुर्मधुरमूर्तिरसौ रघुनन्दनः कथमधिज्यमनेन विधीयतामहं तातपणस्त
वदारुणः ९ रामः आद्रीपात्परतोऽप्यमीनृपतयः सर्वे समभ्यागताः कन्यायाः कलधौतकोमलरुचैः कीर्तेश्च
लाभः परः नाकृष्टं न चटं कितं न नाम तनोऽपि तं स्थानतः केनापीदमहो महद्भुजिरिदं निर्वीरिमुर्वीतिलम् १०

नृपकर्षणं तिष्ठतु नटं कितं टंकारवन्न कृतम् एतदपि तिष्ठतु न नमितमपि न मनमपि न जातं स्थानतोऽपि नोत्थापितम् अहो महदाश्चर्यमि
दं उर्वीतिलं निर्वीरं वीर एव अत्र कोपि नास्ति यद्वा इदं धनुर्निर्वीरं निर्गताः पराजिताः मानभंगात्पलायिता वारं वारं यस्मात्तदिति वाक्या
तरेनेदं शब्दस्य पुनरुक्तिः उर्वीतिलमिति सप्तम्यर्थे प्रथमांतपदम् नन्वेतदकर्षणादौ कोलाभ इति चेत्तत्राह कलधौतस्य दाहो
त्तीर्णहेम्न इव कोमलरुचिर्यस्या एवं भूतायाः कन्यायाः लाभः अपरं कीर्तेश्च लाभः कलधौतं रौप्यहेम्नोरिति धरणिः कन्येयं कलधौ
तकोमलरुचिः कीर्तेश्च लाभो पर इति पाठे अयमेवार्थः इयं कन्या सीता तल्लाभः इति सीतायाः पित्राद्याधीनतया कन्यात्वं १० ३

अ.
१

२

लक्ष्मण इति स गमं देवेति पूर्वाधिस्यष्टमेव तत्तस्मात्कारणात् मामादिश आज्ञापय मृत्यस्य मम यत्कौतुकं आश्चर्यकर्तृबलं तत्पश्य पश्येत्
दरेवीप्सा किं बलमिति चेत्तत्राह एतच्छतुः प्रोद्धतुं भूमेः प्रतिनामितुं न मीकर्तुं प्रचलितुं कोणगुणालोकनाय च पलपितुं नेतुं मुदतो-

गद्यं लक्ष्मणः रामहृदयानंदकंदांकुरोद्भवाय निजप्रचंडदोर्दंडयोर्महतीं प्रौढां नाटयति देवश्रीरघु
नाथ किं बहुतया दासो स्मितेलक्ष्मणो मेवा दीनपिभूधरा नगणये जीर्णः पिनाकः कियान् तन्मामादि-
शपश्य पश्य च बलं मृत्यस्य यत् कौतुकं प्रोद्धतुं प्रतिनामितुं प्रचलितुं नेतुं निहतुं क्षमः ११ ७ ७

गमयितुं निहतुं भग्नीकर्तुं क्षमोस्मि किं पुनराकर्षणमात्रमिति भावः पिनाको जगवंधनु रित्यमरः समैवात्रेदृशी शक्तिः भवतस्तु
ब्रह्मांडोद्धरणमहाइति द्योतितम् ११ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

ह. ना.

३

तयोरेवंवदतोरेतदंतरेजनकमासाद्यरावणपुरोहितोऽनुवदति दातव्येति भोजनकइयंसर्वोत्तमा दुहिताकस्मैचिदद्याचतेपिवरायदानव्ये
व असौप्रसिद्धकुलाचारः एतेनकौलिन्यमुक्तम् लंकापतिरनेनैश्वर्यमुक्तम् दोःक्रीडामशकीकृतत्रिभुवनएतेनातिकल्पत्वमुक्तम् दोःक्री
डामशकीकृतत्रिभुवनःशुजक्रीडानिर्जितत्रिभुवनः यद्वाशुजक्रीडयामशकीकृतंनिश्चेतनीकृतंत्रिभुवनंयेन दंशाचेतनयोर्मशइतिविश्वः
मशएवमशकः एवंभूतोरावणः एनांस्वयमेवयाचतेतत्तस्मादज्ञातार्थविकिमीक्षसेविचारयसि ननुवितर्केप्राग्भवाः प्राच्यामरीच्या
दयोमुनयः तद्वृत्तानिरावणचरितानिकथागोष्ठीषुनः अस्मान्शासतेकथयंति किंभूतानिपरोरजांसि शरुद्धानि यद्धारजोभ्योभूरेणु

रावणापुरोहितः दातव्येयमवश्यमेवदुहिताकस्मैचिदेनामसौदोःक्रीडामशकीकृतत्रिभुवनोलंका
पतिर्याचते तत्किंमूढवदीक्षसेननुकथागोष्ठीषुनःशासतेतद्वृत्तानिपरोरजांसिमुनयः प्राच्यामरीच्या
दयः १२ पुनःरामंप्रतिपुरोहितः संमतादुत्तालैःसरसहचरीचामरमरुत्तरंगैरुन्मीलद्भुजपरिघसौरभ्य
शरुचिना स्वयंपौलस्त्येनत्रिभुवनजिताचेतसिधृताद्यरेरामत्वंमाजनकपतिपुत्रीमुपयथाः १३

भ्यःपराणिअधिकानिपरोरजांसिपरसूशब्दंनिपातनंमन्यतेभोजराजः इत्यादिविशिष्टगुणोयंयाचते तस्मादस्मैदातव्येवेतिभावः
ननुकथागोष्ठीषुतस्यासतीतिपाठेनुइतिवितर्केगोष्ठीषुपुरावृत्तवर्णनरूपास्तस्यरावणस्यकथाईह गयसितिरूपाकाचित्साऽसतीमिथ्या
नसत्यैवेत्यर्थः यद्दातव्यलंकापतेर्द्वत्तंशीलमिवशीलंयेषांतानिमध्यमपदलोपीसमासः रजसः प्रकृतेः परंपरोरजः परब्रह्मतद्रूपाणि
यद्दातव्यवृत्तानिशीलानिअप्याचरंतीतिशेषः ननुमहीयान्कथंयाचत इतिचेत्तत्राह साधारणोनिरातकंकन्वामन्योपियाचते
किंपुनर्जगतांनेतासन्मोत्रःपरमोष्ठिनः १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

अ०

१

३

माहेश्वरमिति सगमम् १४ धनुराकर्षणेशवणशक्तिं द्योतयति शंभोरिति काकूत्यादशकंधरः माहेश्वरं धनुः ऋषुमाऋषुं योग्योस्ति किंभूतः शं
 भोः आवासस्थानं अचलं उत्सेसुं उद्धर्तुं भुजकौतुकी भुजेयोः कौतुकमस्यास्तीति गुरोर्गृहमुद्धर्तुं कौतुकी किंपुनस्तदनु रिति भावः १५ दशग्रीवो धनुरा
 रोप्यत्वालं काने ध्यति अथवा कश्चिन्नृपः त्वांदूरदेशं नेष्यतीति रवेद इत्यर्थः तच्छ्रुत्वा तदेव पद्यं पुनः पठितिकमठपृष्ठकठोरो यमिति १६ ततः
 पुरोहितः सको धं हे दुर्मद दुर्वीरिवै ग्रह धनुषि दशकंधरस्य दोः परीक्षा भुजबलज्ञानरूपा कानकापि तैतवचेयं धनुरधिज्यकरणरूपा परीक्षा
 कानकासीत्यर्थः किंविशिष्टस्य कैलासं गिरिं धृतवतः अन्यत्तु सगमं यद्वा किंविशिष्टस्य ते हरेण नैपुण्येन सादृक् कैलासं नेतृगुणं उत्प्लवतः
 उच्चैरूर्ध्वधारयतः इदमेतादृगिति ज्ञानवतः हरेणैपुण्यरुद्रयोरिति चरकः गुरोर्नेतृगुणे भावे कैलासो स्त्री हरेपि चेति शाश्वतः च

जनकः माहेश्वरं धनुः कुर्वादि धिज्यं चेद्दामिताम् पुरोहितः गुरोः शंभोर्धनुर्नोचेच्चूर्णतां नयति क्षणात् १४ ज
 नको विहस्य शंभोरावासमचलमुत्सेसुं भुजकौतुकी माहेश्वरं धनुः ऋषुमर्हते दशकंधरः १५ जनकः सखे
 दमाह माहेश्वरो दशग्रीवः क्षुद्राश्चान्ये महीभुजः पिनाकारोपणं शल्कं हासीते किं भविष्यति १६ सादृक् ह
 रेण हरवल्लभया च देव्या हरं वषण्मुखवृषप्रमथावकीर्णम् कैलासमुद्धृतवतो दशकंधरस्य केयंच ते धनुषि दु
 र्मेदोः परीक्षा १७ पुनः लभया देव्या सादृक् देवी द्योत्तमाना लभ्या कार्याकार्यपरीक्षा तथा सहेत्यर्थः कार्याकार्यविचारे क्षालभाल

ज्याजयधनिरिति विश्वः किंविशिष्टं नेतृगुणं हरे वषण्मुखवृषाणां याः प्रमथाः विद्यास्ताभिराकीर्णं युक्तं हेरंबो गणेशस्तस्यैवाग्रपूज्यत्वं वि
 द्यावषण्मुखस्य च शत्रुसंहरविद्याद्युपोधर्मस्यैव लोकपालनविद्या एताभिर्युक्तं एतद्विशेषणत्रयेण सद्गुणशालित्वातिकल्पत्वरंजितं लोक
 त्वगुणादर्शिताः हरेण हरवल्लभया चेति पदद्वयेन विद्यावत्त्वं युक्तं किं वत् हरो रुद्रस्तद्वत्तयथारुद्रः सर्वजानाति नथा रिवलनेतृगुणान् जान
 तः तव धनुरुद्धरणमात्रेका परीक्षेति भावः १७

ह. ना.
४

जनकोपि पुरोहितमाक्षिप्य स्वप्रतिज्ञांतराज्ञः श्रावयति जानकीजनानां समूहो जाननं जानकं मस्यास्तीति जानकीजनसमृद्धिमान् अनेन तस्य नि
र्भयत्वं सूचितं अन्यथा सीतावचनवर्णनेनैवैरस्य मायाति अतो जानकीपदेन जन क एव मोक्षोत्रियाः शृणुत किं विशिष्टा जनककल्याणकोरु
द्रः बलेन ततः किंचिन्मूना इत्यर्थः लोकसूद्रनृपव्याजतातेषु जनकः पुमानिति धरणिः शल्कमिति पाठे जनकस्य मम शल्कं पणं शृणुत त
माह यत्र धनुषि दशवदनभुजानां शक्तिः कुठिता जाता तदैशं धनुः कोपिनमयति तदारोपणेनैव मैथिली तस्य तदारोपणकर्तुः दाराः स्यात्
दाराशब्दो भूम्येव किं विशिष्टा त्रिभुवनजयलक्ष्मीः यस्यासौ त्रिभुवनं जितं भवतीति भावः धनुरारोपणेन तद्दासिजनावमानात् १८ इत्युक्ते
श्रीरामः सर्वतो वलोक्य तदुत्थानं नाटयति अत्र रामे चित्ररसः प्रतिपाद्यते धनुः स्थानेति यद्भुस्वसुपविष्टायाः जानक्याः कपोले स्मर-

जानकी शृणुत जनककल्याः क्षत्रियाः सर्व एते दशवदनभुजानां कुठिता यत्र शक्तिः नमयति धनुरैशं यस्त
दारोपणेन त्रिभुवनजयलक्ष्मी मैथिली तस्य दाराः १८ श्रीरामः कपोले जानक्याः करिकलभटं तद्युतिं सु
षिस्मरस्मै रंगंडोडुमरपुलकं वक्रकमलं सुहुः पश्यन् शृण्वन् रजनिचरसेना कलकलं जराजूटग्रथिरच
यतिरघूणां परिहृतः १९

स्मैरं सकामस्मितं यथा स्यात्तथा वक्रकमलं निजमुखा

रविंदप्रतिबिंबं पश्यन् एतेन मधुररसोदशितिः किं विशिष्टे कपोले करिकलभो हस्तिशावकस्तस्य दंतयोर्द्युतिं किंचित् पीतो ज्वलतां सुष्णाती
ति एतेन सीताया अपि चरमकेशोर सुक्तम् स्वयं वरागतरक्षः सेनाकोलाहलं च शृण्वन् वयं बलाद्दृष्ट्वा मः इत्येवं रूपं एतेन भयानको
दशितिः जराजूटसमुहग्रंथिरचयति अनेन वीररसोदशितिः व्रतिनस्तसराजटैत्यमरः गंडोडुमरपुलकं गंडव्यापकं एते नोद्गास्वराख्यः
स्निग्धसात्विकोदशितिः रसत्रये पिडुडुमरः प्रचंडः परिहृतो धिपः उक्तं च मदीय रसोदधौ शबलत्वं हिरसानां सर्वेषामेव जायते यत्र दशमः सो
न्निरुक्तश्चित्ररसः सर्वरससारः १९

अ.
१

४

धनुःसुन्दरणाडं वरेसीताजामदग्न्ययोः शक्राशक्रसंधोतयति गृहीतेति पस्पदं अस्फुरत् तदुक्तं वसंतशजे चक्षुर्वसिं मृगदृशोजयकाशिभृशं
 तणु तदेव पुरुषस्यारात्स्फुरितं भयशंसनमिति २० इदं द्वितयं पृथ्वीभुजंगमंचेति तत्रितये तस्मिन् त्रितये भूभुजंगमकूर्मरूपे दधीषां धर्तुमि-
 च्छांकुरुतेति २१ अत्र भूतार्थे यातीत्यादिवर्तमाननीर्देशः कवेस्तात्कालिकानुभवेन फटायां तु फणाद्वयोरित्यमरः बृंहितं करिगर्जितमित्यम-
 रः पुरजितस्त्रिपुरजेतुः रुद्रस्य २२ अथ धनुर्भंगेनानारसानुभवाच्चित्ररसंदर्शयितुं पद्यं भवतारयति उल्लिख्य मिति कौशिके वत्सलरसो

गृहीतहरकोदंडे रामे परिणयोन्मुखे पस्पदं नयनं वामं जानकीजामदग्न्ययोः २० लक्ष्मणः रामे
 सज्जं धनुः कुर्वति सति पृथ्व्यादीनि सुवनान्यधोयास्यंतीत्याशंक्याह पृथ्विस्थिराभवभुजंगमधार
 येनां त्वंकूर्मराजतदिदं द्वितयं दधीयाः दिक्कुंजराः कुरुत तत्रितये दधीषां रामः करोति हरकामुक्तमात
 तज्यं २१ लक्ष्मणः रामं पृथ्वीयाति विनम्रतां फणिपतेर्नम्रं फणामंडलं विभ्रक्ष्मभ्याति कूर्मराजसहि-
 तो दिक्कुंजराः कातराः आतन्वन्ति च बृंहितं दिशि भटैः साहू धराधारिणो वेपते रघुपुंगवे पुरजितः
 सज्जं धनुः कुर्वति २२ उल्लिखं सह कौशिकस्य पुलकैः साहू मुखैर्नामितं भूपानां जनकस्य संशय-
 धियासाकं समास्फालितम् वैदेही मनसा समंच सह साकृष्टं ततो भार्गव प्रौढाहं कृतिदुर्मदेन सहितं तद्
 जनमैशं धनुः २३

जगतः अत्र हर्षः संचारी हर्षात्पुलकाः सात्विका इति ज्ञानम् भूषेषु भयानकरसः अत्र दैन्यं संचारी दैन्यादेव
 सुखमनं अत्र भीषणा विविधा तत्र प्रभावेनैव रामे भीषणत्वं जनके करुणारसो जातः अत्र ग्लानिः संचारी साचा धैर्जिता आध्यनुभावः
 संशय इति ज्ञानं वैदेह्यां मधुररसो जातः मन आकर्षणमेवात्रानुभावः रामे वीररसः अत्र स्पृहो दीपनं सापरशत्रुमागतोति ज्ञानं अत्र सर्वरसाना-
 मुदीपनविभावो राम एव २३

धनुषोमहत्त्ववर्णनेन रामे महत्त्वमवतारयति शंभोरुद्रेयदुणवल्लरीत्रयं चिकामाकृष्य कर्णांतिकमुपनयनिसानितदात्रिपुरावरोधस्तदृ
शांकर्णोत्पलग्रंथयः प्रशयंति यदाचइमांगुणवल्लरीउच्चुचपरित्यज्यस्वआत्मीयंप्रकोष्ठकं आस्फालयति तदातासामेवत्रिपुरस्तदृशांवल्लयानि
कंकणानिभिद्यंते तदीदृग्धनुर्दाशरथिनाभग्नमिति महत्त्वम् २४ नचत्रतदुत्थापनमात्रमेवपणः किमर्थं तद्रामेणभग्नमितिचेत्तत्राह तत्
ऐशंधनुःरामहस्ततीर्थेदेहंसुमोच लक्ष्मवत् किमर्थोनिजपुरश्वरणापरापयणाशार्थकथं पापसंभावना ब्रह्माचमाताचब्रह्ममानरौतयोर्वधः
तेनपातकिनौयोमन्मथारिक्षत्रांतकारिणौतयोः करसंगमाद्यसंसर्गपापंतद्गीत्या अन्योपिपापः तीर्थेदेहंत्यत्काशरुद्रोभवतीतिप्र

शंभोरुद्रेयदुणवल्लरीमुपनयत्याकृष्य कर्णांतिकं प्रशयंति त्रिपुरावरोधस्तदृशांकर्णोत्पलग्रंथयः स्वंचा
स्फालयति प्रकोष्ठकमिमासुच्चुच्यतासामहोभिद्यंतेवल्लयानिदाशरथिनातद्भग्नमैशंधनुः २४ तद्
ह्यमात्रवधपातकिमन्मथारिक्षत्रांतकारिकरसंगमपापभीत्या ऐशंधनुर्निजपुरश्वरणापनूनंदेहंसु
मोचरघुनंदनपाणितीर्थे २५ श्रुत्यद्भीमधनुःकठोरनिनदस्तत्राकरोद्विस्मयंत्रस्यद्वाजिरवेरमार्ग
गमनंशंभोः शिरःकंपनम् दिग्दंतिस्खलनंकुलाद्रिचलनंसप्ताणवोन्मेलनंवैदेहीमदनंमदांधदमनं
त्रैलोक्यसंमोहनम् २६ सिद्धम् २५ तत्रतस्मिन्नवसरेत्रुद्वयद्वज्यमानंभीमोरुद्रः तद्भुस्तस्वकठोरः परुषोनिनादः सवि

स्मयं आश्रयमकरोत् तदेवद्योतयति त्रस्यंतोवाजिनोयस्यासौत्रस्यद्वाजीसचासौरविश्वतस्यशब्दश्रवणमात्रेणत्रस्ताश्वस्यरवेरमार्ग
गमनंअकरोदितिसर्वत्रानुबल्यते सप्ताणवानांउच्चैराकाशमेलनंएक्यतांनतुभूमौतथासतिभूलयस्यात् एतत्तद्योनाद्भुतरसोदर्शितः
उक्तंमदीयरसोदधौ यामोचितैर्विभावैः पुष्टियातारतिर्हिविस्मयज्जारसोद्भुतारव्यः सः स्यात् पूर्णोपि स्याद्विभावोत्र २६

तमेवाद्भुतरसंविशिनष्टि रुंधनिति आर्यो रामस्तस्य भुजबलेन दलं द्रुज्यमानो यः कोदंडः धनुस्तस्य कोलाहलः शब्दाडंबरः अयं उन्मी
लति प्रकटीभवति किं कुर्वन् विधेः ब्रह्मणः अष्टश्रुतीः कर्णान्तिरुंधनं व्याघ्रं वन् अष्टौ दिशः मुखरयन् प्रतिध्वनिना वाचालिताः कुर्वन्महे
श्वरस्याष्टमूर्तिः क्रोडयन् व्याकुलयन् तथा चागमे भूर्जलंबं हि राकाशं वायुयज्वाशशीरविः इत्यष्टौ मुर्तयः शंभोर्मंगलं जनयंतु नः इ
ति अष्टौ कुलक्षमाभूतः कुलगिरीन् विस्फोटयन् तानाहागमः विजयः कुमुदो नीलो निषधो हिमवानथ जयंतः कालनिषधो वाही कोष्टौ दिग्
द्रयः एते पूजनविधाने पन्नमकुलान्यपि तत्रैव नागसर्पौ रगारुषु भुग्दं दशूकविजयगाः मायिकाभूतबाले यशो वाख्याश्चाष्टजातयः
सर्पेति शोदितः उरगादिषु सर्वेषु पि अष्टसु भेदेषु यथापंकजं स्थलजे सपिभिदं भूतलमिति पद्यमत्र केचित् पठन्ति तस्य सिसमस्ति रुंधनित्य

रुंधनष्टविधेः श्रुती मुखरयन् अष्टौ दिशः क्रोडयन् मूर्तीरष्टमहेश्वरस्य दलयन् अष्टौ कुलक्षमाभूतः तान्यक्ष्णा
बधिराणि पन्नमकुलान्यष्टौ च संपादयन् नृमीलत्ययमार्यदौर्बलदलं कोदंडकोलाहलः २७ गद्यं जा
मदग्न्यः श्रुत्यङ्गैरवधनुः कोलाहलामपे मूर्च्छितः प्रलयमारुतो दूतकल्पातानलवत्सदीप्तरोषानलः
यदूभं जजनकात्मजाकृते राघवः पशुपते महद्भुजः तद्वत्पुण्यारवेण शोषितस्त्वजगाम जमदग्निजो मुनिः
२८ चूडाचुंबितकंकपत्रमभितस्तूणीद्वयं पृष्ठतो भस्मास्निग्धपवित्रलांछितमुरोधत्ते त्वचं रौरवीम् मौ
ज्यामेखलया नियंत्रितमधोवासश्च मां जिष्टकं पाणोकासु कमक्षसूत्रवल्लयंदंडोपरः पैप्पलः २९ ध

नेनैकार्यत्वात् २७ यदुक्तं जामदग्न्यस्य वामने त्रस्फुरणं तत्फलं विज्ञापयितुं पद्यमवतारयति श्रुत्यदिति सगमं तमेवानुवर्णयति यदि
ति २८ मुनिराजगामेति पूर्वेण संबंधः पृष्ठतस्तूणीद्वयं निषंगयुग्मं एतेन सर्वा द्वितीयांतं योज्यम् रुरुश्चित्तलोमृगः मंजिष्टपार

ह. ना.
६

क्षमाजिष्कंवासः उत्तमं ब्रह्मव्रतधरोवासोवसीतारक्तमुत्तमं इति पराशरः किंविशिष्टो मुनिः दंडः अश्विआदिभ्योः च प्रशस्तो दंडो स्या
स्तीति दंडः ब्रह्मव्रतेऽपि सव्रतमनेऽपि पुनः किंविशिष्टः न कश्चित्परः श्रेष्ठोऽयस्मात्सः अपरः पुनः पैप्पलः पिप्पलो ब्रह्मसूत्रं अस्यास्तीति पैप्पलः
स्वार्थे तद्धितः अश्विआदिभ्योः च यज्ञोपवीतवान् इति अश्वत्ये ब्रह्मसूत्रे च पिप्पलो स्त्रीगुणेऽपि इति धरणिः दंडं परं पैप्पलं इति पाठे अ
श्वत्यस्य दंडं धत्ते विष्मया तैप्पलं दंडं ब्रह्मव्रतधरः स देवकृत्त्वात् अपरः पैप्पलं दंडं धत्ते इति वा अर्थः समुच्चयो यमलंकारः पदार्था
नामनेकेषां यत्रैकस्मिन्निबन्धनं एकया क्रियया विज्ञैः स प्रोक्तो निसमुच्चयः वैरिणोरपि वीरशां तरसयोस्त्रयुक्त्या योजनं अदोषा
यं युक्त्या कृतोऽपि संयोगस्तयोर्बाटनदुष्यतीत्युक्तत्वात् एवं भूतो जामदग्न्यः संप्राप्त इत्यन्वयः २९ पृथुलो मांसलो भुजावेव शिला

अं.
१

आजन्म ब्रह्मचारी पृथुलभुजशिलास्तं भविष्याजमानज्याघातश्रेणि संज्ञांतरितवक्त्रमतीचक्रजे
त्रप्रशस्तिः वक्षः पीठे घनास्त्रत्राणि किणकठिने संक्षुब्धानः पृषत्कान् प्राप्नोराजन्यगोर्ध्वानगज
मृगया कौतुकी जामदग्न्यः ३०

संभौतयोर्विभ्राजमानायाज्याघातश्रेणी प्रत्यं चिका स्फोटनपंक्तिः तस्याः संज्ञया
सूचनेनांतरितास्वस्मिन् विज्ञापिता पृथ्वीचक्रस्य विजयस्य प्रशस्तिर्येन सः नामसूचनयोः संज्ञेति विश्वः वक्षः पीठे पृषत्कान्वाणान्
संक्षुब्धानः तीक्ष्णीकुर्वाणः घनानि यानि अस्त्राणि तेषां व्रणैः यः किणः मांसासृग्विवर्तः तेन कठिने मांसासृग्मरणं
किण इति धरणिः क्षत्रियापववनगजास्तद्वननार्थं यासृगयातस्यां कौतुकमस्यास्तीति ३०

३०

३१

३२

३३

३४

३५

३६

३७

३८

३९

६

एवंभूतमेनंदस्वालक्ष्मणोरामंस्मारयति हेराम अयंसौस्तिसकः यः भैरवसंगरे अतिभयंकरेरणोद्धूतं अनम्रं यथास्यात्तथा कुठारेण
परशुना अर्जुनस्य राज्ञः कंठं छित्वा पूर्वमूलादुत्कृत्य पश्चात्तज्जवात् वेगेन बाहु सहस्रं कांडं कांडं खंडं खंडं अखंडयत् नन्वर्जुनोऽस्म
बल इति चेत्तत्राह सप्तभिः समुद्रैः सुद्रिता वेष्टिता वसुमती महीतस्याः पालकस्य किं विशिष्टं कंठं अतिजरठं अतिकठोरं समौजरठक
र्कशाविति विश्वः कीदृग्बाहु सहस्रं रेवानर्मदा तत्तीरनिरोधाय हेतुभूतं गहनं स्त्रीभिः क्रीडन् येन भुजसहस्रेण सरित्स्वबाहू मेवारुण
त् तद्भुजसहस्रं केन हेतुना अखंडयत् वर्षीयसा वृद्धिगतेन पितृवधजन्यक्रोधेनेत्यर्थः ३१ रामं स्मारयित्वा पुनस्त परशुं स्मारयति
येनेति यस्य परशुरामस्यासौ कुठारो विश्रुतः सर्वतो विख्यातः सोयमिति पूर्वणैव संबंधः असौ कः येन कुठारेण स्त्रीबालवृद्धा
वधिस्त्रियश्च बालाश्च वृद्धाश्च तत्पर्यंतं यद्हननविधानं तस्मिन् प्रवृत्ते सति भूरिच्युतरुधिरसरिद्वारिपूरे अभिषेकः सर्वहननव्रतपूर्ति

सोयंसप्तसमुद्रसुद्रितमहीपस्यार्जुनस्योद्धूतं छित्वा भैरवसंगरेति जरठं कंठं कुठारेण यः रेवातीरु निरो
धहेतुगहनं बाहु सहस्रं जवात्कांडं कांडमखंडयति त्वधामर्षेण वर्षीयसा ३१ येन त्रिसप्तकृत्या नृप
बहलवसामांसमस्तिष्कपंकप्राग्भारेकारिभूरिच्युतरुधिरसरिद्वारिपूरेभिषेकः यस्य स्त्रीबालवृद्धावधि
निधनविधौ निर्दयो विश्रुतो सौ राजन्याञ्चांसकूटक्रथनपटुरटत्तघोरधारः कुठारः ३२ स्नानं अकारिकृतं यूनं

कावार्तेति भावः किं विशिष्टे वारिपूरे नृपाणां यावद्दीवसामांसं च मस्तिष्कं मेढू इति भाषायां तेषां प्राग्भारः समद्वीयस्मिन् शिर्षण्यमां
संमस्तिष्कमिति विश्वः प्राग्भारव्रजसंमर्दा इत्यपि किं विशिष्टः कुठारः राजन्यानां उन्नतांसा एव कूटाः गिरयः तेषां क्रथने दारणे
पट्टीरटंती घोराधाराय स्थसः क्रथनोज्जासनीत्यपीत्यमरः ३२

६१

६१

६१

६१

भोमुनेमन्मथोन्माथिनः रुद्रस्यतदनुः मय्येवमासुपश्लिष्यमामासाद्यद्विधाकृतमध्यतोभग्नं दृश्यते औपश्लेषकोयमाधारः सुवि एवं
सतिभुमौ एवं धनुर्भगिं कृत्वा सतिवर्तमाने अन्यत्सगमं समौ निर्मो कंचु कौ म्लानं शबूणां हर्षकारि त्रिपुरं दंधनं दाह्यं यस्यातत् ३३
व्रातः स्तोमः समूहो रूनी अन्यत्सगमं स्फीतेन फूत्कारेण प्रफुल्लाभ्यां नासापु राभ्यां नासा विवराभ्यां उद्गीर्णो बहिर्भूतः प्रसूतो म
हानुर्गर्वो अहंकारो यस्य तादृशरोषानल एककालकूटविषतस्य धूमस्तोमेनाच्छादितमाद्यतं दिशां मंडलं समूहो येन दीकांतरान् ३४

गद्यं जामदग्न्यः क्रोधं नाटयित्वा ह केनेदं कुपितकाल दंतं त्रांतरालमिच्छता धनुर्भग्नम् रामः साशंकम्
पार्वत्या निजभर्तुरायुधमिति म्लानं यदभ्यर्चितं निर्मोकेन च वासुकेन वलितं यत्सादरं नंदिना भव्यं यन्त्रिषु
रंधनं धनुरिदं तन्मन्मथोन्माथिनः सत्येवं मयिरामनामनिभुवि द्वेधा कृतं दृश्यते ३३ ग० जामदग्न्यः
स्फीतफूत्कारप्रफुल्लनासापुटकोटरोद्गीर्णप्रसूतगर्वानुलोच्छलितकालकूटधूमस्तोमाच्छादितदि
ग्मंडलः ३४ अरेरे निजकुलकमलिनी प्रालेयवषदाशरथे कथमकांडं प्रचंडं दौर्दंडं कोदंडं खंडं चंडि
माडंबरैणापूरितं जगत्रयम् सकलवसुमती मंडलारवंडलकुमुदिनी पक्षलक्ष्मी हरणं किरणमालिनं नमो
वोत्सियेनोक्तः कार्तवीर्यः ३५

अरेरे इत्याक्षेपे अकांडमनवसरं प्रचंडौ यौ दौर्दंडौ तयोः कोदंडखंडनरूपो यैश्चंडि
माचंडं तदाडंबरैणापूरितं कांडो रूनी दंडवाणार्धवर्गा विसरवारिषु इत्यमरः जातं मातुं न वैस्मि किंभूतं सकलवसुम
ती पृथ्वी तस्यामंडलस्य ये आखंडलाइंद्राः राजानस्त एव कुमुदिन्यस्तासां पक्षस्यया लक्ष्मी राज्यादिरुत्पातदूरणे सूर्ये तं कथं न कार्तवी
र्येनैव इत्युक्तः ३५

तदेवाहसहस्रेति तर्कव्यायं शेषंस्फुगमम् ३६ हेमंदकार्यकार्यमूढमेवभावः सर्वभूतेर्नविदितः न ज्ञातो अपितुविदितएव अहो
यद्भवतानज्ञातस्तदाश्रयमित्यहोपदेन ध्वनितं स्वभावमेवघोतयति किंविशिष्टस्यमे क्षत्रसंतानेयोरोषस्तस्मात् गभानिपिउक्त
त्योक्त्युदरान्निःसार्यनिःसार्यशकलयितुं खंडयितुं उद्दामस्यगतद्वयस्य पुनः सर्वतः सर्वस्त्रीद्वन्द्वतरुणरूपान् राजवंश्यान् राजां
शेषुजातान् क्षत्रियान् एकविंशत्यवधि एकविंशद्वारं विशासनः घातयतः पुनः पित्र्यं पितृणामिदं पित्र्यं तर्पणादिप्रयोगे द्वितीयामंदा
यमानः क्रोधानिर्यस्य यथापित्र्यमकर वंतथा तथा शांतक्रोधोऽभवमितिभावः किंविशिष्टं सर्वतः इति सर्वेयथास्यात्तथातद्र

सहस्रबाहुस्त्वमहं द्विबाहुस्त्वं सैन्ययुक्तोस्यहमेकएव त्वंचक्रवर्तीसुनिनंदनोऽहंतथापिनौपश्यतुतर्क
मर्कः ३६ उत्कृत्योक्त्यगभानिपिशकलयितुं क्षत्रसंतानरोषादुद्दामस्येकविंशत्यवधिविशासनः सर्वतो
राजवंश्यान् पित्र्यं तद्रक्तपूर्णप्रतिवचनमहोमंदमंदायमानक्रोधानेः सर्वतोमेनुस्वलुविदितः सर्वभूतेस्व
भावः ३७ आश्चर्यकार्तवीर्यार्जुनभुजविपिनच्छेदलीलाविदग्धः केयूरग्रंथिरत्नोत्करकषणारणत्कार
घोरः कुठारः तेजोभिः क्षत्रगोत्रप्रलयसमुदितद्वादशाकर्तुकारः किनेप्राप्तः स्मृतितेस्मरदहनधनुर्भ
गपर्युत्सुकस्य ३८

क्तपूर्णप्रतिवचनं तेषां क्षत्रियाणां स्तेनपूर्णनिष्पादितं प्रतिवचनप्रतिकरणीयं यस्मिन्तत् यत्ति
लकुशयवादिसूचकं वचनं तद्रक्तेनैव संपादितं इतिभावः एवंभूतोपिभवतानज्ञातस्तदाश्रयम् ३७ पुनराश्चर्यमनुवदति हेरा
ममदीयकुठारः तेतव स्मृतिं स्मरणविषयं न प्राप्तः किंतु प्राप्त एवमामनादृष्ट्यैतत्कृतमितिभावः ममानादरणमेवाश्रयं किंविशिष्टः
कुठारः कृतवीर्यस्यापत्यं कार्तवीर्यश्चासौ अर्जुनश्च तस्य भुजा एव विपिनं तस्य कर्तनलीलायां विदग्धः पुनः तेजोभिरुग्रः दुःप्रेक्ष्यः
अन्यत्सुगमं कषणं घर्षणं सम इति धरणिः बहुत्वमुत्करोव्रातइत्यपि ३८

वाहोरिति श्रृंगकोरुद्रस्तस्येदं धनुस्त्रैयंबकं तन्निमेतिवापाठः तत्रतनोभार्वः तन्निमानिःसारत्वमिति डिंभोमाणवकः शिशुरिति वि-
श्वः एतेन धनुर्भंगस्येष्टकरत्वं कथितं ३९ इदानीं गभिर्ताक्षेपमाविष्करोति अयमिति स्रगमं ४० पुनरपि सवैदेग्ध्यमाक्षिपति भो
ब्रह्मन्निमिस्रगमं ४१ दृष्टं ज्ञातं दिव्यास्त्राणां पारमंतो येन सविप्रैर्विषये शस्त्रग्रहणं गुरुभारो यस्मिन् तादृशात्साहसिक्यात् श्रोत्रिये

रामः सभयं बाहोर्बलं न विदितं न च कार्मुकस्य त्रैयंबकस्य महिमा तत एष दोषः तच्चापलं परशुराममम
क्षमस्व डिंभस्य दुर्विलसितानि मुदे गुरुणाम् ३९ अयं कठः कुठारस्ते कुरुरामयथोचितम् निहतुं हंतगो
विप्रान्नशूरारघुवंशजाः ४० भो ब्रह्मन्भवता समनघटते संग्रामवार्तापिनः सर्वे हीनबला वयं बलवतां-
यूयं स्थिता मूर्धनि यस्मादेकगुणं शरासनमिदं सुख्यक्तमूर्ध्नि भुजामस्माकं भवतौ यतोनवगुणं यज्ञो-
पवीतं बलं ४१ जातः सोहं दिनकरकुले क्षत्रियः श्रोत्रियेभ्यो विश्वामित्रादपि भगवतो हृष्टदिव्यास्त्रपा-
रः अस्मिन्वंशे कथयतु जनोदुर्यशो वायशो वा विप्रेशस्त्रग्रहणं गुरुणः साहसिक्याद्विभेमि ४२ परशु-
रामः साभ्यसूयम् येन स्वाविनिहत्य मातरम् पि क्षत्रास्त्रमध्वासवस्वादाभिज्ञ परश्वधेन विदधे निःक्षत्रि-
यामेदिनी यद्वाणव्रणवर्त्मना शिरवरिणः क्रौंचस्य हंसच्छलादद्याप्यस्थिकणाः पतंतिस पुनः क्रुद्धो मुनि-
भार्गवः ४३ स्त्रीषु प्रवीरजननी जननी तवैव देवी स्वयं भगवती गिरिजापियस्यै त्वद्वोर्वशीकृतविशा-
खसुरवावलोकप्रीडाविदीर्णहृदया स्मृहयां बभूव ४४

अयः वेदाध्ययनाग्निहोत्रादिकर्मणा श्रेष्ठेभ्यः स्रगमम् ४२ ४३
किंचित् क्षब्धं ज्ञात्वा पुनस्तौ निस्त्रीधिति भो मुने प्रवीरजननी प्रकृष्टशूरमाता एव पदेन नान्या कुंत एवमित्यपेक्षायामाह यस्यैतकज

नन्यैगिरिजासृहायां बभूवेति अहंचेद्वक्त्रमातास्यामिति सृहायां हेतुमाह तद्वोर्वशीति विशारवः शिखिवाहनः स्कंदो यदा
 क्रौंचगिरिजयाथर्गतस्तदा परशुना युद्धं पराजित इति ४५ पूर्वेण रुडध्वजस्य इदानीमस्मदीयं इदं कार्मुकं आकर्षणं नाप्र
 धनं युद्धमिति धनं जयः आकर्षेधनुषिसुनिधर्षणा अनाकृष्टे मम पराजय इति धर्षणामर्षो ताभ्यां मूर्च्छितः ४६ पुर इति अद्याप्रभृ
 तिरामः परशुरामः मम पुरो जन्मा ब्राह्मणो न पराजय हेतुत्वात् स्वयमप्यहं रघुकुलजातानां राज्ञां पुत्रः पौत्रो वान ब्राह्मणावमान
 न हेतुत्वात् तेषां तदभावात् अतो यं भूलोकस्थोजनः अयं कौतुकार्थं आगतोऽपि देवादिगणः मां वीरं कलयतु जानातु अवीरं वानशौ
 र्यं ब्राह्मणे हि मे इत्युक्तत्वात् मया दुष्टस्यास्य द्विजस्य दमनदीक्षायां परिकरः कटिस्थवस्त्रग्रंथिर्बद्धोऽस्ति स्यात्सज्जत्वं परिकर इति

हारः कंठे विशतु यदिवातीक्ष्णधारः कुठारः रूपाणां नेत्राण्यधिवसतु सरवं कज्जलं वाजलं वा संपश्यामो ध्रुवम
 पिसरवं प्रेतभर्तुर्मुखं वायद्वा तद्वा भवतु न वयं ब्राह्मणेषु प्रवीराः ४७ परशुरामः तथपि साभ्यसूयं तच्चाप
 मीशभुजपीडनपीतसारं प्रागप्यभज्यते भवांस्तन्निमित्तमात्रम राजन्यकप्रधनसाधनमस्मदीयमाकर्षका
 मुक्कमिदं गरुडध्वजस्य ४६ रामोति धर्षणामर्षमूर्च्छितः पुरो जन्मानाद्यप्रभृति मम रामः स्वयमहं न पुत्रः
 पौत्रो वारघुकुलभुवांचक्षितिभुजाम् अवीरं वीरं वा कलयतु जनो मामयमयं मया बद्धो दुष्टद्विजदम
 नदीक्षापरिकरः ४७ भूमात्रं कियदेतद्वर्णवमितं तान्निर्जितं हार्यते यद्दीरेण भवादृशेन ददतात्रिः सप्त
 कृत्वोजयम् डिंभोयं नवबाहुरीदृशमिदं योरंच वीरघ्नं तंतक्रोधाद्विरमप्रसीद फगवन्जात्यैव पूज्योऽसि नः ४८

विश्वः ४७ एतन्मनसि विचार्य तत्तुल्यः पुनरपि शांस्तैव वदति भूमात्रमिति प्रकर्णार्थः सुबोध एव कदाहसुपक्षिपति यदा तत्र विजये

ह. ना.
९

लाभत्रयमस्ति तदैश्वर्यग्रहणं आत्मजयघोषणं शत्रुहननंचेतितेषां तु तत्पराजये किमपि नास्तीत्याह यत्प्रभूमात्रं न त्वन्ये लो-
कास्तत्राप्यर्णवमितेन तु सर्वभूः तत्रापि भवादृशेन वीरेण त्वादृशेन शूरेण तत्रापि त्रिः सप्तकृत्वः न त्वेकवारं तत् हार्यते त्वया
त्याज्यते आदाय गृह्यते इति एतत् कियत् न कियदिति तदपि प्रभूमात्रं तव नास्तीति भावः किं विशिष्टेन वीरेण जित्वा ब्राह्मणे-
भ्यो दत्ता एतेनैश्वर्यग्रहणमपि नास्ति तर्हि जयो भविष्यति सोऽपि नास्तीत्याह अयं शूलक्ष्णोजनः न वृबाहुस्तरुण इति त्वं तु
हिंभो वृद्धः हिंभो स्त्रीबालवृद्धयोरिति विश्वः वीरव्रतं दृष्टं घोरं बालवृद्धौ परित्यक्तशस्त्रं हन्यान् चक्रकमिति राजनीतौ की-
दृशं वीरव्रतं अजयं वृद्धजयेष्वजयमेवेत्यतो जयोऽपि नास्ति यथा कथं विदस्ते रघुहत्या द्विचक्षणाः इति वाक्याद्दूषोऽपि हंतव्यश्चेत्तत्रा-
ह हे भगवन् त्वं नोस्माकं जालैव ब्राह्मणजालैव पूज्योऽसि न क्षात्रेण अतः पुज्ये वधाभावः तस्मात्वं क्रोधाद्विरमप्रसीद च आत्मवधेना-
स्मदयशोमादेहीत्यभिप्रायः संकरोयमलंरः ४८ इत्युक्तेषु कटमात्मक्षात्रपणसाफल्यं श्रावयति द्विः शरमिति स्रगमम् ४९

द्विः शरं नाभिसंधत्ते द्विः स्थापयति नाश्रितान् द्विर्ददाति न चार्थिभ्यो रामो द्विर्नाभिभाषते ४९ रामस्तदादाय
धनुः सहेलं बाणं गणैर्योज्ययदा च कर्षं भाति स्म साक्षान् मकरध्वजः स्वर्गतिं प्रविच्छेद च मार्गविस्य ५० तच्चा-
पमाकर्षति ताटकारावाकर्णमाकर्ण विशालनेत्रा सासूयमैक्षिष्ट विदेहजासौ कन्यां किमन्यां परिणोष्यतीति ५१

मकरध्वजः कामरूपः स्वर्गगमनं अत्रेयं कथा रामस्य बाणो निरर्थको न स्यात् चेन्मुनयेत्यजति तर्हि ब्राह्मणवधः स्यात् प्रभूमौ चेत्तर्हि
भूतपीडा स्यात् एतत् ज्ञात्वा परशुरामस्य स्वर्गगमनमेव विच्छेदेति भावः ५० तदा कर्षणे सीता वृत्तमाह तच्चापमिति तच्चापं त-
स्य मुनेश्चापं तारका राविति पदेन रामस्य स्त्रीषु निर्दयत्वमारोपितं सीतया अन्यस्त्रीपरिणयनमेव तादृका वन्ममापि मरणमिति
भावः ५१

अं.
१

९

पूर्वाह्निमुनिशौर्यकीर्तनेन रामशौर्याधिक्यं द्योतितं अनौद्धत्यं तु ब्राह्मणस्वभाव एवेति द्योतितं ब्राह्मण्यं ब्राह्मणस्वभावश्चेदं दैन्यं तत्र प्रण-
योऽस्यास्तीति ५२ इदानीं मुनिः श्रीरामं स्तोति धावद्भूर्जटीति यद्ययं देवो रामो न प्राप्तविष्यत् नावतरिष्यत् तर्हि अस्यां सुमौ पदं कः अधा-
स्यत् कुतो नाथास्यदित्यपेक्षायामाह धावन्सत्रवर्धयित्वरमाणः यो धूर्जटेः रुद्रस्य धर्मपुत्रः शिष्यः तस्य यो परशस्तेन क्षुण्णाया अखिल-
क्षत्रियश्रेणीपंक्तिः तस्याशोणितेन पिच्छला आच्छादिता वसुमती जातेति शेषः रुद्रशिष्यत्वेन संहारकत्वं सूचितं प्रवीणदक्षिणौ विज्ञ-

भार्गवः सानुनयं यः कार्तवीर्यस्य भुजासहस्रं चिच्छेदवीरो युधिजामदग्न्यः स सायके रामकराधिरुदे ब्रा-
ह्मण्यदेन्यप्रणयी बभूव ५२ धावद्भूर्जटिर्धर्मपुत्रपरशक्षणाखिलक्षत्रियश्रेणीशोणितपिच्छला वसु-
मती को स्यामथास्यत्पदम् त्रैलोक्योभयदानदक्षिणभुजावष्टंभदिव्योदयो देवो यं दिनं कृतकुलैकतिल-
को न प्राप्तविष्यद्यदि ५३ रामः पश्चाज्जामदग्न्यचरणकमलयोर्निपत्य उत्पत्तिर्जमदग्नितः सुभगवान्
देवः पिनाकी गुरुवीर्यतनुनयद्विरामनुपथं व्यक्तं हितकर्मभिः त्यागः सप्तसमुद्रमुद्रितमहीनिर्व्याजदानाव-
धिः सत्यब्रह्मतपोनिधो भगवतः किं किं न लोकोत्तरम् ५४ ६२ ६२ ६२ ६२

इति विश्वः उत्तंभनेरवौ विष्ठाववष्टंभस्त्रियामयेत्यपि अत्र सूर्य उत्तंभनं वा अन्यत्सगमम् ५३ उत्पत्तिरिति सत्यं यथार्थभाषण-
म् ब्रह्मवेदः तपः कायकेश एतानि निधीयंते यस्मिन् तत्सबुद्धौ हे सत्यब्रह्मतपोनिधो भगवतः पूज्यस्य तव लोकोत्तरं लोकेभ्योतिरिक्तं किं
किं न अपि तु सर्वमेवास्ति तदेव द्योतयति जन्मगुरुवीर्यत्यागैस्त्वादृशः कोपि नास्तीति ध्वनितम् अन्यत्सगमम् ५४ ६२ ६३

ह. ना.
१०

महत्तेजः ऐश्वरं क्षात्रं वा अन्यत् सगमम् ५५ निःसाणेति रसालगोसुरवावरुणीकाहलः संकरध्वनाविति विश्वः निःसाणासाहि
नीवाद्याविशेषः ५६ रामे इति प्रवराः देवाः प्रकृष्टो वरो येभ्यस्ते तत्पूरं स्वर्गः देवस्त्रीसमूहानां नेत्रश्रेणीपद्मानियस्मिन् तादृशेषु
हृतेरमयतीति रमणः सचासौरतिपतिश्च तद्वाणभिन्नासतीयोगनिद्रांगता इव आसीत् एतेन दिग्धप्रलयसाक्षिको दर्शितः उक्तं च स
रसोदधौ करवदुःखाभ्यां चेष्टाज्ञानविलपनं यदा तदा प्रलय इति किं विशिष्टं तत्पाणिस्पर्शसौख्यं सच्चिदानंदरूपं मोक्षस्वरवांतर

ज्ञात्वा वतारं रघुनंदनस्य स्वकीयमालिङ्ग्य ततो वगादम् विन्यस्य तस्मिन् जमदग्निसूनुस्तेजोमहत्सत्रवधा
निवृत्तः ५५ निःसाणमदलरसालगभीरभेरीसंकरतालरवकाहलनादजालैः पूर्णं बभूव धरणीगगनांतरा
लं पाणिग्रहे रघुपतेर्जनकात्मजायाः ५६ रामेश्यामेसकामेस्पृशति जनकजापाणिपद्मं प्रदत्तं पित्रानेत्रालिप
द्ये प्रवरपुरवधू मंडलानां सुहृते तत्पाणिः स्पर्शसौख्यं परमनुभवती सच्चिदानंदरूपं तत्रासीद्वाणभिन्नारम
णरतिपतेर्योगनिद्रांगतेव ५७ वैवाहिकं कुशिकनंदनजामदग्न्यवाल्मीकिगौतमवसिष्ठपुरोहिताद्यैः रामो
विधिं सहसमाप्य सलक्ष्मणस्तेरानंदयन् नृजनकजां स्वपुंजगाम ५८ इति श्रीहनुमन्नाटकप्रथमोऽंकः १
श्रीरामः ॥ प्राप्यायोध्यां स्वजनपरमोत्साहसं भावनाभिर्नत्वा मूर्ध्नि खिलगुरुजनं सीतियालक्ष्मणेन रामो याम
त्रयमपि कथं मारनाराचभिन्नो नीत्वा सीतां किमिति तुरगांस्ताडयामास दंडैः १ गमिति ५७ वैवाहिकमिति सल

क्ष्मणो राम एतैः कुशिकनंदनादिभिः कृत्वा वैवाहिकं विधिं समाप्य तैः कुशिकनंदादिभिः सह स्वपुरीं जगामेत्यन्वयः सलक्ष्मण इति पदेन
सीतानुजयोर्भिल्यालक्ष्मणस्यापि विवाहोद्योतित इति ध्वनितम् ५८ इति श्रीमिश्रमोहनदासविरचितायां हनुमन्नाटकदीपिकायां जा
नकीसचवरोनामप्रथमोऽंकः १ २५

अं.
१

१०

अथतयोस्तत्रसंभोगमधुरं द्योतयितुं पद्यमवतारयति प्राप्येति प्रथमयामस्कप्रवेशकौतुकेन नीतस्तदुपेयामत्रयंकथमपि नी
 त्वाकथमप्यत्र हेतुमाह सारनाराचभिन्नइति अन्यत्कगमं किमित्येतस्यार्थकविरेव द्योतयति तत्रनास्मद्वेषः १ सर्वेति मेदुरंस्ति
 ग्धवित्रयोरिति धरणिः बलात्सीतामेदुरं वित्रेतुरगांस्ताडयामास रामस्कमंदुरायां वा जिशालातु मंदुरेत्यमरः मेदुरं च मंदुरा

सर्वलक्षणोपेतान्देवभूपालयोग्यान् मेदुरमंदुरायांतुरगानवलोक्यमारज्वराकुलितचित्तभ्रांत्सावधूष
 त्रयोमंगलावलोकनाथागतस्य भगवतस्त रणैः किरणमालिनस्तरगाइ मेस्वभावनेजस्विनस्ताडनम
 सोदारस्ताडिताः पुनः पुनः भगवंतं भास्करं दूतगत्यास्तान्चलं नयंति त्रिबुध्यादाशरथिर्जनकपुत्री च दंडा
 घाते स्तरगान् ताडयामास निशायां प्रौढायां शीघ्रमावयोः संगमो भवति त्यभिप्रायः २ अस्तं याते सुकुल
 नलिनी बांधवे सिंधुपुत्रे प्राचीभागे प्रमदमुदिते पक्वना रिंगपिंगे रामकामं गरुजनगिरामदिरं सद्दरं स्वं
 रं भोस्तं जनकतनयानंदयंती जगाम ३ ७ ७ ७ ७ ७ ७

चेति द्वंद्वैक्यम् एतेनोन्मादावस्थाद्योतिता सोत्तारसोदधौ प्रौढानंदापन्नोर्विरहाद्योत्तुद्रमः स उन्मादः २ अथतयोः रतिग्रह
 प्रवेशमाह अस्तमिति सुकुलितायाः नलिन्याः बांधवे विकासहेतौ सूर्ये अस्तं याते सति प्राचीभागे पूर्वदिग्भागे प्रमदं यथा स्यात्त
 था सिंधुपुत्रे चंद्रे उदिते सति रामं नंदयंती जगाम कामं अनिच्छं यथा स्यात्तथा अकामानुमतौ कामः स्पृहायामपि संमत इति ध
 रणिः एतेन त्रपाद्योतिता सद्दरं रामं मंदिरं वा उक्तं च कलाविलासे रम्यपक्षिरवानंदं वनवित्रकुलाकुलं स्वक्तं बुलाहं शयनं गृहं सरत
 सद्दरम् ३

पुनरपि सिंहावलोकनन्यायेन चंद्रोदयमाविः करोति प्राचीभागे इति तरणिविरहिण्यपि प्राचीभागे सरागे सति एतेन चंद्रदर्शनात्
सद्योपि स्त्रियः परपुरुषानुरागं कुर्वतीति ध्वनितं यतः पूर्वायाः दिशस्तरणिरतिप्रियस्तथापि सरागाजातेति भावः यत्रोदेति रविः
सैव प्रिया तस्याश्च स प्रिय इत्यागमोक्तत्वात् सावकाश इति ग्रहादिदर्शने मेव तत्रावकाशः तमसि शमनाशंगते सति कोकाश्च
क्रवाकास्तेषां लोके समूहेशर्वरीभूपतिश्चंद्र इति ४ ननु कोकानां कुतः शोक इत्यपेक्षायामाह भविष्ये इति गद्यं पुनश्चंद्रमेव वि
शिनष्टि स्वैरमित्यादि चतुर्भिः युवत्यश्च युवानश्च यूनास्तेषां यूनां अत्रैकशेषः पुमान् स्त्रियेत्यनेन स्त्रिया सहोक्तौ पुमान् शि

प्राचीभागे सरागे तरणिविरहिणि क्रांतमुद्रे समुद्रे निद्रालौनी रजालौ विकसितकुसुदे निर्विकारे चकोरे
आकाशे सावकाशे तमसि शममि ते कोकलोके सशोके कंदर्पे नल्पदर्पे वितरति किरणान् शर्वरी सार्वभौ
मः ४ ग० भविष्ये रामशापेत्यंत निकटवर्तिनो कोकलोकानामकस्मान्महोत्पातनिमित्तं पार्श्वस्थितानाम
पि प्रियाणामनवलोकतः शोकसंभवः स्वैरैकैरवकोरकान् विदलयन् यूनां मनः खेदयन् अंभोजानि नि
मीलयन् मृगदृशां मानं समुन्मूलयन् जोत्स्नां कंदलयन् तमः कवलयन् भोधिमुद्वेलयन् कोकानां कु
लयन् दिशोधवलयन् निंदुः समुज्ज्वलते ५ अपिच अद्यापि स्तनतुंगशैलशिखरे समितिनीनां हृदि
स्थातुं वाञ्छति मान एषधिगिति क्रोधादिवालोहितः उद्यद्दूरतरप्रसारितकरः कर्षत्यसौ तत्क्षणात् फुल्ल
कैरवकोशानिः सरदलिश्रेणीरूपाणं शशी ६ व्यतति कंद एव कंदलः स्वार्थे लच् स मूहं कुर्वन्नित्यर्थः अन्यत्सगम

म् ५ तत्रोदये सरागं चंद्रमवलोक्य कविरुत्प्रेक्षते अद्यापीति असौ शशी तत्क्षणादेव तदुदयमात्रादेव फुल्लताये कैरवास्तए

वकोशारवङ्गकोशास्तेभ्योनिःसरंतीयाजलिश्रेणीभ्रमरपंक्तिः सैवरूपाणःखड्गःतमाकर्षतिप्रसह्यगृह्णातिदिवातत्रस्रप्ताअलयश्चंद्रोदयादे
वसर्वेपंक्तीभूयएकदैवनिःसरंतिइतिप्रसिद्धंकीदृशःउद्यत्उद्गच्छन्इतिक्रोधादालोहितइवइतिकिंएषःमानःसीमंतिनीनांत्वादिसि-
द्यापिमश्रुद्यतेसतिस्थातुंवाञ्छतीति कीदृशोत्प्रेक्षितनावेतुगेशैलशिखरेयत्र६ रागमुत्प्रेक्ष्यपांडुतामुत्प्रेक्षते यातस्येतिअ-
नंतरंपक्षान्तरेशीतकरः अस्तंयातस्यदिनकृतःसूर्यस्यवेषेणारागान्वितोजातःयादृगरूपोरेविरस्तितादृशुदयेचंद्रोभूदितिभावःकिंभू

यातस्यास्तमनंतरंदिनकृतोवेषेणारागान्वितःस्वैरंशीतकरःकरंकमलिनीमालिंगितुंयोजयन् शीतस्पर्शमिवाप्यसंप्रतितया
युक्तेसुखांभोरुहेहासेनैवकुसुमद्वीवनितयावैलक्ष्यपांडुकृतः७ कर्पूरैःकिमपूरिकिमलयजैरालेपिकिंपारदैरक्षालिस्फटि-
कांतरैःकिमघटिद्यावापृथिव्योवपुः एतत्तर्कयकैरवक्लमहरेःशृंगारदीक्षागुरोदिकांतासुकुरेचकोरस्रहृदिप्रौढेतुषारविषि-
अंगारकोरकाशनंचकोरमवलोकयाह अमृतममृतरश्मेर्मंडलस्यानुभूयद्विजचतुरचकोरप्रीतिरंगारकेषुप्रभवतिभवदीया
चैद्विधातुर्विधानंतदिहपुनरपिस्यात्कोन्यथाकर्तुमीशः९ नृसैरंयथेच्छंकमलिनींसूर्यप्रियांमालिंगितुंकरंकिरणरूपंहस्तंयोजयन्

सन्संप्रतितदैवतंयाकमलिन्याशीतस्पर्शमिवाप्यसुखांभोरुहेस्वकीयसुरवारविंदेयुक्तेमुद्रितेसतिरुद्धेइत्यपिपाठःकुसुमद्वीवनितयाकुसु-
दिनीएवचंद्रकांतातयाकृत्वायद्वैलक्ष्यलज्जातिरेकस्तेनपांडुकृतःरागान्वितोपिपीतत्वमागतइतिकेनहासेनैवपरगामिनमेनंदक्षायकुसु-
दिनीविकसनंतदेवहासउक्तंच आत्मनश्चरितेयस्यज्ञातेन्यैर्यत्रजायते अपत्रपेतिमहतीतद्वैलक्ष्यमुदाहृतम्७ रामःसरसीप्रति कर्पू-
रैरितिद्यावाभूमीचरोदसीत्यमरःअक्षालिप्रक्षालितंकिंदिकपूर्वासैवकांतातस्याःसुकुरेनतुल्येअन्यत्सपष्टं८ अमृतमिति भोद्विजचतुर-
पक्षिविदग्धचकोर अमृतरश्मेर्मंडलस्यचंद्रविंवस्यामृतमनुभूयचेद्भवदीयाप्रीतिः अंगारकेषुप्रभवतितत्तदाविधातुरीश्वरस्य-

विधानं पुनरप्यन्यथाकर्तुं कः पुमान् ईशः स्यात् न कोपीति भावः ९ चक्रेति क्षीरसमुद्रात् जन्म प्रादुर्भावो यस्य एवं भूतो देवश्चंद्रो जयति
तमेव विशिनष्टि अंधकारनिचयसेनायास्फारो विस्तारस्तन्नाशाय चक्रं अविष्टलिं गत्वा दरवंडत्वं राजहंस इव लोपेय च उणादिकः कुमुद
वनवधूनां बोधेविकासे सति निद्रायाद रिद्रोयस्माद्यदुदयेविकसितत्वात् पुनर्न संकोच इति भावः रतिपतेर्बाणानां निर्वाणस्तीक्ष्णीकरणं त
स्य शाणः उपलविशेषः यद्वा निर्वाणो मोक्षस्तस्य शाणः सहायकत्वं कामबाणनिर्मुक्तौ सत्यां सहाय्यक इति भावः निर्वाणस्तीक्ष्णमोक्ष

अथ पंजरस्थामंदि सरिका सरवीनां स्वमंदि रगमनाया शिषं पठति चक्रक्रीडा कृतांतस्तिमिरचयचमूस्फारसं
हारचक्रं कांतासंयोगसाक्षी गगनसरसि यो राजते राजहंसः संभोगारंभकुंभः कुमुदवनवधूबोधनिद्राद रिद्रो
देवः क्षीरोदजन्मा जयति रतिपतेर्बाणनिर्वाणशाणः १० इत्याकर्ष्य चंद्रमंडलशाणोत्तीर्णो रतिपतेर्बाणो जानकी
रामचंद्रयोर्वक्षस्थले निपततीति श्लोकाभिप्रायमवगम्य निष्क्रान्तः सर्व आलिजनः आत्रापितरुणरात्रौ शक
सारिकादीनां पक्षिणां मधुरस्वरैर्मदनोर्मिसं सूचिता रामः अंके कृत्वा जनकतनयां द्वारकोटे स्तलांतात् पर्यंकां
कैविपुलपुलकां राघवो नम्रवक्त्रां बाणान् पंचप्रवदति जनः पंचबाणो प्रमाणैर्बाणैः किमां प्रहरति शनैर्वाहरंती जंगाम

११ योरिति चरकः उत्तेजकोपलेशाणः पक्षे व्यात्मगते पुमानिति धरणिः १० अथ जानकीरामयोः शृंगारं वर्णयति अंके कृत्वे
ति द्वारकोटेः द्वाराग्रभागस्य तलांतात् जनकतनयां अंके कृत्वा पर्यंकां कैपयं कमध्ये निनाय आनयत् विपुलपुलकामेतेन मुखस्मि
तस्मिन् सात्विकोदशितिः उक्तं चरसोदधौ साक्षादीश्वरयोगो यैस्ते मुख्या मनीषिभिर्ज्ञेयाः इति द्रष्टुमरतिप्रकारायेस्कः स्निग्धाम
तास्त एवात्र इत्यपि शनैर्मनसि उवाच बालायाः प्रभूतरोमांच दर्शनेन पंचबाणोऽप्यपरिमितबाणभ्रांतिः ११

गाढंगाढमिति मानकीर्णामामास्पृशेत्यादिव्याजवचनभाषिणीसीतासदयहृदयंच अनिलस्वागतायवायोरागमनाय आर्षत् शिथि
लंचकारकिं कृत्वा पुंडरीकाक्षोरामस्तद्वक्षः पीठंकमलमुकुलं तत्सदृशकोमलंकुचयोरपिकाटिन्यंमत्वा कीदृशी कामैः कामसंबंधिभावैः
पूर्णाकामकलाविदग्धा इत्यर्थः स्वामिना श्रीरामेणापि गाढंगाढं यथा स्यात्तथा आलिंग्य स्फीतं नीतं स्फीतारव्यं च वनं प्रापितं तदुक्तं कामा
वतारेन कारकहलक्षितहस्तांतं वंचिता धरं रभसागंडसंस्पर्शस्फीतं तच्च वनं मतमिति कमलकलिकाकोमलं पुंडरीकाक्षवक्षः कुच

जानकी गाढंगाढंकमलमुकुलं पुंडरीकाक्षवक्षः पीठं काटिन्यं मपि कुचयोजनकीर्णामानकीर्णा पूर्णाकामैः शिथि
लमनिलस्यागमायाचकार स्फीतं नीतं सदयहृदयं स्वामिना लिंग्यमत्वा १२ जानकीरामचंद्रयोः अन्योन्यं बाहु
पाशग्रहणारसभराशीलिनोस्तत्रयूनोभूयोभूयः प्रभूताभिमतफलभुजोर्नंदतोर्जाति एषः संसारो गर्भसारो नव
इव मधुरालापिनोः कामिनोर्मांगाढं चालिङ्ग्य गाढं स्वपिहिनहिनहीति च्युतो बाहुबंधः १३ काठिन्येन व्याधितं माभूदिति

शंकया बाहुपाशमीषत् विसृज्य पवनप्रवेशाय हृदयं शिथिलमाचकारेति भावः १२ अन्योन्यमिति तत्र संभोगसमये भूयोभूयो नंदतोर्मुहुर्मु
हुः स्मितवर्धमानयोर्यूनोः जानकीरामचंद्रयोः एष संसारो नव इव जातः अज्ञातरसप्रदो जात इति भावः गर्भसारः स्रवयस्य सः कीदृश
योः परस्परं बाहुपाशग्रहणैर्योरसातिरेकस्तमभिव्याप्यशीलितुंशीलं ययोस्तौ तथा पुनः कीदृशयोः प्रभूतं बहु अभिमतं इष्टफलं
कामफलं भुंजतोः यथेच्छानेककलाविदग्धयोरिति पुनरित्यध्याहारः कामिनोः कामरसवर्द्धनविदग्धयोरिति बाहुबंधः च्युतः शिथिलो
जात इति किं रामेणोक्तं माइति मांगाढं आलिंग्य स्वपिहि सीतयोक्तं नहिनहीति अतएव मधुरालापिनोः स्वपिहिनहिनहीत्यादिमाधुर्यं श्यामं
कामसमाकृतिराममा लिंग्य उक्तं ठितापिकामाकुलापि जानकीकुलसंभूतित्वलज्जयानवसंगमनयाचमत्तमनोहरणाय च नहिनहीति
व्याहृत्य दुःसहमपि मारज्वरसहते स्म १३

ह.ना.
१३

वक्त्रे इति चंदनं खदिरं घनः कर्पूरः ताभ्यामावृतः पूगः क्रमुको गर्भे यस्य स्तान् चूर्णं कस्तूरिका गर्भं खदिरं चंदनं मतमिति धरणिः १४ ततः किं-
जातमित्यपेक्षायामाह मंदं मंदमिति जनकतनया वीटिकां चतुर्धा विधाय तत्रापि मंदं मंदं शनैः शनैः तत्रापि स्वैरे स्वस्वरवानुसारं यथा त-
था जहे ततः वती चतुर्धा त्वेहेतुः कुतस्तस्य रामस्य यत् अधरमधु तस्मिन् यत् प्रेम तस्मादेकदेव ग्रहणे तदधरा योगः स्यादिति भावः
मंदं मंदत्वे हेतुः कीदृशी मिलिता क्षीतदधरस्पर्शानंदान्नेत्रमीलने सति तद्वरणयोगान् मंदत्वं तदनुग्रहणानंतरं तस्या वीटिकायाश्च
तुरः कवलान् धर्मार्थकाममोक्षान् तस्यासि समानुमेने रामो पितस्याः सीतायामधुरं अधरं पीत्वा तदेवाधरं ब्रह्म मेने ब्रह्मानंदं समं

वक्त्रे ततः फणिलतादल वीटिकां स्वे विन्यस्य चंदनघनावृतपूगगर्भो रामो ब्रवीदयि गृहाण सुरवेन बालेन च-
द्वाना तदधरं मधुरं प्रपातुम् १४ मंदं मंदं जनकतनया तां चतुर्धा विधाय स्वैरंजहेतदधरमधु प्रेमतो मीलिता क्षी-
मेने तस्यास्तदनु कवलान् धर्मकामार्थमोक्षान् रामः कामं मधुरमधुरं ब्रह्म पीत्वा पितस्याः १५ भाति स्म चित्तस्थि-
तरामचंद्रं सारुंधती निर्गमशंकयैव स्तनौ परित्यापितपाणिपद्मा संजातनिद्रा सरसीरुहाक्षी १६ रामः तत्र मे-
थिलस्तनोरस्थलनिक्षिप्तयक्षकर्मसानंदपतितप्रमरमालोक्य मदनदहनशष्पत्कांतकांता कुचांतर्हृदि मलयज-
पंकगे गढबद्धा खिलांघ्रिः उपरिविततपक्षोलक्ष्यते लि निर्मग्नः शरद्वकुसुमैषोरेष पुंस्वावशेषः १७ मेने एतदधिकं ब्रह्म

स्वरं नास्तीति भावः १५ भातीति ह्रस्वनामिषेण स्वीकृतनिद्रा भाति स्म स्तनयोरुपरित्यापितपाणिपद्मं यथासा उत्प्रेक्ष्यते किं कर्तव्यं चित्तस्थि-
तश्चासौ रामचंद्रश्च तं निर्गमशंकया हृदयान्मा निर्गच्छति न भयेन रुंधतीव १६ मदनेति कामाग्निना शष्पत्तयोरमणीयः रामस्य सीतायाः
कुचांतः स्तनमध्यदेशस्तद्वक्त्रे हृदयो मलयजपंकस्तस्मिन् निमग्नोऽलिर्धर्मरोलक्ष्यते उत्प्रेक्ष्यते कीदृशः गाढं यथा स्यात्तथा बद्धा अखिला

अ
२

१३

अंघ्रयो यस्य अत एव उपरिविततौ पक्षौ यस्य उड्डीना संभवात् कद्वलक्ष्यते एष कुसुमेषोः शरद्वक्पुंस्वमात्रावशिष्टः अन्यतो हृदये मग्न इति १७
 द्रव्द्विषद्याजेन भावा विष्करणं मेनाश्रितानि द्वाययासा अन्यथा वै जात्यमायाति जानकीपतिं प्रमदयति प्रहृष्टं हर्षयति हर्षप्रकारमेवाह मंदं
 यथा स्यात्तथा पृथुलं मांसलं जघनं तस्य योभारः तंदोलयंती तोलयंती पुनः कीदृशी मृदू निस्पर्शा र्हाणि चंचलानि अलकाग्राणि यस्याः प्रकटितं
 भुजमूलं यथा दर्शितास्तन्यलीलास्तनयोः परिसरशोभा यथा एतत्पद्येन कुंचितास्व्यं शयनं दर्शितं तदुक्तं कामावतारे प्रमीलादंभतो यत्र प्रीति

तत्रावसरे पृथुलजघनभारं मंदमांदोलयंती मृदुचलदलकाग्राप्रस्फुरत्कर्णपूरा प्रकटितभुजमूलादर्शितास्तन्य
 लीलाप्रमदयति पतिं द्राक् जानकीव्याजनिद्रा १८ तामपि दूरस्थां मन्वानः तदनुजनकपुत्रीविचक्रमा लोच्य रामः पु
 नरपि पुनरेवाग्रायचुबन्नतृप्तः स्तनतटभुजमूलोरस्थलं रोमराजिमदनसदनमासीत्तुंबितं पंचबाणः १९ श्रीराम
 पादाः निद्रालु रूपा नितं बांवरहरणरणन्मेष्वलारावधावत्कंदपरिब्धबाणव्यतिकरतरलाः कामिनो यामिनीषु ता
 टंकोपांतकांतग्रथितमणिगणोद्भृच्छदच्छप्रभाभिर्व्यक्तांगास्तंगकंपाजघनगिरिदरीमाश्रयंते श्रयंते २०

दानदिदत्तया स्वशोभादीयते नैवेद्ये शयनं तद्विकुंचितम् १८ तदनुव्याजा विष्कृतभावदर्शनानंतरं रामः जनकपुत्रीविचक्रं आलोच्य पुनः पुनः
 आग्रायचुबन्नपितृप्तो न जातः स्तनतटभुजमूलोरस्थलं रोमराजिमदनसदनं चापिरामेण तुंबितं आसीदिति अत्र द्वंद्वैक्यं कीदृशः पंचबाणः
 कोमोस्यास्तीति तथा सकाम इति अर्शादिभ्योः च एतेन पंचशरारब्धचुबनं द्योतितम् तदुक्तं वात्स्यायनीये भुजमूलौ स्तनौ वक्षोवलिं
 दनसद्वच पद्मिनी तुंबिता द्रावं याति पंचशराभिधम् १९ अथ भयलोला लिंगनं द्योतयितुं पद्ममवतारयति निद्रेति तेषां सिद्धाः सका
 माः श्रीरामपादाः जघनमेव गिरिदरीसैवाश्रयं निलयस्थानं श्रयंते आश्रयंते इति कुत इत्यपेक्षायामाह निद्राजाता यस्याः एवं भूता-

रुग्री सीता तस्या नितंबवस्त्राकर्षणे सति रक्षांती शब्दितायामेखला तस्याः रावेण धावनं यो कंदर्पः तेनारब्धः संधितो यो बाणस्तेन यो व्यतिक
रो भयंते न तरलाः आत्मानं गोपायितुं चंचलाः अन्योपि चौर्यं कुर्वन् केनापि ज्ञातो अलं पलायितुं आत्मानं गोपायति तथैतेपि कामाचौर्यं अ
न्यस्मिन् अन्यावभासो व्यतिकरः अत्र निर्भयत्वेन भयं तर्हि निलीयतिष्ठं तु इति चेत्तत्राह ताटं कयोरुपांतं पुत्रयुग्मं यथाः ये मणिगणारत्नसमूहा
स्ते भयं उद्भूतो याः उज्वलाः प्रभादी सयस्ताभिर्व्यक्तांगाः प्रकटीकृतशरीराः अतएव ज्ञातेषु सत्सु तुंगं कपोयेषांते एवं भूताः संतः आश्रयंते
उक्तंच कामावतारे निर्निद्रिनामृगदृशोरसनां यदैव संमोचनयविभयी कृतमानसोलं तद्भावकं पसुस्वतोजघने निलीयमास्थाय तिष्ठति
तदा भयलोलमुक्तमिति २० स्पृहेति भावं मानसं रागं अन्यत्पष्टमेव प्रेम तः संगं स्पृहयति बालभावाद्धिमेति इति योज्यम् २१ अत्यंतं का

जानकी प्रबुद्धा स्पृहयति च विभेति प्रेम तो बालभावान् मिलति स्फुरत संगे ध्वंगमाकुंचयंती अहह न हिनही क्रिया
जमप्यालपती स्मितमधुरकटाक्षैर्भावमाविष्करोति २१ निधुवनघनकेलिग्लानि भावं भजत्यारमण रमसशंकातं
किंचेतः प्रियायाः अधरदशनसर्मसीकृताया धृतायाः पिब पिब रसनां मे कामतो निर्विशंकं २२ मबाणाभिन्नासतीवीत

लज्जा जानकी निधुनेति हेरमणस्त्वमुखात् सारं निर्विशंकं यथा स्यात्तथामे रसनां पिब पिब आदरे वीप्सा अत्रा स्वादनमेव पानं न नुरमित्वा
यास्यामीति चेत्तत्राह प्रियायाः ममचेतः रमसशंकातं किं रमसोरताधिक्यं ततो या शंका भयंतेनातंकः कपोयस्मिन् तत् एवं भूतं जानं रम
णायाक्षमास्मीति भावः यद्वा सर्वमेकं पदं रमणस्य तव योरमसोरताधिक्यं तस्माद्या शंका तयायः आतंकस्तद्भुक्तं चेत्तत देवप्रियं यस्याः
मेकुतो नक्षमासीत्यपेक्षायामाह निधुवने रतौ घनाया बद्धी केलिस्तया द्रावणादिना ग्लानि भावं निःप्राणतां भजंतीः उक्तंच रसोदयौ अंत
श्चंद्रदेहेयत्र बलं पुष्टिर्द्भवेदस्याः तद्विगमा द्रव्याधिगनेर्निःप्राणता ग्लानिः पुनः कीदृश्याः अधरस्य दशनं स्वडनं तेन स र्पित् निर्गच्छत्

सील्लतंसीत्काररवोयस्याः यद्वाअधरदशनयोः अधरदंतयोरेवसर्पतसील्लतंयस्याः उक्तंचपंचसायकेद्रवतिचयदिनारीप्रौढरागानि
युक्ताभूदुनिधुवनयोगेदंतसंधौगर्भारं द्रवतिरदनवासः किंचिदुन्मथ्यभूयः कथितमिहमुनींद्रैः सील्लतंरागकारिअस्मिन्मद्योसील्लतसा
विष्कतंपुनः धृतायाः अंकेवश्यंप्रेष्ठेयनायिकातदुक्तंसोदधौ सील्लत संज्ञाभिमुखोयस्याः सततंप्रियोभवेदनुगः वश्यप्रेष्ठासोक्ताप्रज
रमणीमंडनंयथाराधेति २२ वाचामिति रामराज्ञीचरस्थावरांस्थास्तुचरिष्णुरूपं धरित्रींस्तरमयतिस्तरभीकरोतिकेनवाचांगुंफेनरच
नया संदर्भोरचनारुंफइत्यमरः कीदृशेनरुंफेनरंभायाः अप्सरसस्तस्याः करावेवकमलेतथोर्यानिदलान्यंगुलयः तासांयः उदारः संप्र-

वाचांगुंफेनरंभाकरकमलदूलोदारसंचारचचत्तंत्रीसंजातमंजुस्वरसरसतरोद्धारताराक्षरेण प्रत्यगोन्निद्रनाक
द्रुमकुसुमनवामोदसंवादमैत्रीपात्रीभूतेनधात्रींस्तरमयतिचरस्थावरांरामराज्ञी २३ अथरामस्तामात्हादयति
अरण्यंसारंगैर्गिरिकुहरगर्भश्चहरिभिर्दिशोदिड्मातंगैः श्रितमयिवनंपंकजवनैः प्रियाचक्षुर्मध्यस्तनवदनसौं
दर्येविजितैः सतांमानेम्लानेमरणमथवादूरसरणम् २४

मादवान्संचारस्तद्रागव्यंजकंतंत्रीगमनंतेनचंचंतीसशब्दायातंत्री
वीणाततः संजातोयोमंजुस्वरः कोमलालापः ततोपिसरसतरोः निशयेनरसवान्यः उद्धारः उद्धारारव्यंगीतंतस्मिन्ताराणिव्यक्तान्यक्षराणि
यस्मिन्तत् तदुक्तंसंगीते सात्वतीपंचमश्रीकप्रीतिमंठविराजितं त्रिपदंसध्रुवंगीतमुद्धारारव्यंमतंबुधैरितिपुनः प्रत्यग्रंनवीनंउन्निद्रं
विकसितंचतन्नाकद्रुमकुसुमं पारिजातपुष्पंतस्ययोनवामोदस्तात्कालिकोगंधः सएवयासंवादमैत्रीवचनचातुरीतस्याः पात्रीभूतेनपा
रिजातकुसुमादप्यतिस्तरगंधेनेत्यर्थः २३ अरण्यमितिसारंगैर्मृगैर्हरिभिः सिंहैः मातंगैः गजैः पंकजवनैः पद्मवार्तैः वनंजलं जीवनभुव
नंवनमित्यमरः कीदृशैः सर्वैः प्रियायास्तवचक्षुः सौंदर्येणमृगाः मध्यप्रदेशसौंदर्येणगजकुंभौवदनसौंदर्येण कमलवनंविजितमिति

ह. ना.
१५

मृगादिभिररण्यादिश्रयणं युक्तमित्याह सतां सभावितांनामानेचितोन्नतौ म्लाने सति केनापि दूषिते सति मरणं मुखं तदभावे दूर सरणं दे
शांतरदुर्गाश्रयणं योग्यं अत एभिर्दुर्गमेवाश्रितमिति भावः अयिप्रिये अयीतिकोमलामंत्रणे अपि वा तत्र संभावना गर्हा समुच्चयप्रस
शंका संभावना स्वपीत्यमरः २४ वक्रमिति सरसीरुहाणि यद्मानि एणी दृशस्ते वक्रं विलोक्य तत्सौंदर्यार्थं वनांते जलमध्ये जपाय इष्टा
राधनाय भृंगश्रेण्येवाक्षमाला तांजगूहुः एणी दृश इति पदेन मृगयोपिवनांते अरण्यमध्ये तृणादिमक्षणादिनानेत्रशोभा प्रास्यर्थं तत्र

वक्रं वनांते सरसीरुहाणि भृंगाक्षमालांजगूहुर्जपाय एणी दृशस्तेष्ववलोक्य वेणीमंगं भुजंगाधिपतिर्जुगोप
२५ स्वर्णं स्वर्णं दहने स्वदेहं चिक्षेप कांतिं तव दंतपंक्तिं विलोक्य पूर्णमणिबीजपूर्णफलं विदीर्णं ननु दाडिमस्य २६
वदनममृतरश्मिं पश्य कांते तवो व्यामनिलतुलनदंटेनास्य वाद्धौ विधाता स्थितमतुल्यदिंदुःखे चरो भूलुघुत्वात् क्षिप
ति च परिपूर्यते स्य ताराः किमेताः २७

स्यंतीत्यर्थः भुजंगाधिपतिरपिते वेणीमवलोक्य तस्मादृश्यहीनमंगं जुगोप अन्यथा स्वशरीर
गोपनेन कोलाभ इति यद्वा एणी दृशः पदद्वयं एणी मृगीजाल्यैकवचनं ते दृशः दृष्टो रवलोकनवैदग्ध्याने कत्वा हूहुवचनं अवलोक्य वनांते अरण्यदु
र्गेनेत्ररूपं भृंगं जुगोप तत्रैत्रसादृश्यभाववैलक्ष्यत्वात् २५ स्वर्णमिति सुषुवर्णो यस्य एवं भूतमपि स्वर्णं तव कांतिं विलोक्य त्वागतमलाकर्षणात्
त्वदंगस्य साम्यत्वकथनाय च स्वदेहं दहने चिक्षेप न तु तद्वर्णं प्राप्तवदिति भावः हीरकमणितुल्यबीजपूर्णमपि दाडिमस्य फलं तव दंतपंक्तिं विलो
क्य तूर्णमेव विदीर्णं स्फुटितं तदुपमानववहिः कृतत्वादिति भावः २६ वदनमिति हेकांते प्रिये पश्य मुखगौरवप्रत्यक्षमवलोक्य विधाता उर्व्या
भूमौ स्थितं तव वदनं वाद्धौ क्षीरसमुद्रे स्थितशीतलरश्मिगुणसाम्यातिरेकज्ञापनाय अनिल एव तुलादंटेना तुल्यत्वं तोलयामास तदेंदुः ल
घुत्वात् अल्पगुणाश्रितत्वात् खेचर उन्नतो भूत् तदास्य चंद्रस्य पूर्येतास्ताराः अश्विन्याद्याः क्षिपति स्म तस्य चंद्रस्य पूर्येतास्ताराः किं कियं

अं.
२

१५

संनक्रियं स इत्यर्थः गणगौरवात्तवद्वदनमत्रैवस्थितं चंद्रस्तरुणाभावाद् ध्वंगत इति भावः २७ ननु सिताखंडश्चेदत्यन्तरः गुडो बहुतरः तर्हि किं गौरवादेव गुणाधिक्यमित्यपेक्षायामाह स्मणेति भावयित्वा निषेधधात्रा गुरुकृतमपि मेवद्वनंतथापि प्रियेण त्वया आस्ताद्यममृतरश्मेरपि मंडलं वा निर्णयितां यत्रैव स्वाद्याति शयस्तत्रैव गौरवमिति भावः २८ सीतामिति मनोहरतरांगिरमुद्गिरंती सीता परिपूर्णः कामः कामकला विलासो यत्र अन्यथेश्वरत्वस्य क्षतिः स्यात् रामः सीतांतथाबुभुजे यथा कोपीश्वरो भूत्वानाद्यभुनक्ति न पुराबुभुजे नाग्रे भोक्ष्यतीति २९ अयं तदूर्णमुपसंहरति मृद्विति प्रियायाः कापि अनिर्वचनीयादित्यालौकिकी स्तनश्रीराघवस्य

जानकी सानंदं सोत्कंठा च प्राणवल्लभमाल्हादयति रमणचरणयुग्मं तावकं भावयित्वा मधुरगिरमुदारं रामदासी ब्रवीमीकृतमपि गुरुधात्रा स्वाद्यनिर्णयितां मेवद्वनममृतरश्मेर्मंडलं वा प्रियेण २८ रामः सानंदम् सीतां मनोहरतरांगिरमुद्गिरंतीमालिङ्गयतत्र बुभुजे परिपूर्णः कामः रामस्तथात्रिभुवनेऽपि यथानकोपिरामां भुनक्ति बुभुजेन च भोक्ष्यतीति २९ मृदुस्तरभिस्रवर्णस्फीतकक्षापुटोद्यल्लुलितमुजलतायाः संपुटालिङ्गितायाः स्तरतरसवशाया राघवस्य प्रियाया हरति हृदयतापं कापि दिव्यास्तनश्रीः ३०

हृदयतापं हृतुं अयतीति हृदयः कामस्तस्य तापं त्वया हरतीति कीदृशी मृदुः स्पर्शसिंहः स्तरभिः स्रगंधः स्रवर्णो गौरो ज्वलः स्फीतः किंचिदुन्नतः सचासौ कक्षापुटश्च तस्माद् द्यते ललिते मुजलते यस्याः सा तथा एवं भूतात्कक्षापुटाद्यते उपरिभुजमूले यस्याः हरतु इति पाठः तत्राशीः किंपुनः कीदृश्याः संपुटालिङ्गितायाः संपुटारव्यालिंगनेनालिङ्गितायाः उक्तं पंचसायके उर्ध्वगते मध्यगते युवत्याः पार्श्वस्थितायाः परिरभ्यदेहम् यूनः स्त्रियो लोलनतोरतज्ञैरत्नद्वयः संपुटनामधेयः अयमेवोदयनेनान्यथोक्तः उत्तानसुप्तप्रमदोपरिस्थः कक्षां समावर्ज्यतदूरयुग्मम् संमर्दयानस्तनमंडलं यद्रमेतसः स्यात् किल संपुटारव्यः ३०

ह. ना.
१६

आगामीति रंगभवनेस्तरतागारेचिरंकोपिप्रमः आविरासीत्कयोः तयोः सीतारामयोः प्रमेपिविरमव्ययमितिचरकः किं कृत्ये वआ
गामिभविष्योयोदीर्घविरहः दंडकारण्यप्रस्थानरूपस्तंज्ञात्वैव कीदृशीसीताअद्भुताः कामकेलयोयस्याः साअस्थिरसस्यादौतुरगांस्ता
उयामासेतिप्रमः उक्तः प्रांतोविडालपत्नीपूजनमेवप्रमः अतः आद्यांतप्रमादिनिष्ठमेवजातं यद्वास्यप्रमेवार्थः रंगभवनेअद्भुतका
मकेलिः कामक्रीडाचिरमाविरासीत् अन्यत्पूर्ववत् अन्यत्कविनैवव्याख्यातं प्रममेवा विः करोतिचरणायुधानामितितयोः जानकी

अं.
२

आगामिदीर्घविरहश्चिरमाविरासीत्ज्ञात्वैवरंगभवनेद्भुतकामकेलिः श्रुत्वातयोर्गिरमपूजयदोतुपत्नीसुद्दीर्णकर्ण
स्तरणांचरणायुधानाम् ३१ इति श्रीहनुमन्नाटकद्वितीयोऽंकः २ ७ ७ शुक्काभोगान्त्सरंगान्कतिपयसमयं
राघवो धर्मपत्न्यासाद्धैवद्विष्णुकामः श्रवणमुनिपितुः प्रापहाशापकालम् धत्तेतस्मिन्विवस्वान्मलिनकिरणातांहाम
होत्सातहेतोरुत्कादंडः प्रचंडः प्रपततिनभसः कंपतेभूतधात्री १

अपूजयत् अत्रविडालपत्नीशब्दाब्दिडालपूजनेपतिव्रतयाः परपुरुषस्पर्शोभाभूदितिसूचितं किमित्यपूजयत् एवमुक्तंभवतिवालाया
श्वेतसिचरणायुधशब्देनैवप्रातरुत्पद्यतेनेतरथाअतः पूजिताविडालपत्नीपूर्ववैरमनुस्मरंतीचरणायुधमव्यग्रमश्नातुतस्मिन्निवृत्ते
प्रातः कालासंभवादनांताभवतु यामिनीकामिनीपतिमालिग्याजस्त्रंस्तरवमनुभवत्वित्यभिप्रेतोर्थः ३१ इति श्रीमिश्रदासविरचितायांह
नुमन्नाटकदीपिकायांजानकीविलासोनामद्वितीयोऽंकः २ ७ अथरामवनलीलावर्णयितुमंकमारभते शुक्लेतिराघवोरामः धर्मपत्न्यासा
द्धैकतिपयसमयंयथास्यात्तथास्तरंगान्भोगान्कामविलासान्भोगान्शुक्लाश्रवणमुनिपितुर्यज्ञदत्तारव्यवैश्यतपस्विनः शापस
मयंप्राप अत्रेयंकथा मृग यांगतोदशरथः वनगजप्रमेणशब्दवोधित्वपस्विनायकुंभंजलेनपूरयंतंश्रवणमुनिंअदृष्ट्वैवजघानततोस्य

१६

पित्रायत्तदत्तेनशप्तः अस्यामेवावस्थायां पुत्रशोकात्परलोकंगमिष्यसीतितं वियोगसमयंप्राप यद्वा राघवोऽष्टदशरथः धर्मपत्न्यासान्दर्वर्द्धिष्णुका
मः अपूर्णकामाभिलाष इति उभयोर्विशेषणं भागानघौ उक्तं च सुगंधिवनितावस्त्रंगीतं तांबूलभोजनम् बाहनं मूषणं चेति भोगाष्टकमुदीरितम्
शापकालमेव द्योतयति तस्मिन्समये यत्ते व्यधत्त भूतार्थे वर्तमानता नाटकालंकृतित्वात् उक्तं च दशरूपकप्रकृतं वर्तमानत्वं नाटकालंकृतिः परा
दिगिति अहनिदिवैवस्फारो विस्तारः स्वर्णानोः राहोः सकाशात् मध्यान्हे उत्सवस्य कोशो येषां ते श्वगणाः सारमेयगणाः तेषां रुतमभूत् स्फी

द्विगभागो धूसरो भूदहनि बहुतरस्फारताराः स्फुरन्ति स्वर्णानोर्भानवीयं ग्रहणमसमये रौधिरी बिंदुवृष्टिः मध्यान्हो
द्वौ स्थको शश्वगणारुतमतिस्फीतफेरुप्रचारो वारं वारं गभीरप्रलय इव महाकालचीत्कारघोरः २ कैकेयी आत्मगतम्
प्राप्तः किल मद्वाग्बंधकालस्तर्हि दुतं राजानं भरतराज्यं प्रार्थयामि नखलुकालक्षेपः श्रेयसेरहसि उपगम्य प्रकाशं राज
न्ममंगलीरियं वधूयतोऽस्या आगमनमात्रेण महोत्पाताः संभवन्तीति तानुत्पातानवेक्ष्य क्षितिपमथ दशस्य दनं क्रंद
यन्ती लोकान् शोकानलौघैः शिवशिवतरसाभस्मसात्कुर्वन्तीव कैकेयीवाच सूचे निखिलनिजकुलांगारमूर्तिः ससीतः

शांत्यै पुत्रस्य राज्यं भवतु वनमभिप्रेष्यतामेष रामः ३ तो बहुतरः फेरुणां शिवानां प्रचारः इतस्ततः सरणं वारं वारं मभूत् क इव
गभीरप्रलय इव कीदृशः महाकालो रुद्रस्तस्य चीत्कारेण घोरः प्रलये रुद्रश्चीत्कारं करोति तिसिद्धं स्फीतकेतुप्रचार इति वापाठे स्पष्टार्थः एको
त्तरशतं केतवः सन्ति २ तानिति दशस्य दनं दशरथं क्रंदयन्ती शोषयन्ती शिवशिवेति खेदे एषः रामः शांत्यै उत्पातजन्यदोषोपशमाय वन
मभिप्रेष्यतां पुत्रस्य मम सुतस्य राज्यं भवतु इति वाचमूचे ३ ६२ ६२ ६२ ६२ ६२

(मंगलीशद्वैकारांतः समंगलीरियं वधूरिति मंत्रवर्णादमंगलीरियं वधूः सीता)

ह. ना.
१७

राममिति अथवाप्राणधारणाक्षमश्चेत्तान्प्राणानपिविहाय अनृतप्रतिनिर्मुक्तः स्यात्तदेववचनं अन्यथामाभूत् तदनु इति विचारानंतरं हा
कष्टं नयेति यथा त्वं वदामि तथैवास्त इति तां कैकेयीं वभाषे अत्र राज्ञेति चिंतितं चेत् कैकेयुक्तं करोमि तर्हि रामादशनेन मरणमाप्नुयान चेदनुत
स्यात्तर्ह्यनुतं मा स्यात् मरणमेवास्त इति भावः अत्रेयं कथा देवास्तरुद्धे देवपक्षे स्थितो राजा मूर्च्छितः तेनैव सहैयं तत्र गता कैकेयी रात्रावे
नं भक्षयन् द्योराक्षसेभ्यो योगबलेनारक्षत् तदा प्रबुद्धेन राज्ञा वरद्वयमस्यैदत्तं तत्तयाराशि विन्यस्तं यथेच्छं गृहीष्यामीति तद्वादानादनु

गद्यं दशरथः सकरुणं स्त्रीवचनस्वीकरणं मरणोत्साहं च नाटयन्महतीं मुच्छामासाद्य धरणीतलमुपगतः कथमपि
चेतनामुपलभ्य रामं कामाग्रजमिव वनं प्रस्थितं विक्ष्य शक्तो धर्तुं प्राणांश्चिव शिव कथं तान् विहाय वाहम् निर्मु
क्तः स्याद्वचनमनुतं तत्पुनर्नान्यथामेभूयाद्भूयस्तदनुवचनं हा वभाषेतथेति ४ गद्यं रामभरतौ स्वस्वकालमधि
गम्य हर्षशोकौ नाटयंतौ गुरोर्गिराजटावल्कलेच्छत्रचामरधारिणौ वनप्रस्थानराज्याभिषेकारं भाय राजानं दशरथं
नमस्कर्तुमवतरतः तत्र भरतः हातातमातरहहज्वलितानलीमांका मंदहृत् शनिशैले कृपाणवाणाः मथ्यंतु तान् चि
षहते भरतः सलीलं हारामचंद्रपदयोर्न पुनर्वियोगं ५ तः स्यामिति प्रसिद्धम् ४ रामभरताविति अत्र प्रसिद्धशब्दार्थकथनेरा

मायणा विरोधः स्यात् अस्याप्यग्रिमश्लोकैश्च तत एव व्याख्यायते अत्र राज्ञोक्तं राज्यं फलं द्योरासौ वनं यातु अराज्याहो भरतो राज्यं गृह्णातु
तदा भरतोऽपि राज्यं परित्यज्य रामानुगमना योदातो भूदिति पठ्यते अन्यथा भरताधर्मः स्यात् रामभरतौ राजानं
नमस्कर्तुमवतरत इत्यन्वयः कीदृशौ स्वस्वसमयं वनगमनं राज्यग्रहणरूपमधिगम्य हर्षशोकौ वनगमनात् रामो हर्षराज्यश्रवणात्
भरतः शोकं नाटयंतौ नाटकमेवाह गुरोर्दशरथस्य गिराजटावल्कलानि च तान्येव च्छत्रचामराणि च तद्धारिणौ कस्मै वनप्रस्थानमे

अं.
३

१७

वराज्याभिषेकः तस्मै एतदर्थे नृपे सत्यत्वमायाति भरते पि धार्मिकत्वं नृपेण रामे भरते पिराज्यं प्रतिज्ञातं एकतरादाने नृपतमेव तस्मादुभाभ्यां
वनमेवराज्यं मतं भरते जटाधरः स नृरामाज्ञया राज्याञ्च करिती के के व्यापिवरदानात् सत्यत्वमेव ४ तत्र भरतः अशनिर्वज्रं शैलाः गिरयः कृपाणः
खड्गः बाणः शरः तैचनेतानिवज्रादीनि स्रगमं ५ भरतस्य राज्या रुचिश्च राज्याकरणं कीदृशस्य भरतस्य जनके दशरथे बांधवे मयिवत्सल
स्य प्रेमवतः यद्वा जनको विदेहस्तद्बांधवस्य तद्भ्रातुः प्रेष्टस्य जामातृत्वात् ममानुजस्येति अन्यत्स्रगमम् ६ श्रुत्वेति नृपेण दशर-

मां बाधते न हितयागहनेषु वा सो राज्या रुचिर्जनकबांधववत्सलस्य रामानुजस्य भरतस्य यथा प्रियायाः पादार
विंदगमनक्षतिरुत्पलाक्ष्याः ६ श्रुत्वा स्रमंत्रवचनेन स्रतप्रमाणं शापस्य तस्य च विचिंत्य विपाकवेलाम् हाराघवे
तिसृष्टुच्चरितं नृपेण निश्वस्य दीर्घतरमुच्छ्वसितं नभूयः ७ मातस्तातः क्रयातः स्वरपतिभवनं हाकुतः पुत्रशोका
त्कोसो पुत्रश्चतुर्णां त्वमवरजतयायस्य जातः किमस्य प्राप्तो सौकाननांतं किमिति नृपगिरा कितथा सो बभाषेम
द्वाग्बद्धः फलं ते किमिह तव धराधीशता हाहतोऽस्मि ८ रामः लक्ष्मणत्वमपि याहि मदि रंजानकी च विधिने वया
पिता दुष्कृती नयतु वन्यवृत्तिना राम एष पुरुषायुषांचिरं ९ क्षेपकः

थेन स्रमंत्रो मंत्री तद्बचनेन स्रतानां राम लक्ष्मण भर
तादीनां हाराघवरामराम इति एकवारमुच्चरिते सति दीर्घतरं निश्वस्य भूयो नोच्छ्वसितं देहं त्यक्तमिति भावः ७ भरतः महतीं मूर्च्छां
मासाद्य वैकुण्ठं नाटयति मातरिति उक्तिप्रत्यक्षार्थो द्वादनं अन्यत् स्रगमं इति पुनः मूर्च्छितो भुवि पपात ८ गुरोरिति शरयुक्तश्चा
पो ह स्ते यस्य मध्यमपटलोपी समासः अन्यार्थः ९ यशब्दः सकः लक्ष्मणस्तं राघवं अनुजगाम बालवत्सो गामिवेति १० गुर्वीजे
ति गुरोर्दशरथस्य अहं मपि यास्यामीति पृच्छति को सल कन्या कौशल्या तदंघ्रियुगुलम् शकंच सारिकांच पिककुलंच दंदैकम् ११

ह. ना.
१८

राम इति अयोध्या निकट एव नंदिग्रामो स्तितत्रस्थः सन्ननुजटा जिनादिवतः किमयोध्यापालनेनेति तत्राहरघुपतेः रामस्य वनवासानंत
रमो गाय अपालने रामवचन संगतत्वं मत्रस्थो राज्यं कुर्विति रामवचनं १२ सद्य इति त्रिचतुरेति निपातः असकृद् द्वारं वारं पर्यंत भूः परि
सर इत्यमरः १३ आदाविति हे वै देहि इमान् वनसंबन्धिनो भूभागा न भूभदेशान् त्वंकथं यायाः कथं गमिष्यसि स्मृतां सिचकानना निचग-

गुरोर्गिराज्यमपास्य तूष्णं वनं जगामाथ रघुप्रवीरः निषंगपृष्ठः शरचापहस्तस्तंलक्ष्मणो गामिव बालवत्सः १० गुर्वी
गर्वाज्ञा परिपालनाय च वनं संप्रस्थितं राघवे दृष्ट्वा सौत्वरिता विदेहतनया श्वश्रूजनं पृच्छति नत्वा कोसलकन्यकां
प्रियुगलं पश्चात्स मित्रां पुनर्दृष्ट्वा हाशुकसारिकापिककुलं रामानुगा प्रस्थिता ११ रामे प्राप्ते वनांतं कथमपि भरत
श्वेतनां प्राप्य तातं नीत्वा देवदूतलोकं मुनिजनवचनादध्वदेहक्रियाभिः प्रातुः शोकाज्जटावानजिनवृत्ततनुः पाल
यामासनं दिग्रामेतिष्ठन्नयोध्यां रघुपतिपुनरागामिभोगाय वीरः १२ सद्यः पुरीपरिसरेषु शिरीषमृद्दीगलान्जवा
त्रिचतुराणि पदानि सीता गंतव्यमस्ति कियदित्यसकृद् द्रुवाणारामाश्रुणः कृतवती प्रथमावतारम् १३ रामः
आदावैव कृशोदरी कुचतटीभारेण न भ्रापुनर्लीला चंक्रमणं च नैव सह सेदोला विधौ श्राम्यसि स्मृतः काननगर्तं
निर्झरसरित्प्रायानपूर्वानिमान् भूभागानपि भूतभैरवमृगान्वैदेहियायाः कथम् १४ ६२ ६३

तश्च निर्झराश्च सरितश्च एषां प्रायोवाहुल्यं येषु तान् अपूर्वान् त्वया कदाप्यदृष्टान् यास्यामीति चेत्तत्राह लीलायै यन्मंक्षीपि
चंक्रमणं इतस्ततः संचरणं तदपि त्वं न सह सेदोला विधौ अपि श्राम्यसि श्रममेषि अत्र हेतुमाह आदाविति १४ रामः
वारितामपि कृतप्रयाणां सीतां दृष्ट्वा धरणीं प्रार्थयते अरुणेति श्रीमद्वनिभूमे इयं सीता अकस्मान्मंदं मंदं यथास्यात्तथा कठि

अं.
३

नातनुर्यस्याएवंभूतायाधारण्याः सकाशात्स्वलंतीसतीयातिकुतइत्यपेक्षायामाह अरुणदलाचेयंनलिनीचतद्वत्आसमंतात्
स्निग्धपादारविंदेयस्वाः साभतोस्याः पादविन्यासदेशेभिजकठिनत्वंत्यजकस्मात्त्यज्यामीतिचेत्तत्राह तवसुताएतेनवासल्यमुदी
रितम् जानकीवनंयानियद्वाकीदृश्याध रण्याः अरुणदलनलिन्याअरुणायेदलाः पादांगुलयस्तेषांनलिनीदुःखदेत्यर्थः नलो
रुत्रीनालदुखयोरितिचरकः नलंदुखमस्याअस्तीतिनलिनीमैथिली १५ पथिकवधूभिः पांथास्त्रिभिः यद्वा पथिपथिमार्गेमार्गे

अरुणदलनलिन्यास्निग्धपादारविंदाकठिनतनुधरण्यायात्यकस्मात्स्वलंती अवनितवसुतेयं पा-
दविन्यासदेशेत्यजनिजकठिनत्वंजानकीयात्यरण्यम् १५ पथिपथिकवधूभिः सादरं पृच्छमानाकु-
क्लयदलनीलः कोयमायेतवेति स्मितविकसितगंडव्रीडविभ्रांतनेत्रंमुखमवनमयंतीस्पष्टमाचष्टसी-
ता १६ घुसृणमसृणपादागम्यतेभूः सदभाविस्वयशिवजातंमूर्ध्निधर्मः कठोरः इतिहजनकपुत्री
लोचनैरश्रुगमैः पथिपथिकवधूभिर्वीक्षिताशिक्षिताच्च १७ ६५ ६५ ६५

कवधूभिः ग्रामीणरुत्रीभिः कोरुत्रीग्राम्यप्रकाशयोरिति धनंजयः स्मितेनविकसितौगंडौयस्मिन्तन्मुखमवनमयंती एतेनस्प-
ष्टमद्रमणोयमित्यक्तवतीनतुगिरेति १६ घुसृणोति पथिमार्गेपथिकवधूभिः अश्रुगमैर्लोचनैः कृत्वाजानकीवीक्षिताइति
शिक्षिताच्चइति किंभीसीतेत्वं घुसृणमसृणपादा कमलकोशनवनीततुल्यारुणकोमलचरणसिन्धूः सदभादिभंभुरसहिताभक्त्या
गम्यते मूर्ध्निधर्मः कठोरः अतः शिवजातंशिरः पादत्राणवत्कलजंपत्रजंवाविस्वयेति १७ ६५ ६५

ह. ना.
१९

मूर्ध्नेति पद्यः प्रस्त्रवैः निर्झररूपैः एषः शैलेंद्रोपि मित्रकूटोपि साश्रुरभूत् केन येन रुदितेन कीदृशः शैलेंद्रः उद्दिग्नाः ये विहंगाः पक्षिणः तैः निर्गतापरित्यक्तास्तरवो यस्मिन्निःसंमदाः हर्षरहिताः श्वापदाः मृगादयो यस्मिन्सः प्रमोदामोदसंमदा इत्यमरः १८ राममिति यथा स्मरवमिति रामस्य यथा स्मरवंस्यात्तथैव गच्छानुसरत्यर्थः १९ अथ भरते निवृत्ते रामेऽप्यन्यतः कृतप्रयाणोपदेति विशीर्णः सर्वतः प्रक्षिप्ताग्रावाणो यस्मिन्सचासौ विंध्याद्रिपादश्च तस्मिन्त्वयि चरति सति कति कति तापसादारवंतः भवितार इति एतत्कृत इ

तत्र चित्रकूटे जानकीसकरुणं सबाष्पम् मूर्धा बद्धजुटे नवलकलभृता देहेन पादानति कुर्वाणो भरते तथा प्ररुदि तंतारस्वरैः सीतया येनोद्दिग्गविहंगानिर्गततरुनिःसंमदश्वापदः शैलेंद्रोपि किलेषभूरिभिरभूत्साश्रुः पद्यः प्रस्त्रवैः १८ तत्रैव स मित्रालक्ष्मणो प्रति रामं दशरथं विद्धि मां विद्धि जनकात्मजां अयोध्यामटवीं विद्धि गच्छ पुत्रयथा स्मरवम् १९ अथाह स्म जानकी रामं प्रति पदकमलरजोभिर्मुक्तपाषाणदेहामलभत यदहल्यां गौतमो धर्मपत्नीम् त्वयि चरति विशीर्णाग्रावविंध्याद्रिपादे कति कति भवितारस्तापसादारवंतः २० वैदेही अट्टराजमं दिरादृहिव्यवहारतया बालभावाच्च देवयोगात् नौका स्मरवमनुभूय वने चरंती स्थलेऽपि भाराक्रांता सति नौ प्रचरती ति मन्यमाना समाभिरतः परमनयैव स्मरवप्रयाणं कर्तव्यं न तु पद्भ्यामिति बुध्याना वमधिकृत्य राममब्रवीत्

त्यपेक्षायामाह यतः गोतमः शापाज्जिलारूपां अहल्यां तव पदकमलरजोभिर्मुक्तः त्यक्तः पाषाणदेहो यथा तामलभत इत्युक्तं भवति त्वच्चरणस्पर्शेन यथा पूर्वमहल्यापाषाणरूपापि देवी त्वंगता तथाद्यापि विंध्याग्रावणस्त्रियो भविष्यंतीति पूर्ववृत्तमनुस्मृत्योक्तं वैदेहीनि वने जले स्थले भूमौ उपलेति यदीत्यर्थे वा शब्दः इयमपि पोतपुत्री नौका चेत् केनापि शापिता कापि मुनिपत्नी स्यात् तर्हि नोस्मा

अं.
३

१९

कमेवश्रीमतीभवतुस्फुरवकारिणीस्यात्मुनिपत्नीमाभूदितिभावः केवगौतमस्यशापात्तुपलतनुः पाषाणदेहापितेचरणनलि-
नसंगानुग्रहंभजंतीसतीअहल्येवयथाशिलात्वंहित्वाअहल्यात्वंयातातयेयंनौकापिमुनिसूत्रीत्वंमायात् अस्मदारोहणस्फुरवाभा-
वान् इत्युक्तवत्यांसीतायाम् २१ दृष्ट्वेति वनेषुदंडकसंज्ञकेषु २२ एषेति हेरघूतमएषापंचवटीकुटीभवत्विनिशेषः कीदृशीपंचव-
टी पंचवटयुक्ता एतेनातिनिविडच्छायात्वमुक्तम् पुनःकीदृशी यत्रपंचावटीअस्तिपंचानामवटानांसमाहारः पंचावटी पंचवटवृक्षमू-
लेषुपंचसरस्वतीगतीः गतीवटीभविश्वभ्र इत्यमरः पुनःकीदृशी पांथस्यप्रवासिनः एकमपेक्षितंजलच्छायादिकंयदयतेउद्दीप-
यतीति पुनः कीदृशी पुरस्कृतौशोभमानौतौकुड्यापेक्षयाद्वारभागीयस्याः सा पुनः कीदृशी संश्लेषोदारापत्याभिनिवेशस्तस्य-

उपलतनुरहल्यागौतमस्येवशापादियमपिमुनिपत्नीशापिताकापिवास्यात् चरणनलिनसंगानुग्रहंभजंतीभ-
वतुचिरमियुनःश्रीमतीपोतपुत्री २१ दृष्ट्वातिदेन्यंजनकात्मजायास्तत्रैवरामःसहलक्ष्मणेन गोदावरीतीरसमाश्रि-
तेषुवनेषुचक्रेनिजपर्णशालाम् २२ भित्तौसंचयेवटीतन्निर्वर्तकोषधवटिका पुनःकीदृशी यत्रयत्समीपेगोदागोदा-

वरीनदीनर्तकीरूपा कीदृशीगोदातरंगितौतटीयस्याः सा पुनःकीदृशीगोदा कल्लोलैश्चंचंतःपुटाः जलनिर्गममार्गायस्यांसाकल्लो-
लचंचत्पुटी पुनः कीदृशीगोदा अलौकिकोयः पद्मामोदः तस्यकुटीकूपिका पुनःकीदृशी भवाब्धिशकटीपोतरूपा पुनःकीदृशी
गोदा भूतक्रियादुःकटी भूतानांक्रियाभिः सामान्यधर्मैः दुःप्रापाबहुपुण्यलभ्येत्यर्थः अत्रविशेषणेषुवरीनदीकुटीसादृश्यंचित्यम्
विस्तारभयान्नविहतम् अत्रभवाब्धिशब्दबलादन्योप्यर्थः संभवति हेरघूतमएषाकुटीभवतु कीदृशीपंचानांएथिव्यमेजोवा-
य्वाकाशादीनांवटीनिहर्त्रीवटविशातनेयांप्राप्यनपुनर्भवइति यत्रयस्यांपंचानांरूपरसगंधस्पर्शशब्दानां अवटीसंगतानिर्वर्त-

ह- ना-
२०

कोविधिरस्तिवत्त्वर्जने अत्रोद्दिष्टाणि सृजयानीति पांथस्य मोक्षमार्गकृतप्रयाणस्य एकानिरूपमायटी विश्रामस्थानं घटविश्रम
णे यत्रयस्यांगोदा गावोवेदवाचः ताः ददातीति गोदा मुनिसमानदी प्रसिद्धास्तेनट आविर्भावे कीदृशी गोदा पुरस्कृतानती समि
त्कुश समृद्धिर्ययासा तटच समृद्धौ पुनः कीदृशी संश्लेषोदारापत्याद्यभिनिवेशस्तस्य भित्तौ संचयेवटी वज्ररूपा वज्रवटी पविः सा
रइति शाश्वतः पुनः कीदृशी तरंगादिषु प्राप्ताये जीवाः तेषां तटिनीनिःसारणतीर्थवती पुनः कीदृशी कल्लोलैर्देवैरितस्ततः वक्रम्यमा
णानि निकुंजानियस्याः सा कल्लोलोदेववारिणो रिति धरणिः निकुंजपुटयोः पुटइति विश्वः पुनः कीदृशी दिव्येनैसर्गिकोय आमोदः

लक्ष्मणास्तत्कुटीरमणीयतामालोक्य एषापंचवटीरघूतमकुटीय त्रास्तिपंचावटी पांथस्येकघटी पुरस्कृततटी
संश्लेषभित्तोवटी गोदायत्रनटी तरंगिततटी कल्लोलचंचत्पुटी दिव्यामोदकुटी भवाब्धिशकटी भूतक्रियादुष्कटी २३
जानकीसंन्यस्ताध्वपरिश्रमासुरव्यावतारं पुराणपुरुषं वंदनेस्म क्रीडाकल्पवटं विसर्पितजटं विश्वांबुजन्मावटं-
पिष्टादौ घटं धृतांघ्रिशकटं ध्वस्तक्षमासंकटम्

वासनातस्य कुटीक्षयकरी निवासक्षययोः कुटीति चरकः अतएव भवाब्धि
शकटी संसारतारणनौका नन्वेवं चेत्सर्वे कथं न विद्धरिति चेत्तत्राह भूतानां प्राणिनां क्रियाभिर्दुरदृष्टैः दुःकटी दुःप्रापेत्यर्थः एते धान
वोकविकल्पद्रुमे चिंत्यास्तद्रूपं च २३ तत्रैव कुटीकरणाज्जातानंदाप्रणमति अहंशमवंदे इत्यन्वयः कीदृशं क्रीडानां नरसरनिर्यगाद्य-
वताराणां कल्पवटं अवताराः यतः शक्तिमास्थाय क्रीडंति यथेच्छम् ननु प्रतियुगावतारेण जीवः किं नेत्याह विसर्पितवटं प्रकटीकृत
विश्वतनुं ननु विश्वजनकत्वेन तत्कृतदोषवान् किं नेत्याह विश्वांबुजन्मावटं विश्वमेवांबुजन्मकमलंतत्प्रकाशाय आसंसततः वटः
सूर्यः यथा सूर्यः पद्मंबोधयति ननु तद्गुणहातिनयेश्वरोपीक्षयेव करोति ननु द्वेषभाक् वटः सूर्येतरौ लोकइति शाश्वतः सू-

अं-
३

२०

येवन्नाशवान्किनेत्याह पिष्टांडोययदं चूर्णीकृतब्रह्मांडसमूहं स्वयमेवनाशकदित्यर्थः नहि सर्वानेव नाशयति किनेत्याह घृ-
 तांघ्रिशकटं धृतोत्तदये स्वांघ्रियैस्ते धृतो ध्रयो भक्ताः तेषां ससारोत्तारणाय वात्स्यं पोतमिति एतदेव दर्शयति घृस्तंदूरीकृतं क्षमाय-
 क्तानां अंबरीषादीनां संकटं येन तं मध्यमपदलोपी समासः नहि भक्तपालकत्वादिषमः किनेत्याह विद्यदिव चारुरुक्यस्यांगदीमि-
 नया विधूतः कपटो मायाकृतदंभो येन तं अतोयः कोपितद्रूपं स्मरति तस्य दंभक्षतिः नेतरेषां अतो ज्ञानाज्ञानाभ्यां जीवानामेव विष-
 मत्वं ननु तेवेति भावः ननु एतादृकं प्राप्यते तत्राह सीताधरालंपटं भक्तार्थमाविर्भूतमित्यर्थः ननु नहि कामी किनेत्याह भिन्ना-

विद्यच्चारुरुचा विधूतकपटं सीताधरालंपटं भिन्नारीभघटं विरुग्णशकटं वंदे गिरांदुर्घटम् २४ गद्यम् अथ मारीचः
 अतीतानागतवर्तमानत्रिकालदर्शनो लंकापतेराज्ञामासाद्य चिंतयामास रामादपि च मर्त्यं मर्त्यं रावणादपि
 उपयोर्यदि मर्त्यं वरं रामो न रावणः २५ सुललितफलमूलैस्तत्र कालं कियंतं दशरथकुलदीपे सीतया लक्ष्मणेन
 गमयति दशकं ठां ठितं प्रेरितं द्राक् कनकमयकुरंगं जानकीसंददर्श २६ अरयः कामादय एव दृष्टाः मतंगजास्तेषां-

घटा समूहो येन तम् ननु जितकामादित्वादिरहितैः हिकरिषुः किनेत्याह विरुग्णशकटं विशेषेण रुग्णाः खंडीकृताः शकटाः दैत्यराजा-
 नो येन शक्यो यवनराक्षसाविनिघरणिः दौमहेश्वर आख्यात इत्येकाक्षरः नन्वेवं मां सर्वे किं न विद्वरिति चेन्न गिरांदुर्घटं वाचामगोचरं अ-
 निर्वचनीयमित्यर्थः २४ रामादिति वरं रामो न रावणः इत्यस्यायमर्थः रामान्मरणोऽपरत्र मोक्षः स्यादिह च स्वामिकार्यमित्यर्थद्वयमिति-
 २५ सुललितेति इति चिचार्यमृगोभूत्वा तत्पुष्पांशालाभ्यंगितः दशरथकुलदीपे रामे सीतया सह लक्ष्मणेन च सह तत्र कालं गमयति स-
 ति जानकी कनकमयकुरंगं संददर्श कीदृशं दशकं ठस्य उत्कंठितेन उत्कंठया सीताहरणाभिलाषेण प्रेरितं प्रस्थापितमिति २६ ७ ७

देहमिति सगमम् २७ सांगमिति जानकीतं मायाभृगं प्रतिरामं याचते स्म प्रार्थयामासेत्यर्थः कीदृशं द्रुतं मृत्कर्यस्य द्रुतनिधनश्चा
सौ निशाचारी च सनासौ मारी च श्वतं अग्रेधावंतं अनिगहने क्षणं यथा स्यात्तथा संचरतं सोऽपि रामः लक्ष्मणेन सह तद्वधाय क्षिप्रमगा
त् लक्ष्मणेनानुगत इत्यध्याहारो वा कीदृशेन तद्रक्षणाय सीता संरक्षणार्थं लिखिता धनुः कोट्या तदौदारोपांत भागौ यस्याः साभूः

देहं हेममयं हरिन्मणिमयं भृगुद्वयं वैदुमाश्च त्वारोऽपि रवुरारदच्छदकगं माणिक्यकांतिद्युति नेत्रे नीलसुता
रकैः सवितनेतद्वच्चलं प्रेक्षितं तत्तद्रूपमयं किमत्र बहूनां सर्वांगरम्यो भृगुः २७ सांगमायाभृगं द्रुतनिधन
निशाचारी मारी च मग्रेधावंतं संचरतं क्षणमपि गहने जानकीयाचते स्म रामं कामाभिरामं निशितशरध-
नुधारिणं लक्ष्मणेन क्षिप्तं तद्रक्षणायोल्लिखिततटफवा सोऽप्यगात्तद्वधाय २८ इति श्रीहनुमन्नाट
के तृतीयोऽंकः ३ ७ आंदोलयन् विशिरवमेक करेण साह्रं कोदंडकांडमपरेण करेण धुन्वन् संनत्यपु
ष्पलतया पटलजटानां रामो भृगुं भृगयते वनवीथिकात् १ हस्ताभ्यां शसुपैतिले दित्त्तुणं न स्पृश्यतां गाह-
ते गुल्मान् प्राप्य निवर्तते किं सलया नाघ्राय चाघ्राय च भूयस्त्रस्यति पश्यति प्रतिदिशं कंडूयते स्वांतनुं दूरं धा-
वति तिष्ठति प्रचलति प्रांतेषु माया भृगुः २ कुटीयेन रामधनुर्लेखां कोपिना क्रमिष्यतीति २८ इति श्रीमिश्रमोह-

नदासविरचितायां हनुमन्नाटकदीपिकायां औत्पत्तिको नाम तृतीयोऽंकः ३ अत्र तद्वधपूर्वकं सीताहरणं वर्णयते आंदोलय-
न्निति एक करेण साह्रं विशिरवमांदोलयन्निति भृगयते अवलोकयति १ हस्ताभ्यामिति माया भृगुः प्रांतेषु प्रचलति प्रांतेषु शा-
स्त्राभ्यां शेषु माया पूर्वकं भृगुजात्यनुकरणमाह कदाचिदिति पदाध्याहारः सर्वत्रानुबध्यते हस्ताभ्यां शहस्तप्रात्यलं लेदिलिह आस्वा-
दनेन स्पृश्यतां अस्पृश्यत्वं सगमम् २

रामो मृगं लक्ष्मणं दर्शयति ग्रीवेति ग्रीवाभंगेन अभिरामं यथा स्यात्तथा मुहुरनुपतति पश्चादवलोकयति स्यंदने रथचलने बद्धा दृष्टिर्भे
नसः भूयसा पश्चाद्धेन पश्चिमशरीरभागेन मदीयशरपातभयात् पूर्वकायं प्रविष्टः पश्चात्संकुचितगात्र इति अर्धमिक्षितैः दमैः कीर्णवि
क्षिप्तैर्वर्त्मयेन सः कीदृशैः दमैः श्रमेण विवृतमत्स्यद्वाटितं यन्मुखं ततो मंशिभिः पातुकैः एनं पश्य उदग्रपुतत्वात् उक्तदोषतनान् विय
त्याकाशे बहुतरं प्रयाति गच्छति भूमौ स्तोकमल्पं प्रयाति ३ बाणेनेति यावत् रघुवीरो बाणेन मृगं विव्याध तावदेव तपस्वि वेषभा

ग्रीवाभंगाभिरामं मुहुरनुपतति स्यंदने बद्धदृष्टिः पश्चाद्धेन प्रविष्टः शरपात नभयाद्भूयसा पूर्वकायम् दमैर्दृष्टा
वलीटैः श्रमविवृतमुखं मंशिभिः कीर्णवर्त्मपिश्यो दग्रपुतत्वाद्वियति बहुतरं स्तोकमुर्वा प्रयाति ३ ततो
वनांतरे ० बाणेन दिव्येन रघुवीरस्ततो मृगं वक्षुसि बद्धलक्ष्यः विव्याध यावत्तरसातपस्वीदशाननस्तावदि
हजगाम ४ मारीचमृगया व्यग्रे रामे प्राप्ते च रावणे भयादिव कुरंगीणामस्याः पश्यामिलोचने ५ सव्याहर
द्धर्मिणि देहि भिक्षामलंघयन् लक्ष्मणलक्ष्मलेखां जग्राह तं पाणितले क्षिपंतीमाकारयंतीं रघुराजपुत्रौ ६

रीदशाननः इह सीतासमीपे आजगामेत्यन्वयः ४ मारीचेति रामे मारीचमृगया व्यग्रे सति रावणे प्राप्ते सति अस्याः सीतायाः लोच
ने भयात् कुरंगीणामिव पश्यामि किमप्यनिर्वचनीयनेत्रलौल्यं दृष्ट्वाननं देति भावः ५ स इति सरावणो व्याहरदित्कवाच किंतदाह
हे धर्मिणि आतिथ्यदानादानपुण्यपापज्ञे भिक्षां देहि लक्ष्मणेन कृताया लक्ष्मणः विन्दस्य लेखातां अलंघयन् सन्तद्वहिराग
त्यपाणितले क्षिपंतीं भिक्षां ददतीं सीतां जग्राह दत्तवान् कीदृशीं रघुराजो दशरथस्तत्पुत्रौ रामलक्ष्मणौ आकारयंतीं आकृयंतीम् ६

जटायुर्दशरथपूर्वमित्रे रावणमज्ञात्वा कथयति रेरे नीचसंबोधने भो अहो परदारचोरत्वया अधीरं तूष्णीं यथा स्यात्तथा किं गम्यते धी-
रास्तु शनैर्गच्छंति न त्वरया अयेति ह स्वयमहं जटायुः प्राप्तोस्मि अधिष्ठितो अधिवसितः चंदनाचलस्य मलयस्य तटो येन एतेन प्राप्ता
स्थमुक्तम् एनामुंच ननु इयमेव प्रयातीति चेन्न कीदृशी पतिरेव देवतायस्याः सा तां चेन्न त्यजसितर्हितव उरसः सकाशाद्भ्रामदीयं
चंडंतुडंतदेवाकुशस्तेन यन्मूर अवस्करणं ततो ये व्रणास्तेभ्यो निःसृतं मसृकुरुधिरं पास्यंति यदा एकमेव पदं व्रणोभ्यो निःसृतं मसृकुरुधिरं तत उरसः
उरः पास्यंति कर्मणि षष्ठी तदवस्करणं प्रोक्तं तुडंतो द्विद्यकर्षणमिति हलायुधः ७ रावणं ज्ञात्वा अबलाऽसौ यांकुलवान् चौर्यं

जटायुः दशरथं मैत्रीमनुस्मरन् रेरे भो परदारचोर किमरे धीरं त्वया गम्यते तिष्ठाधिष्ठितचंदनाचलतटः प्राप्तो ज-
टायुः स्वयम् मुंचैनां पतिदेवतां न सलुचेन्मच्चंडंतुडांकुशान्मूरवस्करणव्रणासृगुरसः पास्यंति गृध्रास्तव ७ ज-
न्मब्रह्मकुले हरार्चनविधौ कृत्वा शिरः कृतं नं शक्तिर्वज्रिणि घोरदंडदलनव्यापारशक्तं मनः हेलो ह्लासितकैलिकं
दुकनिभः कैलासउत्पाटितस्तक्तिं रावणलज्जसेनहरसे चौर्येण पलीरघोः ८ ६९

करोषितत्तुल्ययिनसंभवती त्याह जन्मब्रह्मकुले इति हरार्चनविधौ शिरः कृतं नं कृत्वा वज्रिणि देवेश शक्तिः मनः घोरदंडदलन
व्यापारशक्तये घोरदंडादुर्निग्रहास्तेषां निग्रहव्यापारे शक्तं समर्थं भवता कैलासो गिरि उत्पाटितः कीदृशः हेलो ह्लासितः नायासेन उ-
ह्लासितः उद्गमितो यः कैलये कीडार्थं कंदुकः तत्सदृशः यथैव कैलिकंदुकतथैव तव गिरिरिति भावः तत्तस्मादेवं बले सति चौर्यं
णयन् रघोः रामस्य पत्नी हरसे तक्तिं कस्मान्न लज्जसे गूढाक्षोपः ८ ६९ ७० ७१

अयंमैनाकोगिरिः किं किं वितर्के अयंकः पुरतो भूत्वा अभ्याहृतं देवैरेष्यखंडितं मदीयं मार्गं रुणद्धि सपक्षत्वात् तस्य मैनाकस्य शक्ति
र्मन्मार्गरोधने सामर्थ्यं कुतः यतः स गिरिः महेंद्रादपि इंद्रस्य काशादपि यद्वज्रपतनं तस्मादेव भीतः इंद्र एव मत्तो विभेति तन्निर्जित
स्य गिरेर्मयिकाशक्तिरिति भावः तर्ह्ययं ताक्ष्योस्ति न सोपि गरुडः निजेन विभुना समं विष्णुबलतुल्यबलं मोरावणं जानाति राव
यति स्वबलेन लोकानि निरावणः हेति कष्टं ज्ञातं एषः स जटायुः सः कः यः जरसा वा ह्वयेन व्याप्तः सन् वधं वांच्छति हाकं हृदस्य

रावणः स क्रोधं स्वगतं च मैनाकः किमयं रुणद्धि पुरतो मन्मार्गमभ्याहृतं शक्तिस्तस्य कुतः स वज्रपतनाद्भीतो महेंद्रा
दपि ताक्ष्यः सोपि समं निजेन विभुना जानाति मोरावणं हाज्ञातं स जटायुरेष जरसा क्लिष्टो वधं वांच्छति ९ जटायुः
क्रोधमभीनीय माभैषीः पुत्रिसीते व्रजति मम पुरो नैष दूरं दुरात्मारैरेरक्षः कदारानूरधुकुलतिलकस्यापहृत्य प्रया
सि चंच्वाक्षेपप्रहारं ब्रुवित धमनिभिर्दिक्षु विक्षिप्यमाणैराशापालोपहारं दशभिरपि भृशं लच्छिरोभिः करोमि १०

हनने किं यश इति कष्टं विजयो यमलंकारः तदुक्तं दंडिना यः पूर्वोत्तरपक्षाभ्यां निर्णेता भवति स्वयम् शब्दचातुर्यतो विज्ञौ विजयः
समुदीरितः ९ माभैषीः अयं कामार्षीः दारशब्दो भूम्ने वदशभिस्त्वच्छिरोभिर्दशानामाशापालानामुपहारं कश्चिन्मामिकरोमीत्यर्थः
कीदृशैः शिरोभिः दिक्षु दशदिशास्तु विक्षिप्यमाणैः पुनः कीदृशैः चंचोः आक्षेपेण ये प्रहारास्ते ब्रुविताः धमन्त्यो नाड्यो येषां
तैः नाडीतु धमनी शिरेति विश्वः अन्यत्स गमम् १० अक्षेति पक्षिराट् जटायुः रक्षः पतेः रावणस्य असंचक्रांतरालं का
ष्ठं विक्षिपति विरुद्धं चालयति दलयति चोटयति मृदाति मर्दयति गर्जति स्वयंतर्जयति तमभिभवति तिरस्करोति आलंबते
मार्गमवलंब्य तिष्ठति ताडयति तं प्रहरति आकर्षयति तत्कोशान्विलिखति अवलुं पति तद्वासां स्पृशति प्रचलति स्व

ह. ना.
२३

पक्षलाघवमाविः करोति संचतिशिरसितत्प्रहारपातेन स्वयं न मीभवति उदंचतिस्वचरणकृततत्प्रहारवंचनाय उच्चैर्गच्छ
ति ११ कुद्ध इति करतलप्रहारः स एव शिलातलस्तेन १२ जटायुः आत्मानं शोचयन्नाह राज्यं विषयो यस्याः त्वद्राज्यं पालयामीति
मैत्रीननिर्व्यूढाननिष्पन्नास्तकृतिनो रामस्य यतः किमपि कृतं न जानं अत एव भाग्यरहितमिति संतापमकरोदिति १३

अं.
४

अक्षं विक्षिपति ध्वजं दलयते मृदाति न हं सुगुंचकंचूर्णयति क्षिणोति तुरगान् रक्षःपतेः पक्षिराट् रुंधनग
र्जति तर्जयत्यभिभवत्यालवते ताडयत्या कर्षत्यवलुपते प्रचलति न्यचत्फदंचत्यपि ११ रावणः क्रोधं नाटय
न् कुद्धस्ततो दृढचपेटशिलातलेन रक्षःपिपेषगहने द्रुतपक्षिराजम् ईषत्स्थितास्तरपतद्भविरामराम
रामेति मंत्रमनिशं निगदन्मुमुक्षुः १२ न मैत्रीनिर्व्यूढा देशरथनृपराज्यविषयानवेदेही त्राता हठहरपातो राक्ष
सपतेः न रामस्यास्येदुर्नयनविषयो भूत्कृतिनो जटायोर्जन्मेदं वितथमभवद्भाग्यरहितम् १३ हारामहार
मणहाजगदेकवीरहानाथहारघुपते किमुपेक्षसे माम् इत्थं विदेहतनया मुहुरालपंती मादाय राक्षसपति
र्नमसाजगाम १४ आकृष्यमाणा भरणानि मुक्तासैरध्वजी मारुतिमद्रिमौलौ उवाच रामायचलक्ष्म-
णाय वराय देवानि च देवराय १५

सुगमं उपेक्षसे उपेक्षां करोषि १४ आकृष्येति आकृष्यमाणा सैरध्वजी
सीरध्वजो जनकस्तदपत्यं स्त्री सैरध्वजी सीता अद्रिमौलौ गिरिशिखरे स्वाभरणानि मुक्ता उन्मुक्त्य मारुतिं हनुमंतमुवाच
किमुवाचेत्याह वराय श्रेष्ठाय रामाय देवराय पतिभ्रात्रे लक्ष्मणाय चाभरणानि देयानि १५

२३

रामेतिदक्षिणभागेऽश्वकेस्थाणौनीरसदृक्षखंडेकरदं अवलोक्यपुनरागच्छन्मारीचंहत्वापर्णशालांप्रत्यागच्छन्सन्काकेतुकर
 राखिबलिपुष्टसहस्रजाइत्यमरः कोणत्रयेषुसीतांप्रसमीक्ष्यचतुर्थः शालाकोणस्तेनरामेणनदृष्टः कयातदलाभातिशोकभीत्याइत्यर्थः १६
 इतिश्रीमि० हनु० टीकायांसीताहरणं नामचतुर्थोऽंकः ४ ततो रामस्य किं वृत्तमासीत्तदाह द्यूतेतिविधिवशाद्देवयोगाज्जनकात्मजायाइदं
 मुत्तरीयंमयाप्राप्तंइदम् किंतद्यत्तदोर्नित्ययोगान् यत्तद्यूतेपणइत्यादिसर्वसुगमम् १ तच्चरणचिह्नमलक्ष्यविविक्तिसतिवहि-
 रितिबहिरपिपर्णशालावहिर्भागोपिकाचित्स्त्रियः पुरुषस्यवापदानांपंक्तिर्नअंतःकुटीमध्येपिनतदिदं किमिति विचिक्त्वाइयंयाव

रामः श्वकेस्थाणौदक्षिणोरदंतंकरदमवलोक्यपुनरागच्छन्निजप्राणप्रयाणमेवमन्वान्ः क्षणंविश्रम्य माया
 कुरंगंविनिहत्यरामोभ्रात्रासहागत्यचपर्णशालाम् कोणत्रयेषुप्रसमीक्ष्यसीतांनदृष्ट्वाश्रुतुथौनचशोकभीत्या १६
 इतिश्रीहनुमन्नाटकेचतुर्थोऽंकः ४ गद्यम् रामः प्राणोत्क्रमणसमयादपिघोरतरं वियोगसमयमपिगम्यपर्णशा-
 लांतरालमालोक्यकथमपिविदीर्यत्तदयमार्गादुज्जिगमिषून्प्राणानुधारयन्तदुत्तरीयमुपलभ्यजानकींस्मरन्बरो
 दीत् द्यूतेपणः प्रणयकेलिषुकंठपाशः क्रीडापरिश्रमहरं व्यजनंरतांतै शय्यानिशीथसमयेजनकात्मजायाः प्रा-
 प्तंमयाविधिवशादिदमुत्तरीयम् १ बहिरपिनपदानांपंक्तिरंतर्नकाचित्किमिदमियमसीतापर्णशालाकिमन्या
 अहमपिकिलनायंसर्वथाराघवश्चेत्क्षणमपिनहिंसोदाहंतसीतावियोगम् २ ६ ६ ६ ६

स्थासाअसीतैव नपर्णशालैवान्याकिंकिलसर्वथा अयमहंराघवएव नचेत्स्यात्तर्हि क्षणमपिसीतावियोगंनसोदाएतेनोन्मादोद-
 शितः तदुत्तरसोदधौप्रौढानंदायतोर्विरहात्पोहद्भूमः सउन्मादइति २ ६ ६ ६ ६ ६

मध्योयमिति भोमैथिलिज्ञातंकुत्रापित्वदीयंविन्हमपिनलक्ष्यतेतः कांतारेच अधुनामहिनाभूतावसरेसकलैरेतौर्विनाश्यहत्वानीता
सिगृहीतासिपशवत्तथापशवर्विनाश्यगृह्यतेतद्वत्तुयेनांगेनेषाभवमानः तदंगंतैरेवगृहीतमित्याह मात्तंगैः गजैर्हसैश्चागमनमेव
कथंकथंविभक्तमिति अहोएतदाश्चर्यंउभयैरेकंकथंगृहीतमिति एतेनगुणकीर्तनावस्थादर्शितिसोक्तारसोदधौवैरहकांताविषयप्र
शंसनंस्यादुष्कारव्यानमिति ३ युक्तेतिआत्मानंशोचन्नाह ईदृशीअसंबद्धा असंबंधत्वमाह हिरण्मयोमृगः क्वापिदृष्टश्रुतोवास्तेनक्वापी
त्यर्थः ४ आलिंगितेति रामइतिआरोदीत्इति किंहेदयितेतत्कंगताअत्रत्वंआलिंमितामयेतिशेषः आलिंगनस्वरवेननेत्रसंकोचा

मध्योयंहरिभिःस्मितंहिमरुचानेत्रेकुरंगीगणैःकांतिश्चंपककुड्मलैः कलरवोहाहाहृतःकोकिलैः मातंगैर्गमनं
कथंकथमहोहंसैर्विभज्याधुनाकांतारेसकलैर्विनाश्यपशवन्नीतासिभोमैथिलि ३ युक्तमेवहिकैकेय्यायदहं
प्रेषितोवनम् ईदृशीयस्यमेवबुद्धिर्मृगः क्वापिहिरण्मयः ४ प्रकीर्णपुष्पमालापणशालामालोक्याह आलिंगितात्रस
रसीरुहकोरकाक्षीपीताधरातिमधुरंविधुमंडलास्या रंगावतारमकरंदविमर्दितानिपुष्पाण्यमूनिदधितेक्कगतेत्य
रोदीत् ५ गाहंगाहंगहरकांतारवनांतान्दर्शनदर्शनदर्पकमल्लीरिववल्लीः स्मारंस्मारंदूरगतांतामथकांतारामः
कांतामद्रिचरोदीनमरोदीत् ५

कोरकत्वमुक्तंकलिकाकोरकः पुमान् इत्यमरः अतिमधुरत्वेहेतुः विधुमंडलसदृशास्या
रंगानांकेलीनामवतारआविर्भावस्तत्रयोमकरंदः कामरसः तेनविमर्दितानीत्यर्थः ५ गहराणिसघनानिकांताराणिदुर्गवित्मनिये
षुतानिगाहंगाहंअवगाह्यअत्रसर्वत्रत्यवर्थेणमुल्लसन्मिन्नसतिद्वित्वंकाममल्लीरिववल्लीः दृष्ट्वादृष्ट्वास्मारंस्मारंस्मृत्वास्मृत्वाकीदृ
शीकांतांकस्यरामस्वरवस्यअंतोअस्याः तांविरेहेणरामदुस्वदामितिअद्रिचरोभूत्वापर्वतस्थोभूत्वादीनंयथास्मात्तथाअरोदीत् ५

७ = ९ हेवृक्षाः यूयं पर्वतस्था उच्चस्थैः सर्वे दृश्यन्त इति ध्वनितं केनापि सीतानीता हतावाभवतां मध्ये केनापि दृष्टा कीदृशा यूयं गिरि
गहन लतावायुना वीज्यमाना एतेन वायुवशात् तत्रस्थापि सीता भवद्भिर्ज्ञायते एवेत्युक्तं इत्युक्ते वृक्षा उचुः भवान् कः राघव आह अहं
रामः शोक एव शक्रोऽग्निस्तेन दग्धः सप्तार्चिर्दमुनाः शक्र इत्यमरः तर्हि कीदृशी सीतेत्यपेक्षायामाह विंबोष्ठीत्यादिबद्धानां गेंद्रस्येव कोचिर्य

सभूरजो रंजित सर्वकायो बभौ विभुर्मन्युविदीर्णचेताः योषिद्वियोगानलदह्यमानं स्वकांतमालिङ्गयतीव भूमिः
७ सीतेति हाजन क वंशज वैजयंति हामद्विलोचनचकोरनवेदुलेखे इत्थं स्फुटं बहु विलप्य विलप्य रामस्तामेव पर्ण
वसतिं परितः श्रवणं हाजन किं प्रचलितोत्पलपद्मनेत्रे हाममनः कमलकाननराजहंसि एष प्रियेतव वियोग
जवहिदग्धो दीनं प्रयामि भवतीं क्व विलोकयामि ९ रेवृक्षाः पर्वतस्था गिरि गहन लतावायुना वीज्यमाना रामो हं
व्याकुलास्मादशरथतनयः शोकशक्रेण दग्धः विंबोष्ठीचारुनेत्रीसुविपुलजघना बद्धानां गेंद्रकांचीहासीता केन नी
ता मम हृदयगता को भवान् केन दृष्टा १० हे गोदावरिरम्यवारिपुलिने सीतान दृष्ट्वा त्वया साहर्तुं कमलान्निवा
गतवती याता विनोदाय वा इत्येवं प्रतिपादपं प्रतिनगं प्रत्यापगं प्रत्यगं प्रत्येणं प्रतिबहिर्णतत इतस्तामैथिलीया
चते ११

यासायद्वा बद्धानां गेंद्रस्य कांचीययासा करि कुंभमणिस्तोमनानारत्नोत्करे धिता मध्ये कुंभाकृतिस्वर्णसाना गें
द्राख्ययामतेति १० ततो वतीर्य गोदावरीमासाद्याह हे गोदावरि त्वया सीतान दृष्ट्वा कमलान्याहर्तुं आगतवती रम्यवारिपुलिने
विनोदाय वा आगता इत्यनेन प्रकारेण एवं यथा गोदावरी पृष्ठान् यैव प्रतिपादपं पादपं पादपं प्रतिजानकीया चते स्म इति सर्वत्र युज्य
ते आपगानदी अगो गिरिः एणो मृगः ११

ह.ना.
२५

वदयुयंके एकवचने बहुवचनं वैकुण्ठादेवतत्रलक्ष्मणः हेनाथनाथ आदरेवीप्सासंज्ञमेवायद्वाहेनाथनाथनाथाः ब्रह्मादयस्तेषामपिनाथत्वा
मिन्द्रदं वैकुण्ठं किं अहंनेदासः लक्ष्मणोस्मि हेक्स अहं कः लक्ष्मणः स इति प्रसिद्धः अर्थ एव भगवान् विलै स्वर्गः रामः स आर्यः कः लक्ष्मणः राघवः
रघुवंशजन्मा रामः अत्र विजने जनशून्ये वने किं कुर्मः लक्ष्मणः इतस्मात्तः देवीससु द्वीक्ष्यते रामः देवीकालक्ष्मणः जनकाधिराजतनया रामः हाक
संहे प्रिये हे जानकी विषमोयमलंकारः उक्तं च वीरभानो उक्तिप्रत्यक्तिचानुर्यनि बहु विषमोमत इति १२ इदं तव किं जातम् १३ अर्द्धेति दिनस्या

पुनः लक्ष्मणमासाद्य वैकुण्ठं नाटयति केयूयं वदनाथनाथ किमिदं दासोस्मिते लक्ष्मणः कोहं वत्सस आर्य एव भगवा
नार्यः सको राघवः किं कुर्मो विजने वने तत इतो देवीससु द्वीक्ष्यते का देवी जनकाधिराजतनया हाहा प्रिये जानकी १२
सौमित्रिणा सह रामः अत्रांतरे वनांतं पर्यटनं जनकतनया तापिनः पापिनो रजनिचरपते शुभं शुभं जंगमंडलीखं
डितो रगवधू वैधव्यधातारं विपक्षरक्षसानिहतं घोरसमरमूर्च्छितं पक्षिराजं जटायुषं शुभं च रावणरथमालो
क्य ज्ञात्वा दशरथस्येन मित्रं शत्रुनिषूदनम् हातात किमिदं नाम रामः पक्षींद्रमब्रवीत् १३ जटायुः अर्धरात्रे
दिनस्यार्द्धे अर्धचंद्रे धर्मास्करे रावणेन हता सीता कृष्णा पक्षे सिता हृमी १४ अर्द्धेति दिनस्यार्द्धे सतितेन चैत्र उक्तः

मकरादिषट् दिनं कर्कादिषट् निशेति श्रीपतिः मासेन स्यादहोरात्रः पैत्रोवर्षेण देवत इत्यमरः तत्राप्यर्धरात्रे सति पितृणामर्धरात्रे-
सति अकृष्णपक्षे पितृणां पाक्षिकीरात्रिर्भवति तदर्थे पक्षार्धे सति कस्य पक्षस्येति पक्षायामाह कीदृशो अर्धरात्रे अकृष्णपक्षे अ
कृष्णः शुक्लः पक्षोयस्मिन् एतेन चैत्रशुक्लपक्षो धोतितः पुनः कीदृशो अर्धरात्रे अर्द्धः अष्टकलश्र्वंद्रोयस्मिन् तत्रापि कस्यांति
यौदतेत्येति पक्षायामाह यत्र यस्मिन् दिने सिता हृमी सितेन शुक्लेण युता अष्टमी मध्यमपदलोपी समासः तत्रापि कस्यांति वेलायामि

अं.
५

२५

त्यपेक्षायामाह कस्मिन्सति अर्द्धभास्करे सति मध्यं दिनवर्तिन्यादित्ये सति सर्वपदैश्चैव मुक्तं भवति चैत्रशक्लपक्षसिताष्टमी मध्याह्ने सी-
ताहतेति केचिदेवं व्याकुर्वन्ति कृष्णपक्षे सीताहता कृष्णोस्त्रीमाघकृष्णयोरिति चरकः कीदृशो कृष्णपक्षे पितृणामर्द्धरात्रे शक्लपक्षः
पितृणारात्रिः पुनः किं भूते दृष्टः माघस्माननिमित्तं अर्द्धभास्करो यस्मिन् अर्धोदिते रवौ स्नातो माघे स्वर्गमि तो भवेत् अन्यत्पूर्ववत्
एतदर्थे न एवं मुक्तं भवति माघशक्लपक्षसिताष्टम्यां प्रातः सीताहतेति उक्तं च वाराहपुराणे चैत्रमाससिताष्टम्यां मूढते वृंदः
सांज्ञिते राघवस्य प्रियां सीतां जहार दशकंधर इति वृंदः पूर्वाणह इति धरणिः १४ भग्नो यमिति वज्रांकुरवत् वज्रधारावत्

अत्रेति वाक्यशेषः रामभग्नो यं कंथमस्ति रावणरथस्तातेन वज्रांकुरकूरावस्करणेन भंगुरलसत्कोटिबुट-
ज्यं धनुः हे सीरध्वजराजपुत्रिस तया दृष्टस्त्वया धन्यया पक्षीद्रोदशकंठकुंजरशिरः संचारि पंचाननः
१५ तात त्वं निजतेजसैव गमितः स्वर्गं ब्रजस्वस्ति ते ब्रूमस्त्वेकमिमां वधूत्तदितिकथां ताताति केमाकथाः
रामो हं यदि तद्दिनेः कतिपये ब्रीडानमत्कंधरः सार्द्धं बंधुजनेन सेंद्रविजयी वक्ता स्वयं रावणः १६

शूरदुः सहयदवस्करणं तु डेनो द्विद्याकर्षणम् तेन भंगुरे वक्ते लसत्यो यो कोटीधनुषअग्रमागोताभ्यां सकाशात् बुटं तीज्या
यस्य तद्बुटं पिकथं भग्नमिति इत्कल्कापुनः दृष्टवत् सीतामाह सीते धन्यया त्वया सपक्षीद्रो जटायुः तथा युद्धमानो दृष्टः
धार्मिकदर्शनाद्द्वयत्वं यः दशकंठ एव कुंजरः तच्छिरः सुसंचरणशीलः सिंह इति १५ सीताहतिं दशरथं माश्रावयेति लज्जया
वारयति हे तात त्वं निजतेजसैव निजदर्पेणैव स्वर्गं गमितः प्रापितः ब्रजते स्वस्ति स्वर्गति मोक्षोक्त परंतु एकं निरुपमं त्वां प्रति-
ब्रूमः किं तदित्याह इमामिति बंधुजनेन कुंभकर्णादिना इंद्रविजयी मेघनादस्तेन सहितः वक्ता शीघ्रं वदितुं प्रीति १६

ह. ना.
२६

आस्तस्याकोपपीडयोरित्यमरः अमोघा इति काननेषु मृगीवधे मृगवधनिमित्तं कृष्टाः आकृष्टाः ये नालीकाः वाणाः तस्य
रामस्य ते अमोघाः सफलाः नालीक शरमार्गणा इति विश्वः दूरान्नहननमिति चेत्तत्राह दूरधाती दूरादेव हतुं शीलमस्य राम-
स्यास्तीति बाणसफलत्वं दूरधातिस्त्वयोः सतीरपि सीतानयनशंकया इमेनेत्रे सीतायाः नयने भवतः इति तन्नेत्रसादृश्यमात्र-
मासां नेत्रेति षतीति तद्धननेन स्वीयापराधः स्यादिति शंकया इति किंप्राप्तदयावानभूदित्यर्थः इति शब्देन दया किं शब्देन प्राधिरि

अ.
५

रामः वने चरान्मृगान्विलोक्य आः खलु दूरात्सनामसीषां रूपेण मारीचिना प्रपंचमवलंब्य प्राणवल्लभाश्ले-
षतो विश्लेषितो ह मिति अहं पुनः मृगीचक्रवधेन कुरंगाणां प्रिया विरहमुत्पादयामीति विचार्य अमोघाः
कृष्टनालीकाः काननेषु मृगीवधे रामः किं दूरधातीति सीतानयनशंकया १७ ततः कथं कथमपि भ-
गवति भास्करे स्ताच्च लावलं बिनिप्रलयकालोदितप्रचंडमार्तंडमंडलमिवोदितचंद्रमंडलं तरुणाकोपा-
रुणादारुणांतरणिमंडलमिवावलोक्य रामः सोमित्रेन नुसेव्यतां तरुतलंचंडां शतरुज्जुं भते चंडां शो-
र्निशिका कथारघुपते चंद्रोयमुन्मीलति वल्लैतद्वत कथं नुविदितं धत्ते कुरंगं यतः कासि प्रेयसि
हा कुरंगनयने च द्रानने जानकि १८

तिसमाशोचपरिच्छेदे दयाया मितिसंमतमिति धरणिः निंदने च वितर्के-
च प्राप्ते प्रश्ने किमव्ययं इति विश्वः शंकोक्तारसोदधौ स्वीयापराधचौर्यात्कृतपरचौर्यादितोमताशंकेति १७ वियोगिपापि
विरहिजीवेषु तरुणोत्थियामिति चरकबलात्तरुणेषु वियोगिषु यः कोपस्तेनारुणांचंद्रमंडलं यद्वा तरुणेषु पापिजनेषु यः
कोपस्तेनारुणांतरणिनंदनं यममिवेति कुरंगनयननिभे चंचले नयने यस्याः सामध्यमपदलोपी समासः उक्तिप्रत्युक्त्यर्थः

२६

ज्ञानविषमोयमलंकारः तल्लक्षणपूर्वमुक्तम् १८

मंदरेणोति हेपापिन्यरसंतापदातः मंदरेणगिरिणाअब्धिमंथनेनमथितोसिनचूर्णीकृतः ततोपितमसाराहुणापिनज्वालितः क्रो
धाग्नितानदग्धः तमस्तराहुः स्वर्भानुरित्यमरः स्वाशक्तौमोहिनीसूचनेनापिदुरात्मनित्युक्तंताभ्यांपरिसुक्तमपि त्वांअह-
मेवशतधाशतप्रकारंपरिनित्येप्रापयामि यदित्वंजानकीसुरवसमोनस्याः अत्रोन्मादावस्थांतरंगवाचिकव्यथोदितोयासोद-
र्शितः तदुक्तंरसोदधौ स्यादुन्मादः कांताचित्तव्यथागोचरायासः कायिकवाचिकवेदाहिधोदितोयं व्यथोदितायासः तत्समद्र-
व्यंदृष्ट्वायदुपालंभः सवाचिकारव्यइति तत्समंद्रव्यंमुरवादिसदृशंचंद्रादि १९ अत्रायुक्तिप्रत्यक्तिः वार्यतांशाम्यतांउज्जिहीते

रामश्चंद्रमधिक्षिपति मंदरेणमथितोसिनपापिन्ज्वालितोसितमसानदुरात्मन् त्वांशारेणशतधापरिनि-
त्येजानकीसुरवसमोयदिनस्याः १९ अपिचलक्ष्मणंप्रति सौमित्रेदाववह्निस्तरुशिरवरगतोवार्यतां
निर्झरौधैः कावार्तादाववह्नेरथमुदयगिरेरुज्जिहीतेहिमांशः धत्तेधूमंहिमांशः कथयकथमयंनैव-
धूमोधरण्याश्छायेयंसंगताभूदयिधरणिस्तैकुत्रकांतेसिसीते २० रामः सकरुणंआत्मनिप्राण-
वल्लभायाः परमप्रेमाणमधिगम्य शंकेशशांकैजगुरंकमेकेपंकंकुरंगंप्रतिबिंबितांगम् धूमंचधूमं-
डलंसुद्धताग्नेर्वियोगजातस्यममप्रियायाः २१ उदयतेचंद्रेशामत्वमालभ्याह धूममिति अयिइतिकोमलामंत्रा

गि २० आत्मनिहृदये एकेकवयः शशांकैचंद्रे अंकजगुः अंकंपदे लक्षणेचहरशिरस्थानंतदभावाद्नुज्ज्वलत्वं एकेपंकंवि-
योगिदुःखदातृत्वंजन्यपापंश्याममेवअस्त्रीपंकंपुमान्पाप्माइत्यमरः एकेअरिमन्नेवप्रतिबिंबितांगंकुरंगमेनंचंद्रवाहनंमृ-
गंजगुः मृगप्रतिबिंबमितिचशब्दात्पुनर्ग्रहणंप्रतिबिंबितांगंभूमंडलंजगुः उक्तवंतः उक्ताक्षेपोयमिति अहंतुप्रियायाः सीता-
याः सकाशादुद्यतोयोगिस्तस्यधूमंशंकैमन्ये कीदृशस्योद्धताग्नेः ममवियोगजातस्य २१

ह. ना.
२७

अथ सीतारस्मरणोदुच्छित्तं कामयाक्षिपति ररे इति ररे दुर्जनयः कृत्यज्ञानहीन भो दुर्निवारदुराग्रहमदनपंकेरुहानेव बाणान् संवृणु
संवृणु उपसंहरेति संपन्नमेवीप्सा ममेत्यध्याहारः वपुः कांतासंगस्य यो वियोगः तेन जातो यो हुतभुक् अग्निस्तस्य ज्वालाभिः प्रदग्ध
मस्तीति अन्यस्तगमम् २२ कामव्यथामनुभूयान्यवियोगिनो नु कंपयन्निवाह आपुरंवाग्रमिति अथवा मां प्रहरबाणान् मां संवृणु हे
कामते अमीपंचैव बाणाः क्षोभणमोहनशोषणविद्रावणनिलायनशीलाः एते आपुरंवाग्रं यथा स्यात्तथा समं एकदेवमममनसि
हृदये मग्नाः सन्ति इदं मदीयं वपुः तेन वबाणैः सार्धं मिदनाग्निना निर्दग्धं दग्धपुटवज्जातं यद्वा मदनेति संबुद्धिः अग्निनावियोगाग्निना

अ.
५

ररे निर्दयदुर्निवारमदनप्रोलुल्लुपंकेरुहान् बाणान् संवृणु संवृणु त्यजधनुः किंपौरुषं मां प्रति कांतासंगवियो
गजातहुतभुक् ज्वालाप्रदग्धवपुः शूराणां मृतमारणे नाहि वरो धर्मः प्रयुक्तो बुधैः २२ अथवा आपुरंवाग्रम-
मीशारामनसि मे मग्नाः समंपंचते निर्दग्धं मदनाग्निनावपुरिदं तैरेव सार्धं पुनः कष्टं कामनिरायुधोऽसि भवता
जेतुं न शक्यो जनो दुःखी स्यामहमेक एव सकलोलोकः सरवं जीवतु २३ तत्रापि क्षणविकसिताशोकतरुतले विश्वा
म्याहस्मदाशरथिः रक्तस्त्वं न वपलुर्वैरहमपिशलाध्येः प्रियाया गुणैस्त्वामायांति शीली सुरवाः स्मरधनुर्मुक्ताः सरवं
मामपि कांतापादतलाहतिस्तव मुदेत हृन्ममाध्यावयो स्तुल्यं सर्वमशोकं केवलमहंधात्रासशोकः कृतः २४

जातं पूर्वं यज्जितं तज्जितमेव पुनरपि अधुना हे कामभवता जनो लोकः जेतुं शक्यो न यतस्त्वं निरायुधोऽसि दग्धबाणत्वादन्यास्त्राभावाच्च क
ष्टं यथा स्यात्तथा एक एवाहं दुःखी स्यां त्वद्बाणशाल्यमरणत्वात् अन्योलोकः सरवं जीवतु त्वदातं काभावात् २३ हे अशोकदृक्ष आवयोः
सर्वं वृत्तं तुल्यं परंतु एतन्महद्वैलक्षण्यं यत्त्वं अशोकः अहंधात्राकेतापि दुरदृष्टेन सशोकः कृतः प्रियाविरहितत्वात् तुल्यत्वमे-

२७

वद्योतयति शिलीमुखाः क्षमराः बाणा अपि वास्मरधनुर्मुक्ताः पुष्पेभ्यो निर्मुक्ताः पुष्पधन्या उभयथाग्राह्यः अशोवः स्त्रीपादस्य
 शक्तिं अलं विकसतीति श्रुतिः रामेऽपि पादतलाहतिः पद्मारज्यबंधाभिप्रायेण तदुक्तं कामावतारे धृतैकपादाजघने कुर्वेत्स्यपदाह
 तिं शनैः शनैर्निधुवने पद्मबंधस्तदामत इति २४ स्रगमं एतेन देवे स्य दुर्लभ्यत्वं मुक्तम् २५ चंद्रकरोरविः तद्गदाचरति सूची
 वस्त्रवेधनलोहस्तकुलवदाचरति स्फुल्लिङ्गो ग्निकणः पुमानिति विश्वः एतत्पद्मेन कुट्टमितं द्योतितं तदुक्तं रसोदधौ शशिपा
 दीरालेपं पंकजयाम्या निलादिरुपयाति सर्वदुःखवदेतत्कुट्टमितं तत्र संभवतीति २६ तद्विरहे प्राणधारणादावात्मनिकातिन्यं
 प्रारब्धावश्यमोग्यत्वं दर्शयति मांसमिति इत्यमुक्तप्रकारेण विरहवपुषः तस्मात्सकाशात्सर्वतलजातं नष्टं एवं तत्त्वाभावेऽपि

पुनरपि प्रलपति हारो नारोपितः कंठे मया विश्लेषणीरुणा इदानीमंतरे जाताः पर्वताः सरितोद्गमाः २५ चंद्रश्चंद्र
 करायते मृदु गतिर्वातोऽपि वज्रायते माल्यं सूचिकुलायते मलयजोलेपः स्फुल्लिङ्गायते रात्रिः कल्पशतायते विधिव
 शास्त्राणां पिभारायते हाहंतप्रमदावियोगसमयः संहारकालायते २६ मांसं काश्यादिभिर्गतमपां विंदवो वाष्पपा
 तात्तेजः कांतापहरणवशाद्वायवः श्वासदैर्घ्यात् इत्यनष्टं विरहवपुषस्तन्मयत्वाच्च शून्यं जीवत्येवं कुलिशकठिनो
 रामचंद्रः किमेतत् २७ सतिरामचंद्रो जीवति यतः कुलिशकठिनः वज्रवत्तद्वदयकठिनः एतत्किमित्याश्चर्यं एतेन प्रारब्धाव

श्यमोगत्वं दर्शितं तत्त्वनिर्गमप्रकारमाह अभिनवं स्वसहचरं मांसं नष्टमभूत् अविरलबाष्पपातादपां विंदवोऽपि नष्टः कांतापहरणव
 शात् तेजो नष्टं तेजो नाशः श्वासदैर्घ्याद्वायवो नष्टः तन्मयत्वात्सीतागतांतरत्वात् शून्यं आकाशनाशः उक्तं च सिद्धांतमुक्ताव
 ल्यां तस्मिन् यत्कठिनत्वं साभूः तज्जलं यद्वात्मकं तेजो भवेद्यदुष्णं तत्संचरेद्यः समारुतः स्रष्टिर्यत्तदाकाशमिति पंचात्मकं च

स्मान्मीलितोयोबहुलांधकारस्तेनकलिताःवेष्टिताःयेगह्वराणामंतरालाःमध्यप्रदेशाःतेभ्यःविलसन्त्योअविरलःसरलपरि
मलःबहुतरसरलवृक्षगंधःतद्यक्ताःयेबहुलाःबहुतराःगलंतःस्वच्छमकरंदविंदवस्तएवकीलालजालंजलपूरम्पयःकी
लालममृतमित्यमरःतेनपिच्छिलाःपूर्णाःयोआलवालाःवृक्षमूलगर्ताःतत्रलुलिताःलब्धाःयेमत्ताःअल्योमत्तभ्रमराःते
षांमालाःपंक्तयोएताभिश्चपरंमदानिलांदोलनेनवाचालानिशदितानिदरंदलितानिफुल्लानिललितानियानिवकुलमुकुलानि
तेषुखेलंत्योयाःकोकिलकुलविलासिन्यस्तासांकोमलालापेननिखिलानिपूर्णानिवृक्षशिरवराणितेषुमयूरनर्तनलीलासमूहस्त

गगनचुंबनबहुलक्ष्यविपुलफलभारावलंबनालंबितानंतजंतुसंतोषपोषानिदोषभूषणाध्युषितनिःशेषस
विशेषामृतवर्षस्पृष्टिवर्द्धिष्णुरसरसालप्रियालहितालतमालकृतमालविशालशालमलमालूरशालुकीशि
रीषासनशमीशाकशिंशपाशोकचंपकसरदारकोविदारकर्णिकारसिंदवारबहुसारनिंबजंबूदुर्बकदंबकरं
जसोभाजनबकुलनिचुलकरुखजूरबीजपूरजंबीरभांडारवानीरकाश्मोरनारंगकर्मरंगकदलीचंदनालिंगि
तालवलीधात्रीवटकुटजपाटलांकोलकंकोलचोलमल्लातकविभीतकहरीतक्यास्यातककेतककंकतवैकंकत
मधुकबंधुकजयंतीजपाश्वथकपित्यतिंतिणीनागकेसरादिदुस्तरामरण्यानीपर्यटन्यहावराहस्कंधारूढसुत्क
टंरटंतकरटंवामतोविलोक्य २९

स्थसानुकूलनर्तनोत्साहहेतवोइतस्ततश्चलंतश्चकोरास्तेषांचक्रेणयुक्तंयथास्यान्त
थागुंजंत्योयाःवृक्षस्थाःपक्षिप्यस्तासांपक्षस्यआत्मवर्गस्यवृद्धिर्यस्यांतामटवीमटन्नित्यग्रिमेषान्वयः २८ पुनरपिअटवी
मेववर्णयतिपुनःकिंविशिष्टामटवींगगनचुंबनेआकाशावलोकनेबहुलक्ष्यंयेस्तेउन्नतवृक्षाःतेषांयेविपुलाःफलभारास्तएवा

लंबनंतत्रावलंबिताः ये अनन्ताः जंतवः तेषां संतोषपोषणं येषां तेषां ध्युषितः स्थितो योनिः शेषः पूर्णः सविशेषो
विविधस्वादुः अमृतवर्षस्पर्धा अमृतादपि मणीयः वर्धिष्णुः प्रातिदिनं वर्धमानो यो रसस्तद्युक्ताः ये रसालादयः सौर्दुस्तरां राजा
दनं प्रियालः स्यादित्यमरः हितालौ हिंगोटकः कृतमालः कर्णाचलः मालुरो बिल्वः कोविदारश्च मरिक्कः सिंदुवारः बहुसारः सप्त
पर्णः सौभाग्यनं शिशुतीक्ष्णं गंधकाक्षीरमोचका इत्यमरः निचुलो हिज्जुलो बुजः मंजिष्ठारो मरंगो रूत्री कर्मरंगो गरुः पुमान् इति धर
णिः अम्लानकोमलवैनः वैकंकतः कंकतिकः उत्कटं यथा स्यात्तथारटं तं करटं काकं वामतः वामभागे काके तु करटारिष्ठ इत्यमरः २९

दक्षिणतरुस्तदक्षिणाचलप्रचलितमलयमालतीमरुबकुलवंगकंकोलदमनकजातीनगरशतपत्रादिकमल
मुकुलकुमुदिनीकल्हारपरिमलमिलितचुबितनाम्रपर्णीकावेरीतुंगमद्रासांद्रगभीरनीरधारानरंगपरिपीत
मैत्रावरुणतरुणीलंकाशशांकरुद्रपादाद्रिसरलसिंहलसालकश्रीगोपालकापांडुमंडलगिरिप्रवालचोलकु
तलकेरलपुन्नाटककण्ठाटककरहाटविदग्धांधकामिनीनीरंधपीनस्तनवदनधनजधनदोमूलधम्मिल्लुमारान्त
राधिष्ठितश्रीखंडाशरुकपूरमृगमदकुंकुमस्तोमसंभूतयक्षकर्मविमर्दवर्धितविविधगंधकुसुमबहुलपरिम
लोद्गारिमास्ताशनोत्थितक्षीरनीहारकाश्मीरस्फटिकशब्दशंखकपूरकुंदावदानमहाभुजंगस्फीतफूलारप्र
फुल्लफणामणोक्तीडंतं शोकभंजनं रंजनं चावलोक्य वामेनाक्ष्या सकरुणं सबाष्पं च दक्षिणेन सविस्मयं सानंदम
भवदिति ३० रामः सविस्मयं यथा स्यात्तथा दक्षिणभागे रंजनमवलोक्य सानंदं यथा स्यात्तथा अभवदिति शोकभंजनं

काकदर्शनाश्रमहरंच पुनः वामेनाक्ष्या काकं दृष्ट्वा सबाष्पं सकरुणं च यथा स्यात्तथा सीदित्यन्वयः कीदृशं रंजनं एवं भूतसर्प

णामणौक्रीडंतंदक्षिणाचलेभ्यः प्रचलिताः प्रसरिताः ये मलयसंबन्धि नो मालत्यादयः तेषां यः परिमलोत्स्यमीलनमेकीभावः तेन च
वितायुक्ताः याः कावेर्यादि नद्यस्तासां सांद्राः गभीराश्च यानीरधारास्तासां तरंगैः परिपीता मैत्रावरुणस्यागस्त्यस्य तरुणीकांतासा च
लंकापर्यंतदेशविशेषाणां कामिन्यश्च तासां नीरंघ्रपीनस्तनादिभारांतरालेषु अधिष्ठितो यः श्रीखंडादिसंभूतयक्षकर्मः तेन विमर्दः
संमर्दः तस्माद्विवर्द्धितो यो विविधगंधश्वासौकुसुमानां बहुपरिमलश्च तयोः समुद्गारी प्रक्षेपको यः मारुत एवाश्रयं भोजनं यस्य
स चासौ उत्थितः अर्धोदयश्वासौ क्षीरनीहारकाश्मीरस्कटिकशुल्भशंखकूर्पूरकुंदावदातः श्वेतोज्ज्वलश्वासौ महाभुजंगश्च तस्य
स्फीताः येषूत्काराः तैः प्रफुल्लयाफणातस्याः मणौ शिखरे क्रीडंतम् ३० कोलस्य वराहस्य कपोलस्थलसंस्थितो स्कंधमवलंबितः

काकः कपोलस्थलसंस्थितो मेकोलस्य वामे व्यसनं सदौ स्थ्यं राज्यं भुजंगस्य फणाधिरूढो व्यनत्स्य होदक्षिणखं
जरीरः ३१ क्षणं विचिंत्य विश्राम्य च स बाष्पम् भो भो भुजंगतरुपलुवलो लज्जु बंधू कपुष्पवरशाभितपुष्करा
क्ष पृच्छामिते पवनभोजनकोमलांगी कावित्त्वया शरदचंद्रसुखी न दृष्टा ३२ भुजंगमः सुवाणी कथयति ग
तागता चंपकपुष्पवर्णापीनस्तनीकुंकुमचर्चितांगी आकाशगंगे वसु शीतलांगी नक्षत्रमध्ये इव चंद्ररेखा ३३ रा
मः व्यसनं किमतोऽप्यास्ते ज्ञातश्चाप्युदयो मम शरणं मरणं राज्यं मा पुनर्लक्ष्मणे स्तुतत् ३४ ६५ ६६

सदौ स्थ्यं समनो नवस्थानं अहो एतदाश्चर्यमेकदैवार्थद्वयसूचकशकुनत्वात् दुःस्थितस्य भावो दौःस्थ्यं तेन सह वर्तमानं ३१ ३२ ३३
ममाप्युदयो ज्ञात एव उपस्थितराज्यभंगत् तर्हि दुःखं भवतु तत्राह अतः सीता वियोगादपि अधिकं व्यसनं किमास्तेन किमपीति म
मतु मरणमेव शरणं चेत्पुनः राज्यं स्यात् तर्हि लक्ष्मणे अस्तु तद्व्यसनं लक्ष्मणे मास्तु ३४ ६५ ६६ ६७

ह. ना.

३०

वामं अश्वत्थं च कंका कंद क्षिणं शश्वत्थं च कंसं जरी दं महारण्यमरण्यानीत्यमरः ततो वनांतरे भ्रमन् किंकिंधामधिष्ठित ३५ किंकिंधागुहा
तद्युक्तो द्विः किंकिंधाद्रिः तत्र रौद्रसाश्रयो रौद्रः एतादृशो योरुद्रः तदवतारम् भोमारुते केन चित्पापेन सीतानीता त्वता एतच्छ्रुत्वा तदृष्टः यातरो
षः हनूमान् रामं कष्टं संपरिहरन्नाह ३६ पापेनेति किंकिंधाद्रौ आजने यो हनूमानिति तान्याभरणानिरघुपतिपुरः चिक्षेप तानि कानीत्या

अं.

५.

ततो वामंतिरस्मत्पुत्रस्मत्पुत्रश्च दक्षिणाम् धन्यो वन्यशरण्यांतामरण्यानीं स्मगाहते ३५ किंच किंकिंधाद्रौ
रौद्ररुद्रावतारं दृष्ट्वा रामो मारुतिवाचमूचे सीतानीता केन चित्पापेन सीतानीता त्वता एतच्छ्रुत्वा तदृष्टः यातरो
नाह्वयमाणारजनिचरवरेणांबरेणाव्रजंती किंकिंधाद्रौ सुमोच प्रचुरमणिगणैर्भूषणान्यर्चितानि हारामप्रा
णनाथेत्यहहजहिरिपुंलक्ष्मणेनालपंतीयानीमानीति तानि क्षिपति रघुपुरः कापिरामांजनेयः ३७ रामः स-
करुणं सबाष्पम् जानक्या एव जानामि भूषणानीति नान्यथा वत्सलक्ष्मणजानीषे पश्यत्वमपितत्वतः ३८
लक्ष्मणः सबाष्पम् कुंडलेनैव जानामि नैव जानामि कंकणे नूपुरावेव जानामि नित्यं पादाभिवंदनात् ३९ रा-
मः आभरणानि तद्देये विन्यस्य गाढमालिङ्ग्य सर्वेषु सत्स्वपितवाभरणेषु हारो नारो पितो हृदि चिरं हृदयगतो
पिमुक्तार्थसूत्रगुणवेधविशुद्धराशिस्तत्पंक्तिर्मेदफलदारुणमित्यरो दीत् ४०

ह अंबरेण आकाशमार्गेण आह्वय

माणा कापिरामायानि किंकिंधाद्रौ सुमोच ३७ अन्यथा संदेहं तत्वतः सीतायाः संति न वेति ३८ ३९ तावन्मात्रांतरा सहत्वा त्वापि नः की
दृशो हारः सुक्तार्थमौक्तिकार्थयः सूत्रगुणोदोरकः तद्युक्ताः ये वेधकाः चिद्राणितत्र विशुद्धासास्तराशिः समूहो यस्य सः अतएव दुःखपंक्ति
मेदफलेन दारुणं इति रुरोदेत्यर्थः ४०

३०

पुनरपि स्वजीवनेपि विचिकित्सति अहहेति खेदे हे पवनसूनो मे मम परमहंसः परमात्मा जीव एव हंसः एतद्देहं विहाय न ब्रजति तत्किं ग
मने हेतुमाह जनकपुत्रीति सौततः तद्वत्तमूषणैस्तंभितः उत अथ वा गंतुमक्षमः तत्र हेतुमाह तदुरुविरहेति ४१ तमपि विश्वजयिनं स
लोकं लंकावासिराक्षससहितम् कपिपतेः सग्रीवस्य रावणस्तु हनिष्यत एव अथवा तावत्त्वं सग्रीवस्यावतरणं अवतीर्य ते यस्मिन्नित्यवत
रणं वासस्थानं गिरिपादविन्यासलक्ष्मीनिक्षेपात्सार्थविधेहीति कीदृशं गिरिं दर्शनात् त्वदवलोकनं देव निरस्तशत्रुपक्षं ४२ रामेण स

अहह जनकपुत्रीवृत्रमुद्रामपश्यन् ब्रजति परमहंसो नाक्षमो वापि गंतुम् तदुरुविरहवन् हि ज्वालायादग्धदे
हः किमु तपवनसूनो मूषणैस्तंभितो मे ४१ हनुमान्साधुनयं श्रीरामक्षोणिपालत्यजनिजदयिताशोकमेकः
सलोकं लंकां जेतुमीशो तमपि कपिपतेराज्ञया हं हनूमान् सग्रीवस्याथ सादृशं गिरिमवतरणं पादविन्यासलक्ष्मी
निक्षेपादुत्पलाक्षक्षपितरिपुबलं दर्शनं त्वंचदेहि ४२ ततो हनूमान्सह लक्ष्मणेन रामेण सग्रीवपुरस्थितो भू
त् सग्रीवः तान् तत्र साक्षात्कपियूथनाथः पापानि दग्धुं दहनान्ददर्श ४३ श्रुत्वा रास्यकांताहरणमनिलज-
स्थाननाह्ननरेंद्रो निश्वस्य आत्मीयमस्यानुवदति पुरतस्तद्दलाद्वालिनोपि हानाथे विद्यमाने किमिति रघुपतिस्तं
निहतुं प्रतिज्ञामास्तुतः प्रौढरोषानलबहलकलालकृत्ताधिज्यधन्वा ४४ ७२ ७२ ७२ ७२

हकीदृशेन रामेण सह लक्ष्मणेन लक्ष्मणा सहितेनेत्यर्थः तान् हनूमाद्रामलक्ष्मणान् दहनान् दक्षिणाग्निगार्हपत्याहवर्नीयान् ४३
श्रुत्वेति वानरेंद्रः सग्रीवः अस्य रामस्य पुरतो येषां देववालिनः सकाशात् तत्प्रसिद्धमात्मीयजायाहरणश्रवणं लक्ष्मीकृत्यवदति रघु
पतिः तं वालिनं इति किं कांतापहरणदुःखानुभवज्ञत्वात् अन्यस्त्वगमं ४४ ७२ ७२ ७२

नत्वेति ससंभ्रमंसादरंविस्मृतंविश्रियोगात्तत्प्रियाया आलिंगनेकृतप्रतिज्ञे रामेद्रुतभाविनीपुशीघ्रभाविनीषु अन्यत्सगमं ४५
येचत्वारो रामभरतलक्ष्मणशत्रुघ्नाः राजपुत्राः दशरथसुताः जज्ञिरे तेषांचतुर्णामध्ये रामः तादकैवकालरात्रिः तस्याः प्रसूषोयं
रामः तद्वंतायमित्यर्थः ननुस्त्रीवधात् सागाः किन्नेत्याह अमल इति अमलत्वे हेतुः सूचरितं पुण्यायै चरितं तस्य कथानानाविनोदप
रिहारवाक्यैर्गुणकथासैव कंदलीतस्याः मूलस्थापिकंदः प्रसरणशीलानिमूलानितानिदानमध्यो ग्रंथिः कंदः यथाच्छिन्नापिकंदलीउ

सूत्रीवः नत्वासंभ्रममथोजगदेकवीरमालिंगयन् रघुपतिं शक्रभेकपींद्रः तद्विस्मृतं पुनरिवाभ्यसते-
प्रियायाः कंदर्पकैलिषु पुनर्दुतभाविनीषु ४६ अयमेव रुत्तनयकोसौ चतुर्णो तादकांतकः मारुतिः येचत्वा
रोदिनकरकुलक्षत्रसंतानवल्लीमालाम्लानस्तवकमधुपाजज्ञिरे राजपुत्राः रामस्तेषामभवदमलस्तार-
काकालरात्रिः प्रसूषोयं सूचरितकथा कंदलीमूलकंदः ४६ ततस्ततः श्रुत्वा बालीतदनुमहतीरायव
स्यपतिज्ञांतालान् सप्रकृतिकुटिलान् प्रेरयामास योद्धुम् सौमित्रिस्तान् कृतसरलाच्छेषपृष्ठस्थसू
लान् भारेणांघ्रैरथ रघुपतिः संदधे दिव्यमस्त्रम् ४७ तद्यत्ने एवमाच्छिन्नोपि धर्मः यतः पुनः पुनरुत्पद्यते सर्वेकी

दृशा इत्यपेक्षायामाह दिनं करोतीति दिनकरस्तस्य कुले जातानां क्षत्रियाणां संतान एव वल्ली तस्यामा लापरंपरा तस्याः अम्लानस्तवकाः
पुष्पगुच्छाः तेषां मधुपाः रविवंशक्षत्रिययशोवतंसमधुपा इत्यर्थः ४६ अनेयानां हननकर्तृत्वान्महतीमिच्छन्तं जालं स्तालवृक्षांतर्गते
त्यनेव सौमित्रिः अंघ्रेभारिणचरणेषु विष्कृतभूभारेण सरलान् कृत अवहेतुः शेषपृष्ठस्थानिमूलानियेषां तेतान् एतेनैव मुक्तं भवति कुंड
लीभूतदेहशेषपृष्ठस्थमूलत्वात्तेपि प्रकृतिकुटिला इति कार्यं निदानादियुगं विधत्ते इत्युक्तत्वात् चरणभारेण शेषशिरः समाक्रमणात् सरल
तथाहृक्षा अपि सरला जाता इति सूचितं समाप्तम् ४७

अन्यथा एकदैवसप्तानामपिहननाभावेतत्रापि एकेनैवबाणेन एकेन ४८ अयं सतांदेहं त्यक्त्वा सतांदेहं निर्जगामेति अतः परदारहर
णत्वात् वाली असंस्तत्र भयमिति भावः ४९ द्विजैः कृतायामेति रस्कृतिस्तया योरोषः तेन हीनः यद्वा द्विजानांति रस्कृतिस्तेषु रोषश्च त
द्रहितः ५० सगमं एते भयभृतः आसन्नित्यन्वयः तानाह अश्वारवेः सप्तगाः सप्तद्वीपाः गकारो गगनद्वीपगणेषु च गणेषु चेतिसंसारव

लक्ष्मणः साशंकं रामं प्रति देवज्ञात्वा बाणः प्रहर्तव्यः यतः एकदैवशरेणैकेनैव भिन्नकलेवुराः म्रीयंते सप्तताल
स्तेऽतिहंतारमन्यथा ४८ रामः सावज्ञं मा भैषीर्मयि सौ मित्रे राघवे धिज्यधन्वनि सतांदेहं परित्यज्य निर्जगा-
मा सतां भयम् ४९ रामः करेण बाणमालप्य भावोस्ति चेत्कुशिकनंदनपादयोर्मयद्यस्म्यहं द्विजतिरस्कृति-
रोषहीनः नान्यागनास्तु च मनःशरसप्ततालान् भित्त्वा तदा प्रविशामूतलमप्यगाधम् ५० एकेनैव शरेण बाल-
कदलीकांडप्रभंगक्रमात्कृतेषु प्रथमेषु दाशरथिना तालेषु सप्तस्वथ अश्वाः सप्तजगंतिसप्तमुनयः सप्ताब्ध-
यः सप्तगाः सत्यं सप्तचमातरो भयभृतः संख्यानसाम्यादिह ५१ रामबाणः सक्षोभम् बाणः प्रमाणमधि-
गम्य वसंधरायाः संबोधयन् निवसुजंगमभंगभीत्या ब्रह्माणमंबरचरान्विधुनोति पक्षान् पुंस्तावशेष इति रामकरा
द्विमुक्तः ५२ पौरंदरिः सक्रोधं श्रुत्वा हतान्समरमूर्धनि सप्ततालान् रामेण पापहृदयेन विनापराधम् कोपान
लज्जलितहृत्कमलोयवालीरंगावतारमगमद्विरिचत्वरेषु ५३

तर्शब्दशासनः ५१ रामकराद्विमुक्ते बाणः पुंस्तावशेषः सन्
इति पक्षाद्विधुनोति कंपयतीति किं भुजंगमः शेषस्तद्गंगामयेन अंबरस्वरं ब्रह्माणं बोधयन् निव ५२ विनापराधं हननमेव पापं न द्युक्तहृदयेन परकांता
पहरणत्वं वानराणामभेदत्वात् यद्वा पापो रूरीक्रोधकंपयो रिति विश्वात् क्रोधयुक्तहृदयेनेत्यर्थः ५३

तुरेति चिंतयामासेति पूर्वेषां न्वयः इति किं अस्य बालिनः प्राणात्तरतुकलिकलाकलेरंशः पापं तेन राजमानस्य किलेति पाठे वानरजास्यनुक
रणः किल किल शब्दः कीदृशी तारास्त्रस्तः धम्मिल्लोके शब्धनं यस्याः नरो रामस्तस्यैषानासं रामस्य बाणाधारेत्यर्थः ५४ हे वत्स एषः बाली के
नायुधेन योद्धव्यः यद्वा केन वीरेण योद्धव्यः न केनापीति ध्वनिः एषः कः वानरपंक्तीनां बहू यो कलकलः शब्दः तेन चाहूतो देवद्रुस्तस्य वज्र
माकृष्य आदाय योद्धुं वांछति शिवशिवेति खेदे कीदृशं तु मुलोन्यै रलक्ष्यः उत्कालः कदनं तेन संचालितो कोयेन किंभूतं वज्रं प्रकर्षेणोद्यं

तारासहर्षं अवश्यं भगवतः श्रीपुरुषोत्तमस्य रामचंद्रस्य प्रसादादद्य चिरविरहिणः प्राणवल्लभस्य सग्रीवस्य व
क्षः पीठे लुठिष्यामीति मन्यमाना गिरिवरशिखरमारुह्य रामपौरंदरि समरमाकांक्षती चिंतयामास तारासंत्य
क्तहारा गिरिशिखरचरास्त्रस्तधम्मिल्लभाराशोकाब्धिप्राप्तपारार्पितमदनशरावीरसग्रीवदाराः नारा नाराच
धारानिजरमणारतातापिनः पापिनोस्य प्राणांच्छाणावती पाहिरतुकलिकलाशालिनो बालिनोद्य ५४ रामः स
क्षोभं पौरंदरि गिरिगिरिमगंभीरमहिमानमवलोक्य सोमित्रिमनुस्मृत्वा ब्रवीत् वत्स किं बाली वानराली बह
ल कलकलाहूत देवद्रु वज्रं वांछत्याकृष्य योत्सं शिवशिवतु मुलोत्कालसंचालितार्कः प्रोद्यल्लंगूलवल्ली शिखर
कवलितं चंडदोदंडकोडभ्रांता मूलाग्रशैलप्रहरणनिपुणः केन योद्धव्य एषः ५५ ७ ७ ७

तीयालंगूलवल्ली तस्याः शिखरेणाग्रभागेन कवलितं गृहीतं किंभूतो बाली चंडः अजेयः दोदंडो भुजदंडस्तस्मिन् यः कोदंडो बाणः
तेन भ्रांतो गर्विनः दोदंडस्य बाणेन जातगर्व इति गर्वसंशययोर्भ्रम इति विश्वः मूलं चाग्रं च मूलाग्रे ताभ्यां युतः शैलः मूलाग्रशैल
स्तेन यत्प्रहरणं तन्न निपुणः ५५ ७ ७ ७

हेबाणपुराद्विजगणेन वेदोद्भवैर्मन्त्रैः गुणेन समं त्वं मूर्धाभिषिक्तोसि अतस्तत्तेजसातेषां मन्त्राणां तेजसास्रगमम् ५६ अयेति प्राप्तं
वीरस्य वालिनः प्रकर्षेण मानमियत्तायेन सः न निहतः पितुरिन्द्रस्य शत्रुः रावणो येन सः अतएव स शल्यो रावणहननमेव शल्यम् ५७
भोकपेयः रावणापत्यं मेघनादः शस्त्रौघप्रसरेण शस्त्रप्राताडंबरेण अस्वडलमिन्द्रदुर्यशो भागिनं चक्रे रावणिना शक्रो जित इति दुर्यशः हेवी
रतत्तुद्रंगतं दुर्यशो त्वया संमृष्टं उज्वलीकृतं दूरीकृतमिति भावः कथं दूरीकृतमित्यपेक्षायामाह किं भूतेन त्वय्यारावणं मेघनादपितरं क

रामः सावष्टं भंनारायणं बाणमादाय वेदोद्भवैर्द्विजगणेन पुराभिषिक्तो मूर्धासि मंत्वमपि बाणगुणेन सैत्रैः तत्तेजसा
परवधूजनहारिणस्त्वं प्राणान्गृहाण समरे धृतिदारुणस्य ५६ रामबाणः पौरंदरिश्च ब्रह्मतेजोधिगम्य परदारापहरण
पराभवंच अथरघुपतिबाणः प्राप्तवीरः प्रमाणाः प्रलयदहनरोचिः कोटिविद्युन्मरीचिः अकृतहृदयभेदं वालिनः सौष्य
रोदीद निहतपितृशत्रुः किंसशल्यो हंतोस्मि ५७ रामः सकरुणं सविषादं च वत्ससौ मित्रे गिरिगह्वरेषु स्वयोन्यविहितं
महत्करवमनुभवतं महावीरं अनपराधिनं वालिनं हत्वा मंदभाग्यः कथमहं जानकीसरवमनुभविष्यामीति शिरोधुन्व
न्यौरंदरिं व्याजहार शस्त्रौघप्रसरेण रावणिरसौ यो दुर्यशो भागिनं चक्रे गौतमशापयंत्रितभुजस्थे मानमारवडलम् क
क्षागतकुलीरतांगमयतावीरत्वय्यारावणं तत्संमृष्टमहो विशल्य करणी जागर्तिसत्पुत्रता ५८ क्षैवगर्तस्तत्र कुलीरतां कर्क

टतांगमयता कीदृशमिन्द्रगौतमशापेन यंत्रितः बद्धः भुजस्थे मा भुजबलं यस्य तं प्राणस्थे मातरः पराक्रमद्युम्नानिशौर्यौ जसीति हैमः ननु ता
तदुर्यशः संमृष्टं मम तु रावणहननरूपं शल्यमस्त्येवेति चेन्न असौ सत्पुत्रभाववानंगदः जागर्ति जीवत्येव कीदृशी विशल्यं कर्तुं शीलं यस्याः
सा अयमंगदो रावणं मत्सहायतया हनिष्यति एतेन त्वं विशल्यो भवेति भावः रावणपुत्रेण त्वत्पितेन्द्रो बद्धः इन्द्रपुत्रेण त्वय्यारावणो बद्धः ए

तेन सादृश्यं जातं परंतु त्वत्सूतेन रावणहननात्तवानि शय इति भावः ५८

५९ हे पुरंदर नंदन चेत् यदि त्वं मां आह निष्यसि तदा मम शक्तिः मनः प्रसन्तिर्भविष्यति अस्मात्कृद्धननापराधात् पुनर्जनकजा
विरहो मां स्तुशयानं अंतर्निष्ठत्वात् मीलिताक्षम् ६० ६१ ६२ आदौ राज्ये किं विधादौ सग्रीवं वानरराज्ये शंकां समुद्रं तीर्त्वा क-

वाली प्राणांस्त्यक्तुमिच्छन् सग्रीवोऽपि क्षमः कर्तुं यत्कार्यं तव राघव किमहं न क्षमः कस्मादपराधं विना हतः ५९
रामः सबाष्पम् शक्तिर्भविष्यति पुरंदर नंदन त्वं मां मेव चेदहं पातकिनं शयानम् सौख्यार्थिनं निरुपराधिनुमा
ह निष्यस्यस्मात्पुनर्जनकजा विरहोऽस्तु मामे ६० पुरंदरिः तथैत्युक्त्वा पुनः स्वर्गागतिं स्तेनमपि विष्यति यावत्त्वान
ह निष्पामिस्थस्य सित्वं यमालये ६१ इति प्राणान्मुमोच हनूमान् दासैरहोरघुपतिः परिभूयते किं वै वस्वतादिभि
रुवासतु दालयेपि यो देव वाक्यमनति क्रमयन् क्रियंतं कालं निहत्य पुरुहूतं सतं तु देवः ६२ रामः कथं चिद्विषादं परि
त्यज्य पौरुषमवलंब्य राज्ये सग्रीवमादौ सदयितुमपि विच्छिद्यं गदयौ वरराज्ये रामः सेनाधिपत्ये सपवनतनयान्वा
नरेन्द्राप्रतस्थे लंकां संत्यज्य शंकां तदनुकपि भटैर्माल्यवत्कृतमाद्रौ वर्षाकालं गमयितुमचिरान्मंत्रिभिः संमतो
भूत् ६३ रामात्परः शूरतरो न कश्चिदसंभवः स्त्रीहरणान्न चान्यः तथापि नाधिप्रविवेश रामो बंधसेतुं विज
यासहिष्णुः ६४ अपि च रामाद्दुलीयान्न परोत्र कश्चिद्दारापहारान्न परोभिमानः तथापि रामः शरदं प्रतीक्ष्य बंधां
बुधौ सेतुमरिजगाम ६५

यं यास्यामीति मयं त्यक्त्वा लंकां प्रतस्थे तदनुप्रस्थानघोषानंतरं मंत्रिभिः कपि
भटैः वर्षाकालं गमयितुं संमतः अभूत् वर्षाकालं गमयित्वा यास्यामिति निश्चितवान् एतेन नीतिशाल्यपराणां प्राध्यन्यंदर्शितम् ६३, ६४, ६५,

प्रकर्षेण म्लानः अरुणः शोणत्वं यस्मिन्तं कलयापि सीता स्वरलेशो नापि अत्र सर्वमंगसादृश्यं एतेन गुणकीर्तनावस्थोक्ता सोत्तर
रसौ दधौ वैरह कांता विषयकप्रशंसनं स्यात् गुणारख्या नमिति ६५ यदि दीवरं त्वन्नेत्रसमानकांतितदपि सलिले मग्नं यः
तव मुखच्छाया नुकारी सोपि शशी मेघैरंतरितः राजहंसा अपि गताः वर्षाकाले कमलाभावात् सुगमं प्रलापावस्थेयं सोत्तार

रामस्तत्र जनकतनया कमनीयतामनुस्मृत्य इंदुलिप्तद्वान्जनेन गलिता दृष्टिर्मृगीणां भिवप्रम्लानारुण
मेव विद्रुमदलं श्यामेव हेमप्रभा पारुष्यं कलया च कोकिलवधूकं ठेधिवप्रस्तुतमसीतायाः पुरतस्तु हंतशि
खिनां वर्हाः संगर्हा इव ६६ रामः कादं विनीतां उवाडं वरं विलोक्य यत्त्वन्नेत्रसमानकांतिसलिले मग्नं तौ दिदी
वरं मेघैरंतरितः प्रिये तव मुखच्छायानुकारी शशी येषित्वद्गमनानुकारि गतयस्ते राजहंसा गतास्तत्सादृश्यवि
नोदमात्रमपि मेदेवेन न क्षम्यते ६७ इति श्री हनुमद्विरचिते महानाटके वालिवधो नाम पंचमोऽंकः ५
रामः वानरभटानां चष्टेभ्यो भोः सुग्रीवसैनिकाः शृणुते व्यसने महति प्राप्ते स्थिरैः स्थातुं न युज्यते लंका निः
शंकमालोक्य कइहा गंतुमर्हति १ हनूमान् सहर्षे दोस्तं भास्फालनकेलिमभिनीय निजप्रचंडदोर्दंडयोर्मह
ती प्रौढिनाटयति देवपश्य अष्टांगुलमयः कायः पुच्छे मे द्वादशांगुलः बाहू मे पश्य भो नाथ कथं रत्नाकरं तरे २

सोदधौ कांताश्रितकालात्ययव्यवहारः स्यात्प्रलापो यम् ६७ इति श्रीभिष्ममोहनदासविरचितायां हनुमन्नाटकटीका
यां वालिवधो नाम पंचमोऽंकः ५ स्थिरैर्योगिभिरपि किमु न गृहीभिः भवतां मध्येकः आगंतुमर्हतीति १ २

ह. ना
३४

हेस्वामिन्प्रभो अयं व्योमतरुः आकाशमेव ह्यक्षः मम क्रमतले अस्ति पादविन्यासोत्थापनात् नीचैरस्ति तमेव ह्यक्षरूपत्वेन निरूपयति
कूर्मो मूलवदिति मूलस्थानीयः ३ देवेति जंबू द्वीपं सागरांतर्वतिदेशं इतः सकाशात् तत्रैवलं कासमीप एव आनये प्रापया मिलंकापि
जंबू द्वीपांतराल एवेत्युक्तार्थे वैपदं एवं व्याक्रियते जंबू युक्तो द्वीपः मध्यमपदलोपी समासः द्वीपशब्देन लक्ष्मणः शेषोजंबू ध्वजो द्वी
पोपरो अथ स्वराडिति तत्र जंबू द्वीपं लक्ष्मणं शेषत्वात् स्वर्णचिलो मेरुः त्रिनेत्राचलः कैलासः विंध्यादीनां क्षेपेण प्रक्षेपणेन क्षणं
खंडितं विवर्तमानं प्रयागतं अवरोधमानं सलिलं यस्य तं बभ्रामि पर्वतैरेव स्थलीकरोमि ४ इत्युक्ते पिकिकारयामि इति विचि

रामचंद्रः सविस्मयो बभूव ततो जंबूवान् देवरुद्रावतारो यं मारुतिः रुद्रस्तुतिः क्रियतां रामचंद्रो रुद्रस्तुतिं कृ
त्वा भो भो मारुते त्वया विहीनः कः कर्तुं समर्थोऽस्ति तत्र हनूमान् महावीराद्भुतपराक्रमः सहर्षं वाक्यं देवाकर्णय
कूर्मो मूलवदालवालवदुपां नाथोलतावद्विशो मेघाः पल्लववत्प्रसूनफलवन्क्षत्रसूर्येदवः स्वामिन् व्योमतरुम
मक्रमतलेश्रुत्वेति गोमारुतेः सीतान्वेषणमादिशन्दिशन्तु वोरामः सहर्षः श्रियम् ३ देवाज्ञापय किं करोमि सहसालं
कामिहैवानये जंबू द्वीपमितो नये किमथ वा वारां निधिं शोषये हे लोत्पादित विंध्यमंदरगिरिस्वर्णत्रिनेत्राचलक्षेपक्ष
णविवर्तमानसलिलं बभ्रामि वारां निधिम् ४ अपिच देवाज्ञां देहि राज्ञां त्वमसि कुलगुरुः शोषये किं पयोधिं किं बालं
कांसलं काधिपतिमुपनये जानकीमानकीर्णाम् सेतुं बभ्रामि मत्तः स्फुटितगिरितटीभूतभंगात्तरंगाद्दुद्राम्यन्नक्र
चक्रं मकरकुलग्रहमाहूचीलगरघोरं ५

कित्समानः पुनरात्मबलमुक्तार्थानुवादे नैव स्मारयति देवाज्ञामिति द्वाभ्यां अलंका
लं कैव नास्तीत्येवं चूणीकरोमीति शेषः अथ वामानकीर्णापातिव्रत्योन्नतिमतीजानकीमुपनये सेतुं बभ्रामि किं भूतं सेतुं मत्तः सकाशात्

अ.
६

३४

स्फुटितायेगिरयः तेषां तटीभिः भूतानां भंगो यत्र तस्मात्तरंगादुच्चैः त्रिमंतोयेन कास्तेषां चक्राणां समूहानां क्रमादुत्फालामकरग्रह
 ग्राहचीकारैश्च घोरं नक्राः सपक्षजातियामकरास्फश्चतुष्पदाः एतद्द्विलाग्रहाग्राहास्तद्द्विलाः समुदीरिताः इति वैद्यके यद्वा किं वि
 शिष्टान्मत्तः स्फुटितायेगिरयस्तेषां तटीभिर्ये भूतभंगाः प्राणिनाशास्तैरात्तः स्वीकृतो रंगो येन तस्मात् ५ सैन्येन सह समुद्रतंतत्रै
 वलं कायां सैन्येन सह सम्यगुद्धृतं सर्वसंपादये व्यापादये हन्मि सकल पर्वतादिकं सगमं ६ रामः शीघ्रं रावणं हत्वाने ध्यतीति वचसा शवा स्यत स्याः

अथ किं प्राकार विहारतो रणावतीलं कामिहैवानये किं न सैन्य समुद्धृतं च सकलं तत्रैव संपादये हेलां दोलित पर्वतोच्च
 शिखरैर्बभ्रामिवारां निधि देवाज्ञापय किं करोमि सकलं दोर्द्धुमाध्यमेन ६ रामः सत्वरं करमुद्रां समुल्लूख्य वीरमारु
 ते मुद्रां समुद्रमुल्लूख्य शीघ्रमाशवास्य जानकीं विन्यस्य पुरतस्तस्या आगच्छ मयि जीवति ७ हनूमांस्तथेति श्री
 रामस्तु श्रीवो प्रणम्य समादाय मुद्रां समुद्रोपकंठं पीठावतारमासाद्य सद्योऽचितयत् एते ते दुरातिक्रमाः क्रममि
 लद्धमोर्मिर्मर्मच्छिदः कदंबेन रजोभरेण कुक्षोरुंधंति संज्ञानिलाः गाढास्त्रेडनरूढनीरदधदासंघदृनीलीभ
 वद्व्योमास्फोटकटाहनिर्झरपयोवेणीकणग्राहिणः ८

पुरतो मुद्रां विन्यस्य मयि जीवतीति ७ एते संज्ञानिलाः

संज्ञानामानोवायवः कदंबसंबंधिनारजोभरेण कुक्षोरुंधंत्याच्छादयंति किं भूताः दुरतिक्रमाः दुर्लब्धाश्च ते क्रमेणैव मिलंत एकी
 भवंतश्च ते धूर्णोर्मयश्च धूर्मायमाणतरंगास्तैरेव लोकानां मर्माणि छिंदंति इति पुनः कीदृशा गाढास्त्रेडनेन वातातिशयमेलने
 नरूढाप्रवृद्धायानीरदधदान स्याः संघदृनेन संयोगेन नीलीभवत् श्यामीभूतं यद्व्योमतस्मिन् स्फोटनं तद्युक्तश्चासौ कटाहश्च क
 टाहो ब्रह्मांडकटाहः तस्माद्यनिर्झरत्पयः गंगा तस्याः यावेणी प्रवाहस्तस्मादबुकणान् गृहीतुं शीलं येषां ते आस्त्रेडनोतियोगो रूढोति विश्वः

ह. ना
३५

उद्यल्लंगूलेति अथदुरतिक्रमणविचारानंतरं सहचरमानजलनिधिलंघितुं जांधिकत्वमंगीचकारेत्यन्वयः जंघालोतिजवोजंघाका
मिकोजांधिकोजवीतिचरकः कः किमिवरगपतिर्गरुडः चंडोड्डीनमिवकीदृशं जलनिधिं विलसितांभस्तंभितनेत्रमकाशोयेनतंज
लचराणांमत्स्यादीनांरवरातीक्ष्णानिरंतरायालेखाक्रीडनंतत्रयेअस्फालाउत्पातास्तैर्वाचालिताः सुखरीकृताः आशादिशयेनतम्
९ हनूमानितिशेषः सिंदूरपूरारुणंदिग्वारणानांकटितटमभितः सर्वतस्तेजसःसंविभागैः स्वांगदीप्तिसंचारिणैः सूर्यकिट्वां
बुदाभंसूर्येणकिट्वालिङ्गितस्यांबुदस्येवाभायस्यतादृशंचक्रेयथालग्नरविकरामेघादृश्यंतैतथादूरादेवलग्नान्गदीप्तयः दिग्वार

धैर्यमवलंब्योद्यल्लंगूलास्फालकेलिव्याकुलीकृतांबरचरः सज्जोबभूव अथसविलसदंभः स्तंभिताक्षिप्रका
शंजलचररवरलेखास्फालवाचालिनाशं जलनिधिमधिवीरोलंघितुं जांधिकत्वंरगपतिरिवचंडोड्डीनमंगीच
कार ९ लंगूलोत्तालकेतुर्नभसिपृथुगतिः स्फारसीमंतिनाभ्रः स्फूर्जत्प्रौढोरुवेगोलुलितजलनिधिः पृष्ठकृष्टोग्रस
त्वंदूरात्सिंदूरपूरारुणमरुणरुचिस्तेजसःसंविभागैश्चक्रेदिग्वारणानांकटितटमभितः सूर्यकिट्वांबुदाभम् १०

णाअभवन्नित्यर्थः सूर्यसादृश्येहेतुमाह अरुणरुचिः वानरजानित्वात् यद्यसमुद्रोलुंघनाविष्कृतरोषावेशाच्च अरुणारु-
चिर्यस्यरोषमेवद्योतयति लंगूलमेवोत्तालः केतुर्यस्यनभसिपृथुगतिः शीघ्रगमनंतदर्थयः स्फारउत्पतनंतैनसीमंतिना
निद्रिधाभूतानिअभ्राणियेनअभ्रमेघोवारिवाहस्तनयितुर्बलाहकइत्यमरः स्फूर्जननिर्गच्छत्ययः प्रौढोऽतिबहुऊरुवेगः जंघा
जवस्तेनउल्लितः जलनिधिर्येनसः पृष्ठेनाकृष्टानिउग्राणिशस्त्रादीनिसत्त्वानियेनसः समुद्रलंघनेराक्षसमुद्धप्रसिद्धम् १०

अं.
६

३५

मैनाकोगिरिः कपिं प्राह हं हो संबोधने व्ययम् हे हनुमन् त्वं दूरादागतः अतो मम शिखरे दूराध्वस्वेदं जहीत्यन्वयः तस्य गिरेरिति वा
चं प्राप्य श्रुत्वा अंगुल्या चरणौ गुल्या तदग्रं तच्छिखराग्रं स्पृष्ट्वा भुज रयपवनेनापूरिता आशाः येनैव यथास्यात्तथा जगाम कीदृशो मैना
कः जलनिधिना सपदि हर्षात् मत्कर्तृसगरगोत्रापत्यरामसहायकृदयमिति प्रीत्या प्रेरितः ननु कुतस्तत्र गिरिरित्यपेक्षायामाह कीदृशो
गिरिः विश्रांतः पक्षच्छिदो गोत्रभिदः मया तु निलीयस्थितः अन्यत्स गमं ११ आंजनेयः अंजनीपुत्रः हनूमान् सहसा अनायासेन क
ल्लोलिनीवल्लभं समुद्रमुल्लुलंघे लंघितवान् बालधिः पुच्छंतदेव वल्लीतामुल्लोलयन् उच्चैश्चालयन् १२ अ ल्लोलं लंकां प्रविशति

तत्रावसरे समुद्रादुत्थितो मैनाकः विश्रांतस्तत्र हर्षात् सपदि जलधिना प्रेरितो रत्ननाभो मैनाकः कांचनांगस्त
हिन गिरिस्ततः प्राह दूरागतस्त्वम् हं हो दूराध्वस्वेदं जहि मम शिखरे प्राप्य तस्येति वाचं स्पृष्ट्वा गुल्या तदग्रं भुज
रयपवनापूरिता शर्जगाम ११ वलातदेशालतमालमालां विलोक्य मानः सहसांजनेयः उल्लोलयन् बालधि
वल्लुमुच्चैः कल्लोलिनीवल्लभमुल्लुलंघे १२ अथ दशरथसूनो राज्ञा यावायुपुत्रो रजनिचरपुरीमालोक्य भू
त्वा द्विदंशः अकलितपरिमाणो मात्रया सत्रपस्तां क्षिपति जनकजाग्रेशि शिपायावर्तणिः १३ जानकीन
मस्मृत्य मारुतिः मातर्जनिको भवानिह मृगः केनात्र संप्रेषितः स्त्वद्वैत्येन रघूत्तमेन किमिदं हस्ते स्तितम् मुद्रिका
दत्ता तेन तवैवर्तानि जकरादालभ्य चा लिङ्ग्य च प्रेम्या श्रूणि ससर्ज सम्यगुदभूद्वा त्रेषुराभौ ह्रमः १४

रामाज्ञया द्विदंशप्रमाणा देहः द्विदंशो व मनसिकेति विश्वः मात्रया परिमितदेहेन शिशुपायात् अशोकाग्रादवतीर्णः समौस्तः शिंश
पाशोकाविति निषण्डः १३ मुद्रादानप्रकारमाह अत्राप्युक्तिप्रसक्तिः हनुमान्मातः जानकीसीता० भवान्कः हनू० मृगः वानरः सी-

ह.ना.
३६

ता अत्र केन संप्रोवितो सि हनूर घूत्त मेन त्वद्वौत्येन त्वद्वौत्यनिमित्तं सीता० इदं हस्ते किं ह० तन्मुद्रिकासीते तेन तु भ्यंदत्ता तवैव द
त्तेति परस्परमुत्कासीतातां मुद्रिकां निजकरादालभ्य गृहीत्वा आलिङ्ग्य स्वहृदये विन्यस्य प्रेम्णा श्रूणि ससर्जसम्यक् स्पृष्ट्व यथा
स्यात्तथा गात्रेषु रोमोद्गमोद्गम इति १४ हे भामिनि भ्रमवति भामो रूपा भ्रमकोपयोरिति चरकः इदं सवर्णस्य हेमः अंगुलीयकं

अं.
६

हनूमान् अविरलगुलदश्रुपूर्णलोचनाभ्यामसौवर्णमंगुलीयकं मन्यमानां जानकीं संभावयामास हे भामि
नि सवर्णस्य सवर्णस्य सवर्णस्य च मैथिलि प्रेषितं रामचंद्रेण सवर्णस्यांगुलीयकम् १५ जानकी आशा
लेशमासाद्य क्षणमश्रूणि प्रमृज्य मुद्रे संतिसलक्ष्मणाः कुशलिनः श्रीरामपादाः सस्वं संति स्वामिनि माविधे
हिविधुरं चेतो नया चिंतयेत् एनां व्याहरमैथिलाधिपसूतेनामांतरेणाधुनारामस्त्वद्विरहेण कंकणपदं त्यस्यै
चिरंदत्तवान् १६ अत्रांगुलीयकमणौ प्रतिबिंबमासीद्रामस्य सादरमतीव विलोकयंती मद्रूप एव किमभू
न्मम वीक्षयेति मीमांसया जनकराजसूता सुमोह १७

रामेण तव तुभ्यं प्रेरितं प्रस्थापितम् किं भूतस्य सवर्णस्य शो
भनपीनारक्त रंगवतः पुनः किं भूतस्य सवर्णस्य शोभनरामनामाक्षरवतः पुनः सुवर्णस्य दशमाषमात्रस्य सवर्णं दशमाषकमिति १८
मुद्रेति परपुरुषसंभाषणात्पातिव्रत्यभंगमयान्मुद्रिकासुपन्यस्य पृच्छति मुद्रेति रामः अस्यैव मुद्रायै चिरं त्वद्विरहेण कंकणपदं कं
कणस्थानं दत्तवान् एतेन व्याधिर्दर्शितः उक्तं चरसोदधौ व्याधिस्मरवेदनया समुत्थसंतापदोषतृष्णैर्निमित्तं सगमम् १६ अत्र मं
गुलीयकमणौ सादरं यथा स्यात्तथा अतीवरामस्येति कर्मणि षष्ठी रामं रामनामाक्षरं विलोकयंती सीता प्रतिबिंबं आसीत् म
णौ प्रतिबिंबिता वभूवेत्यर्थः यद्वा अत्र भ्रमः अत्र मणौ रामस्य प्रतिबिंबमासीत् तदस्ति न वेति परीक्षया विलोकयंती स्वप्रतिबिं

३६

बतत्रसादृश्याविविकित्सतिमद्रूपइति रामोपिमञ्चिंतयामद्रूपएवाभूत् किमितिमीमांसयाविचारेणसुमोह वैचित्यमाप१७
 हेतत्वंगिस्वभावादेवतनुतांगतः त्वद्वियोगाद्विशेषतइत्यन्वयः तन्वंगीतिवापाठः तन्नून्यंगानियस्यासौरामः स्वभावादेवत्व
 द्वियोगाद्विशेषतस्तनुतांगतइतियोज्यम् तन्वंगीइन्नतः १८ चंद्रेति शंपाविद्युत् कारयेति स्वार्थे णिचं कुर्वित्यर्थः तत्रगत्वाया
 त्रारामप्रस्थानंकारयेत्यर्थः १९ ननुसमुद्रांतरितरक्षोगृहमागताहंदूरस्थोरामइतिमीमांसमानांसंबोधयति अर्गलानिप्राकारादी

कथंचिच्चेतनांप्राप्य अयेमरुत्तनययुधंगुलीयकमेवकंकणमभूत्स्वामिनोरामदेवस्यतर्हि किमिवतनुतां
 गतः हनूमान् स्वभावादेवतन्वंगित्वद्वियोगाद्विशेषतः प्रतिपत्पाठशीलस्य विद्येवतनुतांगतः १८ जानकी
 चंद्रेयत्रादिनेशदीधितिसमः पद्मं स्फुलिंगोपमंकर्पूरः कुलिशोपमः शशिकलाशपासमाभासते वायुवडिच
 वह्निवन्मलयजोदावाग्निवत्सांप्रतंसंदेशंनयरामसन्निधिमितोपात्रांद्रुतंकारय १९ हनूमान् किंदूरमिंदु
 मुखिरामशिलीमुखानांकिंदुगमर्गलभिदांहरियूथपानां दैवंप्रसन्नमिवदेवितवाद्यसत्यैरक्षोभिकोनिबु
 पितस्यसलक्ष्मणस्य २० अत्रांतरंजानकीसंप्रपंचं पृच्छ नूहनूमान् मातः कुत्रास्तेराजवाटिकादर्शयति
 जानकी रेपुत्रपश्चिमदिग्भागेनास्यास्तिवाटिका हनूमान् उद्यल्लंगूलप्रचंडरूपेणप्रचलितः इत्कक्षोर
 जनीचरस्यहनूमान् उद्दिद्यलीलावनंवीरंतत्सूतमक्षमात्तपरिघाघातैर्जघानागतम् तत्कोपारुणलोचनेद्र
 जयिनाप्राङ्निष्पलत्वादुतं ब्रह्मास्त्रेणविगर्हितेनविधिनाबद्धोविदग्धः कपिः २१ निमिंदंतीत्यर्गलभिदस्तेषां शे
 षंरुगमम् २० उद्दिद्यउत्पात्य तत्सूतंरावणपुत्रं अक्षनामानं वनभंगंश्रुत्वायोद्धुमागतं तस्मिन्हनूमतियः कोपस्तेनारुणलो

ह. ना
३७

चनेयस्य तेनेद्रजयिनामे घनादेन कृत्वा प्रा द्विष्कलत्वादिगर्हितेन विधिना ब्रह्मणा हेतुभूतेन ब्रह्मणा ब्रह्मास्त्रेण ब्रह्मदत्त
पाशेन बद्धः अत्रेयंकथापूर्वब्रह्मणा दत्तो ब्रह्मपाशः एतेन त्वंकषिंबधीहीति रुद्रावतारे हनुमति पाशो निष्फलो जातः ततो मे
घनादेन ब्रह्मणो गहकृता तदा ब्रह्मणा प्रार्थितो हनुमान् स्वयं निबद्धः विदग्धः ब्रह्मसंकटात् महान निवारणविधिस्तः २१ रेरेवान
रभवान्कः हेरावणमहं आहवेत्वत्सूनुहंता क्षयाती एतेन स्वतो बल उपदिश्य स्वामिनो व्यात्मनो बलं द्योतयति खरखंडन

रावणः तमालोक्य रेरेवानरको भवानहमरेत्वत्सूनुहंता हवेदुतोहं खरखंडनस्य जगतां कोटददी
क्षागुरोः महोदंडकठोरताडनविधौ कोवात्रिकूटाचलः कोमेरुः कंचरावणस्य गणना कोटिस्तु कीटाय
ते २२ इषत्सज्जममैत्रावनाभिद्यतकपेस्तनुः निहता चंद्रहासेन रावणेनातिरंहसा २३ लांगूलेचैल
तैलपूतबहलशणैर्वैष्टिते दीप्यमानोरक्षोभिर्विक्षिनोर्गिर्हजपरुषगिराराघवो यद्यतुष्टुः तुष्टो यद्या
ज्यहो मेस्त्वमपिरघुपतेर्यद्यहं भक्तियुक्तसंतप्तः प्रार्थितो मातदिह हनुमतः शीतया शीतलो भूत् २४

स्येत्युपलक्षणं खरदूषणात्रिशिरसां त्वद्भ्रातृणां खंडनस्य हंतुः रामस्य दूतः किंभूतस्य रामस्य जगतो विश्वस्य याकोदंडदीक्षाया
नुविद्याशिक्षणंतस्य गुरोः शिक्षकस्य महोदंडाभ्यां यत्कठोरताडनंतस्य विधौ सति मयि प्रहरति सति त्रिकूटादयः केन केपी
त्यर्थः २२ इषदपिनोभिद्यतचंद्रहासाख्यखड्गेन तत्राप्यतिरंहसा अतिबलेन २३ खड्गे निष्फले आत्मनः पूर्वोक्तवैदग्ध्य
माविः कर्तुं मांदहेति शिक्षितो रावणः दाहयति शीतया इति प्रार्थितो ऽग्निर्हनुमतः शीतलो भूत् न परेषामिति इति किं
भो अग्नेयदि संतुष्ट इत्यादि स्रगमम् हनुमतः संतप्तो मा भवेति शेषः तत्तदायदितुष्टोसि कीदृशः अग्निः चैलादिव तिलांगूले
सति दीपितः सुममम् २४

वन्हिलेकांविदत्यवभौकीदृशः खंडस्मतिष्णुः उच्चैर्गंतुकः कइवखंप्रतिपलायमानदशकंधरप्रतापइव २५ पलाशिनांरक्षसांपला
निमांसानि चपलः शीघ्रदाहकःप्रतियातना प्रतिविंस्तन्मिषेण २६ हियतःपंक्तेर्मेदःभेदनंशिवायमंगलायनभवति स्रगमम्
सःप्रसिद्धःकपिःपुच्छेनसाग्निपुच्छेनखेराजतेतत्रकविरुत्सेक्षतेकेनकइवसर्वस्रगमं पुनर्मेघग्रहणंधनुरुत्सेक्षार्थंअलंकारदू

वन्हिर्वभौवानरपुच्छजन्मासंदत्यलंकांस्वमिवोत्पतिष्णुः रामाद्रयंप्राप्यकिलःप्रतापःपलायमानोदशकंधरस्य
२५ पलानिमुत्काचपलःपलाशिनांहुताशनस्तृप्तिमुपागतःपरां विराजतेस्मप्रतियातनच्छलाज्जलानिचाब्धौ
तृषितःपिवन्निव २६ रावणःस्वगतंयद्ययंरुद्रोमारुतिस्तर्हि किमिति रुद्रमक्तस्यमेनगरींदहति अहहजातं
तुष्टःपिनाकीदशभिःशिरोभिःस्तप्तो नचैकादशमोहिरुद्रः अतोहनूमान्दहतीतिकोपात्पंक्तेर्हिभेदोनपुनःशि
वाय २७ अपिच अब्धिःकिंवडवानलेनतरणोर्विवेनकिंचांबरंमेघःकिंचपलाचयेनशशिभृत्किंभालनेत्रे
णवा कालःकिंक्षयवन्हिनेंद्रधनुषाधाराधरःकिंमहान्मेरुःकिंभ्रवमंडलेनसकपिःपुच्छेनखेराजते २८ अ
थराक्षसाः मरुत्पुत्रस्त्वेकःकपिकटकुरक्षामणिरसौसमुद्यल्लंगूलोर्ध्वजइवसमाश्लिष्टगगनःपुनःप्रत्याया
स्यसहहकपिसैन्येप्रचलितेपदंप्रोचुर्नर्चैर्मयचकितलंकापुरजनाः २९ पितमिदंपद्यंतदुक्तंदंडिना असंबद्धोपमं
पद्यंतकुर्वीतविदूषितमिति २८ लंकापुरवासिनोराक्षसाः नीचैर्मंदमंदमितिशेषः इतीतिशेषःइति किं अहहेनिकष्टंततःकपिसैन्ये
प्रचलितिसतिमरुत्पुत्रोहनूमान्पुनःपदंअस्मदीयंस्थानंलंकांप्रत्यायास्यति आगमिष्यति यद्वा पदंवचनंकीदृशः एकएवासौकपिकटक
रक्षामणिःयद्वाएकःअसहायःअसौमरुत्पुत्रःपुनरायास्यतीतियोज्यम् पुनः समुद्यल्लंगूलः उर्ध्वगतपुच्छः कइवपुच्छःसमाश्लि
ष्टगगनध्वजइव २९

हः ना
३८

पूर्वाह्णं सगमम् शक्तश्चेत्कथं मानहन्त्याः सीतां च नयनसीत्यत्राह पुरापूर्वरात्रौ सुग्रीवतः सग्रीवाग्रे सग्रीवं प्रति तां हंतुं वचनमुक्तं यत्त
द्वचः अनृतं स्यादुतो न हन्मीति भावः ३० अन्यत्स्पष्टं रक्षितां अग्निना अदग्धां शिरवां वंणी सुद्यम्यकी दृशी धूमशिखां धूमस्येव शिरवायस्या
स्तां मध्यमपदलोपी समासः रावणदाहार्थं प्रलयानि धूमशिखाभिवेत्यर्थः यद्वा धूमस्य धूमकेतोः शिरवाभिवकालसर्पस्य स्त्रियमिव

अं.
६

अथाह गगनमंडलस्थो मारुतिः एको हं पवनात्मजो दशमुखत्वं चापिकोटीश्वरस्त्वां जित्वा समरे प्रमोः प्रणयिनीं
सीतां च नेतुं क्षमः किंतूत्याय भुजं पुरा भगवतारामेण सग्रीवतो हत्वा दक्षिणपाणिनाव सक्तमतीत्वां हंतुमुक्तं वचः
३० इत्यत्र दशग्रीवनगरीं भस्मसात्कृत्वा रक्षितामशोकवनिकामागम्य जानकीं प्रणम्य रामाभिज्ञानं याचते स्म
हनूमान् मोथिली शिरवां धूमशिखां शत्रोः कालव्यालवधूमिव उद्यम्यास्य शिरोरत्नं संज्ञानं स्वामिनंददौ ३१ तथा
च चित्रकूटपर्वते वक्षोभिचारिचरुभांडमिव स्तनं यो देव्या विदेहदुहितुर्विददारकाकः ऐषीकमस्त्रमधिकृत्य
तदा ततोक्ष्णाकाणीचकार करुणोरघुराजपुत्रः ३२ इति द्वितीयमभिज्ञानम् मनःशिलायास्तिलकं तथा मेगंड
स्थले पाणि तलेन मृष्टम् स्मरेति संज्ञानमपि प्रयच्छ जीवाम्यतो राघवमासमात्रम् ३३

३१ यदा चित्रकूटेयः काकः

काकरूपधरश्चंद्रः वक्षोभिचारि यथा स्यात् तथा वक्षसि अभिचरतीति वक्षोभिचारि देव्या स्तनं विददार तदा च रामः रघुराजपुत्रः
ऐषीकं वाणमधिकृत्य तं काकं अक्ष्णानेत्रेण काणीचकारेति किमिव चरुभांडमिव हविः पात्रमिव ३२ हे राघव अहं त्वदागमना
यमासमात्रं कालं जीवामीत्यपि वाच्यम् इति शेषः अन्यत्सगमम् ३३

३८

पाणिभ्यामंध्रियुग्मम् पुनः उदधितटे मंत्रयित्वा अत्राणिगर्भे यस्य तेनाकाशमार्गेण जगामेत्यन्वयः किं कृत्वा ऊर्म्यसिमुद्रोर्मिभिर्व्या
प्यतन्मानं समुद्रप्रमाणं उत्पत्य समुद्रोर्मिप्रमाणमात्रमुत्पत्येत्यर्थः किं विशिष्टेनात्र मार्गेण उरुभुजबलस्याडंबरो यस्मिन् अन्यत्स्रग
मम् ३४ अत्र हनू मद्रसंतयोर्वर्णनम् मरुच्चुंबितचारुकेसरः चारुकेसराः पुच्छलोमानि कुसुमकोशतंतवो वा ताराधिपः सुग्री

तृतीयमभिज्ञानम् हनूमान् रत्नं यत्नाद्दृहीत्वा तदनुकपि भटश्चित्रकूटस्य संज्ञामूनत्वा पादारविंदद्वयमपि जन
कस्यात्मजाया हनूमान् पाणिभ्यामंध्रियुग्मं पुनरुदधितटे मंत्रयित्वा अत्राणिगर्भे णोर्म्यसिमुत्पत्य मग्नं तदुरुभुजबल
डंबरेणाजगाम ३४ ततो मरुच्चुंबितचारुकेसरः प्रसन्नताराधिपमंडलाग्रणीः वियुक्तरामातुरदृष्टिवीक्षितः
समागतः श्रीहनूमान् वसंतवत् ३५ सीतापतिं ससंभ्रममालिंगितुमुद्यतं दृष्ट्वा देवपीतो नांबुनिधिर्न कोण
पूपुरीनिष्पिष्यन् पूर्णाक्षितानानीतानि शिरांसिराक्षसपतेर्नानायासीतामया आश्लेषार्पणपारितोषिकमहं ना
होमिवाताहरो जल्पन् नित्यनिलात्मजः सजयति ब्रीडाजडो राघवे ३६ रामः सविकल्पं विधातारमुपालंभते कू
रकर्माविधाता किं विधास्यतीति हनूमान् देव कुत्रा यो ध्याकुरामो दशरथवचनाद्वंदुकारण्यमागात्कोसो मा
रीचनामा कनकमयमृगः कुत्र सीतापहारः सग्रीवैराममैत्रीक्षजनकतनयान्वेषणे प्रेषितो हं यो यो संभाव
नीयस्तमपि दृष्टयति कूरकर्माविधाता ३७

वश्वंद्रोपि वियुक्ते रामस्तस्यातुरदृष्ट्या वियुक्ता वियोगिन्यस्तासा मप्यातुर
दृष्ट्येति योज्यम् ३५ आलिंगनार्पणमेव पारितोषकं प्रतिदानं तं प्रतिनाहोमिनयोग्योस्मीतिकुत इत्यत आह यतो वाताहरः स देशमात्र
हारक इति जल्पन् अनिलात्मजो विजयते ३६ सरामः सविकल्पमिति स्पष्टार्थ एतेनैव मुक्तं भवति अघटितघटनाच्चातुर्यशाली वि
धाता सीतामपि मेलयिष्यतीति भावः कूरोदये विचित्रे चेति धरणिः विचित्रकर्मा ३७

ह.ना.
३९

जगतामानंदोयस्मात् किमियंविमलस्कतेतिपाठः ३८ सर्वस्वगमम् ३९ हेरामयदिनस्याः काश्यपवर्ण्यतेतर्हिहिमनिधेश्चंद्रस्य
प्रतिपत्कलास्थूलाचेत्पांडिमापांडुता अथपांडिमावर्ण्यतेचेत्सृणालिकानीलाएवयदिघनानिरंतराबाष्पावर्ण्यतेतर्हिवारिधिः

अ.
६

हेवीरविदीर्यमाणत्वेद्वयद्वारेणप्राणालोकांतरंगंतुमिच्छंतिकिमिति तूष्णीं चंद्रवदनानावेदयासि हनूमान् स
त्वरम् हारामजगदानंदकिमिदंशिवमस्कते तवप्राणगतिद्वारस्यागलेयंकरेमम ३८ इतिजानकीशिरोर-
त्तरामायप्रयच्छति तथाच मनःशिलायास्तिलकंस्मरगंडस्थलेत्वया संमृष्टंजानकीवक्षःस्पर्शात्काणीकृतं
स्वगमम् ३९ रामोअभिज्ञानत्रयमासाद्यसाधुमारुतेसाधु अयेप्रियायाःकुशलमस्ति आजनेयःकाश्यंचे-
त्प्रतिपत्कलाहिमनिधेःस्थूलाथचेत्पांडिमाननीलाएवसृणालिकायदिघनाबाष्पाःकियान्वारिधिः संतापोय-
दिशीतलोहवहस्तस्याः कियद्वर्ण्यतेरामत्वत्स्मृतिमात्रमेवत्वेद्वयंलावण्यशेषंवपुः४०रामःमारुतेरक्षयतेः का-
कथा, हनूमान् भोप्रभो काशृंगारकथाकुलहलकथागीतादिविद्याकथामाद्यं कुभिकथातुरंगमकथा
कोदंडदीक्षाकथाएकैवास्तिमियःपलायनकथात्वद्गीतरक्षःपतेर्देवश्रीरघुनाथतस्यनगरेस्वप्नेपिनान्याक-
था ४१ रामःत्रिदशैरपिदूर्ध्वालंकानाममहापुरी कथंवीरत्वयादग्धाविद्यमानेदशानने ४२ हनूमान्-
निश्वासेनैवसीतायाराजन्कोपानलेनते दग्धपूर्वातुसालंकानिमित्तमभवत्कपिः ४३ ७

कियान् यद्वा बाष्पावर्ण्यतेतदाघनावर्षतोमेघाः तथावारिधिरपिकियान् अन्यद्वृत्तंकियद्वर्ण्यतेद्वयंत्वत्स्मृतिमात्रमेव वपुर्लावण्य-
शेषमेव ४० मियःशृंगारकथाकाएवमुत्तरत्रापिज्ञेयम् एवंविधेनिवृष्टेपूर्वोत्तरपक्षस्थापनात्मकंवाक्यमुक्तम् ४१ ४२ पूर्वदग्धा-
ग्धपूर्वाकपिरहनिमित्तमेवाभवम् ४३

३९

४४ अश्वमरोऽश्वमरोभवतिश्वमरीभूतंकीटकंवीक्ष्य एवंतल्यानात्तस्यरामस्यस्मरणान् मयिपुस्त्वमागतेसतितेनरामेणसाह्रैरतिः
कुतःपुंस्त्वमत्ररामत्वम् ४५ अत्ररतो शेषंरुगमम् ४६ इतिश्रीमिश्रमोहनदासविरचितायांहनुमन्नाटकदीपिकायाः हनू-
षष्ठोऽंकः ६ प्रेमभिन्नः अपूर्णकामाभिलाषः कपिनृपतिः सग्रीवः प्रेयसीरुमामपास्यत्यत्कादतिरधुजनवाक्यात् रामदूतवचना-
त् सैन्ययुक्तोभूत्वा आगतइत्यन्वः इति किंनदेवाह हेपापजनकपुत्रीरामयोः कार्यमुच्चैर्महत्तयत्त्यत्काददंस्थैर्यादिकं किमिति राज्यगर्वात्

अत्रांतरालेलंकायां सरमानामराक्षसीधर्मिणीजानकीवाचमूचेविभोमिस्रखिसंवीक्ष्यश्वमरीभूतकीटकम् तल्या-
नादागतेपुंस्त्वेतेनसाह्रैकुतो रतिः ४५ सरमा माकुरुधात्रसंदेहरामेदशरथात्मजे तल्यानादागतेरुत्रीस्त्वेषिप-
रीतास्तुतेरतिः ४६ इतिश्रीहनुमन्महानाटकेहनूमद्विजयोनामषष्ठोऽंकः ६ रामदूतेनोक्तः सग्रीवः कपि-
नृपतिरपास्यप्रेयसीप्रेमभिन्नः किमितिजनकपुत्रीरामयोः कार्यमुच्चैः गतिरपिहरिसूनोर्विस्मृताराज्यगर्वा-
दतिरधुजनवाक्यादागतः सैन्ययुक्तः १ अथविजयदशम्यामाश्विनेशुकूपक्षेदशमुखनिधनायप्रस्थितोराम-
चंद्रः द्विरदविधुमहाजैर्यथनाथैस्तथान्यैः कपिभिरपरिमाणैर्व्याप्तभूदिवरवचकैः २ हरिसूनोर्वाहिनोपिगतिर्मे-

णरूपाविस्मृतातवैतिशेषः यद्वावाहिनः सकाशाद्यागतिस्ताराहरणं निलीयस्थितिरितिरूपागतिः १ विजयसुहूर्तयुक्तायां दशम्यां
द्विरदविधुमहाजैर्यथनाथैः सह अंकानां वामतोगतिरिति न्यायात् द्विरदाः दिग्गजाः अष्टौ विधु श्वंद्रः एकः एतत्संख्याकमहापद्मैः अ-
ष्टादशमहापद्मसंख्याकैर्यथनाथैः तथा अन्यैरपरिमितैः कपिभिः सह कीदृशैः व्यासंभुवः दिशामाकाशस्यमंडलं येस्तैः द्विरद-
विधुमहै र्गतिपाठेहस्तितुल्यैर्महक्षैर्जिबिचन् प्रसुरैः २ ७२ ७२ ७२ ७२

हना.
४०

हेनृपतिसुकुटरत्वरामसर्पराजः शेषः त्वस्याणवर्णावलीं जरठकमठभर्तुः जरठोद्वद्धः प्राचीनः सचासौकमठभर्तामहाकूर्म
स्तस्यस्वर्परैपृष्ठकपालेदशनटंकैर्दशनाएवटंकास्तैर्लिरवतिस्यात्स्वर्परः कपालोस्त्रीत्यमरः वानरबलेननिमज्जंतीमूस्तस्या
भारेणाक्रांतोभोगोयस्यसः कीदृशौर्दशनटंकैरुत्पतद्भिः उत्पतत्स्वानरेषु उत्पतद्भिः निपतत्स्वानरेषु स्वर्परैपतद्भिः ३ पुनरपिनि
श्वासोर्मीतिपद्येनवाहिनीभरमेवानुवर्णयति बहुत्वाद्याच्छिरसिद्वयंभूरत्यर्थेराजतेसएवभुजंगाधिपः शिरोभिर्भुवंधत्ते कीदृशः
वानरवीराणांविक्रमेणक्रंदनादिविक्रमेणयोभरस्तेनासमंततोभुग्नः वक्रभीतः पुनः किंभूतः कृतः मतः कणानां प्राग्भारस्यभंजि

हनूमान् रामं प्रति नृपतिसुकुटरत्नत्वस्याणप्रशस्तिं पूवगबलनिमज्जद्वभराक्रांतदेहः लिरवतिदशनटंकैरु
त्पतद्भिः पतद्भिः जरठकमठभर्तुः स्वर्परैसर्पराजः ३ श्वासोर्मीप्रतिसंधिरुंधितगलप्रच्छन्नहारावलीरत्नैरप्य
दयालुभिः कृतफणाप्राग्भारभंगक्रमः श्रोत्राकाशानिरंतरालमिलितस्तब्धैः शिरोभिर्भुवंधत्ते वानरवीरविक्र
मभराभुग्नोभुजंगाधिपः ४ रामः अयेमस्तनय कूर्मकेशयितुं दिशः स्यगयितुं भुवंधत्तुं धरित्रीधरान् सिंधुधूलि
भरेण कर्दमायितुं तेनैवरोहुं नभः नासीरेषु पुरः पुरश्चलबलांलापस्यकोलाहलात्कर्तुं वीरवरूथिनीममपरं जै
त्रं पुनस्त्वद्वजैः ५

कायाः भंगक्रमोयेन प्राग्भारोभंजिकामतेति विश्वः कीदृशैः शिरोभिः श्वासानां याउर्मयस्ताभिः संधिः पति
श्वासनिर्गमनमार्गः संधिः मुखनासादिः तैः संधितो योगलः कंठस्तस्य वायुरोधनस्य ललात्प्रच्छिन्नानि त्रुटितानि हारवत्याः रत्ना
नियेभ्यः सै अतएवादयालुभिः मिथः संधानपीडानभिज्ञैः पुनः श्रोत्राणामभावाभिरंतरालं अंतरालशून्यं यथा स्यात्तथा अभितः
सर्वतः स्तब्धैः तत्र नैसर्गिकसौकुमार्यैः ४ तेन धूलीभरेण रोहुमाच्छादयितुं नासीरेषु अग्रयापिषु पुरः अग्रे चलं चलितं यद्वलं

अं.
७

४०

सैन्यं तस्या लापस्य वाराडं बरस्य त्वद्भुजैरिति पूज्यत्वाद्बहुवचनं त्वद्भुजेति वा पाठः ५ हेमातः अत्र कटके काचिन्नृपतिर
चनानास्ति इति भिल्लीभिरभाणि उक्तं इति किं वत हास्यं हास्यं हर्षविषादेषु वत हा कष्टकोपयोरिति धरणिः उक्षाणो वृषाः शेषं स्रगमं
६ हंति हनिष्यति वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वा प्रतिबलं शत्रुसैन्यम् क्रियासिद्धिः कार्यसिद्धिः सत्वे धैर्ये उपकरणं रथच्छत्रादि
सामग्र्यान् स्रगमं अत्रान्यपद्या नियत्र संति तत्र क्षेपकानीति ज्ञेयम् ७ मंत्रशाला तु मंत्रणेति शाश्वतः रामबाणाः तव शिरांसि
ननु नराः वानराः किं करिष्यन्ति तत्राह हे रावण मानुषीजातिं मानय बहुजानीहि केयं जातिरिति तत्राह अभिमुखोरणाभिमुखोद्दे

भिल्लीभिः सहासं नो शस्त्रं नापि चारुं न हि चरय कथानापि दंती न वाजी नो क्षाणो नापि चोष्ट्रावत न च शिविरो
नापि राजा जटावान् नो वित्तं नापि वस्त्रं न च नृपरचना काचिदत्रास्ति मातः प्रानर्द्रं स्थिताभिर्गिरिवरकुहरेभा
णि भिल्लीभिरेवम् ६ भिल्लीमातरः विजेतव्यालंका चरणतरणी योजूलनिधिर्विपक्षः पौलस्त्योरणमुषिस
हायाश्च कपयः तथाप्येको रामः सकलमपि हंति प्रतिबलं क्रियासिद्धिः सत्वे वसन्ति महतां नोपकरणं ७ अत्रान्तरे
तत्र लंकायां मंत्रणाया सुपविष्टः मन्त्रिभिः प्रोत्साहिता लंकाभटानुत्कटवभावे विर्भाषणः सुवर्णपुंखाः स्रमदाः
सुतीक्ष्णा वज्रोपमा वायुमनः प्रवेगाः यावन्नगृह्णन्ति शिरांसि वाणाः प्रदीयतां दाशरथाय मेधिली ८ ६

हयैर्जुनः त्वयैव दृष्टः ज्ञातः तत्काराग्रहनिवासित्वान्तेन सिद्धाः वानराः अवज्ञार्तुनिरस्कर्तुं सांप्रतं योग्यं न योग्ये सद्योपि सांप्रतं इति
विश्वः कुतः वालिमुजौ स्मृत्वा भूक्रामणेक क्षांतगवस्थितत्वात् तत्तस्मादत एव वानराः महाग्निहोत्रिणं त्वारां मप्रतापाग्नौ राक्ष
सकुलहविष्यहोतारं प्रार्थये किं प्रार्थयसीत्यत्राह सीतां मुंचकाराग्रहमेव कुटुंबं येषां तान् त्वत्काराग्रहनि रूद्धान् मुंचसीतां स

मर्पयेति ९ १० अत्रेदं हतं पुरा रावणेन धर्मत्याजितैर्मुनिभिः रुषास्वस्वांगजनितधर्मजलंकुंभे प्राक्षितं एतेन तव नाशो भविष्यतीत्युक्त्वा कुंभं भूमौ निधाय गताः ततो जनक यज्ञार्थं हलाकर्षणकाले नद्देदादा विभृता सीता समुत्थिता सा जनकजेत्युच्यते

विभीषणो रावणं प्रत्याह जातिमानयमानुषीमभिमुखो हृष्टस्त्वया हैहयः स्मृत्वा वालिमुजौचसां प्रतमवज्ञातुं न ते वानराः तत्पौलस्त्यमहाग्निहोत्रिणामहं त्वामेव मप्यर्थयैसीतामर्पयमुंचचक्रतुमुजः काराकुटुंबीकृतान् ९ त्यजस्व कोपं कुलकीर्तिनाशनं भजस्व धर्मं कुलकीर्तिवर्द्धनं प्रसीद जीवेमसबांधवा वयं प्रदीयतां दोशरथाय मे थिली १० रावणः स क्रोधं जानामि सीतां जनकप्रसूतां जानामिरामं मधुसूदनं च वधं च जानामि निजं दशास्यस्तथापि सीतानं समर्पयामि ११ इति वामचरणेन विभीषणं ताडयामास विभीषणः ततश्चतुर्भिः सह मंत्रिपुत्रैरुत्सृज्य रक्षः कुलधूमकेतुः लंकामहान्तक इवांबरेणा विभीषणो राघवमाजगाम १२

अतो जनकप्रसूतामित्युक्तं मुवधं च जानामीत्यनेन मम वधो वश्यं भवितेति ध्वनितं तांतुन समर्पयामीत्युक्तं कुतोन समर्पय सीत्यत्राह दशास्य इति दशास्यो भूत्वा एका स्याथ कथं समर्पयामीति गूढो भिप्रायः अन्यत्सगमम् ११ कइव विभीषणः लंकायाः महान्तकः भयमिव पुनः रक्षः कुलाय धूमकेतुरिव अत्यहेतुरित्यर्थः सगमम् १२

अयंरघुपतिः अस्य विभीषणस्याद्यैवलंकाधिपत्यश्रियं ददाति दास्यतिकस्याः मूर्धनान्तेर्विभीषणेन क्रियमाणायामूर्धामस्तकेनानि
 दैवत्प्रणिफतः स एव कर्णतदानृण्यायनमतः आनृण्यायेत्यर्थः अत्र विचिकित्समानान्कांश्चिदाहुः इह संदेहेन स्य रामस्यैव सुजो
 सुग्रीवराज्यार्पणप्रतिभुवावुदारौ आद्रौवा शत्रुजारमहोदारजलेषु प्रतिभूस्त्रियामिति शाश्वतः अत्र सर्ववयं साक्षिणः कीदृशाः
 त्रैलोक्यप्रथिमापृथुत्वंसर्गसमयः ननः अनः असुखं नाश इति नश्च निर्घृतिवाचक इत्युक्तत्वात्सर्गनाशयोर्मध्ये सत्यचरं पूर्वे स
 त्यं सत्यचरम् भूतपूर्वचरद् विश्वादिमध्यावसाने च सत्यं रामं इति शरणं प्राप्ताः तद्रक्ता इति अन्योर्थः स्पष्ट एव यथा सुग्रीवाग्रजह

आगते विभीषणे परस्परं वानराः अद्यैवास्य विभीषणस्य शरणापन्नस्य मूर्धनान्तेरानृण्याय ददात्ययंरघु
 पतिलंकाधिपत्यश्रियं एतस्यैव सुजाविह प्रतिभुवौ सुग्रीवराज्यार्पणेत्रैलोक्यप्रथिमानसत्यचरिताः सर्वे-
 वयं साक्षिणः १३ याविभूतिर्दशग्रीवेशिरश्छेदे पिशंकरात् दर्शनाद्रामदेवस्य साविभूतिर्विभीषणे १४ त
 तोरामेण अथ दशरथपुत्रे तत्र सौमित्रि मित्रेष्पुदगुदधितदांते गर्भदर्भावकीर्णे अहमिह हनि विष्टेनाग
 तोयेति रोषाद्यदि जलधिरनेनाप्यात्तमाग्नेयमस्त्रम् १५ ७ ७ ७ ७ ७ ७

त्वात्समैराज्यं दत्तं तथास्याग्रजमपि हत्वा अस्मैराज्यं दास्यतीति भावः १३ शिरसां कर्तने कृते सति एतेन सेव्या सेव्यत्वं सत्यत
 मः शरीरत्वं द्योतितं १४ ततः विभीषणः रामपादौ प्रणम्योपविशति दशरथपुत्रे उदक उदधितदांते उन्नरदिकूच्छ समुद्रतटे
 निविष्टे सति यदियदा जलनिधिः अग्रे रामपुरतः नागतः देवरूपेण नाविर्भवतदा अनेन रामेणापि आग्नेयं तज्जलशोष
 णहेतुं अस्त्रं बाणं आददेगृहीतं कीदृशे तटे गर्भे मध्यदेशे उपवेशनस्थाने दमैराकीर्णे आस्तु तदर्थे इत्यर्थः मैनाकवात्सल्यादिनिभावः
 १५

मृगंमारीचं वंचनहेतुत्वात् कपिंहनूमंतं सीतामार्गणहेतुत्वात् तपोधनंशापदानारं वैश्यंदशरथशापदातृत्वात् वनंसीताहर
णहेतुत्वात् राक्षसवधेमांसबाहुल्यादिभिरुपकारः कृतइतिभावः १६ ततअतिभयेनैवाश्रवारिधिः स्वस्मिन्कृपासुत्पादयितुं
तत्पूर्वजकर्तृत्वमात्मनोद्योतयन्नवध्यत्वमाविष्करोति अस्मद्गोत्रेइति श्रीरामतवप्राग्भवः पूर्वजः सगरः अधिउच्चैः सविधंगं
गामवाक् निर्ममे आनीतवानिति यावत् यद्यपिभगीरथेनानीतागंगा तथापि आश्वान्वेषणपुत्रदाहादिबीजत्वात्सगर एव आ
नीतवानिति ध्वन्यर्थः उपर्यध्यधयः समाइति शात्वतः गंगावांतिकगर्भोदवित्तेषु सविधोस्त्रियामिति धरणिः अत्रगर्भोदसवि

श्रीरामचंद्रेदशवक्त्रहानौकृतोद्यमेकव्यभुजः समस्ताः मित्राण्यमन्यंतमृगंकपिंचतपोधनंगादतरंवच १६
समुद्रो रामं प्रति अस्मद्गोत्रेभविष्यद्दशरथनृपतेरश्वमेधेषु सर्पिः संपातोत्तापलोलज्वलदनलकलाव्याकुलं कू
र्मराजं ज्ञात्वा रोदः पुटं वाननुतवसगरः प्राग्भवोभा विवेत्तानेता स सांबुधीनामपि सविधमवाग्वांतरस्मिः स्रवंतीम्

१७

धार्यैक्येन गंगागृह्यते अवागिति वचि निर्माणे इति अस्य धातोर्लिङि रूपं कविकामधेनौ ननु पुनरपि स सांबुधीनां वांताः अधोग
ताः ये रश्मयस्तरंगास्तेषां स्रवंतीं अष्टमं समुद्रं मामंगीकृत्येत्यर्थः यद्वास सांबुधीनां मध्येष्टमं मामकृत्येत्यर्थः विसर्गातिपाठे वांताः सर्वग
ताः रश्मयस्तेजांसि अस्य स्रवंती अष्टमे पुमानिति धरणिः नद्यष्टमप्रधानेषु स्रवंती स्यात्पुमान् हरेरिति चरकः अतः स्रवंतीं अष्टमं किं कृत्वा
अस्मद्गोत्रेवंशोभावीयोदशरथास्वयनृपतिस्तस्याश्वमेधेषु यः सर्पिः संपातः घृतादिहोमस्ततोयउत्तापस्तद्युक्तायाः लोलाः सर्वतः प्रसरं
त्योज्वलदनलस्य कलाः ज्वालास्तामिर्व्याकुलं अधः कूर्मराजं ज्ञात्वा ऊर्ध्वचरोदः पुटं द्यावाभूमी चरोदसीत्यमरः द्यावाभूमी ज्ञात्वा
नन्वेतत्पुनरैव कथं ज्ञातमिति चेत्तत्राह भाविवेत्ता एतद् वतीति ज्ञानवान् यतस्त्वत्पूर्वजकर्तृकोहमृतोभवद्वधोस्मीति भावः विष
दृष्टोपि सवध्यस्वयच्छेतुमसांप्रतम् १७

१८ अत्रेदं पूर्ववृत्तं मंदरपर्वतस्थो विश्वकर्मानलपिताप्रसन्नः सन्नलमात्रेवरंददौ तव पुत्रो नलो मत्तुल्यो भविता अन्यच्च शिल्पकर्म
णि अनेन प्रक्षिप्तं शिलातृणकाष्ठादिकमपि जलेषु पर्येव स्थास्यते अतो नलेन सेतुर्बद्ध इति रामायणोक्तम् एते गुणाः प्रस्तरतरण
रूपाः मावाणाः प्रस्ताराः शिला इति शाश्वतः हे श्रीमद्वाशरथे यद्वाषष्ठ्यंतं श्रीमद्वाशरथेस्तव १९ एतत्पद्येन सैन्यबहुत्वं घोषितम्

चापमानयसौ मित्रे राघवे धिज्यधन्वनि समुद्रं शोषयिष्यामि पदागच्छंतु वानराः १८ ततः प्राञ्जलिपुटोपस्थि
तस्य समुद्रस्याज्ञयानलेन निबध्यमाने सेतोत्तरतः प्रस्तरानलोक्या ह हनूमान् येमज्जंति निमज्जयंति च परां
स्ते प्रस्तरादुत्तरे वाह्यो वीरतरंति वानरभटान्संतारयंतेऽपि च नैते ग्रावगुणानवारिधिगुणानो वानराणां गुणाः
श्रीमद्वाशरथेः प्रतापमहिमार्भः समुज्जंभते १९ कपेश्वसेनापुवर्गैः पुरोगैः पाथोमयं भूवल्यं व्यलोकि त
त्पृष्ठगैः पंकमयं तदान्यैरासीदिहांभो निधिरित्यवादि २० इति श्रीहनुमन्नाटके सेतुबंधनन्नाम सप्तमो
ऽंकः ७ ७ ७ ७ ७ ७ रामः सुवेलाद्रितटे वतीर्णः समुद्रमुलं ध्यायि वीकी
र्णसैन्यः कृपासुपेत्यारिकुलस्य दूतं सरं द्रनक्षारमथादिदेश १ ७ ७ ७ ७ ७

ननु वास्तवं यद्वा नराणां उन्मादो जातः सचातिहर्षात् ततो हृद्धूमस्तस्मादियमुक्तिः अन्यथा समुद्रे पंकादिदर्शनं पुनस्तदभा
वोऽपि वास्तवश्चेत्ततः सेतुबंधनादिकमप्रयोजकं स्यात् उक्तंचरसो दधौ प्रोढानं दापन्नो विरहाद्यो हृद्धूमः स उन्माद इति २०
इति हनुमन्नाटके टीकायां सेतुबंधः सप्तमोऽंकः ७ वीकीर्णं सर्वतो विक्षिप्तं सैन्यं यस्य सुबेलपर्वतावतारे १ ७

ह. ना.
४३

राम सोगर्ववेगयोरिति चरकः नत्यजसितर्हिलक्ष्मणेन मुक्ताः ये मार्गणगणाबाणव्रानासैर्येच्छेदाः प्रहाराः तेष्वञ्जलंति
शोणितानि तद्वत्तैश्च त्रैकैरातपत्रैर्वच्छन्माच्छादितं वा यथा स्यात्तथा यमपुरं यास्यसीति श्रीवातपत्रयोश्च त्रिमिति शा
श्वतः अत्र च त्रिग्रीवा २ चेद्यादिपितृवैरमनुस्मृत्यरामं हन्मिति हिर्महदकार्यं स्यात्चेत्पितुर्वालि नो हंतुं र्धातुं कस्य रामस्य
हंतानोस्मिन्स्यान्तर्हि अपिशब्दात्पुनर्जनयितुर्वालिनश्च परमं महत् उत्पन्नमुपस्थितं संपूर्णकार्यं स्यात् वेशब्दादत्रापि

रामः भो महावीरांगद अज्ञानादथवाधिपत्यरामसादस्मृत्यरोक्षेहतासीते यं परिमुच्यतामि-
ति वचोयत्वाद्शास्यं वद नोचेल्लक्ष्मणमुक्तमार्गणगणच्छेदोच्छलच्छोणितच्छत्रच्छन्नदिगंतमं-
तकपुरं पुत्रैर्घृतोयास्यसि २ अंगदः यदाज्ञापयति देवः स्वगतम् हंतुं हंतास्मिनो चेत्पितुरपि परमो
त्पन्नसंपूर्णकार्यं स्याद्देयुद्धे वधिष्याम्यखिलकपि भटैरुत्कटो हंत मेकः ज्ञात्वा संत्यज्य वैरं गगनमिति
समुत्पत्य लंकोद्भटस्य प्रोटः पट्टाधिरूढः सरपतिस्तनूजस्तन्महोत्पातकेतुः ३ ७ ७

पुनर्योजनं तथापि पितुर्हंतुः रामस्यापि कार्यं स्यात् वालिनोपिरावणः शत्र्यं रामस्यापि अतएव तद्धनने उभयोः कार्यं
स्यादिति भावः अतो खिलकपि भटैः सार्द्धमपितं राममेकोप्यहं वधिष्यामीति ज्ञात्वा विचार्य वैरमपि संत्यज्य गगनं समुत्प-
त्य लंकाधिपस्य पट्टाधिरूढः बहिः सिंहासनस्थो भवदित्यर्थः तत्रापि प्रोटः सर्गर्षः सरपतिस्तनूवालीनस्तनयः तस्य रावणस्या-
त्यनिष्टाय महात्पातकेतुः धूमकेतुः ३

सीताकासुकोरामः अहेणकोपातिशयेन अरितवपुः शत्रुघातकशरीरः हेतिकष्टम् पक्षिकामुकयोर्विः स्यादित्येकाक्षरः अहरिति-
दिनकोपातिशययोरितिलिङ्गानुशासने अरितः शत्रुघातुक इति सारस्वतः अयं गार्थः ९ वन्यपतेर्वालिनः एकस्मिन्नहंनियातः एका-
हिकः अत्रविषयेरावणः कोभूयात् कोपिभवतु अंगदः अनरण्यारव्योरामपूर्वजः अपूर्वरणेरावणेनहतस्तद्वैरंस्मारयति अनरण्यकस्य
राज्ञः मरणातीतं मरणसमवादागतं यदुचितांशुत्वदुधिरतर्पणं तत्पदः यस्त्वदुधिरैर्गानरण्यं तर्पयिष्यतीति भावः अत्र सर्वत्रैकांके उक्ता

कस्तं वन्यपतेः सुतो वनपतिः कः सार्थिकस्त्वेकदा प्रातः सससमुद्रलंघनविधावेकोहिकेवेद्यितम् अस्तिस्व
स्ति समन्वितोरघुवरेरुष्टे अत्र कः स्वस्तिमान् कोभूयादनरण्यकस्य मरणातीतो चितांशु प्रदः १० रामः किंकुरुते
प्रतीपविजयं कोसौ प्रतीपो जितो वाली सोपि च कोनवेत्सि किमुं कोवेत्ति शारवामृगं आस्तत्रापितवास्ति विस्मृ-
तिरहो मोहो महानीदृशः पर्यं के निजबालके लिखतये बद्धो मिये नोपरि ११ अंगदः आदौ वानरशावकः स
मतरं दुर्लभं मंभो निधिं दुर्भेद्यान् प्रविवेश दैत्यनिवहान् संपेष्य लंकापुरीम् सिंहात हनरक्षिणो जनकजा
दृष्ट्वा तु भक्तकावनं हत्वा त्वां प्रदहन् पुरीं च सगतो रामः कथं वर्ण्यते १२

थवा दः क्रोधातिशयोक्तविस्मृतिवात् १० असौत्व
दुक्तराम इति योज्यम् आस्तस्यात्कोपपीडयोरित्यमरः येन वालिनामदीयक्रीडार्थं उपरि पर्यं के ऊर्ध्वचरणोऽधः शिराः त्वं बद्धोऽस्ति-
तत्रापितस्मिन्नपि वालिनि तत्रापि भवतो विस्मृतिः अहो महदाश्चर्यं मोहो मूढता महानस्तीति ११ रावणविजयि वालिहृन्नाद्रा-
मबलमुपदिश्य पुनः कैमुतिकन्यायेन राममनुवर्णयति दुर्भेद्यान् अजेयान् दैत्यनिवहान् समुद्रलंघनविघ्नकरान् दैत्यव्रजान्
संपेष्य हत्वा लंकापुरीं प्रविवेशेति योज्यम् सिंहातिरस्त्यत्वां हत्वा त्वयि विद्यमाने त्वत्कृतहृन् न मेव त्वद्वहनम् पुरीं लंकां प्रदहन्

ह.ना.
४५

सचवानरोपितृव्यांगतः असदृक्षानकेशोरामः कथं वर्ण्यत इति १२ आः कोपे तेन रामेण किं न किमपीत्यर्थः असौ मल्लणो राव-
णः निजभुजान् आत्मभुजपराक्रमान् जानाति किं विशिष्टान् भुजान् साद्रिरुद्रमुदस्यतः उत्थतवतः कीदृशं रुद्रं शैलसागर-
राश्वधराच एतेषां माधारश्वासावुरगेंद्रश्च स एवांगदं बाहुभूषणं यस्य तम् पूर्वभागः प्रकरणे स्पष्ट एव वागर्थः प्रतिपाद्यते तेन रामे-
ण अजगवं भग्नं कीदृशं रामे तरे र्मेन साप्य ध्वं किमु भक्तं नृदिता ध्वयौ भग्नं भग्नो र्स्त्रीनां शखंडयोरिति शाश्वतः रामेणेति सर्वत्र
वालीक्षतः घातितः कीदृशो वालीक्षतः शोभनाः विजयसूचकाः क्षताः प्रहारायस्य अनेकयुद्धविजयीत्यर्थः तालाः हताः हिंसिताः

रावणः समाक्षिपति भग्नं भग्नमुपापतेरजगवं वालीक्षतः रुक्षतस्तालाः सहता हताश्च जलधिर्बद्धश्च
बद्धश्च सः आः किं तेन स शैलसागरधराधारो रगेंद्रांगदं साद्रिरुद्रमुदस्यतो निजभुजान् जानात्य-
सौरावणः १३ ध ध ध ध ध ध ध

किं भूतास्तालाः हताः परमारणोपायज्ञाः हनहिंसागत्योः गत्यर्थज्ञानार्थाः जलधिर्बद्धः किं भूतो जलधिः बद्धः दुष्प्रेक्ष्यः किमु-
बद्ध इति बंधने च दुरालोके बद्धः सरव्याजयोः पुमानिति धरणिः किं कृत्वा धनुर्भग्नं रुद्रं दंडमुदस्योच्चैराक्षिप्येति तालाः किं कृ-
त्वा हताः स शैलसागरधराधारश्वासावुरगेंद्रः शेषः तस्यांगदं उदस्य लक्ष्मणपादांगुष्ठेनाक्षिप्य शिरोवानरभूषासज्जनकेष्यंगदः पुमा-
निति धरणिः जलधिर्बद्धः किं कृत्वा साद्रिं वरुणं अर्कयुतं तस्य तद्गृहत्वात् साद्रिं वरुणकं पयोरिति हेमः अद्रयोद्रुमशैलाका इत्यमरः अ-
सौरावणो निजभुजा जानातीति कटाक्षः कीदृशो सौतः चौर्यकृत् तकारश्चौर्यगर्वयोरिति हेमः १३ ध ध

अ०
८

४५

रेडत्यानादरे रेराक्षसाः कथयत वदत रावणारव्यः रावणेति नामाराक्षसः कः कीदृशः रवीन्दुकुलयोः सोमसूर्यवंशयोः मध्येर-
लंरूपगुणासाधारणीं सीतामपहृत्यनष्टः निलीयस्थितः त्रैलोक्यदीपनकरस्य रुद्रस्य त्रिशिरववत् त्रिशूलवत्कराले भयंकरे स-
गममन्यत् ४ अत्र उक्तिप्रत्यक्षो ह्यटनम् एवार्थेऽपिशब्दः सोपित्वं त्वमेव अंगदः सोपित्वं कमिवावगच्छसि कमिवजाना-

ततः प्रविशत्यंजलिबद्धः देवरामस्य दूतः शारवामृगो द्वारमध्यास्ते रावणः प्रवेशयत ततः प्रविशति प्रहस्ते
न सहो गदः आकाशे लक्ष्यं बद्ध्वा अंगदः रेराक्षसाः कथयत कसरावणारव्योरत्नरवीन्दुकुलयोरपहृत्य
नष्टः त्रैलोक्यदीपनकरत्रिशिरवाकराले योरामनामदहने भवितापतंगः ४ रावणः साभ्यसूर्यम् सो
पित्वं कमिवावगच्छसि पुरा यो दाहि लंगूलतो बद्धो मत्तनयेन हतसकथं मिथ्यावदन्नः पुरा किं लंकापुरदी
पनंतवस्तु तस्तेनाह तो द्योयुधीत्युक्तः कोपमयत्रपा परवशस्तूष्णीमभूद्रावणः ५ रावणः कस्त्ववान्
रामराजमवने लेख्याथ संवाह कोयातः कुत्र पुरागतः सहनुमानिर्दग्धलंकापुरः अंगदः साधिक्षेपम् बद्धो
राक्षससूनुनेति कपिभिः संताडितस्तजितः सर्वीड्यार्तिपराभवो वनमृगः कुत्रेति न ज्ञायते ६

सियः पुरालंगूलतः अदाहि मत्तनयेनेन्द्रजिता बद्धश्च हं हेति वितर्के सहनुमानः अस्माकं पुरोये कथं मिथ्यावदत् किं मिथ्यो-
क्तं अंगदः लंकापुरीदहनं मया कृतमित्युक्तं तवस्तुः क्षनामानि हत इत्युक्तं तेनांगदेनोक्तौ रावणस्तूष्णीमभूत् कीदृशः को
पस्त्वंगदे भयं हनूमतः त्रपाश्चोदभ्यः एतदधीनः रावणः ५ अत्राप्युभयवादः यो हनुमान् पुरा आगतः स कुत्र यातः वीडेवार्तिस्त
तः पराभवो यस्य ६

ह.ना.
४४

संभाव्यते संभावितः क्रियते अदीदलत् उन्मूलयामास स्रगमं ७ अत्रानेकानिपद्यानिक्षेपकानि तेषुकानिचिह्निरच्यंते
योजनकजां प्रति कौशल्यं रामकुशलत्वमवीवदत् आरामममूमुदत् भंगीचकारमुदत्संभये सह नू मान्प्रवीरोद्यमेप्रकृष्टानां
वीराणां संमर्दे सतियोलुं नादिश्यते परंतु दूरोलंघने दौत्ये चादिश्यते इति यस्तदतादृगवमानं कृतवान्सोस्माकं न कियानिति भावः
८ रे अंगदस एक एव केपिर्वर्ध्यास्ति ननु बहुषु वीरेषु सत्सु कथमेक एव वर्धय इत्यपेक्षाया भाह रामः स्त्रीविरहेण हारितं वपुयं

अंगदः योयुष्माकमदीदहत्पुरनिदेयो दीदलत्काननं योक्षं वीरममीमरद्विरिदरीयो वीभरद्राक्षसैः सोस्माकं
कटकेकदाचिदपिनो वीरेषु संभाव्यते दूतत्वेन इतस्ततः प्रतिदिनं संप्रेष्यते संप्रतं ७ अपिच योलंकां समदी
दहत्तवस्तं रक्षां सिचापीपिषद्यः कौशल्यमवीवदज्जनकजामब्धितथातीतरत् यश्चारामममूमुदत्सह नू-
मानस्मत्प्रवीरोद्यमे दूराक्रामणा दौत्य एव न पुनर्योलुं समादिश्यते ८ रावणः सावज्ञम् रामस्त्रीविरहे
ण हारितं वपुस्तच्चिंतया लक्ष्मणः सुग्रीवांगदशल्यभेदकतयानिर्मूलकूलद्रुमः गण्यः कस्य विभीष-
णः स चरिपोः कारुण्यं दैन्यातिथिलं कातंकवितंकपावकपटुर्वर्ध्याममैकः कपिः ९ नसः तच्चिंतयारामस्य

चिंतया लक्ष्मणोपि हारितवपुः सुग्रीवः निर्मूलकूलद्रुमः निर्मूलितनदीतटवृक्षवत्पातुकः अतिबृद्धत्वात् अंगदशल्यभेदक
तया वाली तु तेन धातितः तत्सु तो गदस्य भेदकतया स शल्यो निरुन्माहः सन्मृतवत् विभीषणः कस्येति केन गण्यः सच विभीषणः रि-
पोः रामस्य कारुण्यस्य दैन्येन मनोबलाभावेन अतिथिर्जातः कारुण्यं करुणाघणेत्यमरः कीदृशः कपिः लंकायास्तद्वासिजनानां आ-
तंकवितंकः भयनिर्मितायः पावकः तद्दाने पटुः मध्यमपदलोपी समासः यद्वा स्त्रीविः अहेण हा अरितवपुरिति पदच्छेदः स्त्रीविः

अ.
८

४४

ध्यानपूर्वकं संध्या-र्चनं च तेन चरितं कृतं एवं भूतोपि वालीयेन रामेण एकेनैव बाणेन हतः कोपेन हतः सोपि वालीप्रगर्वं त्यक्त्वा द्यु-
मणिस्तोयमस्तसुरं पतितः प्राप्तः तस्माद्भोलं केशागर्वमुचकथैव धानरव्रीडयेव वानराणां लज्जयेव यमपुरंगत इति त्वद्विजयीवा-
ल्येवाहतः भवतः काकथेति भावः १४ निजालयमिव निजगृहमिव सीता अदर्शित्वा समप्यभाषित्वा यस्य संदेशादहरेणैतत्कृतं स-
रामः कथं कथ्यत इति ध्वनिः १५ अरण्ये तृणचरं तत्रापि कनकमृगमात्रं न तु सिंहो दहतवानिति शेषः हंता घातुकः कुतो यातः

अंगदः साटोपं रचाभिभक्तिमभिनीय कृत्वा कक्षागतं त्वांकपि कुलतिलकोवाल्लिनामा बलीयान् भ्रातः सप्ता-
धितरिक्षणां मेव चरितं ध्यानसंध्या-र्चनं च बाणेनैकेन येनाहत इति पतितो वानरव्रीडयेव त्यक्त्वा सोपि प्रग-
र्वं द्युमणिस्तु पुरं मंचलं केशागर्वम् १४ यत्संदेशादहरेणामारुतस्तेनातारिवारान्निधिः क्षिप्रं गोष्पदव-
निजालयमिव प्रावेशिलं कापुरी सीतादर्शिसमप्यभाषित्वा वनं चाभंजिरक्षः पतेः सैन्यं सूर्यवाधिव्यदा-
हित्वा पुरीरामः कथं वक्ष्यते १५ रावणः सक्रोधं कुतो हं तारण्ये कनकमृगमात्रं तृणचरं कुतो वृक्षादृक्षपुवन-
निपुणो वालिनिहतः कुतो वह्निज्वालाजटिलशरसंधानस्तदृष्ट्व हयुद्धोद्योगी गगनमधितिष्ठेन्द्रवि-
जयी १६

गगनमधितिष्ठे अधिष्ठिते गगनलोकानपि जितवानिति भावः कीदृशो हं इंद्रविजयी अत्रैकारादिकारलोपः न-
दुक्तं शब्दभास्करे क्वचिदेडः अकाराकारे काराणां क्वचिल्लोपः स्यान्नशश्वत् सगमं अथवा गार्थः तृणां पिशितशब्दयोरिति हैमी-
तृणचरं मांसाशिनं रक्षोरूपं वृक्षोनादीपशारिवनोरिति धनं जयः द्वीपादपि द्वीपूवने द्वीपोल्लंघने विदग्धः कुतो राम एव तद्धंता वह्निज्वा-
लेत्यादि रामविशेषणं पुनः कीदृशो रामः इंद्रस्य विजयः इंद्रविजयोऽस्यास्तीति इंद्रविजयी इंद्रजयकारक इति कुतो हं रावणः उद्धतो योगः उ-
द्योगः युद्धोद्योगीरणसमयः सन् अधितिष्ठे गगनं लाघवं १६

ह. ना.
४६

संधौ अक्षतः विग्रहेक्षतः दशाननीतिपाठे समाहारे डीषु दशानामाननानां समाहारस्त्वमिति १७ खरदूषणे त्यक्तपक्षपां खर
रदूषणात्रिशिरस एव एणाः मृगाः एणानां मांसं ऐणं अन्यत्सगमम् १८ एतन्ममैश्वर्यं सति निर्लज्जो तापसो इह मद्ग्रेवानरा न्मे
लुथित्वा तां सीतां कथं भवतः प्राप्नुतः मृग्यासावात्मने पदीवा अथ वागर्थः निर्गता ब्रह्मांडे लज्जायाभ्यां यौवीक्ष्यान्ये सलज्जा
भवन्तीति तापसो तपो हृदयो तपो मे हृदयं साक्षादित्कृत्वात् कथं शिरश्चालने कथं भवतः अपितु न भवत एव १९ राम-

अंगदः समदं संधौ वा विग्रहे वापि मयि दूते दशानन अक्षतो वा क्षतो वापि क्षितिपीठे लुठिष्यसि १७ अवेहि मां रा
वणराम दूतं बाणाय दीयाः खरदूषणौ पां मुक्तातृषार्ता इव शोणितं सः पास्यन्ति ते कंठयैः सरंधैः १८ रावणः रैरेवान
राधूमकटुप्रलापि न्यश्रु मृत्युः पादांतमृत्यस्तपति दिनकरो मंदमंदममाग्रेष्वष्टौ ते लोकपाला मम भयचकिताः
पादरेणुववंदुः दृष्ट्वा तच्च द्रहा संस्त्रवति सुरवधूपन्नगीनां च गभीरं निर्लज्जो तापसो तौ कथमिह भवतो वानरा-
न्मैलुथित्वा १९ अंगदस्तत्क्षणाविः कृतक्रोधः कंपमानः पापितलेन भूतलं ताडयित्वा दोः स्तंभास्फालके
लिंनोदयति रैरेराक्षसवंशघातसमरे नाराचचक्राहतं रामोत्तुंगपतंगं चापयुगले तेजोभिराडबरे स
न्ये शीर्षमिदं त्वदीयमरिवलं मू मंडलेषाति तंग्रधैरालुठितं शिवाकवलितकौकैः क्षतयास्यति २० स्योत्तुं

गौ सर्वोत्तमौ यौ पतंगचापौ बाणधनुषीतयोर्युगले तेजोभिः क्षात्रप्रतापैः कृत्वा आडंबरे समारब्धे सति पतंगौ रविमार्गणा
विति विश्वः आडंबरसमारंभे गजगर्जितसूर्ययोरिति विश्वः यद्वा कीदृशो समरे रामस्योत्तुंगपतंगचापयुक्ताः अलादि
शोयत्र सर्वदिक्षुरामबाणचापावे वदृश्येते यत्र नान्यत् अलो रूपादिक् प्रदानयोरिति चरकः पुनः कीदृशो समरे तेजोभिराडबरे आड
वरः प्रगल्भ्यं यत्र अरिवलं शीर्षदशकं तस्य समूहः अनेन शीर्षाणां समूहः शीर्षे २०

अ०

८

४६

कुरेति कटुमलापीतदीयकोपेनस्मिन् दूतएवयः कोपस्तेन कचिल्कस्मिश्चिदंगेवैरूप्यं विरूपत्वं कर्णनासाद्यभावम् २१ २२
इदं व्यंजकमेतेन धर्मशीलत्वमुक्तमबलत्वं च प्रकरणार्थस्तस्पष्ट एव अथ वागर्थः प्रतीयते बाणीकथयति हेरावणस्व
कीयेगृहे किं वस्तु स्तोषितवत्तु किमपि नास्तीति भावः सत्तमत्तः वाण्याः सकाशात् वर्णनद्वारेण तं राघवं न ईक्ष्यसे न विचारयसि तं
कंसस्येद्रं माल्यकरमित्यादियोज्यम् यत्तदोर्नित्ययोगात् कीदृशं राघवं रक्षांसि भक्ष्याणि वध्यानि यस्य एवं भूतं मनुष्य-

रावणः सप्रपंचं रेशारवासृगत्वा महं धर्मशीलतया कटुमलापिनमपि न हन्मि उक्तं च यथोक्तवादी दूतस्या
न सवध्यो महीभुजा कुरस्तदीयकोपेन कचिद्वैरूप्यमहति २१ अंगदः सर्वदग्धं परदारापहरणेन श्रुतायाद
शाननं दृष्टा दूतपरित्राणो साधो स्ते धर्मशीलता २२ रावणः सगर्वे इद्रं माल्यकरं सहस्रकिरणं द्वारिप्रतीहो
रकं चंद्रं च धरं समीरवरुणौ समार्जयंतौ गृहान् पाचक्ये परिनिष्ठितं हुतवहं किं मद्गृहे न ईक्ष्यसे रक्षो भक्ष्यम
नुष्यमात्रं वपुषं तं राघवं स्तोषिकिम् २३ अंगदो विहस्य रेशारवाहीनदीनकुमते रामोपि किं मानुषः किं
गंगापिनदीगजः सुरगजोप्युच्चैः श्रवाः किं हयः किं रभाप्यबलाकृतं किमु युगं कामोपि धन्वीन किं त्रै-
लोक्यप्रकटप्रतापविभवः किं रेह नूमान् कपिः २४

मात्रं मनुष्यामात्रा अंशायस्य एवं भूतं वपुर्यस्य २३
हीना अल्पा तत्रापि दीना अनुकंप्या विमतिर्विपरीता मतिर्यस्य तत्संबुद्धिः उक्तं रसो दधौ शास्त्रविचारसमुत्थां निर्धारण
मर्थतो मत्तं विबुधैरिति अतएवाशास्त्रीयमते त्रिपदं वा संबोधनम् त्रैलोक्यप्रकटः प्रसिद्धः प्रतापस्य विभवो वैभवस्य
स इति रामगजोच्चैः श्रवः कामहनुमता प्रत्येकं प्रथमैकवचनं विशेषणं यद्वा बहुवचनं किं विशिष्टाः सर्वे त्रैलोक्यप्रक-

ह-ना-
४७

टः प्रसिद्धः यः प्रतापस्तेन विभवः ईश्वराः ऐते नैतेषामैश्वर्यमीषणात्वं द्योतितं उक्तं चरसो दधौ ऐश्वर्यैराकृतिभिः प्रकृ-
तिभिरपि भीषणास्त्रिधा गदित इति २४ इह लंकायां पूर्वगतः हनूमान् क्व अधुना कुत्रास्ते विष्टपानास्वर्गनिवासिनां दे-
वानामपि विजयिनं मातृणां च मन्यसे तृणपायं अंगदः हंहो आश्चर्यं हे पौलस्त्यत व बलमथ नस्य वालिनः पुत्रो हं २५

रावणः सरोषं कस्त्वं कस्यासि पुत्रः कः पुनरिहातः किन्नु कृत्यं च कस्माद्विस्पृष्टं विष्टपानां विजयिनमपि
मां मन्यसे त्वं तृणाय हंहो पौलस्त्यपुत्रस्त व बलमथ नश्चांगदो हं स वेलात्सं प्राप्तो रामदूतो विस्मृतजजडमते-
जानकीवाशिरोवा २५ रावणः धिग्धिगंगदमानेन येन ते निहतः पिता निर्माना वीरवृत्तिस्ते तस्य दूत-
त्वमागतः २६ अंगदः युक्तं कृतं तुरामेण येन मे निहतः पिता त्रैलोक्यं शास्ति कृत्या यवर्तते सदूरा-
त्मनाम् २७ रावणः किं कार्यं वद राघवस्य न च किं बद्धः किमंभो निधिः क्रीडार्थं कपिपोतं कैरतरलं जानात्य-
सोमानहि लंकां नानिकायवैरिव सति किं वेत्ति वेत्येष हं कोलकाधिपतिर्बिभीषण इति प्रख्या-
तकीर्तिर्भुवि २८ रावणः बद्धः सेतुर्यादजलनिधौ वानरैस्तावता किं नो वल्मीकाः क्षितिधरनिभाः किं-
क्रियंते पिपीलैः दग्धालंकायदपि कपिना सस्वभावः किलाग्नेः शौर्याश्चर्यं निजभुजजये किंकृतं रामनाम्ना २९

दूतत्वं दूतभावं २६ शास्तिर्निग्रहः स एव कृत्यं यस्मै परदारापहारिणो हननं युक्तमिति भावः २७ अतरलं संग्रामेषु पलयिनं ना-
कनिकाया देवास्तदरेर्मम वसतिस्थानं च ह्युमिति क्रोधे अंगदः प्राह लंकाधिपतिः कः भुवि बिभीषणो लंकादेश इति प्रसिद्धकीर्तिः सु-
गममन्यत् २८ निजभुजजयनिमित्तं पिपीलिकैः कीटैः प्रकरणार्थोत्रस्य एव वागर्थः प्रतिपाद्यते किमित्यपूतो रामनाम्ना निज-
भुजजये किमपि शौर्याश्चर्येन कृतं परेतुतदगैरेव तत्कृतं स तु जगदुद्धरणशक्त इति भावः २९

अ०

४७

नामेतिप्रसिद्धं स एव येन ते भगिनी शूर्पेन रवातस्याः नासावसया पंकिलः लग्नकर्दमः रवरदूषणात्रिशिरसां त्वद्धा
तृणां शिरः कुंतनोत्थशोणितै र्धौतः क्रोधातिशयासुनः मर्मस्पृशतियेन रामेण संमूर्च्छितस्य पर्यस्तलोचनस्य तव दर्पमि
वस्वस्तः त्वद्भगिन्याः घ्राणां विलुठितं छित्वा भूमौ प्राक्षिप्तं सरामः कथं विस्मृत इति कीदृश्यास्त्वस्तः तद्दालांति नितान्तबद्धव
पुषः तद्दालांति सीतासमीपे नितान्तं बद्धं स्थिरीकृतं वपुः यया सा तस्याः सीता वदहमप्यत्रोप विशामीति भावः ३० एतच्छ्रवणापत्रपो रावणा
स्तदुक्तविस्मरणायान्यदेवाह अकलितः अप्रतर्क्यः महिमायेषां ते प्रासिद्धा विंशत्याद्याः सदैकलेत्यमरः सर्वसुगमम् ३१ भुजगर्वमपाक

अंगदः रामो नाम स एव येन भगिनी नासावसा पंकिलः रवद्वस्ते रवरदूषणात्रिशिरसां धौतः शिरः शोणितैः तद्दालांति
नितान्तबद्धवपुषः संमूर्च्छितस्य ध्रुवमुघ्राणं दर्पमिव स्वस्तं विलुठितं रामः कथं विस्मृतः ३० रावणः परिमितमहिमा
नक्षत्रमेनं समुद्राक्षितिधरघटनाभिः कोयमुत्तीर्य गर्वः अकलितमहिमानः सति दूषापपारादशवदनभुजास्ते विं-
शतिः सिंधुनाथाः ३१ अंगदः ररेरावणारावणाः कतिबहूनेतान्वयं शत्रुश्रुमः प्रागेकंकिलकार्तवीर्यनृपतेर्दोर्दंड
पिंडीकृतम् एकं नर्तनदापितान्भक्तवलयं दैत्येन्द्रदासीगणैरन्यं वक्तुमपि त्रयामह इति त्वं तेषु कोन्यो धिवा ३२

रिष्यन्गदो नुवदति ररेरावणारावणाः कति कियंतः सति वयं तु एतान् वक्ष्यमाणलक्षणान् अन्यापराधशूरान् आहतशिलाक्रांतकरा
दोर्नपिश्रुमः तानेवाहया कपूर्वकार्तवीर्यस्य नृपतेर्दोर्दंडैः पिंडीकृतं वद्धं अन्यं च दैत्येन्द्रदासीजनैर्दैत्येन्द्रस्य प्रल्हादस्य बलैर्वादा-
सीजनैः तिरस्कृतमिति शेषः बलिना द्वारिनिर्जित्य बद्धः तदा क्षुत्क्षामोजातः तदा वरोधागतैर्दासीजनैर्नर्तनेन दापितमन्त्रकवलयं
स्मैतमेकं अन्यं वालिकक्षांतर्जनं पुनर्मसूर्यकोपरि बलं एकं वक्तुं त्रयामहस्वपितृवर्णनेन लज्जामहेतेषु रावणेषु त्वंकः अथवा एतेभ्यो न्य एव वा

ह. ना.
४८

तेन एव मुक्तो रावणः सापत्रपो भूत्वा त्मानं लक्षयति ३३ एवं बलमात्मानं उपदिश्य पूर्वपराजयमाच्छादयति स्थातां नामेति ना
मेति प्रसिद्धौ कपींद्रहैहयपती वाल्यर्जुनौ स्थातां संभावना कीदृशौ अवगाढः सर्वातिरेकः अंतरेमध्ये स्थेमा बलं ययोस्तौ सर्वा
तिबलाविति स्थेमातिबल धैर्ययोरिति हैमी परंतु तस्य दशकंधरस्य स्कंधप्रतिष्ठापुनः अधुना महती जाता कस्य धूर्जटिः शम्भुः
यदं स स्थलीं यस्य स्कंधप्रदेशं स्वेनात्मने वदभाजिनं गजचर्म तस्य पल्लवस्थानीयानि करचरणादि चर्माणि तेन झटिति शीघ्र

रावणः श्रान्ता मेकुंभकर्णः सकलरिपुकुलघातसंहारमूर्तिः पुत्रो मे मेघनादः प्रहसितवदनो येन बद्धः सुरेंद्रः ख
ड्गो मे चंद्राहा सोरणा मुखचपलो राक्षसा मे साहायाः सोहं वै देवशत्रुश्चिभुवनविजयी रावणो नाम राजा ३३
स्थातां नाम कपींद्रहैहयपती तत्रावगाढांतरस्थेमानौ दशकंधरस्य महती स्कंधप्रतिष्ठापुनः सद्यः पाटित
कंठकी कसकणा कीर्णौ यदं स स्थलीं स्वेने भाजिन पल्लवेन झटिति प्रास्फोटयद्धूर्जटिः ३४ रावणः सर्वैर्यस्य
समं समेत्य कठिनां वक्षस्थलीं संयुगे निर्भग्नं मुखमेव दंतमुसलैरेव रावतस्योन्नतैः हेलोत्क्षिप्तमहीधकं
पजनितत्रासांगनां लिंगनप्राप्तानंदहरप्रसादमुदितश्चित्यः समेऽन्योरिपुः ३५ मेवास्फोटयत् कीदृशीमं स

स्थलीं सद्यः तत्क्षणात्पाटितारुद्रार्थं कृताये कंठास्तेषां कीकसस्य ये कणा अस्थिकणा स्तेरा कीर्णौ कीकसंकुल्यमस्थिचेत्यमरः वाल्य
र्जुन समयादयारुद्रबलोस्मीत्याशयः ३४ संयुगे एव स्येद्रगजस्य सर्वे दंता एव मुशलास्तैः सममेकदैव कठिणां मदीयवक्षस्थलीं समेत्य
प्राप्य मुखं स्वांगभागमेव निर्भग्नं रवंडितं नतु वक्षस्थलीति एवं भूतो हमिति कर्मांतरमाह सोहं हेलयामये वक्षिप्तः यो महीधः कैलासस्त-
स्माद्यः कंपस्तेन जनितश्चासौ यस्याः एवं भूताया अंगनायाः पार्वत्याः आलिंगनेन प्राप्तानंदो यो हरस्तस्य प्रसादेन मुदितस्तस्य मे मम अत्यो रा
मादन्यतोरिपुश्चित्यः नतु वर्तमानोस्तीति भावः ३५

अ.
८

४८

अरिवलंपूर्णं बलेनेतिलक्ष्मणेनधनुषाकृतायारेखासापित्वयानलंघिता तच्चारणरामदूतेनहनुमता ३६ हेअंगदयत्वंमां प्रचूर्णित-
बलंरामादीषन्धनबलंवदसित्तत्पूर्यतांरामादधिकबलोस्मीतिभावः काकाक्षिन्यायेनालमोयोजनंसर्वत्र सदैवहेमाक्षोहिर-
ण्याक्षः तदादीन्दैत्येश्वरानुप्रतियाबलेकथासामद्वाहुसारादलंपूर्यतां मद्वाहबललेशस्तेषस्तीतिभावः अथानंतरंशेषस्य
सर्पराजस्याहिरण्यकशिपोः भस्मांगदनाम्नोदैत्यस्य अन्येषाममरहिषांच बलकथामद्वाहुसारादलंपूर्यतां स्वर्णांगद

अंगदःरेरेरावणाशंभुशैलमथनप्रख्यातवीर्यः कथंरामंयोद्धुमिहेच्छसीदमरिवलंचेत्तत्रयुक्तंतथा रामस्ति
षुतुलक्ष्मणेनधनुषारेखाकृतालघितातच्चारणचलंघितोजलनिधिदग्धाहतोक्षःपुरी ३६ रावणःयन्मो-
लंवदसिप्रचूर्णितबलंहेमाक्षोदैत्येश्वरांश्छेषस्याप्यथवाहिरण्यकशिपोर्भस्मांगदस्यांगद अन्येषाममर-
हिषांबलकथामद्वाहुसारादलंरामश्चेद्रिपुहाप्रियापहरणेसंधिविधत्तेकथम् ३७ अंगदःशिरोभिर्मादेवीः
शिवइवनेतेदास्यतिपुनः प्रबंधंपश्याब्धेःसरसइवकैलाससप्तत हितंतुभूमस्त्वांममजनकदोदंडविज-
यस्फुरत्कीर्तिस्तंमस्त्यजकमलबंधोःकुलवधूम ३८ रावणःकस्त्वंवालितनृज्वोरघुपतदूतःसवालीतिकः
कोवावानरराघवःसमुचितातेवालिनोविस्मृतिः त्वांबध्वाचतुरंबुराशिषुपरिक्वाम्यन्मुहूर्तेनयःसंध्यामर्चयति
स्मनिरुपकथंतातस्त्वयाविस्मृतः ३९

स्येतिपाठे स्वर्णैस्सवर्णैतस्यांगदेबाहुभूषणोयस्याहिरण्यकशिपोरितिहिरण्या-
क्षादिष्योप्यहमेवबलीत्याभिप्रायः अन्यत्सगमम् ३७ हेकैलाससप्तत एतदुद्धरणौरुषंवयंतुअतस्त्वांप्रतिहितंभूमःशिरोभिर्म-
स्तकैःमादेवीर्माक्रीडशिवइवपुनःरामस्तेशिरांसिनेदास्यति यथाशिवायैभवतैवलुत्तानिशिरांसिशिवपुनस्तप्यमदान्न

ह. ना.
४९

तथारामइति अध्येः प्रबंधं प्ररुष्टं बंधनं यस्य कस्यैव सरस इव कुतो हितं भूमः यतस्त्वं मदीयपितृभुजदंडस्य जंगमः कीर्तिस्तंभः
यत्र यत्र त्वं प्रयासितवतत्र वालिना बद्धो यमिति कीर्तिस्तंभः ननु किं हितं वदसितदाह कमलबंधोः सूर्यस्य कुलवधूं सीतां त्यजेति
३८ ३९ रेवानराधम अति कटुप्रलापी त्वं कइत्येपेक्षायामाह तत्र चामिपि नो रात्रौ श्वर्यं दर्शयति रेरक्षः अहं राघवस्य दूतो स्मि किं-
भूतस्य त्वद्दोर्दंडानां प्रचंडं यत्प्रतिहननं बलहारित्वं तस्य विधौ विधाने प्रौढं सगर्वं यत्बाहोः सहस्रं तस्य च्छेद एव क्रीडा तस्यां

अ.

८

अंगदः त्वद्दोर्दंडप्रचंडं प्रतिहननं विधिप्रौढबाहोः सहस्रच्छेदक्रीडा प्रवीणा स्थिरपरशुमहागर्वनिर्वाप
कस्य दूतो हं राघवस्य त्वदपघनघृणा वासवाला ग्रलोमः पुत्रः सुत्रामसूनोः प्रवगबलपतेनीमतश्च
गदोहं ४० रावणः यद्गुणाः किल बालतालतरवोरामेण सार्द्रत्वं चः छिन्नं यच्च पुरातनं शिवधनुस्त
दीर्घमुद्दिश्यते नासीदेतदनागतं श्रुतिपथं स्वर्लोके धूमध्वजः पोलस्त्यक्करकदुकीकृतहरक्रीडा च
लोरावणः ४१

प्रवीणः स्थिरः अतिधीरोयः परशुर्जामदग्न्यस्तस्य यो महाना र्वस्तस्य निर्वापकस्य शमक-
स्य त्वद्भुजजयिहैहयभुजसहस्रच्छेत्परशुरामजयिन इति ध्वनिः पुनः सुत्रामसूनोरिद्रात्मजस्य वालिनः पुत्रोस्मि किं भूत-
स्य वालिनः त्वदपघनं त्वच्छरीरं तत्र या घृणा करुणा तथा त्वदावासाय कृतानि पुच्छवाला ग्रलोमानियेन तस्य त्वां कक्षागतं
कृत्वा भुवं फ्रांत्वा यदागतस्तदागतं स ज्ञत्वां दृष्ट्वा वाला ग्रलोमस्तु विश्वमितवान् तस्य पुत्रोहमिति ४० ४१ नोस्माकं श्रोत्रप
थेषु कर्णमार्गेषु कलिकियंतः शूराः पदस्थानं चक्रिरे श्रुता इति नो इति पाठे कियंतः कियंतो वीराः पदं नो चक्रिरे अपितु सर्व एव च

४९

क्रिरे इति तेषामपि समत्वं मार्गं किं विशिष्टाः शूराः प्राञ्चः शौर्यपूज्याः कोलंकाभट इत्यपेक्षायामाह यद्वोर्मंडलेति शंकरगि
रेः कैलासस्य धातवो गौरिकादयस्तद्वा अवयवाः अद्यापि यस्य दोर्मंडलेन गाढाक्रमणावशान्भिः स्यंदनिः सृतं यद्रक्तं तस्य
याम्छटाः प्रवाहास्तेषामाशं कामं कुर्याति जनयति ४२ तस्मै रावणाय कः पुमान्वै रायते न कोपीति यः अस्त्रवलितेनाव्य
ग्रेण चित्तेन तदधिकं पूर्वतोऽप्यधिकं यथा स्यात्तथा ब्रह्मा ण प्रजापतिं रुद्रं वा प्रीणयत् उभयोः सृष्टिकारित्वात् ब्रह्मत्वं किं कृत्वा स्वे

रावणः शूराः श्रोत्रपथेषु नः कृत्तिकृतिप्राञ्चः पदं च क्रिरे तेषामेव विलंघ्य साम्यसरणीं जागर्तिलंकाभटः य
द्वोर्मंडलगाढपीडनवशान्भिष्यंदरक्तच्छटाः शंकां कुर्याति शंकरगिरेरद्यापि धातुद्रवाः ४२ स्वेष्टकृत्यहते
षु मूर्द्धस्रजवाद्गनेः स्फुरित्वा बहिर्याकीर्णेषु लिकेषु देवलिरिव तं दृष्ट्वा पिरामार्पणम् चित्तेनास्त्रवलिते
नयस्तदधिकं ब्रह्माणमप्रीणयत्तस्मै कः प्रथमायमानिषु महावीराय वैरायते ४३ वीरैः सोऽकिमुवर्णयते द
शमुरवलितैः शिरोभिः स्वययः पूजार्थं समुत्स्रक्तौ घटयितुं देवस्य खड्गं गिनः सूत्रार्थं हरकं ठसूत्रभुजगव्या-
कषणायाद्यतः साटोपं प्रमथैः कृतं भुक्तुमिभिः स्थित्वा तरेवारितः ४४ पुनरिवलेषु मूर्धस्रजगनेः सकाशात्

स्फुटित्वा बहिरपि कुंडाद्बहिर्भागे व्याकीर्णेषु समंताद्द्विक्षिप्तेषु सत्स्रक्तौ देवलिरिव तं रामार्पणं पारामार्पणं रामादस्य कालो
मविष्यतीति दृष्ट्वा अर्पणं कालवासयोरिति हैमी किं भूतेषु मूर्द्धस्रजवात्तुल्यकं ठादुत्पात्यहतेषु ४३ खड्गं गो नरमं-
जरीत्यमरः सास्यास्तीति खड्गं गीरुद्रस्तस्य स्वयं छिन्नैः शिरोभिः पूजार्थं समुत्स्रक्तः पुनः सूत्रार्थं सूत्रप्रयोजनं घटयि
तुं कर्तुं हरकं ठेयः सूत्राकारो भुजगस्तदकषणायाद्यतः तदा प्रमथैरुद्रगणैः साटोपं हास्य युक्तं नतनं कृतं

साटोपंहास्यनर्तनमिति अंतरेरुद्ररावणयोरंतराले स्थित्वा यो वारितः कंठसर्पेमागृहीषेति असौ रावणः किं वण्यं
तेशिरः पुष्पमालार्थं कंठभूषणाकर्षणमिति भावः ४४ प्रकरणार्थस्तस्यैव अथावागर्थः प्रतिपाद्यते परमभक्तो हनुं
मान् आगतान् ब्रह्मादीन् भक्तिबोधयति हे ब्रह्मन् एष रामः अध्ययनस्य अध्ययनेन वेदादिना समयः सम्यगयतीति स
मयो विषयः न अतः बहिर्देशे तूष्णीं स्थीयतां यद्दृश्यते तद्रामो न यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सहैक्यं कृत्वा तु हे अजड-
मते बृहस्पते स्वल्पं यथा स्यात्तथा स्तोत्रं जल्पवदेषा वज्रिणो रामस्य सभाभक्तगोष्ठी कीदृशं स्तोत्रं संहारः प्रलयः ना
रदः नयंतो विषयोर्विक्षिप्यंते नराः प्राणिनस्तेषां समूहो नारतं ददाति प्रकटयतीति नारदः सृष्टिसमयः पालितैः पालक

अत्रांतरे प्रविश्य प्रतीहारः ब्रह्मन् अध्ययनस्य नैष समयस्तूष्णीं बहिर्स्थीयतां स्वल्पं जल्पवदेषा बृहस्पते
जडमते नैषा सभा वज्रिणः स्तोत्रं संहारं नारदस्तुति कथा लापैरलं तु बुरो सीतारल्लुकभल्लभग्नद्वयः
स्वस्थो नलं केशवरः ४५

तथास्तूयते यस्यां सास्तुतिः पालनारव्यां संहारसृष्टिपालनात्मककथालापैर्नालं
किंतु न पूर्णं हेतुबराव्यगंधर्वअत्रेकारप्रश्लेषः एलोप इति सूत्रेण ईश्वरो रामः लंकेरणे सीतायारल्लुकः शिरःसिंदूरस
रणिः स एव भल्लुकस्तेन भग्नो रावणस्तस्य हृत्नाशकोस्ति तर्हि भयजनकः किं नेत्याह अयः श्रमावहो विधिः भ-
क्तजनमंगलं करोतीत्यर्थः ननु सीतार्थं रावणाघातात् किं कामीनेत्याह स्वस्थः सदास्वस्थ इत्यर्थः प्रकरणार्थः
अवगम्यते शिरःसिंदूरसरणिः स्त्रीणां वैरल्लुकः स्मृत इति हलायुधः ४५ हे रावण अतिरुषा गतिप्रचंडकोपेनांगदस्त्वा
मपि किमद्यैव न हन्यात् अपितु हन्यादेव परं त्वहनने हेतुत्रयमस्ति तदाह तात कक्षावशिष्टोसि यस्तातेनानुकंपयात्य-

कस्तमहं न हन्मीति अहमपि प्रोत्थत्योत्थत्युच्चैरुक्षिप्योक्षिप्यपादाभ्यां ग्रहतानि ताडितानि शिरांस्येव कं दुकास्तैः क्रीडि-
तोस्मि पादग्रहतानि बाणैर्न हंतव्यानीति अतो हं स्वक्रीडन कभंजनेन लोकापवादभयान्न हन्मीति भावः ननु स्वामिद्वे-
ष्टा हंतव्य एवेति चेत्तत्राह देवोरामः तेशिरोभिः उचितबलं करणीयादकपालबलं करिष्यत्यतो नाहं हन्मि किं भूतैः स्फूर्-
जैर्न दिव्यास्त्राणि यत्र तस्य बाहोरामभुजस्य यो व्यतिकरः कोपस्तेन विगलंत्यः कंधराः येषां तैः ननु बलिप्रदानेनास्य
किं भविष्यति तत्राह भूतानां संघातं समूहं शासितुं शीलं यस्य सः अन्यानापि बलिदानक्रियां शिक्षयितुमिति भावः ४६

अंगदः क्रोधं नात्यति स्फूर्जो दिव्यास्त्रबाहुव्यतिकरविगलतु कंधरैस्तैः शिरोभिर्देवोरामः करिष्यत्यत्रि-
तबलिमयं भूतसंघातशासी हन्यात्किं नांगदस्त्वामिति परुषरुषात्तात कक्षावशिष्टः प्रोत्थत्योत्थत्यपादग्र-
हतबहुशिरः कंदुकैः क्रीडितोस्मि ४६ अस्ति मत्स्यस्ति मिर्नामशतयोजनविस्तरः तिमिंगिलगिलोष्य
स्तिता हिलोष्यस्तिराघवः ४७ मूर्धामुद्धृत्य कृत्ता विरलगलगलद्रक्तसंभूतधाराधौ तेशाघ्रिप्रसादोपनत-
जयजगज्जातमिथ्यामहिम्नां कैलासालासनेच्छा व्यतिकरपिशुनोत्सर्पिदपोन्दुराणां दोषां चेषामि-
दंतेफलमिहनगरीरक्षणेयत्ययासः ४८

अन्यार्थगौरवेण रावणं रामं स्मारयति अस्तीति स्रगमम् ४७ मू-
र्ध्नां कर्तनसाहसेन दोषां भारोद्धरणं गर्वेण यस्त्वं नगरीरक्षणं कर्तुमर्हसि चेत्तत्राह हेरावणा एषां मूर्ध्नां मस्तकानां च
पुनः दोषां विंशतिभुजानां च फलमिदं भारोद्धरणं चेति तदेव फलं द्यातयति उत्थत्यस्कंधादुत्थात्कृत्ताः खंडिताः-
अविरलाः निविडाः गलाः कंठास्तेभ्यो गल द्य द्रक्तस्य प्रभूता प्रचुरा याधारातया धौतौ प्रक्षालितौ ईशस्य रुद्रस्यांघ्रीत

योः प्रसादेनोपनतः प्राप्नोयोजयस्तेन जगति जातः मिथ्यैव महिमा येषां मूर्ध्ना किं भूतानां दोषां कैलासस्य गिरेर्षा उ-
ल्लासनेच्छा तदुद्धरणेच्छा तस्याः यो व्यतिकरः अशौर्यै शौर्यारोपः तस्य पिशूनः सूचकायः उत्सर्पिषि सरणशीलो दुर्पस्ते
नोद्धुराणां प्रचंडानां एवं भूतानां मूर्ध्ना दोषां च फलं इदमेव शिरः कर्तनसाहसं भारोद्धहनप्रौढिश्चेति इहमदागमनय-
भगरीरक्षणो फलं सप्रयासः श्रम एवेति भावः ४८ वानराणां वाहिनीपतयो हनूमदादयस्तेषां महान्तः चंचंतः
पेशलाः ये च पेढाः करतलप्रहारास्तेषां मुत्तैरैरुपर्युपरि कंदुकवहृत्तिभिर्मुष्टिभिः तत्तत्फलं तस्य तस्यानयस्य फलं ल-

सीतां मुंच भजस्व रामचरणं राज्यां चिराद्भुज्यतां देवाः संतुह विभुजः परिभवं मायातुलं कापुरी नो चेद्भान-
रवाहिनीपतिमहा चंच च पेढोत्तैरैस्तत्तन्मुष्टिभिरंगसंगरगतस्तत्तत्फलं लप्स्यसे ४९ दृष्टः किं रघुनंदनो नाहि
पुरा किंच त्वयानश्रुतोरप्ये किं ने विलंबितो सिन पुनर्योगी स्थितो सि क्षणम् तल्लं केशवरमुंच मानमारिव लंश्रुत्वा
वधं वालिनसीतामर्पय रक्षराक्षसकुलं दासत्वमंगी कुरु ५० क्षेपकः रावणः मरुत्वदंभोलि क्षणाघटितपो
रन्ध्रयथुनानि सर्गोदग्रेण प्रसभसुरसापीतगगनः श्रियं देवद्रीचीं निजभुजवनोद्दाम करणीमयं कुर्वन्-
वीरः स्मरसि कथमासीद्दशमुरवः ५१ पश्यसे प्राप्स्यसि ४९ ५० भोगदत्वं स्मरसि अयं मल्लक्ष्णो दशमुरवः वी-

रः कथमासीत् एतदेव वीरत्वं बोधयति किं कुर्वन् देवद्रीचीं देवानं चति गच्छति पूजयति वा देवद्रीचीतां देवश्रियं प्रसभं य-
था स्यात्तथानिजभूजा एव वनं तत्रोद्दाम करिणीमत्तमतंगी कुर्वन् सन् देवानं चति देवद्रीडं त्यमरः यथा गुजीव-
नमाश्रयति तथेयं निसर्गोदग्रेण स्वभावाद्भूतेनोरसापीतगगनः आश्लिष्टाकाशः कीदृशेनोरसामरुत्वानिद्रस्त

स्यदंभोलिर्वज्रंतेनयोक्षणः योगस्तेनघटितोनिर्मितः घोरश्चयथुः शोथोयत्रतेनवज्जादपिशोथमात्रयुक्तंनक्षतं ५१
 पुनरात्मनोरौद्रसावेशमाविःकरोति आस्कंधादिति स्कंधमभिव्याप्य कंठाएवकांडावृक्षस्कंधास्तेषांविपिने-
 दशाशिरोरूपेभ्यैवचंद्रहासासिनाच्छेतुंप्रक्रमितेकर्तनंप्रापितेसति कीदृशो झटितिशीघ्रंनुह्यतीशिरः संततिः
 शिरोनाडीपरंपरायस्य एवंसतिदशस्रवक्त्रेषुएकमपिवक्त्रंमुखंयदिअस्मेरंस्मितरहितंगलिताश्रुत्यक्ताश्रुवागद्ग
 दवचोवाभग्नभ्रुभगनावकाभूर्यत्रतत् अभूज्जातं तत्तत्रशिवः स्वयमेवप्रमाणं साक्षी एतेनातिरभसोद्योतितःग

आस्कंधादपिकंठकांडविपिनेद्राक्चंद्रहासासिनाच्छेतुंप्रक्रमितेभ्यैवझटितिनुह्यच्छिरः संततो अ
 स्मेरंगलिताश्रुगद्गदवचोभग्नभ्रुवाययभूद्वक्त्रेष्वेकमपिस्वयंसभगवांस्तन्मोप्रमाणंशिवः ५२ येहंपूर्वि
 कयाप्रहारमभजन्मांछिधिमांछिधिमांछिंधीत्युक्तिपराः पुरारिपुरतोलंकापतेमौलयः तेभूमौपतिताः पुनर्नव
 भवानालोक्यमूर्ध्नापरान्याचिष्यतइमेहिनावयमितिप्रीत्यादृहासंव्यधुः ५३ मूलपंचततश्चतुष्टयमि
 तिस्त्रयसंनिवेशैः शिरःपुष्पैरन्यतभावलोकनमितैरुच्छोषितैरर्चति हस्तस्पर्शविशेनमूर्ध्निदशमंमूर्धान
 मालोक्यनृशंभोरद्भुतसाहसैकरसिकः कैर्नस्ततोरावणः ५४

इदोभयहर्षाभ्यां अवभयात् वयमेतादृशाः शू
 राः शिरसां कर्तनेच्छेदेपिनकातरा इतिभावः ५२ येमूर्धानः अहंपूर्विकया अहंपूर्वमहंपूर्वमित्यहंपूर्विकामतेतिप्रहार
 मभजनपुरारैरुद्रस्यभूमौपतिताः संतः तेमौलयः पुनः ममनवभवान्मूर्धः अवलोक्यइति प्रीत्यादृहासंव्यधुः कृतव
 तः इतिकेइमेनवभवारुद्रवरंयाचचिष्यंतेवयंनेति एवंभूतः साहसिकोहमितिभावः सप्तयामर्षः पुनः पुनस्तदेव

ह-ना.
५२

प्रलपतीतिविज्ञेयं ५३ अद्भुतोयः साहसस्तस्मिन्नेकोरसोयस्यसः एवंफूतेरावणः कैर्नस्ततः अपितुसर्वैरेवद्यु
सद्भिः स्वजिमालायां सान्निवेशोयेषांतैः शिरः पुष्पैः शिरांस्येवपुष्पाणितैः शोभोरुद्रस्यमूर्ध्नि अंचतिसाति हस्त
स्पर्शविशेन इति दशममूर्धानं स्वकीयमालोकयन् इति किं मूलपंचशिरांसि ततअग्रेचतुष्टयं शिरश्चतुष्कं अतश्च
तुष्टये पंचमं शिरोमृग्यते इति कीदृशैः अन्यतमो दशमस्तदवलोकनमितैः मासैः वयं न वै वदशमः कुत्रेति पुनः पुनः उ-
च्छोषितैः उहलद्रक्तैः ५४ एषः लंकेंद्रोरावणः समाश्रिते धीराश्च साधारणा धीराणां मध्ये ये वीरा वीरत्वेनोक्ततास्ते-

लंकेंद्रः समधीरवीरपदवीरम्योनगम्योगिरिस्तस्मिन्नुज्ज्वलति चंहासशकलान्मौलीन्युरारेः पुरः भी-
त्यामंदशिरवोदयोपि दहनस्तैरेव तत्रक्षणमप्राणाद्यैश्च दहक्षया तनुतनुश्वासानिलैर्दीपितः ५५ अंग
दः सावज्ञम् आस्तांस्तकहोमविक्रमकथापौलस्त्यविस्तारिणी देहं किन्ननिपातयंति दहनेवैधव्य
भीताः स्त्रियः कैलासोद्धरणेन भारवहनप्रौढस्त्वया विष्कृता तूर्णवर्णय किंच किंचिदपरयत्पौरुष-
स्यास्पदम् ५६

षांपदव्यां मार्गे रम्यः स्पृहणीयः धीरावीरा अपियं स्पृहयंति गिरिस्त्रिकूटारव्यः रम्योन
दुर्गवर्त्मनास्य वीरत्वमिति भीता तस्मिन्नावणे पुरारेः रुद्रस्य पुरः अग्रे चंद्रहासकृतरवंडान्मौलीन्युज्ज्वलितसति द
हनोग्निभीत्या रावणाशिरांसि कथं दहेयमिति भीत्या मंदशिरवोदयः मंदज्वालोदयः पुनः तैरेव प्राणाद्यैरिन्द्रिय
गणैर्दिहक्षया कथमेतानि शिरांसि आत्मानं दाहयतीति ज्ञानेच्छया मदमंदश्वासानिलैर्दीपितः इन्द्रियाणां क्षणानिराश्र
यावस्थानत्वात्तैरेव कृतशिरः संचारं कृत्वा अग्निरुद्दीपित इति भावः ५५ रावणस्य विक्रमद्वयमस्ति मस्तकहोमः कैलासो

अ.
८

५२

द्वरणं चेति तद्वयं निराकरोति आस्तामिति सर्वसुगमम् ५६ तदसंधिं ज्ञात्वा जगामिषुरंगदोरामवीर्यस्मारयति दोर्दे
डेति योराजबीजांतकः क्षत्रसंतानसंहर्ता जामदग्न्यः परशनाकुठारेण यद्वाह्वनं यस्य राज्ञः ऋजवनं अच्छिनत्
अलुनत् बाह्वोर्वनमिति निपातः सिद्धः कामधेनौ तस्य कस्य यस्मिन्नराजन्यैर्जुनेषु लस्यो मुनिर्दोर्देडेष्वाहितः प्रा
पितः बद्धोयः पौत्रो विश्रवः सुतो रावणस्तन्मोचनाय भिक्षुरभवत् पौत्रजीवनदानभिक्षायाचितवानिति तस्य शौ
र्यरसांबुधेर्वीररससागरस्य भृगुपतेः शौर्यमेव जलं तत्तेजो वडवानलस्य रामप्रतापवडवाग्नेः ग्रासश्चुलकमात्रमपि

दोर्देडाहितपौत्रभिक्षुरभवद्यस्मिन्पुलस्त्यो मुनिः स्तद्धाह्वोर्वनमच्छिनत् परशनायोराजबीजांतकः
शौर्येशौर्यरसांबुधेर्भृगुपतेर्ग्रासोपि नासीज्जलम् तत्तेजो वडवानलस्य किमसौ लंकापतिः पल्व
लम् ५७ रैरेराक्षसराजमुचसहसा देवीभिर्मांमैथिलीं मिथ्या किं निजपौरुषस्य घटना प्रागल्भ्यमारभ्य
ते एनां पश्यसि किं न किन्नरगणैरुह्यत दोर्विक्रमांसेनां वानरभर्तुरुद्धतभृजस्तं भाग्यभीमां पुरः ५८

नासीत् असौ पल्वलमल्पसरः लंकापतिः किं न किमपीति एतदंतरं त्वद्रामशौर्ययौ रिति भावः ५७ एवं रामवीर्यमाश्राव्य
तदनुगवीर्यं श्रावयति रैरेराक्षसेति वानरभर्तुः सुग्रीवस्य उद्धतायोद्धारो ये वानरास्तेषां भुजा एव स्तंभा ग्राः मुख्यस्तंभा
स्तैर्भयावहां अन्यत्सुगमम् ५८ इति श्रीमिश्रमोहनदासविरचितायां हनुमन्नाटकटीकायामष्टमोऽंकः ८ कटकोरुन्नी
नितं बोद्धेरित्यमरः सुवेलाख्यगिरिनितं बप्रदेशे साद्येपयथा स्यात्तथा लंकापतेरर्धेकराः दशहस्ताः धनुर्धरैः ककुभः परि
पूरयन्ति तथा कोक्षिष्यन्ते इति कौक्षेपकाः बाणास्तान्प्रोच्छन्ति विमलीकुर्वन्ति पुनरर्द्धकराः चित्रफलकैः चित्राकृतिभिस्त

त्यसिद्धं वैदेहीकुचपत्रवल्लिरचनावैदग्ध्यं अप्यस्यति अथवागर्थः प्रतिपाद्यते करः कीनाशहस्तयोरिति हैमी अर्धकराः
अर्धवानराः श्रुत्वा संस्थाप्य श्रुकुनिष्ठायामिति कामधेनौ पूर्वार्द्धपूर्ववदन्ये चित्रफलकैः चित्रितपल्लैः फलमाकृतिपल्लु
योरिति हैमी लंकापतेः कुचपत्रवल्लिरचनावैदग्ध्यं कुर्वन् कुचसंकोच इति कामधेनौ रावणस्य संकोचाय वैपत्रवल्लिरचना
चंदनमालानिर्माणवैदग्ध्यम् यथा चंदनमालयामंडपादिरवरुध्यते तथास्य रोधनविधानमिति प्राण्युत्साहोत्तुदेहिनावि

इतिलंकापदमुक्तवाक्यैरपि क्षिप्य लंकामातंकयन्मंगदो निष्क्रान्तः इति श्रीहनुमन्नाटके अष्टमोऽंकः
अथ निजप्रतापप्राचंड्यचंडसमरोत्साहपरिपूर्णास्य लंकापतेः श्रुत्वा दाशरथिः सुवेलकटके सादोपस
र्द्धधनुषंकारैः परिपूरयति ककुभः प्रोच्छति कौक्षेपकान् अप्यस्यति तथैव चित्रफलकैर्लंकापतेस्तस्य
नवैदेहीकुचपत्रवल्लिरचनावैदग्ध्यमर्धकराः १ ततो निजराजमंदिरशिवरस्थमंचमारुह्य लंकायां
कृतवानयं हि विवृतिं दग्धाग्रपुच्छः पुराकोप्येषः प्रतिभाति वालिसदृशो नूनंतदीयः सुतः श्यामः का
मसमाकृतिः शरधनुर्धारी सीताप्रियः प्रत्येकं रिपुमैक्षतीति निगदन्मंचस्थितो रावणः २ तिशाश्वतः

लक्ष्मीरीकार उच्यते इत्येकाक्षरः रावणोत्साहशोभासंकोचाय पत्रवल्लिरचनावैदग्ध्यमिति वैनिश्चयेन १ एषः पुरा-
लंकायां विवृतिं दाहरूपां कुतो ज्ञातमित्यत आह दग्धाग्रपुच्छः एषः कपिः प्रतिभाति तदीयः सुतः वालिपुत्रः क
थं ज्ञात इत्यत आह वालिसदृश इति शरधनुर्धारीकः सीताप्रियः प्रत्येकं रिपुमैक्षतीति निगदन्मिति स्वयमेव वित्त
क्यं निगदन् तस्मिन् प्रत्येकं रिपुं निगदन् स न रावण इक्षतीति ज्ञेयम् २ राघवमेवैत्येव पदेना सहायत्वं द्योतितम् मुहुः आत्मपक्षविजयं कांक्षन्ती

चकारान्मुहुः परपक्षभगंकांक्षंतीमुहुर्धावंती अंतरालपतिता आसीदिति शेषः ॥ अतएव मुग्धाः ज्ञादैवमजानतीत्यर्थः कदाचि-
 द्गृहे कदाचिद्रावणाभ्यासे एष एवांतरालः एकत्र स्थित्यभावादिति ॥ ३ ॥ धावनमेव द्योतयति इयं मंदोदरी आत्मचरणारविंदगतेरेणू-
 लरान्कंरतामनेषीत् प्रापयामास किंविशिष्टान् वंदारुरभिवादकेत्यमरः वंदारूपयमिवादकोनियानि वंदारक वंदानि देवस-
 मूहास्तैषां या वंदीरुद्धस्त्रीगणस्तच्छिरस्थितायामंदारमालापारिजातपुष्पस्रक् तस्यामकरंदबिंदवो येषु मकरंदरेणुयोगात्कंर

वंदारु वंदारक वंद वंदी मंदारमालामकरंदबिंदून् मंदोदरीयंचरणारविंदरेणूत्करान्कंरतामनेषीत् ४ अं
 जलिवध्वामंदोदरीरावणं वैरिविद्रावणं विज्ञापयति देवत्वं बाहू द्रुतचंद्रशेखरगिरिभ्राता जगद्भक्षकः पु-
 त्रः शक्रजयीत्यवेत्यरणधीर्नूतबलीवालजित् तद्राजन्नबलायनादपत्तता देयास्य या जानकीलंकायां
 रहसीत्कवाचवचनं मंदोदरीमंदिरे ५ रावणः निजभुजाडंबरं नाटयति किंतेभीरुभियानिशाचरपते
 नसौरिपुर्मे महान्यस्याग्रेसमरोद्युतस्य नसुरास्तिष्ठंति शक्रादयः महोर्दंडकर्मंडलोद्धतधनुः क्षिप्ताः
 क्षणात्सार्गणाः प्राणानस्यतपस्विनः सतिरणेनेष्यति पश्याधना ६ त्वं यच्चरणारविंदेति पाठे यस्य रावणस्य च

रणारविंदयोरेणूत्करास्तान्वंदारकाणां वंदीरुद्धदेवगणानां चरणपीडनान् मकरंदबिंदवः मंदोदरीधावनाद्रेणवः ४ मंदोदरीलंका-
 यांतत्रापिमंदिरेतत्रापिरहसीति वचनमुवाच तदेवाह हे देवकांतत्वमिति अवेत्यज्ञात्यारणधीः रणोत्कोयातः तथापि वालिजिद्वि-
 पक्षः वालिजेतारामो बलीति सगर्भाक्षेपः इति किं बाहू द्रुतरुद्रालयो हं जगद्भक्षको भ्राता इंद्रविजयी पुनइति तत्तस्मात्पूर्वं सैवाबला-
 ततोपिवनाच्छून्यादपत्ततानप्रत्यक्षं अतो रामाय देयेत्यभिप्रायः ५ हे भीरुभयशीलैते भिया किं न किमपीति राक्षसाधीशस्य मे असौरा-

मोमहान् रिपुर्नयस्य ममाग्रे अस्य तपस्विनः रामस्य प्राणान् स्रगमंत देवाह असौ नापु माचरामः महात्रिपुरस्त्रिरामस्याग्रे मद्रुजमंड-
लोद्यद्भुतः ततः प्रेरिताः अस्य तपस्विनः रिपुघातिनो रामस्य बाणाममप्राणान्नेव्यंति अतो भिया किमितीत्यवगम्य ६ एकः असहायः त-
त्रापि स्रग्रीवभृत्यः रामभृत्य भृत्य इति पत्तनं नगरं वनं च दग्ध्वा तूष्णीं गतवा न्वागाडु बरयथा स्यात्तथा यातः गतः तदाभवतो वी-
रवर्गैः वस्तुतस्तथापि किंकृतं न किमपीति असौ रामः स्रगमम् ७ शिविरं कटकं ८ संप्रति विपत्काले प्रतिभटाः शत्रवस्तान् प्रतिप्रो-

मंदोदरी सभयं रावणोदितपदार्थमपश्यती भाविना द्वितीयं पदार्थमवगम्य अहो प्राणनाथ लंके श्वर किमिति
स्वकपोलकल्पितैरमंगलालापैरात्मनो वधं मन्यसे शान्तं पापं प्रतिहतममंगलमिति वैचिच्यमुत्पाद्य एकः स्रग्रीवभृ-
त्यः कपिरिव लवनं पत्तनं चापि दग्ध्वा यातस्तूष्णीं तदानीं दशमुखभवतः किंकृतं वीरवर्गैः प्रप्तोसौ पत्तनं न स कल-
कपिबलैर्वीर्धिमुल्लुंध्य योद्धुं त्वं सीतां मुंच मुंचेत्यनिशमकथयत्प्रेयसी रावणस्य ७ मंदोदरी कथनेन किंचित्सभयो-
रावणः शकं च सारणं वीरं दूतं प्रस्थाप्य रावणः रामदेवस्य शिविरं मंत्रं च क्रेथ मंत्रिभिः ८ तत्र विरूपाक्षनामा मं-
त्री सहितं देवत्वां प्रतिसंप्रतिप्रतिभटप्रोत्सासनं नो मुदे देवायं प्रतिपद्यते हितमिदं यस्माद्वयं मंत्रिणाः सीतारक्ष-
णदक्षलक्ष्मणधनुर्लेखापिनो लुंघिताहे लो लुंघितवारिधिः कपिकुलैः सार्द्धं सरामोमहान् ९

ल्लासनं युद्धाय प्रेरणं नोस्माकं मुदेन अमंत्रदानादिहापयशः परत्र निरयावहंचेति तत्र बलाबलारव्यानेन हितमवद्योतयति सीते
त्यबलत्वं हे लो लुंघितेति बलवत्वं अन्यत्स्रगमम् ९ ननु रामं परीक्ष्य दास्यामीति चेन्न अद्यैव देहीत्याशयेनाह यावदिति पश्य
सीति प्रत्येकमनुबध्यते निरस्ता विवस्ता अलकाराक्षस्योयस्यां निजानुजं बिभीषणम् स्रमं चोपदेशकर्तृत्वात् स्रचरितमित्युक्तम्

ननु यावज्जीवंतामनुभवामि ततो न सुंचामीति चेन्न अनघां निष्पापां त्वया स्मृतं मय्य शक्यां १० एते इति जीवद्भिः चिरशरीरधारणावद्भिः अथ चादर्शनाभावे किं न श्रूयते हा ह्यर्थे वा ह्यर्थं वा वाक्यं कथं हतहा वाचताः समा इति हेमी ११ आज्ञेति शक्रशिखामणिः सुकुटोपरि सपिबतूराजमाना शस्त्रग्रहाणां ये केचने ह शस्त्रग्राहिणस्तेषामपि प्रणयिनी सादरं ग्राह्या तवाज्ञा लंकेति पदं वासस्थानं दुहिणां ब्रह्मा तदन्वये ब्रह्मयौत्रविस्त्रवसः संभूतिर्जन्म तत्तस्मादीदृशवशेऽन्यैर्न लभ्यत इति चेत् एष त्वत्पुत्र

यावद्दाशरथेर्न पश्यसि सुखं यावन्न पाथो निधिं बद्धं यावदिमानपावकप्रशांलंकां निरस्तालकाम् यावन्नेव निजा नुर्जसुचरितं यातं कुलांगारतां तावद्वा वणलोकपालतरसासीतां प्रयच्छानघाम् १० रावणः साश्चर्यं एते ते मम बाहवः स्मरपतेर्दोदं कडहराः सोहं सर्वजगत्पराभवकरो लंके श्वरो रावणः सेतुं बद्धमिमं शृणोमि कपिभिः पश्यामि लंकां वृतां जीवद्भिर्न हि दृश्यते किमथ वा किं वा न वा श्रूयते ११ विरूपाक्षः राजन्विषादमागाः पश्य आज्ञाशक्रशिरोमणिः प्रणयिनी शस्त्रग्रहाणामपि भक्तिभूतपतोपि नाकि निपदं लंकेति दिव्यापुरी संभूतिर्दुहिणान्वये च तदहो नेदृशं वरान् लभ्यते स्याच्चेदेष न रावणः केन पुनस्त्वेकत्र सर्वे गुणाः १२ रावणः धैर्यमवलं व्यमतिर्विपश्चितां मंत्रीरतिर्मन्त्री विलासिनाम् पराक्रमैकसाराणां मानिनां त्वसि बहुरी १३

णो न स्यात्तर्हि सर्वे गुणाः एकत्र क्व न क्वापीति १२ मतिरिति शास्त्रविचारसमुत्थानि धारिणामर्थतो मतिर्मता विबुधैरिति रसोदधौ विपश्चितां ज्ञानिनां विलासिनां कामिनां मानिनां चित्तोन्नतिमतां असि बहुरीरवद्गुधारा अतोस्माकं रवद्गुधमन्त्री भवन् मन्त्रस्तु ज्ञात एवेति भावः १३

ह. ना
५५

तत्ररण एवमंत्र इति निर्णीतमाक्षिपति राजन्नितिसुरवस्करवाः वाचैवस्करव्येभ्यस्तेषां वाचसुरवस्करवाः किमाक्षेपेताः वाचः ए
ताः वाचः व्यसनसंगमेदुःखागमेसति तवक्षोदक्षमाः दुःखसहनयोग्यानक्षोदः संकटचूर्णयोरिति हैमः यद्वा व्यसनसंगमे
घृतपानाक्षस्त्रीसृगयादिवात्वापादयो व्यसनानि तद्योगे यद्वा सुरवस्करवाः वाचः मधुराः १४ प्रियाडिति श्रीरक्षणो राज्ञ्यैश्वर्यपा
लनेस्करगमम् १५ विभवे इति विपत्तौ सत्यां अन्यत्र नीहृदंतरं वागते सति १६ त्वंतुमंत्रदानानर्हसीत्याह अग्रे इति शीघ्रागत

अथमहोदरो नाममंत्रो राजन्सुरवस्करवावाचो मधुराः कस्य न प्रियाः तवक्षोदक्षमाः किंतु नैता व्यस
नसंगमे १४ प्रिया वा मधुरा वा क्रुहर्म्ये चैव विराजते श्रीरक्षणे प्रमाणं तु वाचः स्तनय कर्कशाः १५ वि
भवेभ्योजने दानेति षंति प्रियवादिनः विपत्तौ चागते न्यत्र हृश्यंति रवलुसाधवः १६ अग्रे प्रस्कृतनाशा
नां भूकतापरमोरुणः तथापि प्रभुभक्तानां मोरवर्यादिदमुच्यते १७ येरेवस्तुतिभिः स्वामी प्राप्यते
व्यसनाटवीसु पश्चान्मूकत्वमापि नैरुद्धर्तुं शक्यते कथम् १८ नद्यश्च रवलुमैत्रीचलक्ष्मीश्च नि
यतिर्द्विषाम् सुकुमाराश्च वनिताराजन्नस्थिरं यौवनाः १९ दत्तोत्साहैरकार्येपि विचित्रहणको
विदैः सत्यां विदग्धेभ्युज्यंते नृपाः कर्णातषट्पदैः २०

वरणानां तथापि प्रभुभक्तानां प्रभुप्रियकारिभिर्मंत्रिभिः मो.
रवर्याद्वाष्ट्यात्तु इदं वक्ष्यमाणं १७ यैरिति यैर्मंत्रिभिः असद्गुणारोपणं स्तुतिः अटवीवनपंकयोरिति हैमः दुःखपंकादुद्धर्तु
म् १८ ननु भवतु व्यसनानि तरुणीयं कथं त्यजेत्यत आह नद्य इति द्विषंतीति द्विषः निर्निदानाऽप्रियकर्तारः तादृशास्तेषां नियति
भार्यसू ऐश्वर्यं यौवनमभिहृदिः १९ दत्तेति तदंतोषज्ञात्वा कथयति अकार्ये अनुपस्थितकृत्ये यद्वा अकरणीये कर्मणि विदग्धैः क

अ.
९

५०

प्रातिपदपदेर्मधुकरमालावत्कर्णाभ्यर्णरसिकैः चित्तग्रहणेतिवापाठः २० नन्विन्द्रादिजयिनो मम केवानरा इति चेत्तत्राह पद्मि-
नीति दिवापद्मिनी कांतिमापेदे कुसुद्वती संचुकोचशत्रोकुसुद्वती कांतिमापेदे पद्मिनी संचुकोच एवमेव क्षणाद्विपदः क्ष-
णालंपदः अतस्तवाद्यविपत्काल इति भावः मंत्रामननत्वादौ श्रव्यातिशयाच्च पतनांताः समुद्ध्यादत्कत्वात् २१ करे-
ज्येति करेज्योगुरुः ऐहिकं इहैव करवदं आसुष्मिकं पारलौकिकम् ऐहिकासुष्मिकं इहासुत्रकरवदम् २२ एषान्यूनाधिक-

पद्मिनी कांतिमापेदे संचुकोचकुसुद्वती न भवन्ति चिरं प्रायो संपदो विपदोपि वा २१ तथाच करेज्यादिभि-
राचार्यैर्नीतिशास्त्राभिधानमतम् ऐहिकं चासुष्मिकं कार्यमैहिकासुष्मिकं तथा २२ ऐहिकासुष्मिकं तत्र शा-
स्त्राणामुत्तमोत्तमम् आसुष्मिकं तूत्तमं स्यादौहिकं चाधमाधमम् २३ यज्ज्ञानात्स्वामिने हत्वा भजन्तं
त्रिणः प्रियम् विषयशास्त्रादिभिः शास्त्रं तदैहिकमिति स्मृतम् २४ तुल्यः सूर्यद्विजवधैराज्ञाभंगो मही-
भुजास्तद्वधेयद्वेत्पापं न शेषो वक्तुमर्हति २५ अपराधं विना मंत्री प्रभुना पीडितोपि सन्नवैरूप्यं क-
चिद्यति तदासुष्मिकमुच्यते २६ भावमाह ऐहिकेति शास्त्राणां नीतिव्यंजकग्रंथानां मध्ये २३ अथ शास्त्रत्रयलक्षणा-

माह यादिति मंत्रिणो राज्यार्हाः भ्रात्रादयः विषदानं शास्त्रादिहननं आदिग्रहणात्तद्विपक्षाय यथांचेत्यादिभिर्मरिणोपायैः २४
नन्वेवं चेद्राज्यप्राप्तिस्तर्हि सर्वे किं न कुर्युरित्यत आह तुल्य इति येषां महीभुजा माज्ञाभंग एव सूर्यद्विजवधैस्तुल्यः वेदमार्गो
च्छेदः सूर्यवधः तदधिष्ठातृत्वात् सूर्यस्य सूर्यादिति पाठे सूर्यान् वीढास्त्रीवधैरिति बहुवचनात् वधावृत्तय आक्षिप्यन्त इति
तद्वधे तेषां राज्ञां वधे शेषः सहस्रवदनोपि अतः कारणादौहिकं नीतिशास्त्रं अधमाधममित्युक्तं २५ अथासुष्मिकमुच्यते अप-

ह. ना
५६

राधमिति स्वाधिकारप्रमादोत्थ अपराधस्तद्विनापीडितः कुवाकृदरिद्रादिप्रापितः वैरूढ्यमंत्रिभावाभावम् २६ अथोहिका
मुष्मिकमुच्यते राज्येति ऐश्वर्यातिशया द्वातृत्वा द्वाराज्यंगृहीतुं क्षमोपि सचिवः मनसापि किमुत वाचा कर्मणा वा २७ प्रा
संगिकमुक्ताप्रस्तुतमाह शकश्चेति द्वाभ्याम् अवीरः शकः सारणोपि वीरः स्वाम्युत्सवाद्दत्त इति वररुचिनीतौ स्व
तनुं त्यक्त्वा वानरीतनुमास्थाय तत्र राभकटके हतौ गतौ हनहिंसागत्योः अधुनापि स्थितौ शरीरव्यत्ययेन तस्य क्षाश्रय-

अ.
९

राज्यग्रहणशक्तोपि मनसापि न चिंतयेत् सचिवः स्वामिनो नाशमैहिका मुष्मिकं हितत् २७ शकश्च सा
रणो वीरश्चैहिको मंत्रिणो तव वानरीतनुमास्थाय हतौ तत्र स्थितावपि २८ आवासा मुष्मिको राजन्-
विरूपाक्षमहोदरो मैथिली दीयतां तूर्णानो चेत्सहचरौ तव २९ रावणः स भयं स शिरः कंपं स्वग-
तमेवोच्यते नीतिशास्त्रमिदं श्रुत्वा कुंभकर्णः क्वचिद्बली हन्ति चेन्मासतो युद्धे प्रथमं प्रेष्यताम-
यम् ३० विरूपाक्षमहोदरो प्रभोः शिरः कंपनादंतर्गतमभिप्रायमवगम्य नीतिशास्त्रविदो ध-
र्मं केवलं नृपतेः पुरः पठंतियुवराजादिपुरतो न कदाचन ३१ णाच्चैहिको २८ आवांतुनतथेत्याह आवा

मिति भवतापीडितयोरप्यावयो वैरूढ्यं नास्ति इत्याह मैथिली दीयतां तूर्णमिति ननु तददाने युवयोः कामतिरिति चेत्त
त्राह चेन्न दास्यसि तर्हि आवांतव सहचरौ यागतिस्तव सैवावयोरिति भावः २९ नीतीति क्वचित्कदाचित् प्रेष्यताम्
प्रस्थाप्यतां ३० अंतर्गताभिप्रायमवगम्य सीतान्न दास्यति प्रत्यक्त कुंभकर्णाद्विभेतीति ज्ञात्वा मंत्रिणा वूचतुरिति शेषः
नीतिशास्त्रेति नीतिशास्त्रनिर्णेतृणां गुरोसति राज्यकृत्युवराजः ३१

नेति कोपेदुष्टेदुरव्ययं दुरधिकारिणि कोपातिशये सति दुष्टस्य पुंसः शरीरे रक्तं न सर्पस्यापि मुखे न तस्य क्रोधविषाभ्यामव
 शोषणत्वात् तथा दुरधिकारिणि दुष्टेन योगिनि सति प्रजासु धनं न राजन्यपि न अंतराले गतत्वात् अतः कुंभकर्णाद्याश्च य
 पान्नराज्यं त्ययि नास्माक अतः कोलाभ इति भावः ३२ नृपोप्यप्रमत्तः स्यादित्याह नियुक्तेति ते राजानो लंमूढधियः राज्य
 करणाभावात् यैः स्वैरस्वच्छंदं ये विहारास्त एव साराः करणीयत्वेनोपादेया येषां एवंभूताः संतः स्वयंतिष्ठेति राज्यवृत्ता

हानाथलंकेश्वरकिमित्याच योः शब्दाधिकारिणो वैरैरुप्यशंकामं कुरयसिते न्येदुरधिकारिणः पापाः
 उक्तं च न सर्पस्य मुखे रक्तं न दुष्टस्य कलेवरे न प्रजासु न भूपाले धनं दुरधिकारिणि ३२ आ वामपि
 दुरधिकारिणो न भवावः भवानपि मूढधीर्न तेन्येधिकारिणः पापा ये द्विषन्ति निजं पतिम् आवांत-
 थाविधौ नैव भवानपि न मूढधीः नियुक्तहस्तार्पितराज्यसारास्तिष्ठंतिये स्वैरविहारसाराः बिडाल
 वृंदाहितदुग्धमुद्राः स्वपंतिते मूढधियः क्षितीन्द्राः ३३ अपि च उत्तवातान् प्रतिरोपयन् कुसुमितांश्चिन्व
 नूतलघून्वर्धयन् कुक्षद्रान्कंठकिनो बहिर्निरसयन् विश्लेषयन् संहतान् अत्युच्चान् मयन्नतांश्च शनकैरु-
 न्नामयेन्मूतलैर्मालाकार इव प्रयोगचतुरो राजाचिरं नंदति ३४ ज्ञानमेवात्र स्वापः बिडालवृंदे आहिताः प्रापि-

ता दुग्धमुद्राक्षीरपात्रं ये स्ते अत्र बिडालसाम्यं नियुक्तानां दुग्धस्य राज्यसाम्यमिति ३३ अथातिसंक्षिप्य राजवर्तनं दर्शयति उत्तवा
 तानिति उत्तवातान् स्थानत्याजितान् प्रतिरोपयन् स्थानान्तरं स्थापयन् कुसुमितांश्च पुष्पवतः चिन्वन् भृत्यदुमान् लघून् लघु
 वृक्षतुल्यान् कुक्षद्रान् अन्यदृष्टिमसहमानान् कंठकिनः पुनस्तापकारिकंठकदुमान् संहत्य स्थितान् दुर्भृत्यान् अत्युच्चान् स-

ह. ना.
५७

कलेश्वर्योन्नतवृक्षान् नृपभावमारूढत्वात् न तान् आत्मानु कूलार्जवस्कंधान् भृत्यदुमयोः साम्यं ३४ अत्रतदुक्तं रुद्रमेवोदाह
रति जीर्णे इति पुष्पदाहे पुष्टेदग्धेशक्त्या चंद्रादिसंग्रहं विनापि कालकूटादिकहननसामर्थ्यशक्तिस्तद्वक्तोपिशब्दसंग्रहं करोत्ये
व विषाग्नि कामानां कार्यवशात् लोकरक्षणसंहारेन्द्रियजयः कार्यवशाः तदर्थं चंद्रगंगोमाधारणं शब्दसंग्रहः शक्त्या समलंक
त इत्युक्तत्वात् निष्प्रयोजनः कालकूटश्चेद्रेणाग्निर्गंगया कामस्त्रिया शांतो भवतीति नियमः शिवे तु एतादृशी शक्तिर्भवति यथा श
क्त्या शिवः चंद्रगंगामा इति त्रयं शब्दसंग्रहं विनापि कालकूटाग्नि कामान् दूरीकर्तुं समर्थो भवति ३५ तव तु नीतिवैपरीत्यं युक्तं

राजकार्यवशाद्विरुद्धसंग्रहोपिराजा शब्देनाशब्दसंग्रहः प्रयोजनहीनोपि कर्तव्यः प्रयोजनं जनयति
क्वचि काले अत्र भगवान्भवतामिष्टः प्रमाणमेषां कमौलिः जीर्णे व्युत्कटकालकूटकवले पुष्टे हठान्म
न्मथे नीते भास्वरभालनेत्रतनुतां कल्यांतदावानलेयः शक्त्या समलंकृतोपिशशिने शौलात्मजो स्वर्धुनी
धत्ते कौतुकराजनीति निपुणः पायात्सवः शंकरः ३५ दिग्वासाय दितत्किमस्य धनुषाशस्त्रं च किं भस्मना
भस्माधारस्य किमंगनायं दिवसा कामं परं द्वेष्टि किम् इत्यन्योन्यविरोधिकर्मनिरतं पश्यन्निजं स्वामिनं
भृंगीसांद्रशिरावनद्धशकलं धत्ते स्थिशेषं वपुः ३६

मेव तव गुरोः शंकरस्यापि नीतिवैपरीत्यमालोक्य सं.

त्रिचक्रचूडामणिर्यथा भृंगी तथा वयमपीति वक्तुं रुद्रमुदाहरति देशिकगुणाः सच्छिष्यमाश्रयंत इति न्यायात् दिग्वासेति परमित्यं
गनायोगे व्यजेयत्वात् कामे परत्वमुक्तम् भृंगीनामगणः श्रेष्ठः कीदृशं वपुः सांद्रानि विडायानाड्यस्ताभिरवनद्धानि सर्वतो बद्धा
निशकलानि शिरः पादपाष्ठादिरवंडानि यस्मिन् न त्भित्तं शकलखंडे वैत्यमरः ३६

अ.
९

५७

अथात्मनो मंत्रिताशयं द्योतयन् भविष्यमाह ब्राह्मणमिति द्रोणं त्यक्त्वा तद्वाक्यमतिक्रम्य यथादुर्योधनो भविष्यति तथा त्वमहो-
वमाभवेत्यन्वयः द्रोणमेव विशिनष्टि प्रथमं ब्राह्मणं तत्रापि मंत्रिणं ननु केचित् मंत्रिणोऽपि परपक्षमाश्रयन्त इति चेत्तत्राह शक्रद्वन्द्वं तत्रा-
पि गुरुं हितोपदेशं हे वीर दुर्निवाराग्रहशूरसमूलाशेषकुलक्षयो दुर्योधनस्य भाव्यः तथा तवाद्यैवेति भावः स्रगमम् ३७ मैत्रे-
ति हे प्रिये तवांगे मैत्रेः मीनस्येवायं परिमलो मैत्रेः भेदमारव्याति कथयति विदेहदुहितुरंगे सरसीरुहाणां परिमलः भेदमारव्याती

ब्राह्मणं मंत्रिणं द्रोणं शक्रद्वन्द्वं वीरं भविष्यति गुरुं दुर्योधनस्य त्याज्यं यथा त्वमा तथा भव ३७ अत्रांतरे मंदोदरीराव-
णो न सह स्वे लमानास्मरस्मरे चामी विलासलीलया अशोकवतिकाया गम्य जानकीस्थानमाक्रम्य स्योपविश्या
ह प्राणनाथ लंकेश्वर पश्य मंदोदरीजनकजांगमनोहरत्वे भेदोऽस्ति कोपियदिनाथ विचारय त्वं रावणः मै-
त्रेः प्रिये परिमलस्तव भेदमारव्यात्यंगे विदेहदुहितुः सरसीरुहाणां ३८ रूपे तवास्याश्च न कोपि भेदः रवेदं प्रि-
ये मद्बचनेन मागाः सीताधरे वामधुरे दशास्यो रामो रमिष्यत्यथवाथ मद्यः ३९ मंदोदरीसकरुणालंकामधिशि-
पति विभीषणः पापकथा निमग्नः स्वापाकुलो भूद्यदिकुं भकर्णः राजाभिमानिपतितः कलंकैलंकै निमग्नसि गभीरपंके १४

ति भेदः नतुरूपादौ ३८ इत्युक्ते किमपि विमुखादृष्ट्वा पुनराह रूपे इति हे प्रिये तव अस्याः सीतायाश्च स्रगमम् वागर्थः प्रतिपाद्यते रा-
मः अद्यैव एवार्थे वाशब्दः राम एव वा सीताधरे रमिष्यति दशास्यो रावणः सद्य एव वामधुरे वामाः मांसाशिनस्तेषां धुरं वहती-
ति वामधूः संग्रामस्तं प्रति रमिष्यति शयिष्यतीत्याक्षिप्यते कर्मणि चतुर्थी वामोरुन्मीमुग्धयुद्धयोरिति नाममाला अन्यत्पूर्ववत् ३९
प्रतिपक्षाश्रयणालुंकाभंगेष्कलमेव पापकथा तत्र निमग्नः त्वं यदीति निश्चये कलंकै पापे सीताभिलाषरूपे ४०

ह. ना.
५८

इति हनुमन्नाटके टीकायां नवमोऽंकः ९ प्रकरणं स्पष्टमेव राक्षसान्नावधीति रावणो रामः वृत्तिलक्षणयोरन्वित्यव्ययवृत्तौ लं
केश्वरस्यानुवृत्तिप्रतिजीवितुंशीलं येषां ते लंकेश्वरमरणार्थं वा जीवनं येषां ते भोवानराः मायावंचनयु द्वयोरिति विश्वः युद्धप्र-
पंचरचनाभिः अथेति तयोः रामलक्ष्मणयोरूपलावण्येताभ्यां पूर्णं अचैतन्याद्विपरीतनेत्रे स्रगमम् अथ वागर्थः प्रतिपाद्यते र-
जनीचरे स्वप्ने रक्षः स्वप्नो निशाचराविति हेमी अचितशिरसी अचितअजितात्मा रावणस्तस्य सक्तको अजितात्मा चितो वश इ-

अ
१०

इति निष्क्रान्ताः सर्वे इति श्रीमन्महानाटके हनुमन्मन्त्रिवाक्यं नाम नवमोऽंकः ९ ततः स्रंदरं मंदिरं प्रवि-
श्य रावणः सानुचरः भो भोलं केश्वरानुजीविनो जनाः शृणुत अहमिदानीं मायाप्रपंचरचनाभिर्जीवितुं
मृदु स्मरभिसूवर्णं स्फीतदोर्मूललालित्यविराजमानपीनोन्नतकुचकलशोपशोभितोरस्थले रवलमान-
स्तन्यधुराधरं पारस्यामि मायाविनोनुचराः यद्रोचते देवस्य रावणः अथ रजनिचरेशो रामसौमित्रमा-
याविरचितशिरसीतद्रूपलावण्यपूर्णं गलदविरलरक्ते प्रेतपर्यस्तनेत्रे जनकदुहितुरग्रे स्थापयामा-
स पापः १ जानकीसबाष्पशिरः सरसीरुहद्वयमालोकयंती अहह जनकपुत्री कुल्लुराजीवनेत्री नयनस-
लिलधारागर्भनिर्मुक्तहारा रमणमरणभीतामृत्युना किन्नरीतात्तददयदहनजालः स्रंदहेद्वा विशालः २

ति विश्वः ईशः जनकदुहितुरग्रे स्थापयामास एर्यलोप इतीकारलोपः कीदृश इत्यपेक्षायामाह रामसौमित्रिरूपेण सायया आविः प्र-
त्यक्षः एकं शिरोरामः एकं लक्ष्मण इति लक्ष्मणो मेघनादं हनिष्यति रामो रावणमिति व्यंजकं आत्मा वै पुत्र इति श्रुतेः पंधर्ममासमंततः
पार्ता निपापः धर्मपः पोरिचयां धर्मयमयोरित्येकाक्षरी १ अहहेति अहह इति रवेदे स्रंदहेत् स्रंदहनु लोडर्थे लिङ् स्रगमं वागर्थः स्व-

५८

प्रेसीतावदति हेरामरमणजनकपुत्र्यहंमृत्युनारावणकालेनभवता आत्मसमीपं किंननीता कीदृशीमरणभियं प्रापिता
 अतोहृदयदहनजालस्त्वद्वियोगाग्निः किंनसंदहेत् अपितुसंदहेदेव चार्थेवाचकारात्पुनः किंनेतिग्रहणम् २ प्रकरणार्थः
 स्पष्टः वागर्थः हेतिकष्टं अनुभूतंभवता अधरेति तीरेनदीतीरेयोवान्नीरकुंजस्तत्र अमृतपरिपूर्णंचंद्रमंडलं शीर्णंगतरसं
 किंत्वधरामृतंतुनवीनत्वात्सरसमितिभावः जरठारसयोः शीर्णमितिहैमी अर्कः सूर्यस्तमइयंधकारमिव क्षीणेधत

रामशिरः कमलमधिकृत्य हारामहारमणहेजगदेकवीरतत्किंनस्मरसि अधरमधुमदीयंकाम
 केलीषुपीत्वामृतमितियदवादीस्तीरवानीरकुंजे किममृतपरिपूर्णं शीर्णमप्यंबरे कस्तमइवनहिश
 त्रुं नाथमश्नासिघोरम् ३ रावणः शिरोविरहशोकमोहरोषप्रेमाकुलामालापैराश्वासयति जानकीम
 त्वरप्राणास्त्यक्तुमिच्छेतीभोप्राणाधिनाथराम अहहमधुरवाणी किंनवक्कारविंदेनयनकमल
 योस्तेनोमदंगेविलासः अमरपुरवधूनांवल्लुभोद्यासि नूनं व्रजतु परमहंसोमेत्वदालिंगनेन ४
 इतिरामशिरः कमलमालिंगितुमिच्छति आकाशं नखलुनखलुर्षातेरामभूपालमौलिः समरशिरसि
 वध्यो न प्रियस्ते कदाचित् स्पृशकथमपिमातर्मानिशाचारिणस्त्वं हर हर हर भक्तस्येषमायावतारः ५

ममंनमइत्यमरः वागर्थेव्ययमेवार्थः कोपातिशयान्मृतमारणोक्तिः मोहोत्रशोकादिः रतिस्तदाकुला वागर्थः शिरसिशोकमोहोविरहे
 अद्यापिमां रामोनालिंगतीतिरोषप्रेमाणोरावणापक्षे राम इतिशेषः ३ वागर्थेराभोपरिभ्रमयित्वेतित्वदालिंगनेनहेतुना प्रकरणंस्फुगमं
 वागर्थेअत्यक्लंठतामाविः करोति रावणेहतेघनन्निरुद्धदेवांगनावल्लुभः यातइति मममअत्वदालिंगनेनत्वदालिंगनाभावेनजीवोद्व

जनु ५

वागर्थेशिरः कंरावणशिरोग्राहिणंकमात्मानंराममलमतिशयेनरामभ्रांत्याएनंरामरूपंरावणंमासृशेति ५ मायावं चनोपाय-
मासाद्यअवगम्यमाभैषीर्भयंमाकाशीः ६ कोलेति आश्ररामकौशल्यव्यंजकंजाययति आकर्षेति काहलोवाद्यभेदःमईलोमुर-
जःसुगमम् ७ विरमेति बलभिदुपलः इंद्रनीलमणिस्तइनीलः इंद्रनीलमणिवदुज्वलः हुंकुतस्तेभयमिति यद्वा हुंरावणंनिर्भ-

इत्याकाशवाणीश्रवणमात्रेणशिरसीगगनमुत्पत्यनिष्क्रांतेरावणेनसह जानकीसहर्षंसत्रपंचअयि
परमधर्मिणिकृपातरंगिणिसरमेकिमित्यद्भुतमिति सरमाराक्षसीसदयम् जानकित्वंनजानीषेरा
वणस्यातिदारुणां मायामासाद्यमाभैषीरामः कामंसजीवति ६ कोलाहलंकाहलमईलानांहेषार
वंसज्जतुरंगमाणां आकर्षयाकर्णविशालनेत्रिरामागमादार्तनिशाचराणां ७ विरमविरम-
शोकाकौपमानोथरामः सतनयपशुबंधुं रावणंमदयित्वा बलभिदुपलनीलः कोमलः कोमलां
गित्वदधरमधुपानहुंकरिष्यत्यजस्रम् ८ जानकी कामंजीवतिमेनाथोइतिसाविरहंजहौ
प्राङ्मत्वासत्यमस्योतंजीवितास्मीतिलज्जिता ९ ततः पुनरप्यशोकवनिकांप्रविशति मारुनाराचभि
नोरोवणः सरसंदरीभिःपरिवृतः सीतास्तदयेविकारमुत्पादयितुंभोजानकिपश्य अस्मच्चडचपेट-
घातपतितस्वर्देतिकुंभस्थलंस्थूलोन्मुक्तसरक्तमौक्तिकलतास्तोमार्चितांघ्रिस्तनाः ॥ त्वहंभयेभर्त्सनेपि-

चेतिशाश्वतः ८ काममिति प्राक्पूर्वअस्यरामस्यअंतंमरणंसत्यंमत्वाजीवितास्मिपुनः मेनाथोजीवतीतिमत्वाशुचंविजहौ
त्यक्तवत्यस्मीतिलज्जितासापत्रपाभूदिति ९ अथान्यमायामनुवर्णयति अस्मदिति हेसीतेतवसतीचारित्र्यंपातिव्रत्यधर्मस्त-

स्यवल्लीप्रसारः स एव वा वल्लीतस्याः फलं सांप्रतंसंगतं अद्यैव प्राप्तं धर्मः परत्र फलदस्तव त्वत्रैवेति भावः तदेव फलं द्योतयति च
तः एताः पुरंध्र्यः मदीयनार्यः स्वल्पदपक्षयोः षट्पदवधूपायाः भ्रमरीतुल्याः यथा भ्रमर्योरिविदमाश्रयं ते तथैवेतास्तवपा
दमिति भावः तासां वैशिष्ट्यं द्योतयति किंभूताः अस्मदीयो यश्चंडश्चपेट्यातः करतलप्रहारस्ततः पतिताः विदलिताः येस्वर्दं
तिनस्तेषां कुंभस्थलेभ्यः सकाशात् स्थूलं बहुतरं यथा स्यात्तथा उन्मुक्ताः निर्गताः याः सरक्तमौक्तिकास्तासां लतास्तोमैर्वल्ली
समूहैरर्चिता अंग्रयः स्तनाश्चयासांताः १० सीते इति पुराशिरः कर्तनसमये अवज्ञायसे अवज्ञां करोषि स्मित्वेत्यत्र कोपाति

एतास्त्वल्पदपक्ष षट्पदवधूपायाः पुरंध्र्यो भ्रवंसीते संप्रतिसंगतं तव सती चारित्र्यवल्ली फलं १० सीते पश्य-
शिरांसि यानि शिरसाधत्ते महेशः पुरातानि त्वत्पदसंश्रितानि स्रग्भगे कस्मादवज्ञायसे श्रुत्वं वपरदारलं पटवचः
स्मित्वा हतं रावणं निर्माल्यानि शिरांसितानि तव धिक् साध्वी वचः पातुवः ११ भवित्रीरंभोरु त्रिदशवदनग्ला
निरधुना सते रामः स्थातान युधिपुरतो लक्ष्मणसरवः इयं यास्यत्युच्चैर्विपदमधुना वानरचमूर्लधिषेदं षष्ठाक्ष
रपरविलोपात्पठपुनः १२

शयान्द्वास्यं शिवोत्तीर्णं तु निर्माल्यं तन्नस्पर्शाहं मुच्यते इति वचनात् साध्वीति तस्याः वचसा
न्येपि जितकामाः भवंति तस्यां पुनः काशं केति भावः ११ भवित्रीति हेरंभोरु अचिराच्छीघ्रमेव त्रिदशानां वदनग्लानिर्मुखसंको-
चः भवित्री भाविनी अस्तीति शेषः कुत इत्यत आह यतो युधि सप्रसिद्धस्ते त्वदीयोरामः मम पुरतो न स्थातान स्थास्यति उच्चैर्वि-
पदं आपदं जानकी० हेलधिष्ठ हेलयुतर इदं पदं षष्ठाक्षरपरं सप्तमाक्षरं तद्विलोपात् विलुप्येतित्यबूलोपे पंचमी पुनः पठ ए
व मुक्ते सप्तमाक्षरलोपादयमर्थः चरणत्रिकेतुक्रमेण त्रिनविलोपः दशवदनग्लानिः रामः स्थाता उच्चैः पदं यशोरूपम् १२

ह-ना-
६०

रेरेइति हेसीते सः अयं त्वत्पदनतः दशास्यः कस्मादवज्ञायसे इति भावः सकः यस्येति कुब्जं मूर्ध्नि न ईशोपि जगतामीश्वरोपि रुद्रः
उच्चैरनुनयति इति किं रेरेइत्यनादरे लंकेशत्रिपुरजयिनः सकाशात् मांछित्वा प्रसादं माप्रतीषीः मास्पृह मागृणीष्वेत्यर्थः हे
अल्पबुद्धे विमते मारारेः खलु त्वं प्राणरंकं न भवसि वरगृध्रवः प्राणरंकाः त्वं तादृकं न अत्रेवार्थे वै प्राकृतं द्वाधुनिकं इव यथेदा
नांतनः प्राणरंकस्तथा त्वं नोति भावः मामेव माकुम्भ रुद्रमाक्रोशति हे मारारे कामशत्रो वरं मावितारीः एतस्य वरं मादेहि तथाः
पिदित्संतमालस्याह अनलभुवा त्वदात्मजेन गुह्येन शापितोसि चेदस्मै वरं दास्यसि तर्हि गुह्यस्य शपथोऽस्तीत्यर्थः वरार्थं भजन

रावणः सर्वेदश्च यमु रेरे लंकेश लोल्या त्रिपुरविजयिनो माप्रतीषीः प्रसादं मा मांछित्वा त्वबुद्धेन खलु भवसि
वै प्राकृतः प्राणरंकः मारारे मावितारी वरं मनलभुवा शापितोसीति यस्य कुब्जं मूर्ध्नि नमीशोऽप्यनुनयति मृशं सो
यमुच्चैर्दशास्यः १३ अर्धचेतसि जानकी विरमयत्यर्धं च लंकेश्वरः किंचार्धं विरहानलः कवलयत्यर्धं च रोषानलः
इत्थं दुर्विधे वै शस्यति करे दाहे समेप्येतयोरेकं वेदितुं पारदग्धमपरं दग्धं करीषाग्निना १४

स्यन्नप्रभुरिति श्लोकाभिप्रायः १३ रामस्य दग्धत्वादयत्नमुपपादयन्नात्मनो भजनीयत्वमाह चित्तस्य द्वौ भागौ तद्विभागं दर्शय-
ति रामस्येति शेषः रामस्य चेतसि विषये अर्धचेतः यद्वा चेतसोऽर्धं चेतसि तस्मिन् कर्मणि सप्तमी अर्धचेतः जानकी विरमयति
भस्मीकरोति तत्स्मरणाभिर्भावात् च पुनः अर्धचेतः लंकेश्वरो विरमयति तदुत्पन्नकोपातिशयात् किंच तर्के किंसीताक्रांतत्वं द-
यादुर्द्वैरामविरहानलः कवलयति भस्मीकरोति च पुनः अर्धचेतसोर्ध्वं मद्रावणाक्रांतं तद्रोषानलः कवलयति दुर्विधो दुःप्रकारो वैश-
सो हिंसा तस्य व्यतिकरः शीतोष्णव्यत्ययो यत्र एवं भूते एतयोः कामकोपानलयोः दाहे समेपि सति यद्वा एतयोश्चेतसोऽर्धयोर्मध्ये

अं० १०

१०

६०

एकमर्धेनुषारदग्धवेदि कामाग्नेः शितिदाहतोक्ता अपरमर्धेकरीषाग्निदग्धवेदि शुष्कगोमयचूर्णेकरीषः एतेनकोपाग्नेरुष्णत्वं
अतो रामो दग्धत्तदयो जातः त्वेमांभजेत्याशयः १४ सुग्धेइति पुनरप्यनुनयति देन्याविष्करणाय पुनः पुनः संबुद्धिः हेमन्मथनदि
कामतरंगिणि प्रकरणं स्रगमं वागर्थः प्रतिपाद्यते अत्ररामस्यविप्रलंभेप्रलापावस्थासोक्ता रसौदधौ कांताश्रितकाल्पनिकव्य
वहारः स्यात्प्रलापोयमिति अत्रसुग्धेत्यादिपूर्वाकल्पना रामोवदति हेसुग्धेत्यादिसंबोधनसंभवति मैथिलि रामोहंएकेननिरु

सुग्धेमैथिलिचंद्रसंदरसुरिवप्राणप्रयाणौषधिप्राणान्नक्षमृगाक्षिमन्मथनदिप्राणेश्वरित्राहिमासु रा
मश्चुंबतितेसुरवंचसुसुरवेनैकेनचाहंपुनश्चुंबिष्यामि तवाननंबहुविधेमुंचाग्रहंमानिनि १५ जानकी वि
रमाविरमरक्षः किं ह्यथा जल्पितनस्पृशति नहि मदीयंकंठसोमानमन्यः रघुपतिमुजदंडादुत्पलश्यामकांते-
र्दशसुरवभवदीयो निष्कृपो वा कृपाणः १६ पश्य मत्स्थानेनाभवद्वामः सीतारक्षस्तत्स्यवै पश्यत्वकु
लनाशाय मयारामेण भूयते १७ इति रावणो निष्क्रान्तः निजमंदिरं कियंतं कियंतं समयेनीत्वा स्वगतमि-
दानीं महान्तं प्रपंचं सुसाधनूनं जानकीं मनुभविष्यामीत्यवधार्य भेरीनिःसाणशंखध्वनिगणतुरगस्यंदन-
स्फीतनादैः सानंदं राक्षसेन्द्रः कटकभटभुजास्फालकोलाहलेन

पमेनसुरवेनतेसुरवंबहुविधेश्चुंबनभेदैश्चुंबिष्यामि हे
मानिनि आग्रहंमुंचेत्यर्थः वर्तमानसामीप्येवर्तमानवद्वा परस्परचुंबनाद्रतासंगः सूचितः १५ विरमेति हेरक्षः दशसुरवभवदीयो
निष्कृपो निर्दयः कृपाणः खड्गः वास्पृशति वाहठास्पृशति स्रगमं १६ मत्स्थानेनेति क्रोधातिशया लोषमाविष्करोति हेरक्षः मया ज्ञा-
तं मत्स्थानेनरामः सीताभूत् तद्धननचिरायितत्वात् तस्यरामस्य ध्यानेनाद्यमयारामेण भूयते रामोभवामीत्यर्थः १७ भेरीति राक्षसे-

दः स्वयंरामोऽभवत् रामरूपोभवदिति माययाछिन्नान् कृत्वा रावणस्यमूर्धः शिरसिरुहभरेषु केशेषु एकतः पंचदधानः रामवेष
धारीरावणः मायया रावणस्यमस्तकान् पंच पंचकराभ्यांदधानः काकाक्षिन्यायेन एकतइत्युभयत्रगृह्यते १८ तत्रागतः सका
मश्चेदत आह लंकेति यस्यरामस्यनाम्नः सकाशात्तद्रहणादेवमनः नामगृहीतुरन्यांगनापहरणेच्छति किमुकर्तुं तस्यरा-
मस्यरूपात्परांगनाहरणंकुतः इच्छतीति १९ साक्षादिति साक्षान्निः संशयंराममालोक्य झटिति शीघ्रम् हर्षादुत्थायकुचतटीम

लंकामापूर्यरामः स्वयमभवदथोमायया रावणस्यछिन्नान्मूर्धोदधानः शिरसिरुहभरेष्वेकतः पंचपंच १८ ए
वंविधोभूत्वापुनरशोकवनिर्कोप्रविश्यरावणः लंकाभर्यथरघुनंदनवेषधारी पापोजगामपुरतो जनकात्मजा
याः नान्नापियस्यकुतइच्छतितस्यरूपादन्यांगनापहरणेनमनः कदाचित् १९ जानकी रघुनंदनवेषधा
रिणांतमालोक्यसहषम् साक्षादालोक्यरामं झटितिकुचतटीभारनम्रापि हर्षादुत्थायोदस्तदोभ्यांदरदलित-
कुचाभोगचैलोनतांगी धन्याहंप्राणनाथत्यजरजनिचरच्छिन्नशीर्षाणिगारुमालिङ्गाद्यरवेदंजहिविरह
महापावकः शांतिमेतु २० इत्यालिङ्गितुमिच्छतिरामवेषधारीरावणः सविषादं भूत्वाततोप्यवसरेजनका

त्मजायांलंकापतिर्मकरकेतुशरातुरायाम् रेणनम्रापि एतेनझटित्युत्थानायोगोदर्शितः उदस्तदोभ्यांरामालिङ्गना
योद्धतभुजाभ्यांदरमीषदलितंस्फोटितंयत्कुचाभोगचैलंकुचमंडलवस्त्रं तद्युक्तं उन्नतमंगंकुचरूपंयस्याः सुगमं २० भूत्वेति ततो
नंतरं अवसरे आलिङ्गनसमये स्मरार्तः रामरूपधारणात् पुराकामार्तोपिरावणः क्लृबोभूत्वा ततः पापात् सीताव-
चनाश्रितमायातः अंतरधीयत अदृश्योऽभूत् द्राक्शीघ्रंजनकात्मजायांरामदर्शनात् कामशरातुरायांसत्यांशिवशिवकष्टक

ष्टम् २१ हेति यत्र काले मंदोदरी राक्षसेन्द्रं च विष्यति तत्र तस्मिन् नवसरे त्वमपि वेत्स्यसि उक्तं च पंचतत्त्वानि धर्मश्चरविचंद्रो च पाश
भृत् रात्रिर्दिवानरस्यैते वृत्तज्ञाः समुदीरिता इति मनुः अतः आकाशादीनां रावणवृत्तज्ञानसामर्थ्यात् प्रार्थनं २२ अथेति रामत्वेरा-
मभावो विषये वर्तमाने मयि स्थिते सति कीदृशो मयि कृतकृत्ये कृतं कृत्यं येन यद्रामकृत्यं रावणशिरः कर्तनादिकं तदपि कृतमिति-
भावः तदपि एताः प्रवृत्तयः क्लीबत्वादयः निरुत्थ्यंति कीदृश्यः पापमूलं यासां ताः पूर्वपापान्नात्रेप्सितस्फुरवमिति मतम् २३

क्लीबो विशीर्णमणिदंडयुतः स्मरार्तः पापात्ततः शिवशिवांतरधीयत द्वाक् २१ जानकीसरमोपदेशाद्वावणोर
घुनंदनवेषधारिणं मत्वा सविषादं हाकाशहाधरणिहावुरूणां कवायौ वेत्स्यामि धर्मकथमागतमात्मनाथम्
आकाशे मंदोदरीरघुशराहत राक्षसेन्द्रं च विष्यति त्वमपि वेत्स्यसि तत्र रामम् २२ अथ निजकेलिमंदिरस्थो
रावणः स्वगतम् कृतकृत्ये पिरामत्वे वर्तमाने मयि स्थिते निरुद्धं त्येवताः सर्वाः पापमूलाः प्रवृत्तयः २३ ज
नस्थाने भ्रातं कनकमृगतृष्णाहतधियावचो वैदेहीति प्रतिपदमुदश्रु प्रलपितम्

जनस्थाने इति विषयः सीताभि-
लाषः स एव मृगतृष्णातया आसमंततो हताधीर्यस्य तेन मयारावणेन जनस्थाने दंडकारण्यदेशे भ्रातं अत्राप्युदश्रुयथा स्यात्तथा
प्रतिपदं हे वैदेहीति वचः प्रलपितं अथ चलं काभर्तुर्मेमिवदनानां यापरिपाटी तस्यावियोजनं कर्तनमिति यावत् कृतावदनपरि-
पाटीषु घटनेति पाठे रावणसुरवपंक्तिषु द्रुघटनाबाणयोगः प्रहारः कृतेति मया पिरामत्वं मायारामरूपत्वं प्राप्तं प्राप्तं तथापि कुशल-
वस्तुता सीतानाधिगतानप्राप्ता दर्भसीरन्तृपाः कुशा इति हेमी कुशेन सीरेण लब्धते लब्धत इति कुशलवः सीरिध्वजो जनक इत्यर्थः
इदमेव पद्यं हत रावणस्य प्राप्त राज्ञस्य परित्यक्त सीतस्य रामस्य वाक्येन व्याकुर्वंति तद्यथा विषया एव मृगतृष्णा चतुर्दशसमावने-

स्थित्वा राज्यं प्राप्स्यामीति मृगतृष्णाविषयः सीताभिलाषस्तद्वेषणरूपः रमयतिसर्वानिति रामो राज्यं तद्भावो राज्यत्वमपि प्राप्तं
अन्यत्पूर्ववत् अथास्य तृतीयोप्यर्थोऽस्ति कस्यचिद्विद्वत्कस्यवाक्येन विषयाः स्मृक्चन्दनस्त्रीपुत्रलालनरूपास्तएव मृगतृष्णावदवि
द्यमानास्तैराहताधीर्यस्य तेन मया भिक्षुणा जनस्थाने जनानां लोकानां स्थाने स्थाने गृहे गृहे भ्रातं एकवचनमुपलक्षणं जात्येकवचनमुवा
वै निश्चयेन प्रतिपदम् देही उदश्रुयथा स्यात्तथा प्रलपितम् पदं स्थाने रसस्थिताविति चरकः यस्य रसस्य यः आश्रयस्तदग्रे तदसा

कृतं लंकाभर्तुर्वदनपरिपाटीविघटनं मयाप्तं समत्वं कुशलवस्तुनत्वधिगता २४ इति श्रीमन्महानाट
के हनूमद्विरचिते रावणप्रपंचो नाम दशमोऽंकः १० ७ ७ अथ तत्र सुवेलादिकटके लंकापतेः स
काशादधिगतं दूतमंगदं जानकीवल्लभः पप्रच्छ अये दूतांगदलंकेश्वरे संधिर्नजनिता प्रीतिरुपकारिणी स्या
दनुपकारिणी वा अंगदः राजन् सर्वथेयमनुपकारिणी पुलस्त्यापत्येषु प्रीतिरिति भगवानिहोदाहरणं हरिणां
कशोरवरस्तदुरुत्वात् उद्धारथो भूषणमास्थिमालाभस्मांगरागो राजन् चर्मवासः एकालयस्थेऽपि धनाधिना
थे सरव्यादशेयं त्रिपुरांतकस्य १

भिनयेन उदश्रुत्वमुक्तम् अलमत्यर्थम् काभर्तुः कुत्सितप्रभोः संबंधे वदनस्य परिपाटी रसाभिनयवाक्चातुर्यादिरूपा तस्या-
विशेषे घटनान्वेषाकृता एवं समत्वं तत्तद्वजनत्वमाप्तं कुशलवस्तुनत्वधिगता उत्तमवस्तुत्वं रत्नहेमादिसमूहरूपानाधिगतानप्राप्तेति २४
इति श्रीमन्महानाटके दीपिकायां मोहनदारविरचितायां रावणप्रपंचो नाम दशमोऽंकः १० ७ ७ अथेति उक्ते
ति उद्गाहः धनाधिनाथे कुबेरे त्रिपुरांतकस्य रुद्रस्य दशाविपरीता तथारुद्रानुचरस्यापि रावणस्य विपरीते वमतिरिति भावः १

उत्तवातेति अस्यायमर्थः साप्रभञ्जनीरामंदृष्ट्वाइतिदध्योइतिशेषः इति किं वराक्यहं अद्यास्मिन्नवसरेकथंनिहन्मिकीदृ-
शी उत्तवाताकोशान्निःसारितादारुणासूतीक्ष्णा च कृपाणिकाक्षुरिकायस्याः सा हननाक्षमत्वमेवद्योतयति निर्भरतः निविडा
सूवीराटवीषुवीरपंक्तिषु शयानंवनपत्तयो रथाटवीतिहैमी तत्रापि सुदर्शनारव्यचक्रस्य गुरुयथास्यात्तथाभ्रमणेनरामस्यविश्व-

रामोविहस्य भोमहावीरांगदयुवराजवानरभरान्ब्रूहि भोभोसूग्रीवसैनिकाः रात्रौसावधानतयास्थातव्यं
श्वः सूर्योदयेरामस्यसमरोत्सवोभविष्यतीति अंगदस्तथाकरोति अत्रांतरेरामकटकेशयानोरामलक्ष्म-
णोनिहतुंरावणेनप्रहिताप्रभञ्जनीनामराक्षसी उत्तवातदारुणासूतीक्ष्णाकृपाणिकासौवीराटवीषुनिशि
निर्भरतःशयानम् दृष्ट्वासुदर्शनगुरुभ्रमणेनगुप्तंरामंनिहन्मिकथमद्यवरंवराकी २ तत्रावसरेप्रबुद्धमंग-
दंवीरमवगम्यधीरपुनर्गंतुमुद्यताप्रभञ्जनी अंगदः साटोपम् मागास्तिष्ठनिशाचरिक्षणमपिस्थित्वापुनर्ग-
म्यतांयत्रास्तेभजविक्रमोविलज्जगद्दिवावणोरावणः अद्याप्यंगदबाहुपाशपतितामूढेकिमाक्रंदसेसिंहस्या-
निकमागतेवहरिणीकस्त्वांपरित्रायते ३ कटकेवानरभरास्तद्द्वोरचीत्कारमाकर्ण्यभैरवरवैदोस्तंभास्फाल-
केलिमभिनीयसाटोपमुत्पादितमूलोग्रशैलधारिणः प्रचंडकोलाहलेनलंकामाकुलयतोऽकूपारस्येवयामिन्याः
परंगताः लंकायांरावणः सूर्योदयेभासाद्यवानरवाहिनीकोलाहलामर्षमूर्च्छितः समरभूमौकटकमुत्कटप्र-
स्थाप्यलंकाचलशिरवरपर्यंकमारुह्यपुरस्थितेनमहादरेणमंत्रिणासहरामवाहिनीमहिमानं पश्यतिस्म-

तःपरिक्रमणेनगुप्तरक्षितं २ हेनिशाचरिमागाः क्षणंस्थित्वायत्ररावणस्तत्रपुनर्गम्यतामूकिमाक्रंदसेकिमर्थमाक्रंदंकरोषि सगमम्
समुद्रोत्थिरकूपारइत्यमरः ३

ह-ना-
६३

रवेलंत इति आशशीघ्रं उत्साह्य उन्मूल्य विमानं विविधदृक्षसमूहं मानश्चित्तोन्नतो दृक्ष इति हेमी मानानां समूहो मानं विविधमानं
यद्वा उत्साह्य धुराद्यंगानि विभज्य विमानं राक्षसानां रथा दीनि विभीषणं दृष्ट्वा च पुनः रघुपते त्राहीति विभीषणबलस्य वाक्यं श्रुत्वा
हनुमानुपेत्य स्वयमात्मानं प्रत्याददर्श दशरथा मास विभीषणस्थानमगमदित्यर्थः अन्यत्सगमम् ४ न्यंचदिति हेरावण जीयतेः
स्मिन्निति जैत्रम् तस्य रामस्य जैत्रं चेदं यात्रादिनं कथं न विदितं केन प्रकारेण न ज्ञातम् किंभूतं जैत्रयात्रादिनं न्यंच न मन्त्री भवद्बलं

तत्र रामकटकेवानराः रवेलंतः रिवलवानराजलनिधौ दृष्ट्वा रणे राक्षसानुत्साह्याश्च विमानमेव जगृहुः पृथ्वीं
समांचक्रिरे दृष्ट्वा तंच विभीषणं रघुपते त्राहीति वाक्यं तदा श्रुत्वा सौ हनुमानुपेत्य तरसा प्रीत्या ददर्श स्वयं
४ लंकायां रावणः महोदरं पृच्छति सोमहोदरकदागतो रामोऽस्माभिर्न विदितं रामागमनदिनम् महोद
रः सीतां प्रयच्छतु रामायेति बुद्ध्या साहसमवलंब्य राजन्लंकेश्वर न्यंचद्बलं चलत्सिति धरं क्षम्यत्सम
स्तार्णवं तस्य द्वैरिव धूविलोचनजलप्रारब्धवर्षोद्गमम् प्रोदं चल्कपिवाहिनीपदभरव्याधूतधूलिपटच्छन्ना-
दित्यपथं कथं न विदितं तज्जैत्रयात्रादिनम् ५ जयप्रयाणेरघुनेदनस्य धूलीकदंबास्तमिते दिने शो शशिप्रभं-
छत्रमुदीक्ष्य बालासूयेदियरोदिति चक्रवाकी ६ यस्मिंस्तदिति सर्वत्र चलंतः क्षितिधराः यस्मिन्क्षम्यंतः समस्ता

अर्णवा यस्मिन् तत् यद्वा सर्वे अर्णवाः त्रस्यंतो ये वैरिणः रक्षांसितेषां वधस्तासां विलोचनजलैः प्रारब्धवर्षोद्गमो यत्र प्रकर्षेणोद्-
च्छंतः येकपयसोषां वाहिनीभ्यः पदभरेण चरणप्रक्षेपातिशयेन व्याधूतो व्युत्थापितायो धूलिपटः रेणुविस्तारस्तेन छन्नः आच्छा-
दितः आदित्यपथो यस्मिन् विस्तारे पटच् ५ जयेति जयार्थे प्रयाणं जयप्रयाणम् ६ ७ ८ ९

अं-
११

अंकेइति प्लवगबलपतेः सग्रीवस्य अक्षस्य त्वत्कृतस्य हंतुः हनूमतः अंकेइत्युभयत्र धनुर्जयस्यातिशयज्ञानार्थरक्षः कुलघ्नं
अत्रज्याविशिष्टत्वं प्रगुणितत्वम् त्वदनुजवचने एतेन लंकाभंगक्रमकथाकथनं सूचितम् ७ ८ गगनमिति हेरावणसीताप-
तिपदानुगैः प्लवगैर्गगनंगिलितं लोपितं भूमिर्गिलिता अहश्याकृता दिशो गिलिताः निरालोकीकृताः एतेन तद्बहुत्वमुक्तं

सहायार्थमिंद्रप्रदत्तं छत्रगजतुरंगावलीसंभवोरामदेवस्य रावणः महोदररामः कुत्रास्ते महोदरः देवप-
श्य अंकेकृत्वोत्तमंगं प्लवगबलपतेः पादमक्षस्य हंतुर्भूमौ विस्तारितायां त्वचिकनकमृगस्यांगशेषनिधा-
य बाणरक्षः कुलघ्नं प्रगुणितमनुजेनार्पितं तीक्ष्णमृक्ष्णोः कोणेनोद्दीक्ष्यमाणस्त्वदनुजवचने दत्तकर्णाय
मास्ते ७ अपिच भूमंगाद्दुर्द्धसिंधूरयुपतिरवताद्दिनावदितोसौ विष्टस्तेमातुलस्य त्वचिपुनरनुजं मे
त्रणे दत्तकर्णः बाणे दत्तार्धदृष्टि स्तवजयपिशने लक्ष्मणे सस्मितोयः सग्रीवग्रीवबाहुः कृतचरणभरः
सोऽगदेरावणायम् ८ गगनंगिलितं भूमिर्गिलिता गिलितादिशः सरितः प्लवगैः पीताः सीतापतिपदा-
नुगैः ९ देवमहोत्पातं पश्य मध्यं दिनेपि क्वचिन्मीनः क्वचिन्मेषः क्वचित्त्वं वितकृतिकम् क्वचिन्मगशिरः सा-
द्रिन्मो व्याधग्रहायते १०

मध्यान्हेनमः गगनं व्याधस्य गृहमिवान्वरतीति व्याधग्रहायते यथा व्याधस्य गृहं भवति तथैव
गगनं जातमित्यर्थः तथाहि व्याधस्य ग्रहे क्वचिन्मीनः मत्स्यस्तिष्ठति क्वचिन्मेषः एडुक्स्तिष्ठति क्वचित्कृतिका कृपाणिका कृति-
कास्त्रीकृपाणिकेति हैमी क्वचित्सार्द्रं सरुधिरं मृगशिरः मृगमस्तकं तिष्ठति तथैव गगनेपि मध्यान्हेन क्वचित्सार्द्रं देशीमीनः मीनलग्नं
तिष्ठति क्वचिन्मेषः मेषलग्नं क्वचित्द्विषिताः कृतिकाः सार्द्राः सार्द्राः आर्द्रासहवर्तमानास्तिष्ठन्ति अतः नमः शब्दानां श्लेषेण व्याधग्रह

स्य सदृशं भवतीत्यर्थः दिवानक्षत्रदर्शनमेव महातुषातः पूर्वचिरमचरण उत्तरारैवत्युपलक्षितोमीनः अश्विनीभरण्युपलक्षितो मेषः १० रावणः एतदुक्तेरात्मनो मंगलमवगम्याक्षिपति प्रतापमिति प्रतापाक्रांतः शैत्यमाश्रयतीति प्रसिद्धं तदेवद्योतयति यथाग्निना तप्तः कश्चित्पुरुषः शैत्यार्थं जलादिकमेवाश्रयति तथामत्स्यतापतप्तो रविः सायंकाले अपरजलधौ पश्चिमसमुद्रे निमज्जति च प्रातः पूर्वसमुद्रे उन्मज्जति उद्गच्छति एवमत्स्यतापेन तप्तो हरिः शैत्यार्थं वार्धौ समुद्र एव शोते तथामत्स्यतापेन तप्तः

रावणः साभ्यसूयम् अहो महोदरामात्य किमर्थं वल्गसे पश्य प्रतापं सं सोढुं रविरपि दशास्यस्य न विभु-
निमज्जत्युन्मज्जत्यपरजलधौ पूर्वजलधौ हरिः शोते वार्धौ निवसति हिमाद्रौ पुरहरो विरिञ्चिः किंचापि स्व-
जनिकमलमुंचति न वा ११ अत्रांतरे यथारावणो न वेति तथा शोकवनि कास्थित विमाने जानकीमारोप्य
रामं दर्शयति स्म सरमा विदेहदुहितुर्दृष्टिर्दशग्रीवरिपौ बभौ सुनीले वसनो रम्ये तमाले मधुपांगना १२
तत्र रामकटके वानराणां हेमप्राकारजघनारत्नधतिदुःकूलिनीं लंकामेकत्रिकुटस्य ददृशुर्वनितामिव १३
लंकायां रावणः सोमहोदरं सर्वमैत्रिभिः प्रबोध्यतामयं वीरः कुम्भकर्णः महोदरः यदाज्ञापयति देव इति
निष्क्रम्य कुम्भकर्णानिद्रालयं जगाम तत्र कुम्भकर्णप्रिया विरम विरमतूर्णं कुम्भकर्णस्य कर्णान्निरवलुत वनिना
दैरेष निद्रां जहाति इति कथयति काचित्प्रेयसी प्रेक्षमाणा मशकगलकरं ध्रुवहस्तियूथं प्रविष्टम् १४ पुरं त्रिपुरं हर-

तीति पुरहरः शिवः शैत्यार्थं हिमप्रधाने पर्वते निवसति तथामत्स्यतापतप्तो विरिञ्चिः स्वस्य जनिरुपतिर्यस्मात्तत्कमलं न मुंचति ११
विदेहेति दृष्टेर्मधुपांगना साम्यं रामस्य तमालसाम्यमिति स्रगमम् १२ हेमेति वानराणां मध्ये एके वानराः स्रगमं १३ विरमति का

चित् कुंभकर्णस्य प्रेयसी कर्णाभ्यर्णो चील्लुर्वं तं महोदरमिति कथयति इति किं विरमविरमेत्यादिसर्वत्रानादरे वीप्सा किंभू
ता प्रेयसी मशकवत् कुंभकर्णगलकं ध्रुवकं ठरे ध्रुवे सुखेन श्वासानापूर्णा पोत्यहस्तिभिराक्रम्यमाण स्यापि गलच्छिद्रे मशकवत् य-
था अनेके मशकाः कस्मिंश्चिच्छिद्रे विशांति एवं सुरवाशवासे नास्यांतर्गतं हस्ति समूहं प्रेक्षमाणा योऽतर्हस्तिभिरपि नाव-
बुद्धः सकथं भवन्तीत्येवमिति भावः १४ निद्रामिति यदि यदा तथापि गजाक्रमणमंत्रिचील्लारैरपि तदा संगीतमाकर्ण्य विनिद्रो

कुंभकर्णः निद्रां तथापि न जहौ यदिकुंभकर्णः श्रीकंठलब्धवरकिन्नरकामिनीनाम् गंधर्वयक्षसुरसिद्ध-
वरांगना नामाकर्ण्य गीतममृतं परमं विनिद्रः १५ स्वकरकेरामः जृम्भासंभारभीमभुक्कुटितरुनरत्नकुंभक-
र्णादृहासव्यासव्याकोशवक्त्रव्यतिकरचकितप्राणिपुण्यप्ररोहम् लीलालोलन्मृणालीमृदुमिथिल-
सुतासंगभूपालहंसः पायात्सिंदूरपूर्वाचलशिरवरशिरः शेरवरोरामचंद्रः १६ लंकायां कुंभकर्णः सु-
प्तोत्थितः कवलयन्यलशैलजालंतीयासवं परिपिबन्नापि कुंभकर्णः

जातइति शेषः अमृतं अमृतवन्मधुरं पर-
ममत्युल्लुलक्ष्मि १५ कुंभकर्णोत्थानभियावानरानवलोक्य तिसदयो मारुतिः आशीरनुवदति जृम्भेति रामचंद्रः पायात्
सर्वानिति शेषः किंभूतः जृम्भासंभारेण जृम्भाति शयेन भीमं यत् भुक्कुटितरुनेन सह नरत् आविर्भवत् कुंभकर्णादृहासस्य व्या-
सेन विस्तारेण युक्तो यो व्याकोशोऽतरालस्तद्वत्तयद्वक्त्रं तस्य व्यतिकरेण किमित्यज्ञानेन च किताये प्राणिनस्तेषां पुण्यप्ररोहः
पुण्योदयस्तद्वयनिवर्तक इति पुनः किं लीलार्यै लोलंती चंचलामृणाली पद्मिनी तद्वन्मृदी च यामिथिलसुता तस्याः संगे राजहं-
सः यथा पद्मिनी संगे राजहंसो यो दत्ते तद्वदयमपि सीतासंगादिति भावः पुनः सिंदूरवदरुणोयः पूर्वाचल उदयगिरिस्तस्य शि-

ह-ना-
६५

रवरेशिरइवशिरः सूर्यस्तस्यशेखरः शिरोरत्नसूर्यकुलकेतुरिति १६ सप्तोत्थितइति पलशैलाः मांसगिरयस्तेषांजालंबहुप
र्वतोच्चमांसराशिमिति तीव्रासवमतिमादकमदिरायदात्तमिनेजगाम तदाइत्यवदत् इतिकिंकरायाइत्यादि १७ उपस्थितमि
ति तं कुंभकर्णोकिंभूतं लंकाशिरः लंकाशिरवरमुनिर्मितंजानुदघ्नंजानुप्रामाण्येनयस्यतम् उत्थितस्यलंकाशिरवरंजानु
प्रमाणमितिभावः प्रमाणोदघ्नादयः भोमारुते एतत्किंयंत्रंमुदस्तं अष्टधातुयटितंलंकाप्रक्षेपकरणंयंत्रं यद्वा यंत्रं कालउदितः किं

तृप्तिजगामनतथेत्यवदत्सुरायागंगोपिबामियमुनांसहसागरेण १७ स्वकटकेरामः उपस्थितंवीक्ष्य
तमाहरामोलंकाशिरोनिर्मितजानुदघ्नं भोमारुतेयंत्रमुदस्तमेतत्किंनेत्यवादीत्सचकुंभकर्णः १८ कुं
भकर्णः रावणसमीपभागमागम्यभोराजन् यद्यपिक्षितिपालानामाज्ञासर्वत्रगास्वयं तथापिशस्त्र
दीपेनसंचरत्यवनीश्वराः १९ रामायजानकीदेयेत्यभिप्रायः रावणः इदंभ्रातृवचः श्रुत्वातथेत्याहदशा
ननः शास्त्रनिःसंशयावाचः सतांकस्यनवहृभाः २०

क्रयोरिति विश्वः मारुतिर्नेत्यवादीत् यंत्रंनेति चपुनः अयंकुंभकर्णइत्यवादीत् १८ यद्यपीति सर्वत्रगासर्वतोखंडितास
र्वत्रगीयते प्रमाणीक्रियतेवाक्यगमं संचरत्यवदेसतामिति पाठे शास्त्रमेवदीपस्तस्मिन्सति असमशास्त्रवर्तिनां अवदेग-
र्तारूपेभार्गेसंचरन्तिनसाधवइतिशेषः अपितुशास्त्रदीपेसंचरन्तीत्यर्थः रामायजानकीदेयेत्यभिप्रायः १९ इदमिति तथे-
तिशिरश्चालनेनांगीकारः सतांशास्त्रानुवर्तिनां शास्त्रनिःसंशयावाचः शास्त्रनिर्णयांताः वदकस्यनवहृभाइतिवापाठः स
गमम् जानकींनसमर्पयामीत्यभिप्रायः २०

अ.
११

६५

उत्क्षिप्तेति उत्क्षिप्तउत्क्षिप्तोयः स्फटिकाचलः कैलासः किलयेतिशेषः स्रगमम् २१ राजनिति बलवांश्चासौ विद्विरामस्य
मत्सकाशात् शोकशल्यं अहमहमिकया पूर्वशौर्यप्रकटनेन अहंपूर्वमहंपूर्वयुद्धाहो हमिकामतेत्यभिधानविंतामणौ अन्य-
त्स्रगमम् सर्वकल्याणान्याश्रयतांत्वामितिशेषः २२ अयीति अयीतिसंभावनायां हेकपिकुलमह्लाः हेकपिवराः मुधाभी-
ताः संतः किंयातकस्माद्वजततदुपपादयति नहीति अत्रयुद्धे दृष्टातद्वयमाह जलधरपोतोमेघबालोपि अल्पतरमेघोपीत्य

जानकीं न समर्पयामीत्यभिप्रायवान्नावणः सावज्ञं उत्क्षिप्तस्फटिकाचलेन्द्रशिरवरश्चेणीनिघृष्टांगदैरेभिः
पीनतरैः स्ररास्रजय प्राप्तप्रतिष्ठेर्भुजैः संग्रामे ममकुंभकर्णविजयः किल्वज्राडवरः प्रत्याशाशिथिलो
स्म्यहं व्रजः पुनः स्वापायनिद्रालयम् २१ कुंभकर्णोभीमालम्ब्य राजन्मागाविषादं परिहर बलवद्विद्विषः
शोकशल्यं कल्याणान्याश्रयतां महमहमिकयानोभवंतं जहामि कः कालः कोविधाता किमरिकुलमयं-
कोयमः केचयाम्याः कोरामः केकपीन्द्राश्चलतिमथिरणे रोषिते कुंभकर्णे २२ रावणः सानंदम् महाबलपरा-
क्रमैराक्षसभटैः परिवृतोरणप्रांगणे वतरतु वत्सः कुंभकर्णः साक्षेपंतथाकृत्वा अयिकपिकुलमह्लाः किंसु-
धायातभीतानहिजगति भवद्विर्युत्थते कुंभकर्णः अपि जलधरपोतोलेटि किं स्वल्पबुल्यामपि मशककुटु-
बं केसरी किंपिनष्टि २३ अपिच नाहंवाली सबाहुर्न चरवरशिरसौ दूषणस्तारकाहं नाहं सेतुः समुद्रनचध-
नुरपियश्चैव कस्यत्वयात्तम्

र्थः पातो वर्या न बालयोरिति हैमी कुल्याल्पा कृत्रिमासरिदित्यमरः लेटि आस्वादयति पि-
नष्टिमारयति राक्षसबालोपि अल्पबलैर्वा नरेर्न युध्यते मम तु का कथेति भावः २३ नाहमिति स्वरश्च त्रिशिराश्च तौ राक्षसौ जातौ

आनभग्रंरामस्ययः प्रतापानलस्ययः कवलसद्गुहणायमहाकालरूपः अथवागर्थः बाल्यादिभिरशनपूर्तिर्नजाना मयातुरामप्र
तापाग्निस्तृप्तोभविष्यतीत्याह रामप्रतापानलस्यकवलाययोमहाकालस्तस्यमूर्तिरेकोस्मीतिबुभुक्षितरामाग्नेरतिकालीया-
तस्तत्पूर्तिर्मन्मांसेनेतिभावः २४ स्रग्नीवमितिबाहुमूलेकक्षायांगाटयथास्यात्तथानिष्पीड्यपुनरपिचेतनंजात्वाभुजेनकंठदेशे-
क्षित्वासदधानः सन् सानंदंयथास्यात्तथा लंकांजगाम तदनुकंठदेशेस्थापनानंतरंकपिभरः स्रग्नीवस्तस्यकुंभकर्णस्यजग्धा

रेररामप्रतापानलकवलमहाकालमूर्तिः किलाहंवीराणांमौलिशल्यः समरसुविचरः संस्थितः कुंभकर्णः २४

ततो गगनसुतस्य स्रग्नीवंबाहुमूलेष्ववगबलपतिकंठदेशेभुजेनक्षित्वा निष्पीड्यगाटरजनिचरपुरींसंदधा-
नोजगाम सानंदकुंभकर्णस्तदनुकपिभरस्तस्यतूर्णसकणंघ्राणंजग्धाजगाम स्वशिविरमुदरकूर्परेणाहत-
स्य २५ कुंभकर्णः निःश्वस्योत्सृज्यबाध्यनयनकमलयोश्चात्मनोवारिदत्त्वा कृत्वालंकोपगूढसूकरुणामपु
नर्भाविनीत्वाग्निशूलम् क्रोधांधः कालमूर्तिः प्रलयहुतवहंगारनेत्रोविकर्णश्छिन्नघ्राणोवतीर्णः पुनरपि
समरप्रांगणेकुंभकर्णः २६ तं दृष्ट्वाजीविताशंगिरिवरकुहरं त्रस्तचित्ताः कर्पीन्द्राः केचिन्सादांतवातप्रचलि
तपवनांदोलिताः रवेचरन्ति

भक्षयित्वा आजगाम कूर्परेण बाहुमध्यस्थानेन स्यात्कफेणिस्तूकूर्परइत्यमरः २५ निः-
श्वस्येति नयनकमलयोः सकाशात् बाध्यमुत्सृज्य आत्मनः स्वस्यवारिजलंदत्त्वा सकरुणंयथास्यात्तथालंकोपगूढलंका-
लिंग-
नं कृत्वा कीदृशलंकोपगूढं अपुनर्भाविन्यपुनर्भवतीत्यपुनर्भावि स्रगमम् २६ तमिति तं कुंभकर्णं अजीविताशं नजीविते आ-
शायस्य यद्वा नजीविन स्याशायस्मात्तत्तं दृष्ट्वा त्रस्तचित्ताः गिरिवराणां कुहरं विवरंचरन्ति गच्छन्ति नागलोको यकुहरं स्रगिरं विवरं

विलम्बितमरः पादांतवातप्रचलितपवनांदोलिताः पादांतवातात् प्रचलितोवेगवान् यः पवनस्तेनांदोलिताः संतः स्वेचरंति नि
गच्छंति स्फीताः वर्धिताः श्वते फूत्काराः श्वतेभिर्भिन्नाः विदीर्णाः अन्यत्स्रगमम् २७ उत्क्षिप्येति केनाप्यजितमित्यजयम् त्रिपुरां
नकस्यशूलं रुद्रप्रसादप्राप्तमिति कोटितडितामिवयाः प्रभास्ताभिर्घोरंदुः प्रेक्ष्यंरक्षः कर्तृकुम्भकर्णः तारापतेः स्रग्ग्रीवस्योर-
सिनिक्षिपति सतीत्यन्वयः रघुणाश्रिरामेण तत्रिशूलदंष्ट्रुणा वाणेन निरस्तं अंतरैर्वरवंडितम् २८ तत्क्रोधमनुवर्णयति क्रोधा

केचिद्दोर्देडंचडमणनिपतिताः शोणितान्युद्धिरंति प्राणान् केचित्प्रवीराः कथमपि दधति स्फीतफूत्कारभि
न्नाः २७ उत्क्षिप्यशूलमजयं त्रिपुरांतकस्य संहारकं तुमिव कोटितडित्प्रभाभिः घोरं ज्वलंतसुरसि क्षिप
ति स्मरक्षस्तारापतेस्तदिषुणारघुणानिरस्तम् २८ क्रोधाग्नेर्जाठराग्नेः कपिशिबिरगतो मुद्गरव्याददानो
वक्त्रे निक्षिप्य कोटिकवल्लयति भयानुत्कटाल्लुम्भकर्णः कांश्चित्पद्मापिनष्टि श्वसनसहचरावानराः कर्ण-
रंध्रान्निर्गच्छंत्येकएतान्युनरपि दर्शनैश्चर्वितानतिघोरम् २९ सव्येन सांद्रशिविरं स्वकरेण धुन्वन्व्यात्ता-
ननः सकटकंतत उत्तरेण स्रग्ग्रीवमेव कपिवीरवरं सुसत्संजग्राहकोपकलितो युधि कुम्भकर्णः ३० त्स्रधानाथा

दिति कोटिं भयान्कोटिसंख्याकान्वा नरसुरव्यान्वक्त्रे निक्षिप्य कवल्लयति कपिशिबिरः कपिकटकः श्वसनसहचराः उच्छ्वाससं
गिनः एकेवानराः सुरवस्था अपि कर्णरंध्रान्निर्गच्छंति घोरं यथा स्यात्तथा दशनरवंडितानप्येतान् कर्णद्वारान्निर्गता न्युनरतिपुनश्च
र्वयति अन्यत्स्रगमं २९ सव्येनेति सः कुम्भकर्णः सव्येन करेण वामहस्तेन सांद्रशिविरं निविडावमोचनं कटकं धुन्वन्विद्रावयन् त
तो विद्रावणानंतरं उत्तरेण दक्षिणहस्तेन स्रग्ग्रीवमेव जग्राहेत्यन्वयः स्ववैरूप्यकर्तृत्वात् अन्यत्स्रबोधम् ३० ५ ५

तातमिति तातं सग्रीवं गारुत्सतेन गरुडपाशेन शत्रुं कुंभकर्णं मुक्तोपि कुंभकर्णहस्ताद्भलितः कपींद्रः सग्रीवः यावन्निःश्वसिति सचेतनो भवति तावत्स कुंभकर्णः पतित्वोत्थितः सचरसिंहपदानरसिंहपाशेन अंगदमपि बंध ३१ दृष्ट्वेति तदुभयं सग्रीवमंगदं च ग्रस्तं बंधं स्वेन रूपेण अग्निरूपेण तदवतारत्वात् रक्षः कर्म राक्षसं दहतीति तदनुदाहमनुलक्षीकृत्य क्रव्यादः कुंभकर्णः

तातं विलोक्य विषमस्थमथांगदस्तं गारुत्सतेन भुवि पातयति स्म शत्रुम् मुक्तोपि निःश्वसितियावदसौ कपींद्रस्तावद्बन्धनरसिंहपदागदसः ३१ दृष्ट्वा नीलस्तदुभयमपि ग्रस्तमाक्रम्य रक्षः स्कंधे मौलो श्रवणकुहरे घ्राणवक्रोदरेषु तीव्रज्वालो दहति कुपितः स्वेन रूपेण वीरः क्रव्यादो भूतदनुविकलः प्रोत्थितो वानरैर्द्रौ ३२ लंकाशिरः स्थोरावणः लंकेश्वरस्तमवलोक्यरणे ज्वलंतं कादंबिनी सहचरामृतवारिधाराः तूर्णमुमोच तदुपर्युपलब्धसंज्ञो भोक्तुं कृत्वा तद्वनीलनलो सदध्यौ ३३ जांबवान् दंभोलिः कुंभकर्णं गिरिमिव तुरसापातयज्जानुबंधं कंठगाढविरच्य स्वभजगुरुमदं जांबवानुग्रवेशः निमुक्तो तावभूतामभवदथ मरुत्पुष्पवृष्टिस्तदंगे गुल्फाघातेन रोषाद्रजनिचरवरस्तन्निरस्योपतस्थौ ३४ विकलो भूत ३२ एतदंतरा वानरै-

द्रो सग्रीवांगदौ कादंबिनी मेघमाला तत्सहायवान् तस्य या अमृतवारिधारा तां लब्धसंज्ञः प्राप्तचेतनः कुंभकर्णः अन्यत्स बोधम् ३३ दंभोलिरिति उग्रवेशः कोपातिशयात् जांबवान् जानुबंधं यथा स्यात्तथा जानुबंधं जानुप्रहारं तुरसाबलेन कुंभकर्णमपातयदित्यर्थः दंभोलिर्वज्रः गिरिमिव किं कृत्वा गाढं यथा स्यात्तथा कंठं विरच्य गृहीत्वा स्वभुजयोरुर्मदो यस्य अथ तौ नीलनलो निमुक्तावभूतां तदंगे जांबवदंगे मरुद्भिर्मुक्तापुष्पवृष्टिरभवत् ततोरजनिचरवरः कुंभकर्णः गुल्फाघातेन तं जांबवंतं निरस्याक्षिप्योत्तस्थौ ३४

आलोकितइति माहेशोऽद्रावतारः हनुमान् समरेऽवतीर्य स्थानं शत्रुस्थानं जगामेत्यन्वयः किंभूतः रिपोः सकाशात्परिशंकिते
ननिर्भयेनरघुवरेण आलक्षितआलोकितः परिवर्जने यद्वारिपोः परितः शंकाइतायस्मात्तेन कस्मादिव कालांतकादिव कालः प्रल
यस्तत्कर्तुरंतकादिव उग्रश्चासौ नृसिंहश्चक्रुद्धनरसिंहइव ३५ मैनाकइति हनुमत्पाणिपद्मेन गेंद्रः गिरिरिवभातीति शेषः क-

आलोकितोरघुवरेण सलक्ष्मणेन कालांतकादिव रिपोः परिशंकितेन स्थानं जगाम हनुमान् समरेऽवती
र्यमाहेशोऽग्रनरसिंहइवार्कणाक्षः ३५ मैनाको मेरुशृंगस्थितइव हनुमत्पाणिपद्मेन गेंद्रः कल्पांते मंदराग्रेज
नइव समरे सुद्धरः कुंभकर्णे अद्रिक्लृप्ताद्वारः प्रहितमनिलज्जेनाच्छिन्नस्फुटरेणालांगुलैर्नाजनेयोद्धतजनि
तरुषा सुद्धरद्राक्चकर्ष ३६ रामः अत्रांतरे रघुपतिः शरयुग्ममेद्रद्राक्कुम्भकर्णे निधनार्येण सुमोच भित्वा
विभेदहृदयंधरणीमथैकोमूर्धानमुद्धतमखंडयदस्य चान्यः ३७ हनुमान् उद्यन्मरुत्तनयचंडचपेटघातान्मू
र्धापपाततुहिने रजनीचरस्य भग्नाभविष्यति यदंभसि भीमसेनो बभ्रामपुच्छनिकृतोगगने कबंधः ३८
देवाः सर्वे विमान्यान्पनयतरवेः स्यंदनोया तुदूरं रेशारवामृगेंद्राः परिहरतरण प्रांगणं राक्षसांश्च वज्रत्र-
स्तांजनादिप्रतिनिधिरवधिः सर्वविस्मापकानालकातंकैकहेतुर्निपतति नभसः कौंभकर्णः कबंधः ३९ समरे किंभू

ते समरे कल्पांते कल्पानामतिसमर्थानामपि अंतो यस्मिन्मंदराग्रे मंदरशिरसि अमृतमंथनार्थं मंदराक्रमणार्थं अजनो भगवानि
वकुंभकर्णे सुद्धरइति शेषं सुबोधं ३६ अत्रांतरे इति ऐंद्रं इंद्रप्रदत्तं द्राक्षीष्टं शरद्वयं कृत्यमाह भित्त्वेत्यादिपदद्वयेन सुबोधं ३७ उ-
द्यदिति तुहिने उत्तरभागे हिमवदक्ष्यर्णे यदंभसि यस्य मूर्ध्नि कपालस्थजले पुच्छनिकृतः हनुमत्पुच्छताडितः ३८ अथ लक्ष्मणो रा

मवीर्यमधिकृत्य कबंधमनुवर्णयति देवा इति प्रतिनिधिस्तुत्यः सर्वमेव सुबोधम् ३९ उत्क्रांतोपीति स्वदेहाद्राक्षसशरीरांतरा
त् उत्क्रांतः उद्धतोपि अप्सरोभिर्वरणार्थमाकृष्यमाणोपि विमानं नारुरो हेत्यन्वयः अनारोहणे हेतुः भर्तुः रावणस्य प्राणरक्ष-
णाय पुनरपि संग्रामेच्छयेति नारदाद्यैर्नारदसुरैर्गंधर्वैः कीदृशैः ऋषुगीतानियेषांतैः ४० मरुदिति तेषां सिद्धाः इंद्रः सुरवमि

मृतः कुंभकर्णः उत्क्रांतोपि स्वदेहात्पुनरुत्क्रांतोऽपि राक्षसमाणाः प्राणत्राणाय भर्तुः पुनरपि समराये
क्षयानारुरोह संगीतैर्नारदाद्यैर्मृदुसुरजरवैः स्तूयेमानो विमानवीरः संग्रामधीरः शिवशिवसकथं वर्णयते-
कुंभकर्णः ४० लंकाशिरवरस्थो रावणः सविस्मयं मरुच्चंद्रादित्याः शतमखसुखारस्ते क्रतुमजः पुरद्वारेय
स्याः समयसुरसर्पत्यनुदिनम् प्रकोपव्याकंपाधरतदसुदैवानरभटैः समाक्रांता सेयं शिवशिवदशग्रीवनाग
री ४१ इति श्री हनुमन्नाटके कुंभकर्णवधो नाम एकादशोऽंकः ११ ७ रावणः सक्रोधम् तूर्णं पूर्णक-
टकं पुत्रमिंद्रजितं दुष्करसमरयज्ञे अध्वर्युं वृणोति स्म इंद्रजित्सत्वरं कुंभकर्णवधामर्षमूर्च्छितः सीतापतिवधे-
बद्धलक्षः समरचलरेव वतीर्णः इतो लक्ष्मणोपि धनुर्गुणदलकारैर्धरिणिंगगनांतरमापूरयन्कोषानलज्वा-
लावलीभिः सलंकाधिपालंकां कवलयन् घोरसमरनासीरेव तरति स्म रावणिः लक्ष्मणमवलोक्य नाहं सौमि-
त्रिकोपस्य जानेत्यमपि कारणम् नूनंचंचलबुद्धीनां स्नेहकोपावकारणो १ वसुखंयेषांते यस्याः लंकायाः पुरद्वारे बहिर्द्वी

रै पुरद्वारं तु गोपुरमित्यमरः समाक्रांता सर्वतो वरुद्धा प्रकृष्टकोपेन यो व्याकंपः विशेषस्तेन समंततः कंपः तद्युक्ताति अधरपुटानिये
षांतैः ४ इति श्री हनुमन्नाटके कुंभकर्णवधो नाम एकादशोऽंकः ११ ७ ७ सेनासुखं तु नासीरमित्यमरः नाहमिति अहं आत्मनि सौमित्रि

प्रतियोमदीयः कोपस्तस्याल्पमपिकारणं न जाने येनैतं उपहृत्यामीति ननु चेत्त्वयिकारणं नास्ति तर्ह्यसौ कथं रुष्टस्तत्राह न च बु-
द्धीनां लक्ष्मणसदृशानां स्नेहकोपावकारणौ निर्निमित्तौ यद्वा अः विष्णुः तत् प्रेरितौ यद्वायमर्थः नूनमिति ज्ञात्वा चंचलबुद्धीनाम
सर्माक्ष्यकर्तृणामादृशां स्नेहकोपो अकारणो विष्णुनिमित्तो तस्य श्रमाशुभकर्तृत्वात् १ क्षुद्रा इति क्षुद्रा अल्पतराः हरयोपि
वानराः एनमदुपस्थितं सत्रासं विजह तत्त्यजत कुत इत्यत आह युष्मद्देहेष्विति लज्जावत्त्वे निमित्तमाह भिन्नेति हे सौ मित्रे-

अपि च क्षुद्राः सत्रासमेते विजहत हरयो भिन्नशक्तेभ्यः कुंभायुष्मद्देहेषु लज्जां दधति परमर्मासायका
निष्पतंतः सौ मित्रेति षष्ठात्रं त्वमसि मम रुषां न च हं मेघनादः किंचिद्भूमे गलीलानि यमिति जलधिं रा
ममन्वेषयामि २ स्रग्रीवमारुतिनलांगदनीलसुरव्याबाष्पाधकारजलदांतरितं प्रचंडम् तं रावणिं
जलदमंडलमास्थितं नोपश्यंति तान् प्रहरति समेघोरबाणैः ३ मायारथं समधिरुत्थनभैः स्थल-
स्थोगंभीरकालजलदध्वनिरुज्जगर्ज बाणैरपातयदहो फणिपाशवंधैः सौ मेरुमंदरगिरीपविनेव शक्रः
४ अत्रातरे पूर्ववैरमनुस्मरंती चक्रवाकी सरोवरस्था शशापयोमंदयितं सरासः सलक्ष्मणो रावणि-
बाणजालैः रणे हतोयं सुदमुद्धहंती चंद्रोदये नृत्यति चक्रवाकी ५

लमपिति षष्ठ्यादुपरमं कुत इत्यत आह मम रु-
षां पात्रं त्वं नासीति तर्हि किं करिष्यसीत्यत आह राममिति २ स्रग्रीवेति स्रग्रीवादयस्तं रावणिं नोपश्यंति समेघनादः धोरैर्बा-
णैस्तान् स्रग्रीवादीन् प्रहरति स्मेत्यन्वयः अदर्शने हेतुमाह बाष्पाजलकाणाः अधिकारश्च तद्वक्त्रेन जलदेनांतरितं आच्छादितं वा-
ष्पो जलकणे बाष्पेनैत्रवारिणिचाप्यथेति धरणिः ३ मायैति कालजलदस्य प्रलयमेघस्येव ध्वनिर्भस्यसः फणिपाशो नागपाशः

ह. ना.
६९

तदावृत्तेर्नागपाशात्मकैरिति तौरामलक्ष्मणौ अपातयत् बबन्ध वागर्थः शक्रः पविनामेरुमंदरगिरीइव तौरामलक्ष्मणौ पा-
तयत् किं नापातयदित्यर्थः अहोकिमर्थः व्ययम् ४ शशापयोमेइति पद्यं कस्यापि समस्यारूपं अत्रानुपयुक्तं ५ श्रुतेति इति ब-
धनं दशाननस्याज्ञामवाप्यजनकस्य पुत्रीं पुष्पकं विमानमारुह्य गतासि सादरं यथास्यात्तथा खड्गक्षेपणयोरसिरिति धरणि-
गत आक्षेपो यत्र तत् असिदिवं निनाय असियुक्तादिवं संग्रामभूमिं निनाय द्यौः स्त्रियारणनायकयोरिति हलायुधः असि-

सरमा श्रुत्वा हतिं दशरथात्मजयोर्विमानमारुह्य पुष्पकमवाप्य दशाननस्य आज्ञां निनाय सरमा ज-
नकस्य पुत्रीं सीतां विदीर्णं हृदयासिदिवं गतासि ६ जानकी किं भार्गवच्यवनगौतमकाश्यपानां वाणी
वसिष्ठमुनि लोमशकौशिकानां जातानृताप्यहह पालयिता त्वयामेस्यान्मग्नचूचुकुचोऽसधवेति राम-
७ हाराय वप्रियतमस्फुरतीह वामोबाहुस्तथानयनमप्यनृतं किमेतत् नाद्यापि यन्मधुरनिर्मलदृष्टिपा-
तैः संभावयस्यपि विलासगिराफ्रजाभ्याम् ८ पदेनातिभीषणत्वम् किंभूता सरमा सीतार्थं विदीर्णं हृदयं यस्या-
सा सरमा गतासि सादरं यथास्यात्तथा असिदिवं यज्जयादियुक्तरणं निनाय मायया प्रापेति वाक्यार्थः ६ किमिति अहहेति-
खेदे भार्गवादीनां सावाणी अनृता जाता साका या त्वया सह मेमां प्रति कर्मणि षष्ठीइति आलापिता इति किं हे सीते त्वंसध-
वास्याः भव न कदाचिद्विधवा त्वं प्राप्नुहीति कुत इत्यपेक्षायामाह कीदृशी मग्नौ च तौ चूचुकौ च एवंभूतौ कुचौ यस्याः सा उक्तं
च आभोगमग्रशिरसौ यस्याः स्तः सततं कुचौ सानारी सधवानित्यं न कदाचित्तदप्रियेति वररुचैः ७ सा भवतु नामानृता शकुनो-
प्यनृत इत्याह हेति वाक्कादिकमप्यनृतं कथं जातमित्यत आह अद्यापि एतावन्मयोक्ते सति दृष्टिवाग्भुजैः निर्मलदृष्टिपातैर्वासां-
न संभावयसि न सखय सीति ८

अं०
५२

६९

उक्तं च यन इति ९ राममुक्त्वा लक्ष्मणमुपालभते प्राणेश्वर इति हाकष्टं वत्सलक्ष्मणममापनयोनया भावस्तेन रुष्टः प्राणेश्व-
रो रामः प्रत्युत्तरं नददाति रक्षो हस्तगतायाः प्राणधारणमनयः मद्दत्सलक्ष्मणमपि मातृस्नेहवान्त्वमप्युत्तरं नददासि तन्मया
ज्ञातं भुवं भ्रातृत्वममकृते दिवंगतो वावितर्के १० प्राणेति हे प्राणाः यावत् मा इति मां स्वर्गेऽप्यनवलोक्यतो इमो रामलक्ष्म-
णो स्वर्गाद्ब्रह्मलोकं नाधिगच्छतः न ब्रजतः तावद्भ्रातरि शीघ्रं यूयमिति शेषः दिवं ब्रजेतेत्यन्यएवमुक्ते सति साधुगिरासी

उक्तं च यतः संमानितापि न तथा मुदमप्युपैति मात्रानुजेन जनकेन तथा ग्रजेन आश्वासितापि रमणीरम-
णेन तूर्णं प्रेम्णा यथा मधुरनिर्मलदृष्टिपातैः ९ प्राणेश्वरः प्रतिगिरं नददाति रामो हावत्सलक्ष्मणममापन-
येन रुष्टः मद्दत्सलक्ष्मणमपि नोत्तरमाददासि भ्रातृत्वममकृतेः यदि वंगतो वा १० स्वर्गादिमां भ्रातरिमा-
नवन्मोक्येतान ब्रह्मलोकमधिगच्छत एव तावत् प्राणादि वं ब्रजत साधुगिरा मुमोच आसानिलं जनकजा-
सहसंगरेण ११ अत्र वैकुण्ठाद्गुरुदः हाहाकारं निशम्य त्रिभुवनविदितं रावणैः कर्मधारं क्रोधाग्नेधूमधा-
रीदलितरिपुकुलं त्रासयन्नाक्षरसंदं पक्षायान प्रचंडप्रचलितपवनध्वस्तशैलद्रपातैः संप्राप्तो वै न तेयः
स्त्वदमृतं रसाजीवियामास रामम् १२ तेषां दं माकाशीरयं जीविष्यतीति सरमोक्त्या संगरेण संग्रामेण सह जनक-

आश्वासानिलं मुमोच उच्छ्वासं त्यक्तवती रामा कलोकनं चकारोति भावः समरादपत्तं विमानं सरमया रावणभयादित्यभि-
प्रायः ११ हैति क्रोधाग्नेः सकाशात् यामूम धारीधूमातिशयस्तेन दलितं रिपुकुलं येन तृतीयचरणार्थेन राक्षसैर्दं त्रासयत् स्व-
चदमृतं स इति जीवनाय गर्भतो हस्तुः रामसंजीवनात् सवान् जीवियामासेत्यर्थः वागर्थः राममनुलक्षीकृत्य दृष्ट्वेत्यर्थः रामं दृ-
ष्ट्वा स्वयं सचेतनो भूदित्यर्थः तदवमानश्रवणाचेतनत्वात् १२

ह. ना-
३०

रावणिः सभयंरणसंकटमुपलक्ष्यसंप्राप्य देवीशः पश्यत इति वदन् स नृद्विजिनो धनारः अन्यत्सगमं १३ द्विधेति ब्रह्म वेदस्तस्यो
पदेशात् अथर्वणमंत्रोपदेशात् यद्वा ब्रह्मा प्रजापतिस्तस्याज्ञातः वक्ष्यमाणशक्तिदानत्वात् निबुंभिलः त्रिकूटान्तःपातिगिरिः
अवटं कुंडं तत्रामिचारकमेणामायारयमुत्पादयितुं जगामेत्यभिप्रायः १४ हस्वेति गुर्वीमूर्च्छामासाद्य दीर्णं रामशोकात्सीता
खंडनाद्वा दीर्णं विदलितं सीता पुत्रित्वाभिमानात् गिरं वेदवाणीं न स्मरसि अजोनित्यः शोधवतो यं पुराणं इति स्मरणात् जाम

रावणिः सभयंरणसंकटमुपलक्ष्य संप्रपंचं पापो विरच्य समरे जनकस्य पुत्रीं हाराम रामरमणेति गिरं-
गिरंतां सुखदुःखपश्यत वदन्तिरे प्रवीरा मायामयी शिवशिवेन्द्रजिदाजघान १३ द्विधा कृतांतां पुनराद-
दानो मायारयस्थोऽवरचसेनाच्च ब्रह्मोपदेशात्स निबुंभिलादेत्यग्राधमूलावरमाजगाम १४ समरचत्वर-
रामः दृष्ट्वा मायाजनकतनयाखंडनं रामचंद्रो गुर्वीमूर्चीतलमुपगतो दीर्णमासाद्य मूर्च्छाम् न त्यादाग्रेसपु-
नरन्तु जश्चेतनां प्राप्य रामं कृत्वा संगे स्मरसि गिरं व्याहरन्नित्यरोदीत १५ लक्ष्मणः सिंचत्येनं विकचनलि-
नीगर्भनिमुक्तवारांधारासारैर्मलयजरसैरामधर्मोऽप्रमाणम् यस्मादेतां त्वमपि पदवीं मास्थितो ब्रह्मशापा-
दित्यात्मापैर्विलपति दृशालक्ष्मणश्चक्रवाक्याः १६ दग्न्यादत्तमुग्धरूपं वा १५ सिंचेति मलयजरसैश्चंदनोदकैः किं

भूतैः पुष्पितकमलमकरंदयुक्ताः याः वारस्तासांधारैव सारोयेषु तैः रामं सिंचति वियोगतापशांत्यर्थमिति भावः चक्रवाक्याः दृ-
शाहेतुनारामदुःखदर्शनात्सानंदचक्रवाकी क्षणलक्ष्मणविलापहेतुः कुतः यस्मात्त्वया पीश्वरोप्यति धार्मिकोपि एतां पद-
वीं मूर्च्छनरूपां ब्रह्मशापात्त्वं मुग्धी भवेति जामदग्न्यवचनादास्थितः अतः धर्मोऽप्रमाणं शाप एव प्रमाणमिति अत्र गुर्वीज्ञापाल

अः
१३

३०

न धर्मस्तत्कृतेपिदुःखावगमात् धर्मेप्रामाण्यमिति १६ १७ कुंडेइति शक्रेभकुंभदलनः मेघनादः अर्धचंद्राकारेकुंडे पलंस्व-
मांसमितिज्ञातव्यम् तरसाबलेन १८ दोस्तंमेति घोरंधकारः आत्मीयानांकातर्यरूपधातः सौमित्रिः रावणस्यपाणियुग्मेघेय-

सायथा एकेनाक्षणाप्रविततरुषावीक्षतेव्योमसंस्थंभानोर्बिंबंसजलगालितेना परेणात्मकांतम् अहश्छे-
दैदयितविरहाशोकिनीचक्रवाकीदोसंकीर्णोविसृजतिरसौरोद्रकारुण्यसंज्ञौ १७ तत्रनिकुंभिलादौ-
त्यग्रीथमूले वटेरावणिः सत्वरम् कुंडेविभीतकसमिद्धिरथार्धचंद्रेशक्रेभकुंभदलनः पलमाजुहाव श-
त्रुंजयेरथवेरः १८ धंसमुद्रतेः मेघेजंबभजतरसाहनुमानुपत्य १८ रणाप्रांगणेलक्ष्मणः शनैश्चरादाप्युद-
शरथेनापितसंहारास्त्रमनुस्मृत्यसानंदशोकमपहायररेमायारथारूढप्रौढबाहुशालिन्मेघनादमायावि-
भिद्याद्यसद्यस्त्वोयमलोकं प्रास्थापयामि पश्य दोस्तंभास्फालकेलिस्फुटविकटरवध्वस्तघोरंधकारः
संहारास्त्रनियोज्यस्वधनुषिधरणीपाणिनाहत्यवीरः क्रोधांधोरावणस्यज्वलदनलशिरवासुद्धिरन्या-
पियुग्मेरिथित्वाचिक्षेपसौमित्रिरथदृढशिरसंमेघनादस्यसाद्रि १९ इतिश्रीह० इंद्रजिह्वोनामद्वादशोः १२
सक्रोधां लंकेश्वरः सतवधारुणवक्त्रचक्रस्तत्रैकवीरनिधनाक्षिपतिस्मशक्तिं सौमित्रिवक्षसिरुचाधपथे-
ज्वलतीक्षिसावुधोहनुमतातरसागृहीत्वा १

नादस्यदृढशिरः छित्वाचिक्षेपेत्यन्वयः सर्वाजेयत्वमत्रदृढत्वम् कीदृशं दृ-
ढशिरः साद्रिसमुत्कटं वज्रैरेव समाकीर्णमुत्कटं साद्रिरुच्यते इत्यलंकृतिवृत्तौ अन्यत्संगमं १९ इतिश्रीमिश्रमोहन० हनु० दी० इंद्रजि-
ह्वोनामद्वादशोः १२ लंकेति चक्रंसमूहः दशवदनत्वात् अर्धपथेअंतरैव तरसाबलेन एकवीरघातिनी एकस्यासाधारण-

स्यवीरस्यनिधनंयतः सकाशात् १ नितरांहनिष्यति आक्षिपति गुरोराक्षेपोहननातिरिक्तइत्युक्तत्वात् द्रागिति द्राक्षशीघ्रंभं
गोत्रावमाननं कीदृशात् समरतः लंकापतेर्दृढः करतलप्रहारायस्मिन्तस्मात्केनापिमिवेण स्थानांतरं विधेर्ब्रह्मणः सकाशात्
विधेः संबंधिनीवा अत्रेयंकथा तुष्टेनब्रह्मणाऽस्मैशक्तिर्दत्ता अनयासुक्तयामनुष्यवीरोनश्यतीति २ दृष्ट्वेति रावणःराक्षसेंद्रो

रावणः शक्तिग्रहणमवलोक्यसक्रोधं ब्रह्माणंहंतुमुद्यतः ब्रह्मासभयंनारदंसस्मार प्रविश्यनार-
दः तातकिमितिस्मृतोऽहम् ब्रह्मा वत्सयावन्मारुतिः समरभूमौ तावदेकवीरयातिनीशक्तिर्लक्ष्मण-
नभिनतितस्मिन्पुनरभिन्नेलंके श्वरोमांनितरांहनिष्यतीतिमत्वासमरतः पवनस्तनुः स्थानांतरंनेयः
नारदः यदाज्ञापयतितातइतिनिष्क्रम्य द्राङ् नारदोयपितृभंगभयादनेषीत्स्थानांतरंसमरतः पव-
नस्यस्तनुस् लंकापतेर्दृढचपेटमवस्यहाराज्जग्राहरामरिपुरत्रविधेस्तुशक्तिम् २ रावणः दृष्ट्वाशक्ति-
ग्रहणमधिकंराक्षसेंद्रकृतांतक्रोधाध्मातंज्वलिततृदयाग्निस्फुलिंगोग्रवेषः तामेवस्माक्षिपतिनिधने-
लक्ष्मणस्योग्रमंत्रैर्भित्वावक्षः स्थलमपिगताभूतलंकूर्मराजम् ३

धिकंयथास्यात्तथा कृतांतस्येवक्रोधस्तेनाध्मातोभर्जितश्चासौज्वलितोतृदयाग्निश्चतस्यस्फुलिंगास्तत्सदृशैर्नेत्रादिभिरुग्रो-
वेषोयस्य एवंभूतोयातः किंकृत्वाहनुमताकृतस्वशक्तिग्रहणंदृष्ट्वा अतएवोग्रमंत्रैः कृत्वालक्ष्मणनिधनेतन्निधननिमित्तं
क्षिपतिस्म शक्तिमिशेषः सापिलक्ष्मणवक्षःस्थलंभित्वाभूतलंप्रतिकूर्मराजंगताविभेदेत्यर्थः भूतलभेदनेनकूर्मराज-
स्यचर्मतयाकूर्मभेदनमाक्षिप्य तेनतुवास्तवभितिभावः ३

तमेव भेदन प्रकारं विवृणोति शक्तिरिति कोपमानाद्रावणात्सकाशाद्भुजगपतिपुरं जगामेत्यन्वयः किं सूता प्रौढानियान्यु
प्राणितेजांसितैः प्रलयाय वीरक्षयाय समुदिता यद्वा प्रौढाः शौर्यगर्विताः तेषामुग्रतेजः सांप्रलयायैत्यर्थः देवदैत्येन्द्रकंपंयथा
स्यात्तथा सकलजनभवं हाहाकारयुक्तं प्रलापं कारयंती भुजगपतिपुरं कीदृशं ब्रह्माद्यैः स्थिरो भवेत्यादिवाक्यैस्तद्व्यमानं ४

शक्तिः प्रौढोग्रतेजः प्रलयसमुदिता द्रावणात्कोपमानाद्भुजंती दीपयंती ज्वलितदशदिशो लक्ष्मणं वेधयंती
हाहाकारप्रलापं सकलजनभवं देवदैत्येन्द्रकंपं ब्रह्माद्यैस्तद्व्यमानं भुजगपतिपुरं कारयंती जगाम ४ अ
त्रांतरे स्थानांतरादागत्य हनुमता पश्चात्तापगतं विभीषणं बलेक्षीणं प्लवंगेश्वरं मूढं जांबवंति प्लवंग-
मगणं संभूय भूयस्थिते शक्तिप्रौढमहाप्रहारा विधुरं मूर्च्छागतं लक्ष्मणं हारामे विलपत्य हो हनुमता प्रो
क्तं स्थिरैः स्थीयताम् ५ अथ विभीषणः रात्रौ ज्वलदुल्मुकं करं कृत्वा शिबिरं पर्यटन् प्रौढशक्तिज्वाला
वलीकबलितान् वानरान् पश्यति स्म को जीवति न वेति तत्र जांबवंतमेवापश्यत् उपविष्टं मूर्च्छारहितं
नान्यम् जांबवान् विभीषणम् अंजनासु प्रजायेन मातरि श्वातुराक्षस हनुमान् वानरश्रेष्ठः का-
मं जीवति वानवा ६ विभीषणः नैव राजनिःसृग्रीवे नैव रामेन च गदे आर्येण दर्शितस्नेहो यथा वा
युक्ते परः ७

पश्चादिति त्यक्तरावणाहृतलक्ष्मणाः वयं कवायास्याम इति पश्चात्तापः भूयः पुनरपि असंभूय अ
गोचरी भूयस्थिते सति अत्र वानरा एव न संतीत्येवं स्थिते स्थिरैः स्थीयतां धैर्यमवलंब्य स्थीयतां अन्यत्स बोधम् ५ अंजनेति
येन हनुमता अंजनामातासु प्रजासु त्रवती तु पुनः मातरि श्वावायुः सुप्रजाः सत्युत्रवानिति योज्यं पुंस्त्वे विसर्गलोपः ६ नै
वेति आर्येण भवता यथा परः स्नेहः वायुसुक्ते दर्शितस्तथानान्येष्विति किं

ह. ना.
७२

साक्षेपः प्रश्नः ७ एवंभूतरणोराज्यादिकं नापेक्ष्यं बलशौर्यादिकमेवापेक्ष्यमिति भावः एतेन हनूमतः शौर्यातिशयप्रश्नः ८ गिरी
नितिरुबोधम् ९ भुक्ते इति भुक्ते कृतभोजने मयि जीवित्वं प्राणान् जहासितत्किं किं विनर्के विनर्कद्वयं धातयति वनवासादि
क्लेशभीतः सन् सरलोक सरवाय अथवा सपत्न्या वं प्रकटीकरोषि किं अयमत्रासहायो नश्यत्विति सपत्नस्य शत्रोर्भावः सापत्यं

जांबवान् भोराक्षसेन्द्रविभीषण तस्मिन् जीवति दुर्धर्षं हतमप्यहतं बलम् हनूमतिगतप्राणे जीवन्तोपि हता व
यं ८ ततः सत्वरं जांबवता सह विभीषणः पृष्ठोपस्थितं मारुतिं विलपन्तं रामचंद्रमनुसरति रामः विभीषणमव
लोक्य गिरीन्यास्यं त्यमीवीरास्त्वयिवत्सदिवंगते मरिष्यामि ससीतोऽहं कया स्यति विभीषणः ९ भुक्ते मयि
प्रथममस्मि फलानि वत्ससक्तैः करोषि शयनं मयि जीवित्वं प्राणान् जहासि सरलोक सरवाय किं वा साप-
त्यभावमहह प्रकटीकरोषि १० इति तारस्वरैः सर्वैरुदंति रामः हावत्सलक्ष्मणाधिगरक्तसमीरुस्तुं यस्त्वार
णेपि परितृप्त्यपराङ्मुखो भूत् गोपायतीह भरतस्तु ममानुजः किं यस्त्वामधिज्य धनुरुत्थत शक्तिपातात् ११
गद्यम् अलमस्मद्दृष्ट्वा यौवनं शस्त्रभरणैः सशरं धनुस्तु क्तुमिच्छति हनूमान् निजापराधेन सकुरुणा भरत-
बाहुवर्णनाकर्णनेन साभ्यसूयं सत्वरं गारुडस्थानं मर्मान् नीय रामपुरतः स्थित्वा देवपश्य सप्तांभो निधयोद
शैवचदिशः समैव गोत्राचलाः पृथ्यादीनि चतुर्दशैव भुवनान्येकं नभो मंडलम् १ तस्य भावो विकारः सापत्यभावः

१० ११ उत्प्लुत्य वंदनं गारुडस्थानं यदंबरं समारुह्य विक्रमाविष्कृतो स्फुरत् दैन्यकोपातिशयतो वंदनं गारुडं मतमिति हैमी स
मेति गोत्राचलाः भूविभागगिरिवराः द्वीपपर्वता इति एतावन्त एव परिमाणमात्रोयः कटको विस्तारो यस्य तस्मिन् ब्रह्मांडरूपभा

अ.
१३

७२

डकोशे तत्रतत्राब्धिगिरिद्वीपभुवनादीनांमात्रैवनत्वानस्यमितिभावः विस्तारेकटकः पुमानितिधनंजयः १२ १३ देवादिति अ।
त्रनिषेधोवाशब्दः पूर्वतु सतांमानः अनाहार्यएवयदायदि तत्रापि क्वचिदेकवारं नासकृत् तत्रापि देवात् तत्रापि दुर्जन उत्तमानांमा
नमपहरति तदा तेषां सतां अनुजन्मानः अनुक्षणं पश्चाज्जनिताः उत्पादिताः गुणास्तानेवनाप्नोति यत्तेष्वधिकं हेयोपादेयतया

एतावत्परिमाणमात्रकटके ब्रह्मांडभांडोदरे कासोयास्यतिराक्षसोरघुपते किंकार्मुकं त्यज्यते १२ रा
मः आमारुते तथापि मामुन्मथ्य जागर्तिलंकाभटः हनूमान् देवपश्य नीचैः सह मेचीनकर्तव्या यतः
रवलः करोति दुर्धनं नूनं पतति साधुषु दशाननो हरत्सीतां बंधनं स्यान्महोदधेः १३ देवादप्युत्तमानां परिहर
तियदा दुर्जनो वा कथं चिन्मानं नाप्नोति तेषामनुजनि तगुणानेव कुत्राधिकत्वम् स्वर्गांनुर्मानवीयान् हरति
यदि पुनः शीतरश्मे मरीचीन् ब्रह्मांडस्य हरवंदे तदपिरघुपते किं ग्रहेशत्वमेति १४ रामः अये हनूमन् किं
तया क्रियते वीरकालांतरगतश्रिया अरयोयानपश्यंति बंधुभिर्वा न भुज्यते १५ हनूमान् लक्ष्मणां विषम
स्थितमवलोक्य लक्ष्मणवक्षोभिर्नंदत्वा हनूमान् सविस्मयोरामं हनूमति कृतप्रतिज्ञे देवमदेवं यमोऽग्रयमः
पुनर्देवपश्य पातालतः किमु सुधारसमानयामि निष्पीड्य चंद्रममृतं किमु नाहरामि उद्धुं चंदुकिरणं ननु
वारयामि कानाशपाशमनिशं किमु चूर्णयामि १६ गृहीतं गुणं कुत्र कुतः प्राप्नोति न कुतोपि तत्र दृष्टं तयति स्वर्गा-
नुः राहुः आनवीयान् मरीचीन् शीतरश्मेश्च हरति आच्छादयति तर्हि इह ब्रह्मांडस्य रवंडे रोदस्यां किं ग्रहेशत्वमेति नैतीत्यर्थः एवं राव
णनापि देवान्मान उन्मथितः तर्हि किं भवत्सादृश्यं गतइतिभावः १४ किंतयेति कालांतरगतश्रिया कालांतरगताश्रीस्तया १५ पाता

ह. ना.
७३

लतइति किमत्रवितर्के अहंउद्धंडोरावणः उत् उत्पतोदंडोयस्यएकंवापदं कीनाशोयमः १६ वैद्यमिति तनस्मात् अद्यैवरात्रा
वेवस्रुषेणारव्यं वैद्यमानय ननुवैरिभृत्यः कथमानीयतामत आह यतोऽसौभिषकुवैद्यः शत्रो रप्यन्यथानवदति इतिरामगिरा
पर्यंकसहितमेवशीघ्रमानीतवान् १७ कृतेति तरुणोपचारं शीघ्रविशल्यकरणीनामवल्या सः वैद्यः रजन्यामेव नतुदिवा

रामः आत्मगतम् यद्यदुक्तमने नमहावीरेणतत्तदिदानीमेवकृत्वादशयिति परंतुतत्करणादकालेपि
महाप्रलयः स्यादिति विचार्यप्रत्याह वैद्यंरुषेणमधुनैवतदानय त्वस्मलंकापतेरनुचरोपियतोभिषकुसः
नैवान्यथावदतिरामगिराहनुमान्यर्यंकस्रुषमचिरेणतमानिनाय १७ कृत्सोत्थितंरघुपतिभिषजांवरिष्ठं
पप्रच्छतंसकरुणंतरुणोपचारम् सव्याजहारहिमर श्मिरुच्चारजन्यांजीवत्यसौदुहिणशैलविशल्यव-
ल्या १८ तत्ररामेणाहताः वानरभृताः दुहिणाद्रिगमनाय रामपुरतः स्वस्वपराक्रामानुरूपं समयावधिमू-
चुः नलस्त्रिरात्रंपुनरेतिगत्वातत्रैवमेदीदिविदौदिरात्रम् कृष्णिवनीलोपुनरेकरात्रैवीरोगदोयामचतु-
ष्टयेन १९ रामः सभयम् आर्तः संकुचितसुरवकमलः समरसंकटे भगवतोरुद्रावतारस्यमारुतः साशंक-
सुरवकमलविकाशंपश्यति हनुमान्सत्वरंसकरुणंगारुडस्थानमास्थायांजलिपुटमभिनीयदेवक्षणंस्त-
प्यतामात्मायावदनंभिषकुचक्रचूडामणिलंकांप्रवेश्यागच्छामितथाकृत्वा,

तत्रापिहिमरश्मिरुचैव नतमसि तत्रापि दुहिणशैलेयाविशल्यवल्ली तथैवनान्ययाजीवति १८ नलइति त्रिरात्र्यवच्छिन्न-
कालं एकरात्रमहोरात्रमितिज्ञेयम् सर्वत्रैवम् १९

अं०
१३

७३

तत्रतावदात्मजवंद्योतयितुं तद्देशावधिमाह नीत्वेति इतः स्थानात् दुहिणगिरिर्योजनानां लक्षाणां षष्टिः षष्टिलक्षयोजनपरि
नितोऽस्तीत्यर्थः अतिदूरश्रवणात् विचित्रकित्संतं प्रत्याह अहंतत्रगिरौ गत्वा यामि आगच्छामि ननु कदा गच्छसीत्यत आह किंवि
शिष्टः तैलाग्नेर्दीपवर्तिज्वालायाः सकाशात् सर्पस्य गौरराजिकायाः स्फुटनं स एव परः अवधिर्यस्य यावद्दीप्ताग्नेौ सर्पः स्फुट

नीत्वा लंकां सुषेणं पुनर्निलसुतः प्रार्थयामास रामं देवाज्ञां देहि वीरास्तव हितकरणोपस्थिताः संति
सर्वे लक्षाणां षष्टिरास्ते दुहिणगिरिरितो योजनानां हनूमांस्तैलाग्नेः सर्पस्य स्फुटनं रवपरस्तत्र गत्वा
त्रचेमि २० रामः सहर्षं तथा करोतु वीरः हनूमान् ध्यात्वा आत्मानं प्रणम्य प्रफुल्लमवा निरुक्तावल्लभं तस्य
वाक्यं नीत्वाऽयो ध्यागमिष्यस्य रिवलकुशलतामानयिष्यस्यपीति चंडोद्दीनं चकार दुतमथ जननील-
क्ष्मणस्योपलभ्य स्वप्ने व्यालः समूलं कवलयति भुजं वाममुत्तस्थुषीति २१ प्रोवाच कोसलसुता पुरतोऽ-
दुतं सा स्वप्नं च सा मुनिर्वसिष्ठ पुरोहितस्य पार्श्वे नियोज्य स शरंधनुरादधानं शातिचकार परतं मुनिरा-
ज्यहो मेः २२ तत्र द्रोणादिशिरवरे हनूमान् दृष्ट्वा सर्वोक्तहिन किरणोद्यत् आस्तत्र शैले वल्लोरलान्य
मल्लरवदिरांगारभास्वंति वीरः

तितावद्गत्वाऽगच्छामीति तात्पर्यं २० ध्यात्वेति आत्मानं वायुरूपिणं रुद्ररूपं वा त-
स्य रामस्य वाक्यमिति संदेशं नीत्वा इति किं अयो ध्यामि त्यादि अखिलकुशलतां समस्तस्वकीयकुशलतां अथ तस्य याणानंतरं
लक्ष्मणस्य जननी इति स्वप्नमुपलक्ष्य दृष्ट्वा उत्तस्थुषी उत्थितवती इति किं व्यालः सर्पः समूलं वा मं भुजं कवलयति २१ प्रोवाचेति
सा सुमित्रा सा कोसल्या मुनिः स्वप्नज्ञानवान् स चासौ वसिष्ठ पुरोहितश्च मुनिर्वसिष्ठः २२ द्रोणानाम्ना दुहिणगिरिरिति च

ह्यणोगिरिरिति ज्ञेयम् दृष्ट्वेति तत्र शैले सर्वाग्रहोः रत्नानि दृष्ट्वा किंभूतावलीः तुहिनकिरणश्चन्द्रस्तद्वत् उद्यन्ती भाषासांताः
एतेन सर्वासां साम्यमुक्तं किंभूतानि रत्नानि अमलेत्यादि तदज्ञाने भ्रात्वा तदन्वेषणाय भ्रमिता दोष्या गिरिमेवोदहरत् यदा ए-
षः गिरिः नोत्सपात नोन्मूलितवान् तदा सह नूमान् तातं वायुं सस्मार अयं वायुः द्रुतमुपगतः तदा तद्वलेन सह तं गिरिं हनूमान्
उज्जहारेत्यर्थः २३ हुत्वेति श्रीखंडकांडचंदनखंडं नारिकेलमेव पूर्णाहुतिं जुहावहुतवान् तत्र पूर्णाहुत्यवसरे आजनेयः प्राप्तः

भ्रात्वा दोष्या गिरिमुदहरन्नुत्सपातैष तातं सस्माराय द्रुतमुपगतस्तद्वलेनो ज्जहार २३ तत्रापोध्यांशां
तिमंडपकुंडसमीपस्थो भरतवसिष्ठो हुत्वा श्रीखंडकांडसतगरकुसुमं पुंडरीकं मृणालं कपूरो श्रीरगर्भ-
प्रचुरयुतयुतं नारिकेलं जुहाव तूर्णपूर्णाहुतिं सज्ज्वलदनलनिभं शैलमादाय वीरः प्राप्तस्तत्राजनेयः स
किमिति भरतस्तं शरणाजघान २४ तदा भरतबाणेन भिन्नो हनूमान् भरतदोदंडमुक्तकांडप्रचंडप्रहा-
रमूर्च्छितो विधिलिखिताक्षरपंक्तिः लोपात्प्राणान्परित्यक्तुमिच्छन् पुंस्वावशेषभरतपुल्लारपट्टोद्धार-
मलक्ष्मणकुतोऽहमिति ब्रुवाणः संमूर्च्छितोऽपि पपात गिरिंदधानो लो गूलशेखररुहणसकेसरेण २५

सः भरतः तं हनूमंतं इति शरेण ताडयामास इति किं अयं स किं इति वाक्यस्यायमर्थः येन कालरूपेण स मित्रायाः मातुर्वामो-
भुजः समूलः कवलीकृतः सोयं किं अथवा यज्ञहंतारं घटाक्षरं प्रलयकालं नलप्रख्यं भगवान्मुनिर्वसिष्ठो व्याचष्टे सोयं किमि-
ति भ्रात्या भरतस्तं हनूमंतं शरणाजघान अयं चिरं जीवति विधिलिखिताक्षरपंक्तिः पुंस्वेति पुंस्वावशेषः यो भरतेषु बाणि-त
युक्तो ललारपटो यस्य सः हनूमान् केसरेण गिरिंदधानः सुविपपात किंभूतेन केसरेण लागूलस्य शेखराग्रभागस्तत्र भवेन २५

सर्वे इति लक्ष्मणेन सहितं सलक्ष्मणं चेदं रामनाम निशम्य तस्य हनुमतो वचनात् वृत्तं सीताहरणसेतुबंधनलक्ष्मणशक्तिभेदा-
दौषधिप्रापणरूपमुपगम्य ज्ञात्वा शल्यं ललाटस्थ बाणमपनीयौत्थत्यमुनिर्वसिष्ठो मूर्च्छो हनुमतो जहार २६ जिज्ञासेति गोपा-
यतीह भरतोक्तममानुजः किमिति रामेण स्तुतस्य हनुमान् भरतमिति जगाद इति किं हे भरत अहं श्रान्तो स्मित्वं गिरिनयप्राप

तत्र वसिष्ठ भरतादयः सर्वे सविस्मयं सर्वे निशम्य सह लक्ष्मणरामनाम तत्रोपगम्य हनुमत्पदयोर्निपेतुः
वृत्तं च तस्य वचनादपनीय शल्यं मूर्च्छो जिहार समुनिर्गिरिजौषधीभिः २६ हनुमान् साभ्यसूयम् जिज्ञा-
सया भरतबाहुपराक्रमस्य रामस्तुतस्य युधिलक्ष्मणशक्तिभेदे श्रान्तो हमित्यथ गिरिनयतं कुमारं वाक्यं ज-
गाद हनुमान् भरतं मरोषः २७ रामलक्ष्मणयोः समरसंकरमुपलभ्य गगनमंडलभ्रान्तनिजपुजादोपना-
यदो धूयमानधनुर्गुणरत्नलकारमभिनीय अत्रान्तरे रामः वत्सोतिष्ठ धनुर्ग्रहाणारिपवः सैन्यं निनिघ्नंति नः
किं शोषेद्य निराकृताः किमस्यः प्रत्याह तावा प्रिया श्रान्तर्देहि वचो विभो तिलदयं भ्रातः प्रियं छिधिमा-
कैकेया प्रियसाहसे सतवधान् भ्रातः कृतार्थो भव २८ श्रुत्वा तिनस्य वचनं भरतः शराग्रे साद्रिकपिंसमधि-
राप्य गुणं नियोज्य मोक्तुं दण्ड इति कुंडलिनं चकार तुष्टावत परमविस्मयमागतः सः २९ हनुमान् उत्तीर्य
बाणात्कुशलं गृहीत्वा संपूज्य बाहुं भरतस्य वाग्भिः मनोदरिद्रस्य यथा दगांतं तथा हनुमान् शिबिरं जगाम ३०

पणमेव किमुक्तं नाल्यच्छो र्येतत्राह कुमारं कुसुमाकरं इति भारवाहकत्वायोगात् २७ २८ श्रुत्वेति शराग्रे साद्रिकपिंसमधिरोप्य तं श-
रंगुणं नियोज्य मोक्तुं दण्ड इति शीघ्रं धनुः कुंडलिनं कुंडलपयं ताकृष्टं चकारेत्यर्थः यदा धनुः कुंडलीकृतं तदा पगमविस्मयमागतः
स हनुमान् भरतं तुष्टावमाधु साध्विति शशंस २९ ३०

ह.नु.
७५

तरसारामकटकंजगामेतिभावः दिगिति दिग्भागे पूर्वदिक् प्रदेशो उत्तालादृष्टिर्यस्य सूर्योदयश्चमवशात् एतेनज विलंब्योति
तम् पर्वतोद्योतनेनसूर्योदयश्चमात्सरोवरस्थं विकसितकमलमालोक्य प्रातराशंकया लज्जावानरोदीत् तदनुदिग्भागाव
लोक्यसूर्योदयमपश्यन् सुदं प्राप्य हाज्ञातं पर्वतोद्योतनेनसूर्योदयश्चमात् कमलविकास इति हर्षेण सहस्ववाहिनीं जगाम
३१ सिंहावलोकनन्यायेनास्थागमनमादित आह हत्वेति द्रोणाद्रिसमीपे माया मुनीन् राक्षसान् नाम्ना कंधकाली रजनी

अद्रिरुद्रावतारः प्रलयसमुदितद्वादशार्कानुकारं द्रोणं दोषाद्धानः कटकनिकटतामागतोप्यर्धरात्रे
दिग्भागे उत्तालादृष्टिस्तत्तरलतरसरस्तीरमास्थाय वीरस्तारं धीमानरोदीत् तदनुसहसुदावाहिनीमाजगाम
३१ हत्वामायामहर्षीन् जनिचरवरां कंधकाली सुदं ग्राही रूपां प्रमथ्य प्रबलमथुबलं राक्षसान् मर्दयित्वा
जित्वा गंधर्वकोटिं द्रुपदितिततमणिज्वालमादाय शैलं प्रातः श्रीमान् हनूमान् युनरपितरसान् दितस्तत्पुर
स्तात् ३२ रामसुग्रीवादयः सर्वे सहर्षम् यो मे दद्विविदा दिवानरचमूचक्रस्य रक्षाकरः सहतारणसंग
भैरवरवो ह्यसस्यलंकापतेः सीतातकमहोदधकारहरणप्रद्योतनोयं हरिः संप्राप्तः पवनात्मजः पटु
महाः श्रीकंठवैकुण्ठयोः ३३ चरवरां ग्राही रूपां सरसिमकरीरूपधारिणीं प्रबलं यथास्यात्तथा गवणप्रहितान् राक्ष

सान् समुद्रोपकंठं मर्दयित्वा पुनरिंद्रेण तद्वलजिज्ञासया प्रहितां गंधर्वाणां कोटिं द्रुपदितितजित्वा तत्पुरस्ताद्रामाग्रेतरसाशीघ्रं
बलेन वा ३२ य इति रावणस्य रणसंगे यो भैरवः रवः परत्रासनशब्दस्तेन य उ ह्यस आनंदस्तस्य संहर्ता श्रीकंठोरुद्रः वै
कुण्ठोरामस्तयोः पटुरधिको महः आनंदो यस्मात् तदंशतद्भक्तत्वात् महउद्धवउत्सवइत्यमरः संगमम् ३३ ७५

कपीति अथवानराः लक्ष्मणमंगलमाशंसन्तः गंडगोपालनामा ह नूमान् लक्ष्मणस्य विशदलक्ष्मीमूर्च्छाहरणरूपांदिश
तु औषध्यानयनेन प्रयच्छतु गंडलकपोलमध्यात्तु गोपंस्वर्यं लातिददा तीतिगंडगोपालः गावः किरणान्यातीतिगोपः च-
द्वा गावः जलानि पिबतीति सहस्रगुणमुत्सृष्टमादत्ते हिरसं विरित्युक्तत्वात् अत्रेयंकथा बालेन हनुमता फलभ्रमादज्ञाय
रविमंडलं ग्रस्तं पुनर्ब्रह्मणे प्रत्यर्पितम् उक्तमपि भैरवसहस्रनामस्तोत्रे महेशो गंडगोपालो स्वदुर्गागी गीतनायक इत्या-
दि सकः यः आत्मनो रामस्य श्रीमच्चरणनमस्कारेण नित्यसत्योदयश्रीः प्रकाशकः सत्यप्रतिज्ञ इति कपिकटकभयानां मध्येयः

कपिकटकभयानां गंडगोपालनामा समरशिरसिधीरयोः अनायास्तनूजः दिशतु विशदलक्ष्मीलक्ष्मण-
स्यात्मनः श्रीचरणनलिनूनत्या नित्य सत्योदयश्रीः ३४ रामः एकैकस्योपकारस्य प्राणान्दास्यामितेक
पे प्रत्यक्षं क्रियमाणस्य शेषस्य ऋषि नोचयम् ३५ रामः सद्यम् अंगेष्वेव जरायां तु यत्त्वयोपकृतं कपे
भवान्प्रत्युपकाराय मापत्सुलभतां पदम् ३६ लक्ष्मणः आलेपितो हनुमता गिरिजोषधीभिर्मूर्च्छो विहा
यसशरंधनुराददानः रामारविंदतरणिधरणीधरात्सालकापतेः कुपितकालद्वोपतस्थौ ३७ समरशिरसिधीरः

यद्वायमर्थः गंडगोपालनामा कपिकटकभयानां विशदलक्ष्मीं दिशतु सत्सुत्रेणैकेन तज्जातीयाश्लाघ्यं तदिति ध्वनिः लक्ष्मणस्या-
त्मनो भ्रातुः रामस्य चरणादिकं पूर्ववत् ३४ एकैकस्येति हेकपे हे हनुमन् प्रत्यक्षं क्रियमाणस्य लक्ष्मणविशल्यकरणस्योपकार
स्य ते तुभ्यं प्राणान्दास्यामिते त्वया क्रियमाणस्य वादत्तेषु प्राणेषु पुनस्तदभावान्छेषस्यैकस्य समुद्रलंघनादिरूपस्योपकारस्य वयं
ऋणिन एव ऋत्यक इत्यसंध्यभावः ३५ अंगेष्विति मदंगेष्वेव उपकारहेतुरापदसि सातवमास्त्वित्याशीरुपकारः ३६ आले-
पित इति धरणीधरः शेषः तदवतारः अन्यत्सगमम् ३७

ह. ना.
७६

ईषदिति ईषदन्त्यार्थे वेदनांचस्फुटयति वेदनादुःखं राघवेन्द्रस्यतव वयंकेवलं ब्रणिनः इति वयमित्यानंदादुन्मादः ३८ इ
इति श्रीमन्महानाटके हनूमद्विरचिते श्रीमिश्रमोहनदासविरचितायां दीपिकायां लक्ष्मणशक्तिभेदोनामत्रयोदशोऽंकः समाप्तः १३

अं.
१४

क्रोधारुणः प्रोत्फुल्लरवदिरांगारनेत्रो धनुर्गुणटणत्कारमभिनीय रामः सहर्षसबाध्यं सपुलकंचलक्ष्मणं गा
ढमालिङ्ग्य हावत्सलक्ष्मणप्रोदशक्तिभेदरवे दंजहिममलदयपर्यं केहामेघनादकुलकमलिनीप्रालेयवर्षवत्स
एतावती वेदनां न वेत्ति, लक्ष्मणः आर्य ईषन्मात्रमहं वेद्यस्फुटं यो वेति राघवः वेदना राघवेन्द्रस्य केवलं
ब्रणिनो वयम् ३८ इति श्री हनूमन्नाटके लक्ष्मणशक्तिभेदोनामत्रयोदशोऽंकः समाप्तः १३ ततः प्रातः
काले रावणो लोहिताक्ष इदं दूतमाहूय समादिशति रे लोहिताक्ष वानरवाहिनीं गत्वा राममिति ब्रूहि अयं रामजा
मदग्न्यं निर्जित्य यस्त्वया हरप्रसादपरशर्गृहीतस्तं रावणाय प्रयच्छ ततस्तव सीतां प्रयच्छामि लोहिताक्षः
यदा ज्ञापयति देव इति गगनमुत्पत्य रामशिविरे अवतरति ततोरामेन मस्कृत्योपस्थितः रामस्तं रावणदूतं
ज्ञात्वा पृच्छति अये लोहिताक्ष किं करोति राक्षसगणः लोहिताक्षः देव आधाक्षीन्मालं कामय मयमुद
न्वंतमतरद्विशल्यं सोमित्रैरयमुपनिनायोषधिवनं इति स्मारं स्मारं त्वदरिणगरीमिति लिखितं हनूमंतं दत्तं
देशाति कुपितो राक्षसगणः १ रामः विहस्य किमर्थमागतोसि लोहिताक्षः देव भूयुपतिं निर्जित्य गृही
तं हरप्रसादपरशं रावणाय प्रयच्छ ततस्तव सीतां समर्पयिष्यति लंकेश्वरः १

अधाक्षीदिति अधाक्षीत् अदीदहत् विशल्यं शल्यनिवर्तकं स्मारं स्मारं स्मृत्वा स्मृत्वा मयहेतोर्देवान्ये सुबोधम् १ २

७६

पौलस्त्येति हेदूतसरावणः ममगिरामदीयवचनेनैवत्वयाइतिवाच्यः इतिकिम् हेपौलस्त्यतावकमतिंत्वदीयांबुद्धिंस्मृत्वावि-
चार्यमदीयमनोमोदते परंतु प्रणयेनप्रीत्याहरप्रसाद परशुःनदेयः तेनदत्तेनपरशुनासरावणोऽधिकंयथास्यात्तथाताम्य-
तिग्लानिमायाति यद्वा एकपदं पौलस्त्येनासुप्रणयःकृतः तेनतावकमतिंत्वदीयांबुद्धिरावणस्त्वमपिमूर्खइतिभावःअ

रामः विहस्य दूतपश्य पौलस्त्यप्रणयेनतावकमितिस्मृत्वामनोमोदतेदेयोनैषहरप्रसादपरशुस्तेना-
धिकंताम्यति यद्वाच्यःसदृशाननोममगिरादत्ताद्विजेभ्योमहीतुभ्यंभूहिरसातलंबलभिदेनिर्जित्य-
किंदीयताम् २ अथरामायदेवराजःशत्रुंजयंरथवरंवितरतिस्म रामोऽपिहनुमंतंरथध्वजाग्रमारोप्य
स्वयंरथारोहणंनारयति तथाविधंतमालोक्यलोहिताक्षोनिष्क्रान्तः लंकाशिरवरस्थोरावणः अये-
लोहिताक्षकोऽसौदाशरथेर्ध्वजेवर्तते लोहिताक्षः देव हेलोह्वंघितवारिधिर्जनकजाविश्लेषशुष्य-
न्मनःकोसल्यासुतदेन्यपाटनपटुर्ग्रस्तांशुभूमंडलः निर्दग्धारिखलराक्षसेंद्रनगरःसौमित्रिसंजीवना
योलवातोषधिपर्वतश्चमरुतःपुत्रोर्ध्वजेवर्तते ३

न्यद्देहीतुचेत्तत्राह महिद्विजेभ्योदत्तातुभ्यंरसातलंदत्त-
ब्रूहि त्वमेवकथय भवतंनिर्जित्यबलभिदेकथंदीयतामिति अयमर्थः पूर्वंपरशुरदेयः रावणायचेदीयतेतर्हितस्यातिको-
पःस्यात् तथापिदीयते परंत्वेषइंद्रायरक्षितः पृथ्वीरसातलाभावे तस्यदेयत्वाभावात् २ हेलोह्वंघितेतिजनकजाविश्ले-
षशुष्यन्मनोयस्यसचासौकोसल्यासुतश्चेति तस्यदेन्यपाटन तटुःखदूरीकरणेपटुर्विदग्धः सन्बोधम् ३ ७ ७

रामायेति हेनितिज्ञेकार्याकार्यविदग्धे प्रतिपक्षाः शत्रव एव दृक्षास्तेषां दाहार्थं शिखिनेः गिरूपायकतमं सीतादानं स्वर्ग
प्रापणं वापदं च कीयबुद्धिस्थानं सम्भाव्यं स्वकीयः सिद्धान्तः स्रग्भाव्य इति पदनिर्णयलोकयोरिति हेमी बलं सैन्यं मगमत् व्य
तीतं किंभूतं बलम् मन्मात्रशेषम् अहमेक उर्वरित इति भावः ४ अथीतिरवरे लुपलक्षणम् अर्थात्स्वरभिषिरोदूषणानां

रावणः सत्वरं मंदोदरीमंदिरं प्रविश्य अयिमंदोदरि रामाय प्रतिपक्षदृक्षशिखिने दास्यामि वामे धिलीं
युद्धे राघवसायकैर्विनिहतः स्वर्गं गमिष्यामि वा नीतिज्ञे कथयस्व देविकतमः पक्षो गृहीतस्त्वया स्रग्भा-
व्यं पदमस्मदीयमगमन्मन्मात्रशेषं बलम् ४ मंदोदरीविहस्य अयि प्राणनाथ लंकेश्वर दृक्षा दैन्यं भ-
गिन्याः श्रुतस्वरनिधनं मातुलरयापि नाशं तालानां भेदनं यत्कपिवरहननं बद्धस्रग्ग्रीवसरव्यम् कर्माण्यु
द्यानभंगे जलनिधितरणं यौनजातस्तदानीं सोऽयं नष्टे कुलेऽस्मिन् कथमिव गमितो जायते ते विवेकः ५
रावणः सापत्रपंसाभ्यसूयं धिवर्धिकशक्रजितं प्रबोधितवता किंकुंभकर्णेन वा स्वर्गग्रामठिका विलुठन
परैः पीनैः किमेभिर्भजेः धिक्कारोऽयमेव मेयदरयस्तत्राप्यसौ तापसः सोऽप्यत्रैव निहंति राक्षसभेदा
नृजीवत्यहो रावणः ६

सूतोऽक्षः यो विवेकः स्वर्ग्यामि सीतां ददामीति वा तदानीं भगिन्यादिहननश्रवणेन जा
तो यो विवेकः गमितो नष्टोऽपि कथमिव जायते कथं जात इति लोकोक्तिः ५ धिगिति स्वर्गग्रामठिका स्वर्ग एव ग्रामस्तत्र विलुठ-
नं रत्नसंचयस्तस्य लुठनं प्रसत्त्याहरणं तत्र परैस्तत्करैः विलुठं रत्नसंचय इति विश्वः मेरावणाय अयं धिक्कारः यतः पूर्वं तु अरु-
एव तत्राप्यरिषु तापसोऽयं सोऽपि तापसमात्रोऽपि अत्रैव मत्समीप एव तत्रापि राक्षसभेदान् कुंभकर्णमेघनादादीं निहंति रा
वणः जीवति अयमेव धिक्कारः ६

शोकमिति गाढोपगूढं गाढालिङ्गनं हेकांतेमधिकरुणां दैन्यमातरुणायमादीपय एकः निरतिशयवीरोहं प्राणरंकः प्राणलु-
ब्धः किंनेत्याह राक्षसेन्द्रइत्युक्ता इति शेषः लंकां संत्यज्य भयमपि संत्यज्य समरायोद्यतो भूत् यद्वा शंकास्यामस्तीति-
शंकातां शंकावतीलं कामिवादिपदाभावात् च इति पदं भवति चेत्तदालंकां संत्यज्य च पुनः शंकां संत्यज्य इत्ययमर्थो संभ-

मंदोदरी सकरुणाम् शोकं लंकेशमागाः कुरुविरमपुनर्भाविगाढोपगूढं देवज्ञां देहियोत्थुं समरम-
वतराम्यस्मिन्सुक्षत्रियायत् रावणः विदीर्यमाणत्वादयः मैवंकांते स्वकांतेतरुणायकरुणां प्राणरंकः
किमेकः लंकां संत्यज्य शंकां शिवशिवसमरायोद्यतो राक्षसेन्द्रः ७ अथ रामाज्ञयावानरभराः ७
द्यद्विक्पालकोलाहलबहलमदावग्रहोग्राभिरक्षणांताराभिरदीप्यमानंदशिविदिशि दशग्रीवमुद्गी-
वयंतः एते निशेषसेतुग्रथनसमधिकैः शास्त्रिणः शैलपादैरुद्दामानः कपीन्द्रारजनिचरपुरीसुत्तरे-
प्लवंते ८ जलमध्ये रुद्रपादादिशिरवरगतो रामरावणयोर्युद्धं निरीक्ष्यमाणः रुद्रः कपिभरैः संवेष्टि-
तां लंकां विलोक्य मरुद्गुद्रादित्योऽज्ञातमरुवसुरवास्ते क्रतुभुजः पुरद्वारैर्यस्याः सभयमुपसंपत्यनु-
दिनं प्रकोपव्याधेयौ धरपुटपुटवानरभरैः समाक्रांता मेयं शिवशिवदशग्रीवनगरी ९ वति अतश्चका-

राभावादिशेषणम् ७ उद्यदिति ते कपीन्द्राः उत्तरेण उत्तरमार्गेण प्लवंते निरुंधंति उत्सुत्यारोहंति वा उद्दामानः उच्छ्रंखलाः अ-
क्षणांताराभिरुदीप्यमानंदशग्रीवं किंभूताभिः रावणभंगदर्शनायोद्यंतो ये दिक्पालास्तेषां कोलाहलाज्जातो यो बहलः मदः
बहुतरगर्वस्तस्यावग्रहो निरोधस्तेनोग्राभिर्देवदर्शना देवा दैन्यसंदेशिनीभिरित्यर्थः एतेवानराः शास्त्रिणः शास्त्रवंतः ८ ९

अस्त्रमिति तेनास्त्रेण भूमीरुहाः तृक्षाः सीदन्ति भस्मीभवन्ति तत्थेतुमाह किंभूता भूमीरुहाः पौलस्त्योरावणः तस्य वक्ष-
स्तटे संघट्टो मेलनं तज्जातो योनलस्तेन दत्तादाव विपत्तादावाग्निदुःखं येषां ते रावणेनापि स्वशैले त्रिकूटशिरवरः उत्पाद्यस्फ-
ट्प्रियाय प्रहितः अयं शिरवरः निज आत्मीयो यः कुंडस्तटे स्ततो ये निर्झराः प्रस्त्रवणास्तेषां जाले हेतुभिः जंबालपिंडः शैवाल-
पिंडवत् दृश्यते कुंडस्तटे हृदे कुंडमिति धरणिः पिंडत्वं द्योतयति लंकेशहस्तपंत्यापिष्ठः पिंडीकृतः पुनः पुनः कंडुकवत् उत्प-

सूग्रीवेण अस्त्रं यत्प्लवगाधिपेन विहितं पौलस्त्यवक्षस्तटे संघट्टानलदत्तादाव विपदः सीदन्ति भू-
मीरुहाः रावणेन उत्पाद्यप्रहिताः स्वशैलशिरवशैलकेंद्रहस्तावलीपिष्ठोयं निजकुंडनिर्झरजलजंबा-
बालपिंडायते १० तथैतेनोत्पत्यस्फटिकशिरवरीसोपिविदधे समंतादामूलं त्रुटितवस्त्रधाबंध-
विधुतः असुंयनाद्यापि त्रिपुरहरनृत्यव्यतिकरः पुरस्तादन्येषामपि शिरवरिणां मुल्लसयति ११

तनेनातिरिक्तभंगात् पिंडीभूतः स्त्रवज्जलः शिरवरो जंबालपिंडवद् दृश्यत इति भावः १० उत्पादने प्रयोजनमाह तथेति यथा
त्रिकूटशिरवरः उत्पादितः तथानेन रावणेन स्फटिकगिरिः उत्पत्योत्पाद्य समंतादामूलं मूलमभिव्याप्य त्रुटितो यो वस्त्र-
धाबंधः तेन विधुतः विशेषेण कंपितः विदधे कृतः सोपि स्फटिकशिरवर्यपि अद्यापि येन उत्पादनेनान्येषामपि शिरवरिणां पुर-
स्तादग्रे असुंरावणं पुरहरः रुद्रः तदर्थे यो व्यतिकरः कोपातिशयस्तमुल्लसयति शिक्षयति स्मारयतीत्यर्थः कोर्थः यथामदुत्सा-
दनेन रुद्रः स्फुटः तथैतरेषामपि उत्पादने दयितत्वात् भवन्तं रक्षिष्यतीति भावः ११

भेरीति दशकंधरः विधेः कर्मणा आज्ञया प्राक्तनकर्मप्रेरण येति यावत् यद्वा विधेः ब्रह्मणः शक्तिदानादिषु ब्रह्मसं-
 बंधस्य सत्त्वात् नगर्याः सकाशात् युद्धार्थं निर्यन् गच्छन् सन् बभाविष्यन्वयः यशो विजय एव दीपस्तेनादीपितः प्रकाशितः म-
 स्तकः ब्रह्मलोको येन तत्पर्यंतं विजयीति भावः तद्गमने पितृप्रताप गमनसत्त्वात् ब्रह्मावासशिरो विष्णुभञ्जिका स्वपि-
 मस्तक इति शाश्वतः जनकजारा मः जनकजायाः सकाशादरामः अक्रीडनं यस्य मृत्युरिति अन्यत्स बोधम् १२ नीचैरिति
 स्वरतांती क्षणत्वम् गगनं आकाशं प्रति आप्तं प्राप्तं मये द्यदृष्ट्वा यद्वा एकमेव पदं गे आकाशेयेगाः देवगणाः तेषां नमः प्रकृत्य प्रा-

रावणः स क्रोधं रथारोहणं नाटयति भेरीमर्दलशंखतालनिकरस्वानोल्लसत्काहलोनिः साणस्वन-
 पूर्णकर्णकुहरो निर्यन् गय्या बभौ युद्धार्थं दशकंधरो रथगतो माणिक्यमौलिर्यशो दीपादीपितमस्तकोज-
 नकजारा मोविधेः कर्मणा १२ नीचैर्वैपरीरिमितः पवनो वनेषु मंदीचकार तरणिः स्वरतांकरेषु रक्षः पति
 गगनमात्ममेव द्यसाक्षान्नद्यो यस्य स्थगिततुंगतरंगभंगाः १३ आकाशे यदानीलोलकाधियस्तभट-
 को दंडशिरवरो स्थितश्च ह्वाष्या कलितमृगतृष्णान्वितगिरिः तदैव देवानां मतिरजनिदिङ्मंडलजुषां
 धनुः शृंगेभृगस्तदुपरि गिरिस्तत्र जलधिः १४ तं येन गगने यत्रावलोकयति तत्रैव देवानमंतीति भावः गकारो-

गगने दीपे गणेशो गोगणोपि चेति शाश्वतः णम्प्रवृद्धिभावे इत्यस्याप्रत्ययेन नमः १३ यदेति रावणस्य प्रत्यासन्नत्वादानंदे देवा-
 नामुन्मादद्योतकेरणे प्रवृत्ते यदायस्मिन्नवसरे नीलो वानरः लंकाधियश्चासौ स्तस्य कोदंडाग्रभागे स्थितो भूदिति शेषः
 किंभूतः चंचतो ये वाष्पाः क्रोधाश्चूणिगिरिप्रस्रवणवारीणितैराकलिता करं बितामृगतृष्णा तदन्वितो गिरिर्यस्मिन्सः हस्ते

तगिरिनीलिः रावणधनुरग्रेस्थितइतितात्पर्यार्थः तदादिद्वन्द्वं डलजुषां स्वस्वदिगाकाशस्थितानां देवानां मतिरेवंजनिता एवंकिम्
रावणहस्तधनुः शिरवरेभृंगस्थानीयोनीलः प्रयामत्वात् नीलहस्तेगिरिस्तत्रगिरौजलस्थानीयातृणागिरिप्रस्रवणा अयमेवो-
न्मादः ५४ आश्चर्यमिति रजनीचरपतेः रावणस्यवक्रचक्रंमुखसमूहः भिन्नभावंचित्ररसाश्रयं बभूव भिन्नत्वमेवविवृणोति
रामेसाश्चर्यं सविस्मयं साद्रुतरसमिति सपटुसोत्साहम् सवीररसमिति उत्साहात्माभवेद्दीरः सव्यथं सविषादं सशान्तरस
मिति विषादः संचारिकोवा मयासीता आनीता यतो देवा अपि वल्गन्ते अद्यापि संधिं करोमीति विषादः तदुक्तं रसोदधौ विप
दिष्टाद्यनवामैः प्रारब्धासिद्धितोपराधाच्च अनुतापोत्रविषादो विज्ञेयो मुक्तिसंबन्धः साशंकं सविप्रलभं शृंगारं शंकास्य संचा

रावणस्य साश्चर्यं तत्र रामे सपटुभटसुरवे सव्यथं देवतौघे साशंकं रामयुद्धे कपिषु सविनयं लक्ष्मणे सा-
श्रुपूरं सासूयं भ्रातृकृत्ये सभयमनिलजे सत्रपंचात्मकृत्ये क्षिप्रं तद्वक्रचक्रं रजनिचरपते भिन्नभावं
बभूव ५५ रा रामः सीतां मागृण्हात्विति शंका उक्तं चरसोदधौ स्वीयापराधचौर्यैकतपरचौर्यादितो मताशंका स्वानि

ष्टेक्षणयोगस्तदभयभावोत्रविश्लेषः अत्र स्वानिष्टेक्षणं सविनयं सदैव्यं सकरुणमिति दैन्यं संचारी हनूमदादिदर्शनोद्दिपिता
क्षपुत्रवधादैन्यम् साश्रुपूरं रसाद्रौद्रसात्क्रोधस्थायी क्रोधानुभवमश्रुतत्रैवलक्ष्मणदर्शने सति मेघनादेवत्सलरसो जातः एतेन
पुत्रोहतइति उद्दीपनं वात्सल्यात् अश्रूणि अत्र सद्यं वक्रद्वये ज्ञेयं सासूयं सहास्यरसं हास्ये स्रूया संचारी साचविभीषणगता अ-
स्रूयातोपि हि हास्यं भवतीति प्रसिद्धं सभयं भयानकरसः भयंस्थायी सत्रपं सवीरसं त्रपात्रानुभावः साचया जुगुप्सातो भवति
जुगुप्सात्रस्थायी एव मद्रुतवीरशान्तशृंगारकरुणारौद्रवत्सलहास्यभयानकवीरभत्साः यथाक्रमं ज्ञेयाः ५५ ५ ५

बल्वेति इन्द्राश्वकेशश्रेण्यां उच्चैर्गाढं दशतूणान्निषंगान् बल्या वामैर्दशभिर्दोभिर्देशाचापान्निधुन्वन्सन् दक्षिणैर्दश
भिर्दोभिर्देशाशरानाददानः दशसुरवेषु पृथग्भावं द्योतयति अत्ररसाः ग्रंथगौरवात् नोद्घात्यन्ते कीटक राक्षसेन्द्रः द्वेड
न्हसन् द्वेडामर्षगतं हास्यमिति धरणिः इन्द्रः तच्चसुरवंतेषां श्रीयस्यतच्चाधिकं दशोक्तम् १६ रणोति कुचस्थानीयाः कु-

बल्यात्तूणान्दशोच्चैर्मघवहयसरावेणिवंधेन वामैर्दोभिश्चापान्निधुन्वन्दशदशचशरान्दक्षिणैराद
दानः द्वेडन् कीडन्प्रकुप्यन्प्रसरदभिभवद्भिर्जितातर्जितोद्यैः शशवत्स्विद्यन्सुरवश्चरितरति रणप्रो
गणराक्षसेन्द्रः १६ रामरावणयोः रणांगणेकुंडलिनोयुवानः परस्परमायकमिन्नदेहाः कुचाग्रल
ग्राइवकामिनीनांकुभाग्रलभाः सुषुपुर्गजानाम् १७ गगनगगनाकारसागरः सागरोपम रा
मरावणयोर्युद्धरामरावणयोरिव १८ तत्रमारोनामशक्षसक्तमुल्लयुद्धे अश्वारूढस्तयावद्भुज
तिनशिविरेवाजिनः पूर्वमर्धेधावंतं रवंडितस्य स्वमरि कुलबलात्पादयुग्मेन धीरः मारः कल्यादवीरः
शिरसि करतलोत्थापितेनांगदेन कुन्धेनाताडितो द्राक् शिवशिवसमरे पश्चिमार्धेन तावत् १९

भाः १७ १८

अश्वेति यावत्कल्यादवीरः मारः रवंडितस्य मध्यतः कृतस्य वाजिनोश्वस्य पूर्वार्धमध्यारूढः अरि कुलबलात् शत्रुसैन्यान्
सकाशात् शिविरं स्वकरकंपादयुग्मेन रवंडिताश्वार्धप्रदेशे कृतस्वचरणयुगलेन न व्रजति न गच्छति धावंतं अर्धं तावत् कुन्धे
नांगदेन द्राक्शीघ्रं समरे पश्चिमार्धेन कृत्वा पश्चिमभागेन कृत्वा शिरसि आताडितः किंभूतेन पश्चिमार्धेनांगदकरतलोत्था
पितेन शिवशिवकष्टं २०

महच्छरीराणि रक्षांस्यल्पशरीरान्वानरानवलोक्य जये विचिकित्समानं रामं बोधयति यावानिति हेराम अभिर्यावन्मान
तोऽगाधतायाश्च तावता तत्सदृशमानेन कलशशिशुना किं पीतः किंतु महानब्धिरल्पतरोऽगस्त्य इति च पुनः हरिरिन्द्रः तु
ल्याकारान् स्वप्रमाणान् रवगानिरीन्द्रहरति अपितु स्वयमल्पः अद्र्यस्तंगाः पक्षिपर्वतयोः रवग इति हेमी तेषां सपक्षत्वात्
किं भूतान् रवगान् अद्रितुंगान् सूर्यं पर्येतोन्नतान् अद्रयोदुमशैलार्का इत्यमरः तत्र तस्मिन् स्तावे अगम्यागं तु मशक्याः स-
मुद्रादयः प्रथितवपुषः गिर्यदियः तिग्मस्य भावास्ते जस्विनः अगस्त्येन्द्रादयोऽपि संतु भवन्तु तेषां सर्वेषां ग्रासग्रहणे कवलग्रहणा-

अंगदः यावानब्धिः कलशशिशुना तावता किंच पीतं स्तल्याकारान् हरति हरिः किं रवगान् अद्रितुं
गान् तत्रागम्याः प्रथितवपुषः संतु तिग्मस्य भावास्तेषां ग्रासग्रहणं रभसं रामतेना मधेयम् २० रा
वणः स्त्रीमात्रं ननु तादृका मुनिस्तो रामः सविप्रः शूचिर्मांश्चो मृग एव भीतिं भवन् वाली पुनर्वा नरः
भोकाकुत्स्थविकत्यसे वदरणं वीरस्त्वया को जितो दोगर्वस्तु तथा पितेयदि पुनः को दडमारोपय २१

दौसरभसं सत्वरं रामतेना मधेयम् स्त्रीति शेषः रामोयमिति शब्देनैव तेन घाः भविष्यंति किमत्राल्पदीर्घं विचार्य येति भा-
वः कतिचित्पुस्तकेषु रावणवाक्यमिदं तस्य श्यामुनीति पाठः तत्रायमर्थः यावानब्धिस्तान् गस्त्येन पीतः तावता सर्वपानेन-
किंकानो हानिः जाता भवता तु बल्य एव इन्द्रोऽपि गिरीन्द्रहरति तेन गिरिप्रहरणेन किंकानोक्षतिर्मत्पुत्रेण बद्ध एव तथा त्वयापि गि-
रिसमाः शौर्यादिहीनाः केचन राक्षसाः हताः तत्तस्मात्प्रथितवपुष्येषां ते तिग्मस्वभावाः स्वभावतीक्ष्णाः मादृशाः सक्षसाः संतु
तिष्ठन्तु परंतु अमूनल्पतरान् राक्षसानेव हेरामतेषां तिग्मस्वभावानां तेना मधेयं तन्नाम्ना रव्यातं सैन्यं च ग्रासग्रहणाय रभसं
न्यूनकिमपीत्यर्थः रभसः पदशून्ययोरिति चरकः २० स्त्रीमात्रमिति विकत्यसे विकत्यनं करोषि अतो वदत्वया वी-

रः कोजितः अन्यत्सुबोधम् २१ वंधा इति ह्रस्वितिकोपे हेरावण एते रामादयो वंधाः नमस्कृतियोग्या एव कीदृशाः वर्ततां व्यवह
 र्त्तृणां मध्ये विचारणीयचरितान् अतएव लोके महांतस्ते प्रसिद्धाः अविचारणीयत्वमेवाह सुंदरस्त्री ताटकात् दमनेऽपि अरवंडं य
 शोयेषां ते स्त्रीवधादपकीर्तिबाहुल्यनियमात् अतस्ते तिष्ठंतु तद्वा तया किंकृत्यं चेद्दीर्यमेव श्रोतुं कामो सितर्हि शृणुयानि प्रसि
 द्धानि त्रीणि मुखानि त्रिशिरः शिरांसि अर्थात् त्वरदूषण शिरांसि च कुतः सकाशात् पराणि देहाद्भिन्नानि आसन् तत्त्वमेव वद

अत्रांतरेंगदः वंधास्तेन विचारणीयचरितास्तिष्ठंतु हं वर्ततां सुंदरस्त्री दमनेऽप्यकुंठयशासो लोके महांतो-
 हिते चानि त्रीणि कुतो मुखान्यपि पराण्यासन् वरायो धने यद्वा कोशलमिन्द्रसूनुनि धने तत्राप्यभिज्ञो जनः
 २२ रावणः शंभोः पर्वतकंदुकेन महती क्रीडा कृता येन तं ररेमानं वराममास्मरभवं देवेश्वरं रावणम् ज्या
 धोषं कुरुताटकांत मकराणामंतकं सैयुगेयश्चानीति समग्रधीरकुटिलः शारवामृगाणां पतिः २३ रामस्त
 थापितं रावणं जघान लज्जावनम्रवदनां बुजः सन्मना कुस्थितः रावणः विहस्य ररेमानं वराम योम-
 यानि हतो धोरं समरे तव पूर्वजः अनरण्यः किमद्य त्वो व्यथयत्यथ लज्जितः २४ रामो निःशंकरं ररेरा
 क्षसाधमपश्य नदूयेनः पूर्वैर्नृपतिमनरण्यं यदवधीर्जयो वामृत्युर्वायुधिक्जप्ततां कः परिभवः

वालिहननेऽपि यत्कोशल्यं प्रावण्यं तत्रापि जनः अर्थात् त्वमेवाभिज्ञोसि वालिना त्वंबलः सतुरामेण हत इति भावः २२ शंभोरिति
 भवं चेन्नस्परसि आकृतौ भवमव्यर्थमिति विश्वः तर्हि ज्याधोषं कुरु अनीतो समग्रां धियमीरयंति ये तेष्वपि कुटिलः अल्पनीति
 वानिति शारवामृगाणां पतियोर्वाली तस्याप्यंतकं ज्याधोषं कुर्वत्यर्थो व्यंग्यः २३ य इति सुबोध २४ नदूये इति कृपणं सदेन्यं यथा-

ह.ना.
८१

स्यात्तथा हैहयपतेः सकाशात् यत्पुलस्त्यस्त्वसितामहः यद्विज्ञामकृततद्विज्ञाहरणं व्यथयतीत्यर्थः २५ यदिति वक्षोनिषे-
धादन्यांगहननमायानं सासीतासप्तद्वीपैः सप्तभिः पृथिव्याद्यावरणैः समंद्रीपोस्त्रियामावरणेषु स्पेवांतर्जलावनावितिर्वे-
जयंती कीदृशी भुवनावली विलसिता विलीयते सर्वं मस्मिन्निति विलं प्रकृतिस्तयासिता आवृता सप्रकृत्यावरणेत्यर्थः
विद्-विलयने इत्यस्य विलमिति रूपं अन्यथा द्वीपानां त्रिभुवनान्तःपातित्वादानर्थक्यप्रसंगः स्यात् एतद्धननेऽकस्मान्महा

जितमन्येकारागृहविनिहितं हैहयपतेः पुलस्त्यो यद्विज्ञामकृतकृपणं तद्व्यथयति २५ योसमोनजघा
नवक्षसिरणेतं रावणं सायकैः सः श्रेयोविदधातुवस्त्रिभुवनव्यापारचितापरः तद्यस्य प्रतिवासरेव स
तिसातस्यास्त्वहं राघवो मय्यास्ते भुवनावली विलसिता द्वीपैः समं सप्तभिः २६ सप्रौढरावणरुषा-
विहितावलपः सज्जो बभूव दृढसंगरबद्धदीक्षः आपन्नभीतिहरणव्यवसायिनां हि प्राणास्तृणं धिपुलस
त्वसहायभाजाम् २७ तत्र रामोरतिलेभेन प्रिया विरहादितः तत्सत्यं मनसि स्वच्छे रम्याणां रमणीय
ता २८ रामः बाणो यं मम तादृकास्मशिरसि स्नातः स्वसूनांसिका प्राणायामपरः खरत्रिशिरसां द्रुत्वा
दशास्याहुतिं मारीचं च बलिं विधाय तदनुत्वा च म्यवारां निधिं भोक्तुं रावणमाभिषमृगयते भो दीयतां मे धिती २९

प्रलयः स्यादिति भावः अनेन विप्रलंभोन्मादावस्था च दर्शितेति भावः २६ स इति सरामः अवलेपो गर्वः सत्वमुत्साहः स एव सहा
यः तं भजंतीति २७ तत्रेति सूबोधं २८ बाण इति आत्मा रुधिरं तद्वक्त्रे शिरसि देहे धातुषु कूटस्थे जीवे व्यात्मा मतः पुमानिति
विश्वः धातुना रुधिरं गृह्यते स्वसूस्वद्विगिन्याः शूर्यण रवायाः साहचर्या दूषणोपिरावणस्येदं रावणं रावणस्याभिषमित्यर्थः
(२९)

अं०
१४

८१

क्री वेति हेरामरणेषु प्राणत्राणाययाधीः सालज्जा प्रशांत्यैसंधये साक्रीवानामेव यथाविहूत्सलज्जा प्रशांत्यैमौढ्याच्छाद-
नाय मूर्खाणांमौनस्वीकारः तथाकातर्याच्छादनायसंधिरिति ३० रेइति अनवसरप्राप्तेश्वर्य एतस्याशेषहननमेश्वर्यहेविरि-
च्यजगत्सर्गायपुनःसृष्ट्यैबीजसंचित्तुगोपाय निःशेषंनरवानरा नृहनिष्यामीतिभावः ३१ अद्येति प्रकरणसंबोधम् वाग-

रावणस्तथापिसावज्ञम् क्रीवानामेवसुद्धेषु प्राणत्राणायरामधीः लज्जाप्रशांत्यैसंसत्समूर्खाणा-
मिवमूकता ३० गगनमंडलमवलोक्य रेकालत्वमकाललब्धविभवः स्वैरस्य कामोभवशंभोभूषयन्
तनैः शिवशिरोमाल्यैर्निजांगमुद्गुः किंचत्तंचविरिच्यसंचित्तुजगत्सर्गायबीजंक्वचित्सन्तुःकरवाल-
भीषणशुजायुद्धायलकेश्वरः ३१ राममाक्षयति अद्यवाजानकीरामकामंपास्यतिमंदिर-
रणोवादारुणैर्गृध्रैर्मधुरानधरान्मम ३२ तत्राशोकवनिकास्थितविमानमारुह्यजानकीरामरावणयोर्यु-
द्धंदर्शयतित्रिजटासरमाच मंदोदर्यपि सुंदरीपरिवृतालकाचलमारुह्यपश्यति रुद्रोपिसमुद्रमध्येएक-
नचरणेनोपस्थितोयुद्धं पश्यति देवीः सर्वेविमानाधिरुद्राः नभोमंडलगतायुद्धं पश्यन्तिस्म रामः संहारमे-
रुवद्वक्रोधनाटयतिकालरुद्रइव रेरेनिशाचरपतेत्वरितंगृहाणबाणासनंत्रिदशदर्पहरंशरंच नि-
र्वापयामिविरहाग्निममुप्रियायामंदोदरीतरलनेत्रजलप्रवाहैः ३३

र्थःप्रतिपाद्यतेवानिश्चये हेजानकि रामोय-
दिजीवति अद्यदारुणैरणेममाधरान्कामंयथेच्छंग्रधःपास्यतीति द्वितीयोमुहुरर्थे कीदृशरणे मंदिरैर्वीरशरणे ३२ रेरेइति वा-
णासनंचापम् ३३

मंदोदरीति हाकष्टमागतं अनेनरामेणदशाननोपि स्फुटं असंशयम् ईषज्जयः ईषत्करोजयोयस्य ईषज्जयत्वंद्योतयति य
दायं बालतरौऽतिशयबालकः बाणैस्ताटकामंतर्हृदयेयस्तेजोभवोऽग्निस्तस्यसमिंधनेसम्यगिंधनादानेसामिधेनीमेध-
सामाहारकोमंत्रः सामिधेनीतां अकृतस्वतेजोऽग्निदीपनकर्त्रीम् एधोमंत्रः सामिधेनीतिशाश्वतः कौणपाराक्षसास्तेषां
कोटिमुत्साटयन्सन्किमप्यनिर्वचनीयबलंरक्षः कोटिं अधायंतरुणइतिभावः ३४ आकृष्टेइति युधिधनुष्याकृष्टेसतिर

इतिबाणान्स्पृशति मंदोदरीसभयम् उत्साटयन्किमपिकौणपकोटिमंतस्तेजोहुताशनसमिंधनसा
मिधेनीम् हस्ताटकीमुकृतबालतरः पृषत्कैरीषज्जयस्फुटमनेनदशाननोपि ३४ रामभुजदंडः आ-
कृष्टेयुधिकामुर्केरयुपतेर्वामोऽब्रवीदक्षिणं दानादानसभोजनेषुपुरतोयुक्तं किमित्यंतव वामान्यः पु-
नरब्रवीन्ममनभोः प्रष्टुजगत्त्वामिनंक्षेपंरावणवक्रपंक्तिमितियोदद्यात्सवोमंगलम् ३५ रामः कुशि-
कस्तसपयोटिष्टदिव्यास्त्रमंत्रोभृगुपातिसहयोद्धावीरभोगीनबाहुः दिनकरकुलकेतुः कौतुकोत्ता
नचक्षुर्बहुमतारिपुकर्माकौतुकीरामदेवः ३५ युपतेः रामस्यवामः आयुधिहस्तः दक्षिणं आयुधिहस्तं अब्र-
वीदित्यन्वयः पाणावायुधिनह्योरिति शब्दशेषे आयुधानिधीयंतरे स्वाहारेणास्मिन्नित्यायुधि बद्धश्चस्वरूपं पद्यजातिः
स्वरयोगवियोगाभ्यामर्थदाबद्धश्चस्वरूपेति चित्रालंकारो दानादानसभोजनेषुत्वंपुरतः पुरोवर्ती अधुनाइत्येष्टतोगमनं
किंयुक्तं वामान्योदक्षिणोहस्तः पुनर्वाममब्रवीत् हेवामरणे ममभीर्भयं न रावणवक्रपंक्तिं भेतुं प्रष्टुमागतोस्मीति शेषः इ-
तिवदन्सः दक्षिणः वोमंगलंदद्यात् ३५ कुशिकेति तदारामदेवः कौतुकी सुहोत्सवीजातइति शेषः वीराणां भोगाययोग्यो

बाहूयस्यसः यद्वावीरोरमणीयो भोगी नो वास्तुकि स्तद्बाहूयस्य बहुमतं रिपुभिः कर्मशौर्ययस्यसः ३६ रावणः दश
भिर्हस्तयुग्मैर्यत्कार्यं करोति तदेव कार्यं श्रीरामः एकेनैव हस्तयुग्मेन करोति अतएव नरवीरस्य श्रीरामस्य शिल्पचा-
तुर्यैरक्षः पतेः रावणाद्दशगुणमधिकमिति ३७ रेरावणेति अद्यै नहनिष्यामीति प्रतिज्ञा अर्के अस्तनगावलंबि निर्म-
दोदरी अस्तशैलस्थेर्के चकोरकवधूरिवासीत् यथाचकोरीरात्रिमेवेच्छति चंद्रकरामृतानुभवात् तथाचमंदोदरीरात्रौ
राक्षसानां बलातिशयात् जानकी चक्रवाकीवासीत्यथाचक्रवाकीदिवैवेच्छति रात्रौ वियोगागमात् तथा सीता रात्रौ रक्षोति

यद्वावणो बहुभिरेव भुजैः करोति तद्वाघवः प्रतिकरोति भुजद्वयेन कर्मद्वयं यदपि तुल्यफलं तथापि रक्षः
पतेर्दशगुणान्नरवीरतुल्यम् ३७ तत्रमंदोदरीजानकी च रेरावणास्तमुपयातु सहत्वयार्कः श्रीराघवे
समरमूर्ध्नि कृतप्रतिज्ञे मंदोदरीजनकजास्तनगावलंबिन्यर्के चकोरकवधूरिवचक्रवाकी ३८ रामः ए-
कस्मिन्विनिपातितेपिशिरसि क्रोधोपशान्तिः कुतः किंतु स्वानुनयायमूर्धनि धनं दृष्ट्वा नयत्रारिणा स्व-
तोमूर्ध्नि बहुत्वतः फलमिदं सम्यद्भ्रमया लभ्यते छिन्नं छिन्नमवेक्ष्य राक्षसपते स्वदुर्नयं ज्ञास्यसि ३९

शयात् रामप्रतिज्ञाभंगभयादिति भावः ३८ एकस्मिन्विनिपातितेऽनुनयायमाहिं धीत्यादिस्तवाययत्र शिरःकर्तने एकस्मि-
न्नेव शिरसि कृते अन्यशिरोभावात् अनुभवाभावः अयमर्थः यस्य पुंसो एक एव मूर्ध्नातिष्ठति तस्मिन्मूर्धनि छिन्नं सति समृतकः पु-
रुषः मम मूर्धनं माहिं धीत्यनुनयं प्रहारकर्तुः पुरुषस्य कथं करोति अनुनयाभावात् प्रहारकर्तुः क्रोधशोति कुतः क्रोधो न गच्छ-
तीत्यर्थः अतः मूर्ध्नि बहुत्वतः लज्जः सकाशात् इदं फलं सम्यद्भ्रमया रामेण लभ्यते प्राप्यते यतः हेरावणा छिन्नं छिन्नं मूर्धनि अवक्ष्य दृष्ट्वा

स्वकीयं दुर्नयं अनीतिफलं पश्यसीति यतस्तव बहवः सूर्यानि स्तिष्ठन्ति अतः मया छिन्नं २ सूर्यानि मवेक्ष्यामीति फलं पश्य सिममन्त्रो
धोपशांतिर्भविष्यतीत्यर्थः ३९ धनुरिति एकैरेकैः करैः षष्टिंशं मूर्धः अन्यैरन्यैः करैः षष्टिंशं नभसि विक्षिपन् सन् युगपदेव विंशतिं
च पलयति ४० कल्यांत इति रामः रणेन वभिर्बाणैर्न व एव रावणस्य मस्तकान् च कर्त बाणसाफल्ये विशेषणद्वयं भूयः कर्त
नानंतरं सरामः पुनः अभिनवान् नवीभूतानां लोक्य विस्मितः सन्मुहूर्तं विश्राम्यागस्त्य दत्तं ब्रह्मास्त्रं आददेष्टुं हीतवान् अत्रे

रावणः अत्यंतदुततर श्रीरामबाणादिताडनव्यग्रः धनुर्निस्त्रिंशादिप्रहरणगलच्छेदकुपितो दशास्यः
स्वान्मूर्धोरघुपतिशरव्रातदलितान् करैरेकैरेकैर्नभसि षष्टिंशमादाय युगपत्क्षिपन् अन्यैश्च पलयति दो
विंशतिमपि ४० रामः सावहेभम् कल्यांतं यत्कृतांतैरिव वरसमरप्रांगणैरामचंद्रो बाणैरुत्तीर्णशाणैर्न
वभिरपि दशग्रीवमूर्धोर्न वैव चिच्छेदालोक्य भूयः स पुनरपि नवान् विस्मितः सन्मुहूर्तं विश्राम्यागस्त्य दत्तं
तदनु रिपुवधायाददे ब्रह्मास्त्रम् ४१ पैतामहं रघुपतिः समरेति कोपाद्वाणसुमोचत् हृदये दशकंधरस्य
भित्वा सतत् हृदयशोणितशोणगात्रः प्राणान् विवेश धरणीतलमस्य नीत्वा ४२ मंदोदरी सकलसुदरीभिः
परिवृता गलदविरलनेत्रजलप्रवाहैः सीतापतेर्विरहानलेन सहलंकापतेः प्रतापानलं निर्वपयंती हाहा क
रं घोरफूत्कारैः कुर्वती झटिति त्रिकूटचलादुत्पत्य समरभूमीं महानिद्रागतस्य निजप्राणनाथस्य लंकापते
श्वरणकमलयोर्निपत्य

यंकया ब्रह्मणा स्य वरोदतो यावद्दशमो मध्यस्थो मूर्धानं विच्छिन्नस्तावदन्यानि शिरांसि हतान्य
पि अकृता निभविष्यंतीति ४१ पैतामहमिति पैतामहं ब्रह्मास्त्रं सः बाणः तद्दृश्यं भित्वा अस्य रावणस्य प्राणान् नीत्वा मुवि विवेशो-
त्यन्वयः ४२

सुगमंगद्यं, भिन्नेति अथविप्रलम्भगुणकीर्तनमाविः करोति हेप्रियतुभ्यंनमः किंभूताय भिन्नानियानीं द्रगज बंधूनां सिं
धुराणांगजानां शिरांसि तेष्यः संपतितुंशीलयेषां तैः मौक्तिकैः कृत्वाशश्वतयाविजयप्रशस्तिरचना लेखनं तद्युक्तायाव-
र्णाविलीतस्याः शिल्पिनेलेखकाय गजकुम्भन्युत्तमुक्ताहारैरेवात्मजयप्रशस्तिं लिखतीत्यर्थः नाकांतः पुरिका नांस्वर्गांतः
पुरस्थमृगदृशां कपोलेषु विलसन्कुंकुमपत्रस्यांकुरः चित्रंतत्रयः श्रीविन्यासः शोभातिशयः तस्यविनाशायभीषणः सुज

भिन्नेरावणबंधुसिंधुरशिरः संपातिभिर्मौक्तिकैः शश्वद्विश्वजयप्रशस्तिरचनावर्णावली शिल्पिने ना
कांतः पुरिका कपोलविलसत्काश्मीरपत्रांकुर श्रीविन्यास विनाशभीषण सुजस्तंभायतुभ्यंनमः ४३ हा
प्राणेशलंकेश भूयिष्ठानि मुरवानिचुंबतिभुजैर्भूयो भिरालिङ्ग्यते चारित्र्यव्रतदेवतापिभवताकांतेनमं
दोदरी हालंबोदरकुम्भमौक्तिकमणिस्तोमैर्ममैकावली शिल्पेवागधमणिकस्यभवतो लंकेंद्रनिद्वार-
सः ४४ एकेनेवसमुत्थतोहरगिरिर्दोभ्यां त्रिलोकीजितायस्याष्टादशभिर्भुजैरवसरः शस्त्रस्यनासादि
तः,

स्तंभायस्य ४३ भूयिष्ठानीति मंदोदरी तेभूयिष्ठानिबहूनिमुरवानिचुंबतिकंतेनभवतास्यभू-
योभिर्बहुभिर्भुजैरालिङ्ग्यतइत्यन्वयः पतिव्रतादेवी हेलंकेंद्र भवतोपिनिद्वारसोजातः हाकष्टंक्रुणिनोनिद्वारसाम्भावात् ऋण-
मेवद्योतयति लंबोदरः गजाननोगणेशस्तकुम्भयोः येमौक्तिकसमूहास्तैर्ममयः एकावलीहारभेदः एकावल्येकयष्टिकेयमरः
तस्याः शिल्पेऽभिनिर्माणेवाच्चा अधमणिकस्यास्यलंबोदरंविभिद्यतवहारं करिष्यामीतिवा उत्तमर्णधमर्णौदोप्रयोक्तृग्राह
कौक्रमादित्यमरः ४४ एकेनेति अथास्यवलंबोतयतिदेवंप्रणमतिचस्यरावणस्यद्वाभ्यांभुजाभ्यांत्रिलोकीविजितावशीकृता

तयोरेकेन एषः हरगिरिः समुत्थृतः एकेनान्ये लोकजिता इति द्रष्टव्यम् सोपिरावणः एनं रामं प्राप्य व्यर्थं भुजः सन् येन दैवेन
विनिहतस्तस्मै देवाय नम इति ४५ जातिरिति शेषकः ४६ ४७ कालस्य सर्वतो दुर्निवारत्वं द्योतयति दुर्गमित्यादि पंचभिः

सोप्येनं द्विभुजं मनुष्यमहह क्रव्याद्वीरोरिपुं प्राप्य व्यर्थं भुजोरणे विनिहतो देवाय तस्मै नमः ४५ जाति
र्ब्रह्मकुलाग्रजो धनपतिर्यः कुम्भकर्णो नुजः पुत्रः शक्रजयो स्वयंदशशिराः पूर्णाभुजां विंशतिः दैत्याः का
मचरारथश्च विजयी पारे समुद्रं गृहं सर्वं निष्कलितं तथैव विधिना दैवबले दुर्बले ४६ कालेन विश्वविजयी
दशकंधरोऽमूर्त्तश्च लोद्धरं चंचलकुण्डलाग्रः संस्कारमग्निदहनाय स एष कालश्चाज्ञां विनारघुपतेः
प्लवगैर्निरुद्धः ४७ दुर्गे त्रिकूटः परिरवासमुद्रोरक्षां सियो धाधनदश्च वित्तम् संजीविनीयस्य सुखाग्र-
विद्यासरावणः कालवशाद्विनष्टः ४८ इह खलु विषमः पुरा कृतानां भवति हि जंतुषु कर्मणां विपाकः
शिवशिरसि शिरांसि यानि रेजुः शिवशिवतानि लुठंति गृध्रपादैः ४९ ततो लक्ष्मणवायुपुत्रौ विमाने जान-
कीमारोप्य सत्वरमानीतवन्तौ जानकीसंभ्रममुत्थाय लज्जान्नाटयति रामः जनकतनयां हृत्वा
रागीहते दशकंधरे तदनु विरहज्वालाजालाकुलीकृतविग्रहः रघुपरिवर्तनाधोऽध्वं नतिर्यगवेक्षते सु-
कुलितदृगं भोजदंढः समाहितवत्स्थितः ५० पद्यैः ४८ इहेति शिवशिवेति कष्टं कष्टं तानि शिरांसि लुठंति चंच्वा

क्षेपेणे तस्ततश्चालयंति रेजुः विलसंति स्म आविर्भवन्ति ४९ जनकतनयामिति रागी युद्धोत्साहवान् रामो जनकतनयां हृत्वा
लंकातः स्वशिविरे आनीय यद्वा योजनकतनयां हृत्वा रागी रागवान्यतः एवं भूते दशकंधरे हते सति सर्वैरुबोधम् ५०

चापेति चापालिंगनेन भंगुरं यदंगं तेन मदनमिव अन्यत्करे द्वितीयहस्ते सुष्ठेर्मध्ये मध्यमुष्टिनिविष्टोयः पंचकशरः शरपंचक-
स्तंबिष्माणं यद्वा पंचकं पंचाक्षकं रावणदेहं तद्धंता शरः पंचकशरः वीरश्रीविजयलक्ष्मीस्तस्यानखक्षतेरिव तमिति प्रसिद्धं
५१ कालेति बीजमाश्रयभूतं अन्यथा कुरे जाते बीजवदनुपलब्धिप्रसंगः स्यात् कैवल्यप्रतिभूः मोक्षजनयिता मोक्षदइ

साश्वत्स्ववंश्यपरिजनलज्जया च हनूमान्मातर्जानकि चापालिंगनभंगुरांगमदनन्यस्ते कहस्तांबुजं म-
ध्येमुष्टिनिविष्टपंचकशरं विष्माणमन्यत्करे वीरश्रीनखरक्षतेरिव नवैर्बाणव्रणैरं कितं वीरं राममवस्थि-
तं प्रणमत प्रोन्मथ्य लंकाभरम् ५१ जानकीस्वगतं तापच्छेदसुधाकरस्तनुभृतां क्रोधानलं भोधरः
सारासाराविवेकशोकभवनं हर्षस्य बीजाश्रयः कालव्यालविषस्य गारुडमणिधैर्यदुमारामभूः कैवल्यप्र-
तिभूर्यदेतस्मिन् कृतं रामस्य तत्संगमः ५२ इति रघुपतेश्चरणकमलयोः शिरोमधुकरेणामकरंदमनुभवि-
तुमिच्छति रामः उपसृत्य साशंकं हेमहाताजनाः यद्यपि प्रियापतिव्रता तथापि चिरं परमंदिरस्थादि-
व्यमंतरेण कथं मां स्पृष्टुमर्हतीत्याकर्ण्य रामवाक्यादाकाशादवतरंति ब्रह्मादयः ततो दिव्योपकरण-
नाटयति तत्र रामो रतिं लेभे न प्रिया विरहादितः यत्सत्यं मनसि स्वस्थे रम्याणां रमणीयता ५३

ति सुबोधम् ५२ ननु चिराभीष्टप्राप्तौ कथमस्य धैर्यमित्यत आह तत्रेति रामस्तत्र तस्यां सीतायां रतिं लेभे तत्सत्यमेव
नन्वनिच्छन्नेतत्प्रिया विरहादितोपि न तु तदसौंदर्यादिति चेन्न रम्याणां वस्तूनां रमणीयता तदनुभवः स्वस्थे मनसि भवति न
तु व्यग्रे अतो रामस्य सीतादिव्यग्रहणादिनाव्यग्रत्वम् सुबोधम् ५३

स्रबोधम् ५४ सत्यमिति कमलभूः ब्रह्मा हुताशस्यजिह्वाज्वालासासांपंत्यएवलीलासरः क्रीडार्थेसरसितस्मिन्सीता
 ननमेवसरसीरुहमालोक्य इयंसीताशब्दाइत्यभिदधौ अवददेवतावत् कीशेश्वरैः सग्रीवादिभिः फल्गुत्कारैः शब्देनभोमंड
 लंरमसात्तरया आपूरिपूरितं कीदृशस्यकालहुताशनस्यसत्यंयथार्थं शब्दाशब्दनिर्णयंवहतः ज्ञापयतः किंभूतेजिह्वालीला
 सरसि अंगारेअंगारप्रचुरे अत्रैवार्थेवाशब्दः अनुव्यवधानात्कथमडागमः अत्रोक्तकविकामधेनौ धातवःशब्दप्रत्ययोप
 जानकीसत्वरं ज्वलसावकमुपगम्यभोभगव न्यावक मनसिवचसिकायेजागरेस्वप्नमार्गेयदिमम
 पतिभाबोराघवादन्पुंसि तदिहदहममांगंपातकंपावकत्वंसुललितफलभाजालंघिकर्मैकसाक्षी ५४
 इतिज्वलन्तीवृद्धानांतरालेदेहंविक्षेप अथवानरभराः सत्यंकालहुताशनस्यवहतोजिह्वातिली
 लासरस्यंगारेसरसीरुहंकमलभूरा लोक्यसीताननं शब्दयंजनकात्मजेत्यभिदधौयावन्नुकीशो
 श्वरैः फल्गुत्काररवेरपूरिरमसातावन्नभोमंडलम् ५५ श्रीरामः सानंदम् वह्निंगतायाजनकात्मजा
 याः प्रोत्फुल्लराजीवसुरवंविलोक्य उवाचरामः किमहोसरादीनंगारमध्येजलजंविभाति ५६ जान-
 कीसानंदम् श्रीरामोदयिताविनोदविपुलप्रीतिप्रभूतीभवत्प्रसवेदांबुकणोवृतस्यकमलेदिव्योत्थि-
 ताजानकी आगम्याशससंभ्रमंबहुतरांभक्तिंदधानापुनस्तसादौमणिकंकणोज्ज्वलकरानैवस्पृशत्यद्भुतं ५७
 सर्गाः धातुसंज्ञाः स्थुः धातुत्वादडागमः कीशोस्त्रीवानरेभिक्षाविति विश्वः स्रबोधम् ५५ ५६ श्रीरामेति सीतायाः विनोदार्थयाप्री
 तिसुखाबहुतरंभवत् यत्प्रसवेदांबुकणालंकृतं आस्यकमलंयस्य एवंभूतेरामेसतिस्वयमपिदिव्यादग्निशपथात्उत्थिताससं
 भ्रमंसादरमपिश्रीप्रमागम्यतत्रापिट्टभक्तिवतीसती रामपादौनस्पृशति अद्भुतमित्यर्थेएव प्रयोगः अस्पर्शहेतुंघोतयति म
 णिकंकणोज्ज्वलकरेति अहल्यावचरणस्पर्शमात्रेण कंकणमणयोपियोषितोमाभूवन्नितिभावः ५७

अथास्याः पितृपुत्रपतितो महत्वं धीनयति इयमियमिति इयमियमित्यादरे वीप्सात्वयिनिमित्तं अपरं करद्वययोजनादन्य-
त्किं न किमपि ५८ ५९ अत्रेति नारापाशबंधनं रावणशक्त्या अर्थान्ममेति ६० अथ हनूमदुपकृतिं श्रावयन् रावणभयमा-
ह हंतीति हंतिप्रहरतीति ज्वलितः कृशोः स्यतरः कपिरिति श्रुत्वा ब्रीडया वनम्रमाननं यस्य वाहिनीपतिः समुद्रः तदि-

रुग्रीवो रामं विज्ञापयति देव इयमियं त्वयि दानवनं नंदिनी त्रिदशनाथजितः प्रसवस्थली किमपरं दश-
कंधरगोहिनी त्वयि करोति करद्वययोजनम् ५८ रामो न भ्रान्तो भूत्वा किमाज्ञापयति महाभागामदो-
दरी धन्यो राम त्वया माता धन्यो राम त्वया पिता धन्यो राम त्वया वंशोपरदारान्न पश्यसि ५९ साधु-
रामसाधु अतः परं मम कारुण्यं रामः महाभागे नरवल्लुराक्षसीनां सहगमने धर्मः अतस्त्वया विभी-
षणालयमास्थाय लंकाचलं राज्यं चिराय भुज्यतामिति विभीषणं लंकाधिपत्याभिषेचनं नाटयति
ततो रामः आत्मानं पुष्पकविमाने जीनकोचरोप्य समरभूमिं दर्शयति प्रिये जानकि पश्य अत्रासीत्
फणिबाशबंधनविधिः शक्त्या भवदेवरेगाटवक्षसिताडितं हनुमता द्रोणादिरत्राहृतः दिव्यैरिन्द्रजि-
दत्र लक्ष्मणशरैर्लोकान्तरं प्रापितः केनाप्यत्र मुगाक्षिराक्षसपतेः कृत्वा च कंठाटवी ६० हंतीति ज्वलि-
तः कृशः कपिरपि ब्रीडावनम्रान्नो लीलालंघितवाहिनीपतिरिति श्लाघाचलत्वं कंधरः रामस्यायमि-
तीर्ष्या कलुषितः पश्यन् प्रिये त्वत्कृते विभ्रामत्यनिलात्मजे दशमुखः कां कामवस्थागतः ६१ नीवादिनीसिं-
धुरिति हलायुधः सर्वं सुबोधम् ६१ हनूमदुपकृतिसुत्का रुग्रीवोपकृतिकथयन् आत्मनः कृतज्ञतामाविष्करोति निवासेनिकां

तारे अतिदुर्गमे एतेनान्यजनसंगमोपिनिरस्तः तद्वियोगमनोव्यथायासः पलभुजां मांसाशिनांधुरीणः सुरव्यः एतेनमनु-
व्यभक्ष्यत्वमुक्तं सचरिपुः पुनः अकूपारंपारे समुद्रंपारं वसति एतन्निपातः अत्रैतादृश्यवस्थायां काप्रतिकृतिः प्रतीकारः प-
रंतुयदिसुग्रीवो मित्रं न स्यात् तदाराधवस्यममकथा एतावती वनस्थो रामस्तद्दार्ढ्यं रावणेन तद्वेति ६२ पश्येति हे प्रिये पश्य
चंद्रमा उदेति यदृक्षा सर्वः प्रफुल्लति तथा कामश्चेति हरशिरो भूषणं कालरूपेण एतेनात्र रुद्रयोगादेव वियोगिदाह कत्वमुक्तं

जानकी सविस्मयं भो प्राणनाथ तथा विधादनां तात्कथमिहागतः रामः सहर्षम् प्रिये जानकि निवासः
कांतारे प्रियजन वियोगाधिरधिको धनुर्मोत्रत्राणं रिपुरपि धुरीणः पलभुजां अकूपारंपारे वसति च स
कात्रप्रतिकृतिर्न मित्रं सुग्रीवो यदि तदित्यतीराधवकथा ६२ अत्रांतरे चंद्रोदयो बभूव रामः देवि पश्य
पश्येदिति वियोगिनी दिनमणिः शृंगारदीक्षामणिः प्रोदानंगभुजंगमस्तकमणिः श्रुं डी शान्द्रा मणिः ता
रामोक्ति कहारनायकमणिः कंदर्प सीमंतिनी कांची मध्यमणिः श्रुं कोरतरुणी चिंतामणिः श्रुं द्रमाः ६३
रामः प्राचीन स्मृत विरहव्यथातिभीतः काकुत्स्थः कृतकुतुकाक्षिमीललीलः संपूर्णेशाशिनिचिरा
यलग्नदृष्टेः प्रेयस्याः स्थगयति लोचने कराभ्याम् ६४ तारा एव मोक्तिकानि तेषां हारस्य मध्यमणिः सुरभारत्नं

रतिकां न्याः मध्यमणिः एतेनास्य दर्शनात् कामकेलौ रत्यतिशयोद्योतितः चिंतामणित्वेन संयोगिनीनां केलिप्रदीपकत्वमुक्तं
६३ प्राचीनेति रामः प्रेयस्याः लोचने कराभ्यां स्थगयति आच्छादयति नेत्राच्छादने हेतुमाह संपूर्णेशाशिनिचिरं लग्नादृष्टिर्यस्याः
आत्मन्याच्छादनत्वहेतुमाह प्राचीना पूर्वकालीना स्मृताया मृगनिदाना विरहव्यथा तथा भीतः आच्छादने वैदग्ध्यमाह कृताकु

नुकार्ये अक्षिनिमोलनस्यलीलाक्रीडनयेनसः कनकमृगवन्मृगांकमृगमपियान्वयिष्यतीतिभावः ६४ किमिति अत्रलो
करीत्यासरवाभावः रामगुणस्मरणान्नसरवंद्योतयन्नाह हेरयुवंश इयंलंकाकिंसुदे किंसरवाय नकस्येचिदिति किमाक्षेपे अ
ल्पसरवायेयं कादृगलंकासर्वतः उपकुर्वाणोयः पयोधिसेनसेवितानिगृहोद्यानानियस्यांसानानोपकारगंभीरः कुर्वाणो
नापरः सरवीतिशाश्वतः अत्रापिरत्नासनदुर्गविधायित्वनानाजनसेवनादिनोपकारता अथानिच्छाद्योतयति यत्रदेवेन

अत्ररात्रोसरवरसुप्ताः सर्वे यथास्थानं प्रातरागत्यविभीषणः रामपादौ प्रणम्य देव किंकुर्वाणपयोधि
सेवितगृहोद्यानामुदेसर्वतोलंकेयेरयुवंशविक्रमकथाबीजप्ररोहस्थली देवेनात्र दशाननस्य दश-
भिस्त्रिभुजैः शिरोभिः क्रमादेके केन शतं शतं शतं मरुवस्यामोदिता दृष्टयः ६५ रामस्ततस्तत्कालयोग्यो
पकरणैश्चुत्रचामरादिभिर्विभीषणं संभाव्य पुनरयोध्यां राज्यभोगाय प्रस्थितः तत्र सुग्रीवः देव वा
जिघ्रातस्वुरप्रहारदलितक्षोणीरजोभिर्युतः सोद्वेजीर्णकपोतकंठरुचिभिर्योमेदमास्तीर्यते किंचा
नेककरींदगंडविलसद्धानांबुधारायनसंग्रामं प्रथयंत्यमीपरिमलप्रोद्गारिमंदानिलरः ६६

भवतारावणस्य

छिन्नैर्दशभिः शिरोभिः क्रमादेकेन शिरसा इंदस्य शतं शतं दृष्टयः आमोदिताः सरिवनः कृताः सहस्रनयनत्वात् अत्रेच्छा-
यामाशब्दः कोपेच्छयोरादृष्टः स्यादिति हेमी रयुवंशशब्दोत्रापि रयुवंशस्य तव व्याविक्रमकथासैव बीजंतस्योत्पादकस्थ-
लं यस्यांसा ६५ वाजीति हेरामवाजिघ्राताः अश्वसमूहास्तेषां स्वुरप्रहारेण दलिता चूर्णाकृता याक्षोणी तस्यारजोभिरिदमग्रतो दृ-
श्यं व्योम आच्छाद्यते किंभूतैः दृढकपोतकंठस्येवरुचिर्येषां तैः किंचान्यदपि अमीपरिमलवाहिनो मंदवायवः संग्रामं प्रथयन्ति

सर्वतः कथयन्ति परिमलपाकत्वात् किंभूतसंग्रामं अनेकेयेकरींद्राः गजास्तेषां गंडेभ्यः सकाशात् विगलंति च तानि दाना
निचमदजलानि तेषां धाराभिर्घनं घन इव सर्ववर्षे घनपंकिलंबारेणु मदैक्यात् एतत्कटगंधेन सर्वतो धोपिरणस्य तात्कालिक
त्वमिति भावः ६६ दृष्ट इति सकोतुकं स्वयं दृष्टे रामे परं विस्मिते सति व्यावृत्तं समुद्रदशनि निवर्तितं सुरवमेव चंद्रोयस्याः सा सु
खदर्शनलुब्धजलधिकल्लोलैराच्छादितस्य सेतोः प्रकटनाय मुखव्यावृत्तिरिति भावः ६७ रामोब्धिं दर्शयति स्नात्वेति ते सेतुशै-
लैः

ततः समुद्रे सेतुमासाद्य जानकी भोप्राणनाथार्यपुत्र दृष्टोयं सरितां पतिः प्रियतम कास्ते स सेतुः प
रं केति केति मुहुर्मुहुः सक्तुकं दृष्टे परं विस्मिते अत्रासीदयमत्र नात्र किमिति व्यग्रे निजप्रेयसि व्यावृ
त्तास्य सुधानिधिः समभवन्मंद स्मिता जानकी ६७ स्नात्वा पीत्वा दरीभिर्जलधिमथ चिरादृष्टमैना
कबंधुप्रीतिप्रौढाश्च पूरद्विगुणमहिमभिर्निर्झरैः पूरयंतः ये विन्यस्ताः पुरस्तान्निशि निशि निवहै
रौषधीनां ज्वलद्भिस्तदृश्यं तदंभः स्थितकपिशिविरस्मारिणः सेतुशैलाः ६८

लाः समुद्रवेलागिरयः पुर-

स्तादृश्यंते किंभूताः निशि निशि ज्वलद्भिः औषधीनां निवहैः तदंभः स्थिताः समुद्रजलस्थायिनः कपीनां शिविराः अवमोच
नास्तान् स्मारयितुं शीलं येषां ते के ये विन्यस्ताः सेतुबंधनार्थं कीदृशाः दरीभिः जलधिं स्नात्वा पीत्वा निर्झराः प्रस्रवणान् पूरयं
तः आपः स्त्रीनिर्झराद्वयोरिति धरणिः कीदृशीभिर्दरीभिः चिरादृष्टोयः मैनाक एकबंधुस्तस्मिन्प्रीतिस्तथा प्रौढा ये जश्रव
स्तौर्द्विगुणो महिमायासांताः यद्वा दरीभिर्जलधिं पूरयंत इति याज्यं पूरणं हेतुः चिरादृष्टेति किंभूताः सेतुशैलाः निर्झराः प्रस्रविणः ६९

यदेति अयमपांभर्तासमुद्रः हारावल्याः वलयस्यचलक्ष्मींवितनुतेविस्तारयति अत्रहेतुमाह दूरादापतितुंशीलंयेषां एवंभू-
तानि त्रिदशयुवतीनांनेत्राणितेभ्यः सकाशात्स्मृष्टुलब्धुंयोग्यं अयमर्थः यदामंडलीकृतश्रेणीभूतदेवस्त्रियः केनापिकेतु-
केनएनंपश्यंति तदास्त्रीपंक्तिरेवहारावली तन्नेत्रपंक्तयः वलयानितदंतःपातिमंडलानियदैतांलक्ष्मींवितनुतेतदास्पसेतु-
र्महानाटकइवमहन् नृत्यमिवभवति सेतौहेतुमाह माणिक्याश्चस्फटिकाश्चकनकग्रावाणश्चतद्युक्तैःशिरवरैःअशून्यात्मा
निर्मितशरीरः माणिक्यादिषुदेवस्त्रीप्रतिबिंबाक्षेपणत्वेननृत्यमिवदृश्यतइतिभावः महानाटकोपिईदृग्भवति महानाट-

यदादूरापातित्रिदशयुवतीनेत्रस्कलभामपांभर्ताहारावलिवलयलक्ष्मींवितनुते तदायंमाणिक्यस्फ-
टिककनकग्रावशिरवरैरशून्यात्मासेतुर्विभवतिमहानाटकइव ६९ जगामरामःसहसीतयास्वापुरी-
मयोध्यासहवानरैर्द्रैः प्रत्याचतैस्तैर्भरतादिभिश्चराज्येभिषिक्तैःसुनिभिश्चिराय ७० हित्वैकाह-
रशेरवरप्रणयिनीपीयूषभानोःकलादिक्यालावलिमौलिभूषणमणीनृगृह्णातसर्वानपि तैःका-
चीरचिताचिरायबहुशैःश्रेणीतटेजानकीगायंतीनिजमंजुसिंजितगिरामद्विक्रमाडंबरम् ७१

कः हारेणवलयेनचलक्ष्मींवितनुते बह्वंगनावद्बाहुप्रेक्षणंहारकोमतस्तदंतरालपंक्तिस्थविक्रियावलयंभवेदिति संगी-
तमुक्तावल्यांदूरादापातीत्यादिपूर्ववत् पुनःकिंभूतोनाटकः माणिक्यंयःस्मितैर्भावःकराक्षैःस्फटिकोमतः अंगहारत्वसं-
जातोहेमजन्माचतुर्विधइत्यपिसंगीते एतेषांग्रावाः अभिनयनानितेषांशिरवरैराधिक्यैः अशून्यात्मापूर्णःग्रावोभिनयनंहा-
रइतिधनंजयः पुनःकिंभूतःसेतुः तत्प्रमाणबल्यःकइव अपांभर्तैव एवमुभयथावर्णनीयंमयैवव्याख्यातंअन्यदप्युक्त-

मप्रसन्नेः १९ ७० ७१

रामेति यद्यदौल्यादिकं यतइति यद्यपित्रैलोक्यनाथोसितथापिगुरोर्वालिनः वचः वैरं न त्याज्यं वैरं वाचोवचोविद्यादिति वि-
श्वः ७२ पश्येति त्वदभिमतं त्वयानुमानितं सैन्यं स भवानपिरंगावतारे अवतरतु येन त्वया तातो हतः पितृनिधनं नाशं अनु-
स्मृत्य एकेन दोषा स्मृती वादिभिः सार्धं त्वां मम्यामि ७३ श्रुत्वेति सकरुणः रामः लक्ष्मणोपितं वालिनं निरपराधिनमाह

अंगदः अकस्माद्वा नरभटेभ्यः समुत्पत्य पितृहंतारमवलोक्य क्रोधनाटयति दोस्तं भास्फालके-
लिमभिनीय रामचंद्रत्वयादिदृश्यद्यत्तत्तन्मया कृतम् यतस्त्रैलोक्यनाथोसिन च त्याज्यं गुरोर्वचः ७२
पश्य श्रीरामचंद्रत्वदभिमतमहोलक्ष्मणनापि पूर्णतूणीरांगावतारे अवतरतु स भवानाहतो येन तातः स्मृती
वेणां जनेय प्रसुरवभटचमूचक्रवालेन सार्धं त्वां मे केनांगदोऽहं पितृनिधनमुनुस्मृत्य मम्यामि दोषा
७३ श्रुत्वांगदस्य महती समरप्रतिज्ञा तत्तु क्षुब्धः कपिचमूपतयः सरामाः सौमित्रिरप्यनपराधिनमा
हतं तं मत्वा कृतान्जलिपुटः पुरतो बभूव ७४ आकाशो आकाशवाण्यभवदेवमहोसवालीदाशो ह-
निष्यति पुनर्मथुरावतारे श्रुत्वा विलोक्य रघुनंदनवानराणां कारुण्यमंजलिपुटं सरणान्वितः ७५
अंगदः पितृवधप्रतीकारो भविष्यतीति सानंदकोपमपहाय शांतिमेत्य रामं स्तोति देव अकर्णमि-
करोच्छेषं विधिब्रह्मांडमंगदीः गुणानां कर्ण्य रामस्य शिरः कपभायादिव ७६ तं मत्वा पुरतोऽंगदाग्रे क-

तान्जलिपुटो बभूव ७४ आकाशोति एनं रामं मथुरावतारे कृष्णरूपिणं वाल्येव दाशः व्याधरूपधारी कैवर्ते दाशधीवरावित्य
मरः इति वाणीं श्रुत्वा रघुनंदनस्य तथावानराणां च कारुण्यं यथा स्यात्तथा अंजलिपुटमवलोक्य रणान्वित इति ७५ अकर्णमिति

एतेन गुणानां मनोहारित्वमुक्तं कंपोन्नसात्विकः यद्यपि शेषशिरः कंपनेन त्रैलोक्यमेव नश्यति तथापि तदुपरि स्थितानां हवि
र्देयाभावाद्ब्रह्मांडभंगोक्तः ७६ कुर्मइति दीपिकादीपकेनात्र प्रतापवर्णनं सुबोधमेव अंगयष्टिर्दीपिकादंडः ७७ कैलासेति
हैक्षितिपतेरायव तस्यास्तवकीर्तस्तटाकः आनंत्यमस्ति तटाको नंततायां नातडागोपि भृशाधमे इति धरणिः कस्याः य
स्याः कैलासो निलयः स्थानं तुषारशिरवरी हिमवान् विंदिः उपवेशस्थानं विदिस्तंभोपवेशनाविति विश्वः हिमरुचि

हनूमान् कुर्मः पादो गयष्टिर्भुजगपतिरसोभाजनं भूतधात्री तैलापूराः समुद्राः कनकगिरिरयंव
त्तेवर्तिप्ररोहः अर्चिश्चंद्रांशुरोचिर्गगनमालिनिमाकज्जलदत्तमानाशत्रु श्रेणीपुतंगाज्वलतिर
घुपते त्वत्प्रतापप्रदीपः ७७ कैलासो निलयस्तुषारशिरवरी विंदिर्गिरिशः सरवास्वर्गगा गृहदीर्घिका
हिमरुचिश्चंद्रोपलोदर्पणः क्षीराब्धिर्नवपूर्तकं किमपरं शेषस्तु शेषत्विषो यस्याः स्यादिह रायवक्षि
तिपते कीर्तस्तटाकस्तव ७८

चंद्रश्चंद्रोपलश्चंद्रकांतपाषाणश्चदर्पणो मुकुरः पूर्तकं तटाकः शेषो नंतः शेषत्विषो गदीप्तयुः शेषशब्दादल्योप्यर्थः यस्य स्या-
दिति पाठे तव कीर्तस्तटाकः तडागः स्यात् अस्त्यस्य तडागस्य कैलासो निलयः नितरां लीयते येन सजलांतस्तंभः हिमवान् वि-
दिर्बहिस्तंभः गिरिशोरुद्रः सरवातदधिष्ठाता देवः गृहदीर्घिका तदंतर्गतकुंडः चंद्रः चंद्रोपलोपि दर्पणः तदंतर्गवाणः चंद्रोप-
लोतिजात्येकवचनं दर्पणो ग्रावमुकुराविति धनंजयः नवपूर्तकं जलयुक्तस्वानितदेशः नव्यपानीययोर्नवइति विश्वः पूर्तकं जल-
स्वानितमिति हेमी शेषदीप्तयः सेतुरेतस्य नास्त्येवानंतत्वात् ७९

कांत्वेति हेरावण हंतः स्वकीर्तिरेव हंसी भूवल्यं कांत्वा भ्रांत्वा अत्रात्मपूर्यभावात् ब्रह्मलोकंगता ब्रह्मलोकमिति वक्ष्यमाणा
थावगमाद्भूत्यने सापितत्रयात्वा गत्वा ब्रह्मणो योमरालो हंसस्तत्संगमवशाद्भिर्णिष्यभूत् तथा कीर्तिहंस्यागंगासमीपे शीतद्युते-
मंडलमुक्तं जनितं तदेतद्भाति किं भूतं मंडलं कुंदवदवदातसुज्ज्वलं पुनः किं भूतं विशांकुरं विशाः कमलनालतंतवः अंकुरानालस्था
नीयायस्यतत् ततं विशालं यद्वा विशांप्रजानांकुर आनंदोयस्मान्तत् लोकाल्हादकमिति कुर आनंदवेदयोरिति विश्वः एते

कांत्वा भूवल्यं दंशास्यदमनत्वकीर्तिहंसी गता सापि ब्रह्ममरालसंगमवशात् तत्रैव गभिर्णिष्यभूत् यात्वा
व्योमतरंगिणी परिसरे कुंदावदातं तथा मुक्तं भाति विशांकुरं ततमिदं शीतद्युते मंडलम् ७९ रामरामम
हावीरकेवयं गुणवर्णने यत्कीर्तिकामिनी भाले कस्तूरी तिलकेन भः ८० लक्ष्मीस्तिष्ठति तेगे हेवाचि-
भातिसरस्वती कीर्तिः किंकुपितारामयेन देशांतरंगता ८१ रामत्वद्भुजदंडोडिंडिमडमत्कारप्रतापा
नलज्वालाजर्जरकीर्तिपारदघटीविस्फोटिता विंदवः भोगींद्राः कतितारकाः कतिकतिक्षीराब्धयः
कल्पपिप्रालेयाचलपांचजन्यकरकाः कर्पूरकुंदैदवः ८२

नेतद्भूतं तंगर्भमोचनोदकंगंगाकुंदाः जन्मकर्माणि
विशांकुरं नालश्चंद्रः पुत्र इति सर्वे कीर्तेरेवोत्पन्ना इति ध्वनिः ७९ रामेति एतेन कीर्तेरानंत्सुमुक्तम् ८० लक्ष्मीरिति अयं व्यंज
कः अनेन कीर्तेर्दूरगामित्वमुक्तम् ८१ रामेति हेरामत्वद्भुजयोडिंडिमायाडमत्कारेण शब्देन रामो विश्वजयोतिघोषणोडिंडि-
मास एव डमत्कारो धामनशब्दः तद्वत्तश्चासौ प्रतापानलश्च तस्य ज्वालाभिर्जर्जराविदलीकृता या कीर्तिरेव पारदघटी सा वि-
स्फोटितारवंडीकृता अमीतस्याः विंदवः जाता इति शेषः केमी भोगींद्रा इत्यादयः हिमगिरयः पांचजन्यः शंखः करकः शेषना
गः शेषपिकरकः पुमानिति नाम शेषे ८२

८३ खद्योतेति हेरघुपते इत्युक्तरीत्या तवयशो वर्णयतः समनभ इत्यर्थे चकारः इति स्मृतेर्गोचरं स्मरणं गोचरं मभूदिति इति
 किंयस्मिन्नभसि सवितारवद्योतदीप्तिमातनोति शशी जीर्णमर्कटिकागेहप्रभामाश्रयति तारादयो मशकतामायांति तच्च न-
 भः शश्वेतवयशसि मरवदान्तरतेततः कारणाद्वाचोमुद्रिता वर्णनसामर्थ्यायोगात् आकाशानंत्यत्वात् त्वद्यशसोप्यानंत्यमुक्तं
 ८४ कृत्वोति हेरघुपते दिश एव योषितस्तासां वृंदेन मेरुमेवालूरवलंकृत्वा स्वर्गं गीवमुसलः तेन त्वत्कीर्तयः शालय इव कलमा इव

अत्युक्तो यदि न प्रकुप्यसि मृषावादनं चेन्न न्यसेत इमोद्धत कीर्तने नरसनाकेषां न कंदूयते
 रामत्वत्तरुणप्रतापदहनज्वालावलीशोषिताः सर्वे वारिधयस्ततो रिपुवधूनेत्रांबुभिः पूरिताः ८३
 खद्योतद्योतिमातनोति सवितार्जीर्णानाभालयच्छायामाश्रयते शशी मशकतामायांति
 तारादयः इत्यवर्णयितो नभस्तवयशोयातं स्मृतेर्गोचरं यच्चास्मिन् भ्रमरायते रघुपते वाचस्त-
 तोमुद्रिताः ८४ कृत्वामेरुमुलूरवलं रघुपते वृंदेन दिशोषितां स्वर्गं गीवमुसलेन शालय इव त्वत्कीर्तयः
 कंडिताः तासां राशिरसौ तुषारशिरवरी तारागणास्तत्कणाः प्रोद्यत्पूर्णसंधां शक्रविबमसृणज्योत्स्ना
 श्रुतत्सांसवः ८५

कंडितानि स्तुषीकृतास्तासां कीर्तीनामसौ तुषारशिरवरी हिमवान् राशिरभूत् तारागणस्तत्कणा यथार्तुलकणा भवन्ति तद्वत्
 प्रोद्यंश्चासौ पूर्णसंधां शक्रश्च तस्य विबस्य यामसृणानि डाज्योत्स्नास्ता एव तत्सांसवः धूलीस्थानीयाः ८५ ७ ७

ह-ना-
९०

अथांगदोरामबाहुप्रशस्तिमनुवर्णयति समुद्रताविति हेरामयद्यस्मात्समकालमेव एकदैवरावणस्य यशः प्रतापावेव पुष्पवंतौ-
सूर्याचंद्रमसौ तव तुभ्यं संप्रदानेषष्ठी समुद्रतोऽसम्पुदितौ एकयोक्त्या पुष्पवंतौ दिवाकरनिशाकरावित्यमरः चकारात् अरेः रा-
वणास्यचापो धनुरेव शेषः शिवः मदोगर्वोपिशेषोऽनंतः एतावपि समकालमेव समुद्रतो द्वितीयचकारात् पुनः शेषग्रहणं हर्य-
नंतशिवाः शेषा इति शाश्वतः सूर्याचंद्रमसौ रुद्रानंतौ च एकत्र स्थिताः प्रलयमेव कुर्वन्ति तदनिष्टशाल्यै तेभ्यश्चतुर्भ्योऽपि अनिष्ट-
स्तस्य शाल्यै त्वत्खड्गमेव तीर्थं जातं त्वत्खड्गमाश्रित्य सर्वे निष्ठा इति भावः प्रतापमदचापस्तु शरीरपर्यन्ता एव तद्वातिरेकेण यश-
सः स्थितिरस्ति तदेपि सीतापहरणान्नष्टम् यद्वा स्पष्टमेव यत्समकालमेव तुभ्यं रावणयशः प्रतापो समुद्रतो अरिचापो मदश्च स

समुद्रतो यत्समकालमेव यशः प्रतापो तव पुष्पवंतौ रामारिचापश्च मदश्च शेषस्त्वत्खड्गतीर्थं तदनि-
ष्टशाल्यै ८६ किंचित्कोपकलाविलासविभवव्यावल्यामूर्ते भुजो विक्षेपादकरो निशाचरबलप्रत्यर्थि-
नां यत्पुरः कंदर्पे रुरुत्कफेरुविरुद्धा रुरुस्फुटदुग्गुलुप्रकीडत्कपि निश्वसत्कणिरटद्विह्वलमदीपि-
च ८७

मुद्रतो तेभ्यो यदनिष्टं तच्छाल्यै त्वत्खड्गतीर्थमेव शेषः समर्थो जातः तन्नाशोऽप्यवशिष्यत इति शेषः ८६ किं-
चिदिति किंचित्तुच्छायामेकोपकला तस्याविलासस्य यो विभवस्तेन व्यावल्या विगतमावल्यानं यस्याः सामूर्तिर्यस्य तत्संबु-
द्धो हेतुच्छकोपविलासागाधरामतव भुजः प्रत्यर्थिनो रावणेन्द्रजिदादीनां विक्षेपात् हननात् निशाचरबलं रक्षः सैन्यं च दिति प्रसि-
द्धं कंदंतः फेरवः शिवाः यस्मै तत् अकरोत् फेरुः शिवाः सृगालः स्त्रीति विश्वः सप्तविशेषणैः सैन्यं विशिनष्टि रटंतः कफेरवो
यस्मै तत् कंकः कफेरुर्वज्राग इति विश्वः पुनः किंभूतम् विघटति भज्यमानानि दारुणि येन तत् तस्यातेन वृक्षपातप्रसं

अं०
१४

९०

गात् स्फुटलूपितोगुगुलुः यत्रतच्छिरोग्रहणात् देवीमहोत्सवेगुगुलुधूपः प्रकीडिताः कपयोयेनतत् इदंकस्यइदंकस्ये
तिशिरश्चालनंकीडनं निःश्वसन्तिभारेणफणीशेषोयेनतत् रट्योआक्रोशंत्योराक्षस्योराक्षसस्त्रियायस्यतत् भिल्ली-
रक्षःस्त्रियामपीतिचरकःअमंतोद्वीपिनोव्याघ्रायस्यतत् द्वीपीनाव्याघ्रगृध्रयोरितिहैमी ८७ रावणबलमुद्दिश्यतदि-
जयिनोरामस्यबलमुद्दिशति सैन्येति वृत्रदुहोमहेंद्रस्यसावाहिनी सासेनाज्ञानविकारिणो ज्ञानेरामादात्मनिधनज्ञानेसति
विक्रियमाणस्यरावणस्यभुजयुगंदृष्ट्वापटंआत्मविस्तारंशैत्यं औग्राभावंआनयत्प्रापयामास पट्विस्तारे साकाय-

शैत्यंज्ञानविकारिणोनहिभवेद्वृत्रदुहोवाहिनीयैर्दृष्टारणलंपटंभुजयुगंदृष्टंपुनस्तावकम् यस्या
श्रित्यबलंस्थलीकृतसरिन्नाथःप्लवंगेश्वरैःक्रांतोभूरिभयेनयत्रशिशिरायस्योमयूरवारवैः ८८

स्यांइंद्रसेनायांरवेरपिमयूरवाः शिशिराजाताःसैन्यरेणुबहुत्वाच्छादकतयाघर्माभावात्शिशिरत्वम् पुनःपाश्चात्यैरावणा
दिभिस्तावकंभुजयुगंदृष्टंतेषांत्वदुजेनभयेइतिभयंनभवेन्नकिंतुभवेदेव कर्मणिसप्तमीकीदृशंभुजयुगं अरणंभीतशरणंला
तीति अरणलंभीताभयदमिति किंभुजयुगमित्यपेक्षापांमाह प्लवंगेश्वरैः सग्रीवादिभिः यस्यत्वदुजयुगस्यबलमाश्रित्यस्थ-
लीकृतश्चासौसरितांनयश्चभूरियथास्यात्तथाक्रांतःआक्रांतःगतोवाउत्तीर्णइत्यर्थः ऋमुपादविक्षेपे इंद्रजयीरावणःत्वामा
साधनंष्टइतिभावः८८

ह. ना.
९१

प्रस्थाप्येति शुनक्ति असोजीत् भूतेवर्तमानता ८९ राम इति अथोक्तानुवादपूर्वकं सीतानिष्कासनमनुवर्णयति रिपुवधात्
हेतोः निर्वासिता अयोध्यामध्यतो वाल्मीके रात्रमं प्रस्थापिता सीता अत्रैकया प्राप्त राज्ञेन रामेण कदाचिन्नतकधरः

अं.
१४

रामः प्रस्थाप्यतां वानरवीरसेनां तत्कालयोग्याभरणप्रदानैः शुनक्ति राज्यं निजबन्धु
वर्गैः समं ससीतः सहलक्ष्मणाश्च ८९ रामो दाशरथिर्दिव्यो करकुलतस्यांगनाजानकीनी
तासां दशकंधरेण वनतो लंकालयं छुयना रामेणापि कपीन्द्रसंगमवशादंभो निधिली
लया बद्धा पर्वतमालयारिपुवधादानीय निर्वासिता ९० तत्र त्यक्तसीतो लक्ष्मणो विल
पति वने विमोक्तुं जनकस्य कन्यां श्रोतुं च तस्याः परिदेवितानि स्रखेन लंकासमरे ह-
तं मामजीव यन्मा रुतिरात्तवैरः ९१

एषः मदीयं वृत्तं लोके कीदृशं गितिसुहृर्मुहुः एषेन तेनोक्तं सर्वं श्रुत्वा यशः
परंतु चिररक्षो गृहस्थासीतासंग्रहात् मलीमसत्वमिति ततो किं वदंती भीतेन रामे चंद्रेण दत्ताज्ञो लक्ष्मणो वाल्मीके रात्रमंतथा दोहदत्वेन
पूर्वमेव वृत्तं तां त्यक्तवानिति ९० वनेति लंकासमरे स्रखेन हतं मामा रुतिर्हन्तुमानजीवयत् अतएवात्तवैरः कृतवैर इवेति इदानीम-
हमेव दुःखेन मारिष्यामीति भावः ९१

९१

दुःखं द्योतयति वनेत्यादिना सर्वे इदानीं तस्यां रामवीर्यं द्योतयितुमाह पशुरपीति प्रसवकाले पशुरपिमृगः मृगीं ज-
हाति तत्राचुरक्तश्च मृगेद्रस्य सिंहस्य शब्देन च कितोपि देहपातमंगीकृत्य मृगस्तिष्ठति भीतस्यानुरक्तेरभावात् अयं राम
स्यक्तवानेव तत्र विचिच्छति अयं रामः अरघुः रघुवंशजन्मान तेषां निर्दयत्वाभावात् इयमप्यजानकी जनकजान त

पशुरपि न मृगो मृगीं मृगेन्द्रध्वनिचकितः प्रसवक्षणे जहाति अयमरघुरजानकीयमावां यदि
न स जीवति निर्दयोद्यवेधाः ९२ यद्गुणधनुरीश्वरस्य समरेयज्जामदग्नौ जितस्य कृत्येन गुरोर्गि-
रावसुमती सेतुः प्रयोधोक्तः एकैकं दशकंधरक्षयकृतो रामस्य किं वर्णयते देवं वर्णय येन सोऽपि
सहसानीतः कथाशेषताम् ९३

स्यांतद्विरहेण प्राणधारणत्वायोगात् आवांरामलक्ष्मणयोः मध्ये यादिसरामः
एव तस्याः विरहेन जीवति तर्हि वेधा निर्दयोस्ति सीतानिर्वासनात् रामलोकांतरप्रापकत्वाच्च ९२ रामं वर्णय देवे दुर्लभ्यत्वमाह
यदीति येन तस्य रामस्यैकैकं साधारणं वृत्तं किं वर्णयते कर्मानंतत्वनियमात् अतो देवमेव वर्णय येन सोऽप्येतादृक्बलोपि
रामः सहसैव कथाशेषतां प्रापितः रामो वतीर्य रावणं हत्वा वैकुण्ठगत इति कथैवावशिष्टा एतेन कृतराज्यस्य रामस्य वैकुण्ठगमन
मुक्तं ९३

ह. ना.
९२

अथैनं महानाटकमुपसंहरन् श्रवणफलमाह रम्यमिति कांडाः बाणाः तेषां शौण्डेन प्रावीण्येन व्याप्तं धनुर्वेदवैदग्ध्यं सदिति ब्रह्मा
ड एव भांडे पात्रं तत्र पुण्ये रणशिरसि पारवाब्धिरणमार्गागाधं सुबोधं ९४ चतुर्दशभिरिति महानाटककर्ता चतुर्दशसं
ख्याकानि भुवनानि प्रति ब्रह्ममोक्षं धत्ते प्रापयति एकैकां कवर्णनादेकैकलोकस्य मोक्षः स्यात् किंपुनः सर्वस्य श्रवणस्येति

अं
१४

रम्यं श्रीरामचंद्रप्रबलभुजबृहत्तांडवंकांडशौण्डेन व्याप्तं ब्रह्मांडभांडे रणशिरसि महानाटकं पारवाब्धिम्
पुण्यं भक्त्या जनेयं प्रविरचितमिदं यः शृणोति प्रसंगान्मुक्तो सो सर्वपापादरिभटविजयी रामवत्संगरेषु ९४
चतुर्दशभिरैवाकैर्भुवनानि चतुर्दश श्रीमहानाटकं धत्ते केवलं ब्रह्मनिर्मलम् ९५ रचितमनिलुपुत्रेणाथ
वाल्मीकिनाब्धौ निहितममृतबुद्ध्या प्राञ्जलानाटकं यत् सुमतिं नृपतिभोजेनोत्थतत्कर्मण्यथित-
मवतु विश्वं मिश्रदामौदरेण ९६

भावः किंभूतं ब्रह्मकेवलमित्युक्तं अतएव निर्मलमविद्याशून्यं ९५ रचितमिति ह
नूतनः प्राक्कालकर्तृत्वमेतस्याद्यतनीयत्वाभावात् तत्कथयन् यद्यमवतारयति अमृतबुद्ध्येति वाल्मीकिनाक्रमेण कथनाद्यानुक्रमेण
भोजनोत्थतं अत्रेयं कथा पूर्वमेतेन हनुमता नुरवरदं कैर्गिरिशिलासु विलिखितं तत्तु वाल्मीकिना दृष्टं तदेतस्यातिमधुरत्वमा
कर्षय रामायणप्रचाराभावशक्या हनुमान्प्रार्थितः त्वमेतत्समुद्देनिधे हीति तथेति तेनाब्धौ प्रापितं तदवतारेण भोजने सुमति
नाजलज्ञानैरुद्धृतमिति ९६

९३

ह. ना.
९३

मायुरकुलसंभूतः शुद्धचतुर्वेदबोधविरव्यातः हेमोरसो विजयते कमलापतिरीश्वरप्रेमा १ तत्पुत्रेण मयेयं मोहननाम्ना
र्थरत्नानाम् मंजूषा कपिविहिताप्यभिधानबलेन संविहता २ एतद्व्याथीक्तिश्च मेकविज्ञः पतिः प्रियारामः तुष्ठा निजपद

अं.
१४

इति श्रीमन्महानाटके श्रीमत्सुमहिरचिते श्रीरा
मविजयो नाम चतुर्दशोऽंकः समाप्तः १४॥ ७ ॥

भक्तिं दिशतु दयावानुस्मरः स्वल्पम् ३ इति श्रीमिश्रमोहनदासविरचितायां श्रीहनुमानाटकदीपिकायां रामविजयो
नाम चतुर्दशोऽंकः १४ ७ ७ शके १७८६ रक्ताक्षीनामसंवत्सरे श्रावणमासे शुक्लपक्षे पंचम्यां रवौ एतद्दिने
इदं पुस्तकं सुबध्या कृष्णशास्त्री गुर्जरयाणी आपल्या शिला छा परवान्यांत छापिलें असे स्वार्थपरोपकारार्थं च ॥ ७ ॥

९३

॥ इति श्रीहनुमन्नाटकं समाप्तं ॥

[OrderDescription]
,CREATED=27.11.19 13:56
,TRANSFERRED=2019/11/27 at 14:17:29
,PAGES=193
,TYPE=STD
,NAME=S0002186
,Book Name=M-368-HANUMAN NATAK SATIK
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF

FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF

FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF

FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF

FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF

FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF
,FILE111=00000111.TIF

FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF
,FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF
,FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,FILE122=00000122.TIF
,FILE123=00000123.TIF
,FILE124=00000124.TIF
,FILE125=00000125.TIF
,FILE126=00000126.TIF
,FILE127=00000127.TIF
,FILE128=00000128.TIF
,FILE129=00000129.TIF
,FILE130=00000130.TIF
,FILE131=00000131.TIF

FILE132=00000132.TIF
,FILE133=00000133.TIF
,FILE134=00000134.TIF
,FILE135=00000135.TIF
,FILE136=00000136.TIF
,FILE137=00000137.TIF
,FILE138=00000138.TIF
,FILE139=00000139.TIF
,FILE140=00000140.TIF
,FILE141=00000141.TIF
,FILE142=00000142.TIF
,FILE143=00000143.TIF
,FILE144=00000144.TIF
,FILE145=00000145.TIF
,FILE146=00000146.TIF
,FILE147=00000147.TIF
,FILE148=00000148.TIF
,FILE149=00000149.TIF
,FILE150=00000150.TIF
,FILE151=00000151.TIF

FILE152=00000152.TIF
,FILE153=00000153.TIF
,FILE154=00000154.TIF
,FILE155=00000155.TIF
,FILE156=00000156.TIF
,FILE157=00000157.TIF
,FILE158=00000158.TIF
,FILE159=00000159.TIF
,FILE160=00000160.TIF
,FILE161=00000161.TIF
,FILE162=00000162.TIF
,FILE163=00000163.TIF
,FILE164=00000164.TIF
,FILE165=00000165.TIF
,FILE166=00000166.TIF
,FILE167=00000167.TIF
,FILE168=00000168.TIF
,FILE169=00000169.TIF
,FILE170=00000170.TIF
,FILE171=00000171.TIF

FILE172=00000172.TIF
,FILE173=00000173.TIF
,FILE174=00000174.TIF
,FILE175=00000175.TIF
,FILE176=00000176.TIF
,FILE177=00000177.TIF
,FILE178=00000178.TIF
,FILE179=00000179.TIF
,FILE180=00000180.TIF
,FILE181=00000181.TIF
,FILE182=00000182.TIF
,FILE183=00000183.TIF
,FILE184=00000184.TIF
,FILE185=00000185.TIF
,FILE186=00000186.TIF
,FILE187=00000187.TIF
,FILE188=00000188.TIF
,FILE189=00000189.TIF
,FILE190=00000190.TIF
,FILE191=00000191.TIF

FILE192=00000192.TIF
,FILE193=00000193.TIF
,